

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. **95**

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne Presedo

Sessió celebrada dia 2 de desembre de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 17728/25**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a cost de pasteres varades a Eivissa i Formentera. [5642](#)
- 2) RGE núm. 17914/25**, presentada pel diputat no adscrit Sr. Francisco José Cardona i Vidal, relativa a habitatge. [5643](#)
- 3) RGE núm. 18022/25**, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inexecució pressupostària. [5644](#)
- 4) RGE núm. 18023/25**, presentada per la diputada Sra. Verónica Llufrí i Vidal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatges de nova construcció. [5646](#)
- 5) RGE núm. 18020/25**, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a conciliació. [5647](#)
- 6) RGE núm. 18024/25**, presentada per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes al sector. [5649](#)
-

- 7) RGE núm. 18008/25**, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reivindicacions del col·lectiu 0-3. 5650
- 8) RGE núm. 18026/25**, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inexecució pressupostària. 5651
- 9) RGE núm. 18253/25**, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 18028/25, pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatge protegit en els nous creixements urbanístics. 5653
- 10) RGE núm. 18252/25**, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 18027/25, pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a “enxufisme” al Consolat. 5654
- 11) RGE núm. 18007/25**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a trasllat de fems d'Eivissa. 5656
- 12) RGE núm. 18029/25**, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport al reconeixement de víctimes de violència sexual a la Conferència Sectorial d'Igualtat. 5657
- 13) RGE núm. 18009/25**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inexecució pressupostària. 5658
- 14) RGE núm. 18011/25**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir l'aprovació del sostre de despesa. 5660
- 15) RGE núm. 18006/25**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a dades de la nacionalitat dels delinqüents. 5661
- 16) RGE núm. 18010/25**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atacs a entitats que fomenten la nostra llengua pròpia. 5662
- 17) RGE núm. 18031/25**, presentada pel diputat Sr. José María García i García, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a derogació de la Llei de memòria democràtica. 5664
- 18) RGE núm. 18021/25**, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a suport a la normalització de la llengua catalana. 5665
- 19) RGE núm. 18005/25**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a perfil dels agressors. 5666
- 20) RGE núm. 18012/25**, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resta de la legislatura. 5667
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5263/25**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre la gestió de l'ITS. 5669
- III. MOCIÓ RGE núm. 17870/25**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a política en matèria de mobilitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2881/25. 5674
- IV. Compareixença del conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat, Sr. José Luis Mateo i Hernández**, per tal de retre compte de les polítiques en matèria d'habitatge que du a terme i de tot el que es va dir i tot el que es va acordar a les reunions privades entre PP i VOX, a les quals es va referir la Sra. Cañadas Pinilla, a la sessió del Ple de dia 18 de novembre de 2025, per pactar el redactat final de la Llei 4/2025, de 18 de juliol, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl mitjançant projectes residencials estratègics a les Illes Balears (escrits RGE núm. 16998/25, del Grup Parlamentari Socialista, i 17192/25, del Grup Parlamentari Mixt). 5681
- V. Compareixença, amb debat i votació, del vicepresident primer i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació**, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2026 (escrit RGE núm. 17194/25, del Govern de les Illes Balears). 5704

VI. Votació de proposicions no de llei, atesos els empats produïts en comissió:

1) Dels punts núm. 2, 4 i 8 de la Proposició no de llei RGE núm. 15709/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la dotació de recursos humans, suport a les famílies, millora dels serveis per als alumnes amb necessitats especials i dotació de recursos a les aules UEECO, atès l'empat produït en comissió. [5727](#)

2) Del punt núm. 1 de la Proposició no de llei RGE núm. 16370/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures urgents per fer front a l'increment del consum de ketamina entre els joves de les Illes Balears, atès l'empat produït en comissió. [5727](#)

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a empezar, por favor. *Bon dia*, buenos días, señoras y señores diputados, miembros del Govern. Vamos a comenzar por el primer punto del orden del día, preguntas de respuesta oral ante el Pleno.

I.1) Pregunta RGE núm. 17728/25, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a cost de pasteres varades a Eivissa i Formentera.

La primera pregunta es la RGE núm. 17728/25, aplazada de la sesión anterior, que formula Patricia de las Heras del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas, Sr. Presidente. Buenos días, Sra. Estarellas. ¿Cuál es el coste de la retirada, almacenamiento y destrucción de las pateras que quedan varadas en las playas de Ibiza y Formentera?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, bon dia. Té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia. Bon dia, Sr. President. Bon dia, senyors diputats, i bon dia, Sra. de las Heras. Bé, com vostè bé sap, no li puc donar una dada exacta del cost de la retirada i emmagatzemament i destrucció de les pasteres que arriben a les nostres costes i que queden varades a les nostres platges perquè no és una competència que dugui exclusivament el Govern. I com sempre, què li podria dir?, doncs, que una vegada més és un cost que ha de repercutir sobre els ciutadans de les Illes Balears, sigui de l'illa que sigui, i una mostra més de la deixadesa o la poca voluntat del Govern d'Espanya per donar suport per poder emmagatzemar i destruir aquestes pasteres que, per desgràcia, cada dia n'arriben més a les nostres illes.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Sí, muchas gracias. Pues, ya se lo digo yo, más de 200.000 euros en Baleares. ¿En Ibiza y Formentera? Pues no lo sabemos, no tenemos los datos. La inmigración ilegal en Baleares creció un 168% en 2024, con casi 6.000 inmigrantes irregulares en 348 pateras, principalmente a Ibiza y a Formentera, cifras que ya superamos este año con más de 6.200, y cada vez será peor.

Pateras usadas por mafias argelinas que se lucran con la ruta consolidada entre Argelia y Baleares, de la que hace un mes resultaron detenidos en Ibiza cuatro traficantes argelinos que habrían ganado 120.000 euros con tan solo dos viajes, todo varones por cierto. Esas pateras quedan varadas en las costas baleares e incluso reservas marinas se han llenado de embarcaciones. Pero aquí los ecologistas, o “ecolojetas” no aparecen.

El gerente de Ports IB afirma que destruir o reciclar cada patera tiene un coste de más de 600 euros del bolsillo de los contribuyentes, y el Gobierno, por su parte, asume que el coste es de 650 euros, lo que por un total de 348 pateras llegadas en 2024 habría supuesto la friolera de 226.200 euros solo en destrucción de pateras, que se licitan a terceras empresas y que en 2025 se verán incrementados.

Estamos ante un negocio, un negocio que se paga con el dinero público que, contrariamente a lo sostenido por la que fuera vicepresidenta del Gobierno de España, Carmen Calvo, quien decía que el dinero público no es de nadie, y a lo desacertado de la actual vicepresidenta primera -“chiqui, 1.000 millones de euros no es nada”-, el dinero público sí es de alguien, es de los ciudadanos. Lo pague la CAIB, lo pague el Estado, lo paguen los ayuntamientos, lo pague el Consell, lo pague la administración que lo pague, el dinero público es de los ciudadanos.

Y puede que no sea nada para el Gobierno más corrupto de la historia de España...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

... que nos roba a manos llenas desde que llegó al poder, irónicamente con una moción de censura contra la corrupción para repartirse comisiones millonarias y gastárselo en prostitutas, pero para los ciudadanos y los contribuyentes...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. de las Heras.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

... que pagan el tráfico de seres humanos es mucho dinero.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Sra. de las Heras, totalment d'acord que és un cost més que pagam cadascun dels ciutadans de les Illes Balears i que, a més, en el cas de les Illes, més costós és.

Segons dades, que parlava ahir amb el diputat Córdoba, més de 1.000 euros costa una de les pasteres i les dades han anat a més perquè a 15 de novembre, segons dades del ministeri, havien arribat 365 pasteres. Hi ha 365 pasteres a les costes i 6.683 arribades de manera irregular.

Per tant, com a Govern de les Illes Balears ja hem expressat la nostra preocupació. Això és un fenomen que va a l'alça, és un fenomen que hem traslladat sempre que hem pogut al Govern d'Espanya, la presidenta en primera persona ho va traslladar al Govern de Sánchez, i com sempre veim com estam, tot sols, i quan aquí denunciem que s'arreglen els seus problemes posant unes carpes dins la zona dels ports i deixant fora altres temes com aquest, on creim que el Govern d'Espanya, ja que és nul·la la seva política migratòria cap a les Illes Balears, també hauria de costejar, almanco una part d'aquestes pasteres que arriben i que, com dic, pagam entre tots els ciutadans de les Illes Balears.

Des del Govern continuarem denunciant aquests fets, continuarem recurrent tot el que trobam mesures que són discriminatòries per a les nostres illes i que al final ho pagam entre tots i cadascun dels ciutadans.

Moltes gràcies per la seva pregunta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 17914/25, presentada pel diputat no adscrit Sr. Francisco José Cardona i Vidal, relativa a habitatge.

Pasamos a la segunda pregunta, la RGE núm. 17914/25, que formula Francisco José Cardona. Tiene la palabra.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputades, membres del Govern. Sr. Conseller, Sr. Mateo, durant massa temps a Menorca hem patit un abandonament i una deixadesa en política d'habitatge per part del Govern de la Sra. Armengol. Ara aquest govern, aquest nou govern de la Sra. Prohens s'ha posat a fer feina, i vostè concretament com a conseller d'Habitatge, per aconseguir habitatge. Remuntar vuit anys d'inacció política al voltant de l'habitatge és complicat i és difícil. Per açò li demano jo avui, creu que el Govern treballa per donar resposta a l'emergència d'habitatge dels menorquins?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Muchas gracias por su pregunta, Sr. Cardona. Como sabe, desde el inicio de legislatura este gobierno ha puesto en marcha un plan de choque que precisamente quiere dar respuesta a esa falta de vivienda a precios asequibles en nuestras islas. Y, lógicamente, como no puede ser de otro modo, en Menorca, también estamos trabajando con todas las herramientas a nuestro alcance precisamente para generar también más vivienda para los menorquines.

Como muy bien ha mencionado, revertir la situación que dejó el *pacte* no es algo sencillo, pero desde el primer momento este gobierno vio el problema y se puso a trabajar para dar soluciones. Nuestro plan de choque tiene un único objetivo, como bien sabe, que no es otro que conseguir vivienda asequible para los residentes de Baleares con diferentes medidas, con diferentes programas, que ya han permitido que muchas familias, precisamente de nuestras islas, puedan ya comenzar un nuevo proyecto de vida. Y aunque la izquierda intente engañar a la ciudadanía asegurando que no apostamos por la vivienda pública, desde luego sí que lo hacemos. Y lo hacemos, además, planificando y acelerando todos los procesos, porque la realidad es que, cuando llegamos al Govern, la vivienda protegida era claramente insuficiente.

Me pregunta sobre Menorca, con las previsiones que tenemos, mire, en la isla se incrementaría el parque de vivienda pública pasando de 333 viviendas actuales a 581 en una primera fase. Y se prevé, además, seguir incrementando ese número de viviendas públicas. Y lo hacemos con la colaboración de los ayuntamientos, a quien aprovecho para agradecer esa colaboración y esa participación en todo momento, y también a través de operaciones de compra por tanteo y retracto y otras compras, otras compras que tienen que ver con viviendas construidas o con solares. Precisamente en Menorca, estas compras permitirán disponer de 90 viviendas: 20 en Ferreries, 35 en Alaior, 35 en Es Mercadal.

El Govern, en definitiva, tiene una previsión casi 250 viviendas públicas en la isla en esta primera fase en once promociones en Ciutadella, Ferreries, Alaior, Maó y Es Mercadal. Y en este punto quisiera destacar también que algunos solares es incluso posible que puedan acoger más viviendas ya que solo se contabiliza la primera fase. Y, como ya avanzó ayer nuestra presidenta Marga Prohens, gracias a la Ley 4/2025 la gran mayoría de las promociones podrán iniciar sus obras precisamente ya en el año 2026 gracias a la tramitación exprés.

Nuestro objetivo, Sr. Cardona, volvemos a insistir, es seguir trabajando, seguir aumentando esta cifra...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... para dar soluciones reales a nuestros residentes.

Muchísimas gracias. Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Mateo, le agradezco su respuesta. Estoy al corriente de algunos de estos proyectos que ha mencionado usted y la verdad es que me congratulo de que estén en marcha y algunos ya estén prácticamente listos y preparados.

La verdad es que hay algo que parece ser que la izquierda no acaba de entender que es que los sueños de los menorquines se construyen con cemento y hormigón sobre el terreno, porque ahora parecerá que los señores de la izquierda viven en casas de caña de bambú.

(Algunes rialles)

Porque ellos viven en casas de cemento y hormigón, pero no quieren que los jóvenes de Menorca puedan vivir en casas de cemento y hormigón...

(Alguns aplaudiments)

... claro... la pregunta -la pregunta-, Sr. Presidente, no se preocupe, no es una nueva pregunta, como siempre es una pregunta retórica: ¿dónde viven ustedes, señores de la izquierda?...

(Petit aldarull)

¿Dónde viven? En casas de cemento y hormigón construidas sobre el terreno. ¡Sí, señor! Así quieren vivir los menorquines también.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Por tanto, los sueños se construyen con realidades y con materiales. También es verdad que...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Mire, yo, ya sabe el Sr. Mateo y también el Govern que les pregunto por cosas que me preocupan que tienen que ver con Menorca, por cosas que verdaderamente preocupan a los menorquines. Estamos acostumbrados a que a su izquierda política le dicen siempre que no y a su derecha política le preguntan excentricidades. Yo no puedo preguntar por excentricidades, en concreto y, por ejemplo, no puedo preguntar por las corridas de toros porque en Menorca no hay plaza de toros. Le tengo que preguntar por cosas que preocupan a los menorquines...

(Remor de veus)

Algunos están muy preocupados...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

... en decir siempre que no y otros están muy preocupados por las corridas. En fin, esto es lo que tiene la política.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

I.3) Pregunta RGE núm. 18022/25, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inexecució pressupostària.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18022/25, que formula Marco Antonio Guerrero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gracias, presidente. *Bon dia, senyores i senyors diputats.* Buenos días, Sr. Sáenz de San Pedro. Hoy vamos a hablar de ejecución presupuestaria y, por enmarcar el debate, les recuerdo unas palabras que ustedes siempre decían: "No presupuestaremos un euro que no vayamos a ejecutar". Pues parece...

(Alguns aplaudiments)

... que aquí el Partido Popular también ha fallado a la paraula donada. Es más, la parálisis es de tal magnitud que pareciera que el Govern ha organizado una liga entre todos los consellers a ver quién ejecuta menos los presupuestos. Pero, Sr. Sáenz de San Pedro, no se preocupe, aunque todos se han esforzado mucho por ganarla, ha ganado usted, usted es el campeón...

(Alguns aplaudiments)

Por eso, con mucha curiosidad, le quiero preguntar: *com s'explica el seu lideratge d'inexecució pressupostària del Govern de les Illes Balears?*

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, AUTÒNOMS I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, presidente. Gracias, Sr. Guerrero. La verdad es que yo creo que ni usted mismo se cree la pregunta que está haciendo y lo que está intentando es, como siempre, un relato falso.

Mire, deje de conducir a la ciudadanía. Desde que hemos llegado, hemos hecho: reconstruir lo que ustedes dejaron bloqueado, simplificar lo que ustedes complicaron y ejecutar lo que ustedes no fueron capaces de ejecutar.

Y sí, ahora sí, ahora los fondos llegan a las empresas, a los autónomos, a las familias y a todo el mundo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Guerrero, tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sr. Sáenz de San Pedro, los datos no son inventados, son respuestas tuyas a preguntas nuestras, o sea,...

(Alguns aplaudiments)

... son proyectos tuyos, ejecución tuya, que es igual a cero.

Pero vamos con los fondos europeos, ustedes que siempre dicen que el dinero donde mejor está es en el bolsillo de los ciudadanos, pues, cogiendo sus palabras, usted ha privado a los ciudadanos de las Islas Baleares de 106 millones de euros de fondos europeos,...

(Alguns aplaudiments)

... 106 millones de euros sin ejecutar, un dinero que, por cierto, usted regala al Sr. Costa, que lo recoge con buen agrado para subir su techo de gasto, que veremos si lo aprueba hoy.

Pero si usted no tenía suficiente con su mal resultado de ejecución de fondos europeos, va y se marca un "sujetadme el maletín" y pide 32 millones de euros de ITS, y, ¿cuál es el resultado?, pues, mira, dados sus precedentes no hay mucha sorpresa: un 0,6% de ejecución, (...).

(Alguns aplaudiments)

... cero, señor... Cero, Sr. Sáenz de San Pedro.

Su conselleria, que debería estar liderando la transformación económica y energética de estas islas, está totalmente bloqueada, totalmente paralizada. Tenemos un cero en transformación, un cero en impulso, un cero en liderazgo. Y su parálisis es tan flagrante que cuando la Sra. Prohens hizo su reestructuración del Govern a usted le hizo una dimisión competencial, un poco más... un poco más y casi le quita hasta el maletín.

Así que, Sr. Sáenz de San Pedro, como no mejore sus resultados, quizá en la próxima reestructuración del Govern la Sra. Prohens le pruebe de chófer.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro ...

(Remor de veus)

Silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, AUTÒNOMS I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Sr. Presidente,...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio. Sí, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, AUTÒNOMS I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Sr. Guerrero, no me hable de maletines, por favor, no me hable de maletines.

(Alguns aplaudiments)

Usted dice que quiere coger mis palabras, pues coja mis palabras, coja bolígrafo y apunte que le voy a dar datos y así no pasará pena la próxima vez que me tenga que preguntar.

Mire, respecto a la Dirección General de Energía, la Dirección General de Economía Circular, a noviembre de 2025, la ejecución del presupuesto..., le voy a decir los datos que arroja: de un presupuesto de 173 millones, 121 millones comprometidos y 51 millones pagados. Eso significa una ejecución de cerca del 80% del presupuesto. Además, hay convocatorias que usted sabe que acaban de arrancar en el tercer y cuarto trimestre, y el 90% del presupuesto destinado a la Dirección General de Energía son fondos plurianuales pagados hasta junio de 2026.

Pero, además, le voy a dar un dato más, siga apuntando: ustedes en el PITEIB dejaron 120 millones sin ejecutar, 120 millones no ejecutados, el 75% del PITEIB ustedes, el

Gobierno de Francina Armengol, lo dejaron sin ejecutar. Por lo tanto, si ha apuntado bien, estos son los datos de la Dirección General de Energía.

Pero continúo con la Dirección General de Empresa... comercio detallista, el 85% de las convocatorias ejecutadas, internacionalización, el... prácticamente 86%, cuota cero en curso y en ejecución, según el calendario previsto; subvenciones a mercados municipales, el cien por cien; para empresas de inserción, cien por cien ejecutado.

Y respecto a la Dirección General de Industria y Polígonos, aquí... es donde a usted le gusta y le puedo decir que el cien por cien de la ejecución de los fondos destinados a industria, tanto grandes inversiones como modernización.

Y sí, sé que a usted no le gustan estos datos, la verdad y la realidad es caprichosa, pero seguramente usted sigue buscando la ejecución de los fondos, pero ha equivocado los fondos. Hablaba del maletín, seguramente está buscando la ejecución de otros fondos que su Sr. Presidente Pedro Sánchez todavía está intentado averiguar de dónde han salido.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 18023/25, presentada per la diputada Sra. Verónica Llufríu i Vidal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatges de nova construcció.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18023/25, que formula Verónica Llufríu, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. LLUFRIU I VIDAL:

Gràcies, president. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. *Buenos días, Sr. Mateo.* Setmana rere setmana, es tracta en aquesta cambra la greu problemàtica que pateixen les famílies de les Illes Balears que no poden accedir a un habitatge digne perquè no es poden permetre ni el preu de compra ni el preu de lloguer.

Per a aquest any 2025, vostè ha tingut prop de 60 milions d'euros en el seu pressupost per construir habitatge públic, però és que som al desembre ja i no ha executat pràcticament res del seu pressupost.

Sr. Mateo, quants d'habitatges de nova construcció deixaran de construir per la seva inexecució pressupostària?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Le agradezco mucho la pregunta, Sra. Llufríu. Este gobierno tiene precisamente en marcha nuevas promociones de vivienda pública que suponen la etapa de mayor construcción simultánea de vivienda pública de la historia del IBAVI...

(Alguns aplaudiments)

El IBAVI gestiona este año el mayor presupuesto y tramita más proyectos que nunca, como uno de los principales ejes del plan de choque y todo ello -ya lo saben- para conseguir más vivienda asequible para residentes.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Llufríu, té la paraula.

LA SRA. LLUFRIU I VIDAL:

Gràcies. *No me ha dado ni una cifra de nuevas viviendas.* Comenta que estan en un punt de màxima construcció, però és que tenen milions i milions d'euros guardats en el calaix. Fa feredat revisar la Plataforma de Contratación del Estado i veure que no es mou res de la seva conselleria.

(Alguns aplaudiments)

L'IBAVI no treu licitacions per construir habitatge, zero licitacions de construcció d'obra nova per fer habitatge públic que tant necessiten les famílies de Balears; zero licitacions d'obra nova des que vostès governen, en més de dos anys i mig. Açò és una paràlisi absoluta.

El 2025 va augmentar el 20% el pressupost de l'IBAVI. Llavors, seria lògic pensar que ha augmentat també el 20% el nombre d'habitatges públics, però no, no hi ha hagut augment d'habitatges públics. El que sí ha augmentat és el cent per cent, en dos anys, el nombre de famílies que estan en llista d'espera, que esperen un sostre que vostès haurien d'estar construint.

Com explica, Sr. Mateo, que vostès augmentin el pressupost de l'IBAVI, però es dispari la llista d'espera de l'IBAVI?

Ja li ho dic jo: perquè no executen, no saben gestionar els diners públics pel bé dels ciutadans. Ja hem vist que vostè i la Sra. Prohens saben fer anuncis, ho vam veure ahir, van explicar xifres, una altra vegada; sabem que saben fer *powerpoints*; sabem que saben fer-se fotos, que saben fer rodes de premsa, tot açò hem vist que ho saben fer, però, sap què no saben fer?, no saben gestionar un govern per executar 60 milions d'euros que tenien per fer habitatge...

(Alguns aplaudiments)

... No han formalitzat cap nou contracte de construcció. No l'hem vist posar cap primera pedra, Sr. Mateo, i, amb el ritme que duim, ni el veurem, per ara. Hi ha 25.000 persones apuntades en llista d'espera de l'IBAVI que potser tindrien casa si vostès fessin la seva feina. És indecent. És irresponsable tenir tantes famílies esperant un sostre...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. LLUFRIU I VIDAL:

... És capaç de posar-se en la seva pell, Sr. Mateo? Estan esperant. Se'ls acabarà un contracte de lloguer i hauran d'anar a viure davall un pont. Està passant avui aquí, en aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Llufríu.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. presidente. Bueno, para empezar tuvimos que buscar los suelos que ustedes no tenían ni tramitar lo que ustedes no tramitaron...

(Alguns aplaudiments i diverses exclamacions)

... Se lo repito, para empezar, para empezar. Este gobierno, ahora mismo, tramita cerca de 50 promociones de vivienda social, a través del IBAVI. Voy a darle números, no se preocupe. Por ahora son 47 promociones que sumarán 1.213 viviendas públicas, un aumento del 50% del parque actual del IBAVI, cifra que continuará creciendo, no se preocupe. Pero bueno, sigan dando lecciones, como si el problema de la vivienda no fuera con ustedes...

(Remor de veus)

..., como si no hubieran tenido nada que ver durante ocho años. Y es más que obligado analizar qué se hizo y, sobre todo, qué no se hizo, durante esos ocho años.

Y ya que hablan de ejecución presupuestaria, veamos, vamos a hablar. Por ejemplo, veamos si apuestan ustedes por la rehabilitación de viviendas y por mejorar la eficiencia energética. Datos: de los 29,5 millones de euros que tenían asignados de fondos europeos, el anterior gobierno había concedido la friolera de un millón de euros.

(Alguns aplaudiments)

La cifra era de 1,3 millones concedidos antes de octubre de 2023, cuando el actual gobierno realizó una campaña para reactivar la gestión de esta convocatoria...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... Datos actuales. De los 29 millones iniciales del presupuesto asignado, se aumentó la dotación hasta 66,6 gracias a que se cumplieron los objetivos marcados por el ministerio, por parte de este gobierno, a fecha de treinta y uno de diciembre del 2024. Por lo tanto, actualmente, este gobierno ha concedido 57,5 millones, es decir, un millón del *pacte*, frente a 57 millones de euros...

(Alguns aplaudiments)

... de ayudas concedidas por este gobierno. Nada de dejar el dinero de los cajones.

Y otro ejemplo: las ayudas al alquiler. Y aquí también voy a ser contundente. Este gobierno ha reducido en un año el tiempo para resolver una convocatoria. Precisamente hoy llevamos la resolución del último pago de la línea de ayudas de 2024. ¿Sabe cuánto tardaron ustedes en pagar la línea de ayudas de 2021? Igual, no lo recuerdan. Claro, es que la dejaron pendiente. La dejaron pendiente. Fue este gobierno el que la gestionó e hizo los últimos pagos de 2021...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., a finales de 2023. Tardaron dos años. Ustedes es que no aprenden.

Y, Sra. Llufríu, insisto: el único error verdadero es aquel del que no aprende nada y siguen sin aprender.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.5) Pregunta RGE núm. 18020/25, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a conciliació.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18020/25, que formula Marta Carrió de MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Molt bon dia, Sra. Cabrer. Fa més de mig any que la Llei de conciliació, de la qual vostè és responsable, va dir que muntaria una borsa dades per a empreses privades per conciliar. I jo li volia demanar, per exemple, deu hores, creu que són insuficients, són abastament o sobren per conciliar?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Carrió. No li puc donar les gràcies per la seva pregunta, perquè no és una pregunta, és una introducció filosòfica, i aquest govern, en un tema tan seriós com la conciliació, no fa filosofia, fa feina.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carrió, té la paraula.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Jo tampoc no li puc donar les gràcies per la seva resposta, perquè tampoc no ha respost la meua pregunta.

(Alguns aplaudiments)

En qualsevol cas, Sra. Cabrer, és absolutament irrellevant, perquè són zero hores les que disposen les famílies per poder conciliar a dia d'avui. I no hi ha ningú, absolutament ningú, que hagi notat que el seu dret de conciliació és millor des que es va aprovar aquesta llei. I el que és pitjor és que no ho notará mai, perquè aquesta llei ni crea drets ni crea serveis públics.

I miri, Sra. Cabrer, darrere els discursos que sou pioners i que nosaltres no hem fet res en vuit anys, hi ha una cosa que és molt clara, i és que aquest govern té falta d'ambició i té falta de lideratge polític. I li explicaré per què. Perquè vostè va renunciar -vostè, directament- que el Govern, en lloc de mirar-se la política de conciliació, en lloc de ser un agent transformador, s'ho miràs des de la barana, perquè va renunciar que, per llei, es blindàs que el Govern donàs suport real i directe -no impulsar, donar suport directe- a les empreses, via llei. I va renunciar, via llei, que aquestes hores d'aquest borsí fossin remunerades i fossin no retornables. I això és molt significatiu, Sra. Cabrer, perquè si no són remunerades, les persones no se les poden agafar, perquè no s'ho poden permetre. No hi ha ningú, del gruix de la gent normal, que pugui permetre's perdre doblers per conciliar. I si s'han de retornar no serveixen per a res, perquè si jo he de sortir una hora abans per anar a una tutoria i l'endemà he de sortir una hora després, no arrib a cercar el meu fill.

(Alguns aplaudiments)

I li dic "renunciar", perquè hi havia esmenes de MÉS per Mallorca, que permetien que dintre de la llei sí que hi hagués ambició.

Miri, MÉS per Mallorca ha defensat sempre que només es poden conciliar si tenim dos elements: si tenim temps i si tenim igualtat d'oportunitats. I temps vol dir: reducció de jornada laboral -i el Partit Popular, en tres mesos, hi ha votat dues vegades en contra-, ampliació dels permisos per conciliació -aquesta llei no en diu ni mu- i igualtat d'oportunitats, que vol dir una cosa molt senzilla, i són serveis públics i no n'hi ha, ni un, perquè si no, només concilia qui té doblers.

Però, Sra. Cabrer, fins i tot li dic que ni tan sols és conciliar, perquè delegar la cura dels infants i dels majors, no és en cap cas, per a MÉS per Mallorca, conciliació. Hi és a temps, Sra. Cabrer, li estenem la mà per millorar la política de conciliació, donant a les persones...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Gràcies, Sra. Carrió.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Sí. Sra. Carrió, miri, permeti'm que li digui que vostès es varen equivocar de plantejament amb el tema de conciliació i a partir d'aquí, tot el que han plantejat està equivocacat. Miri, vostès acusen que aquesta llei, la nostra llei de conciliació, està buida de contingut i hi varen fer 109 esmenes que eren filosofia pura...

(Remor de veus)

..., sense cap mesura ..., no, una mesura, que és a la que ara em referiré, la de la bossa d'hores remunerades, que ara li explicaré la seva filosofia.

Aquest govern va treure una llei de conciliació, a pesar de vostès, que hi varen votar en contra. L'esquerra, en vuit anys, va fer un pla de conciliació, va pro pressupostar 30 milions d'euros, això sí, parlant d'execució pressupostària, va deixar de executar-ne un 70%...

(Alguns aplaudiments)

..., mentrestant aquest govern, només arribar, va posar 50 milions a la gratuïtat 0-3 amb 14.100 places, la gratuïtat de l'oci adaptat pels graus de discapacitat 2 i 3, la gratuïtat del batxillerat, el topall del menjador en 6,85 euros, patis oberts... i advocam per la borsa d'hores. I aquí sí que li demano, Sra. Carrió, que, per favor, elevi un poc seva maduresa laboral i es deixi de filosofies.

Perquè, miri, la bossa d'hores està regulada...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... a l'Estatut dels Treballadors, a l'article 34.2, que ens diu que "mediante convenio colectivo o, en su defecto, por acuerdo entre empresa y representante de los trabajadores, se podrá establecer una distribución irregular de la jornada"...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... i la compensació de les diferències durant la jornada, “*del exceso o el defecto*”, s'haurà de compensar segons negociació col·lectiva i, si no, durant els 12 mesos posteriors...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silenci, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Vostè advoca perquè els treballadors no hagin de recuperar aquestes hores, que està molt bé. *Es filosofía pura...*

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., perquè vostè no explica això, com es farà perquè no recaigui en precarietat laboral o en una disminució de la contractació, perquè vostè no viu al món real. Perquè, miri, ara donarem les dades d'ocupació: l'ocupació a Balears va com un tir. I va com un tir...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., no per mesures com les que vostè planteja que augmentarien la precarietat de manera immediata.

Nosaltres hem duit la conciliació a la negociació col·lectiva, que és on ha de ser, que és el que diu la llei i, de fet, ho hem fet amb els acords tripartits a hostaleria, on per cert...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

..., ja s'ha creat l'Observatori per a l'absentisme i la conciliació. Perquè nosaltres, amb això, no feim filosofia, feim feina.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 18024/25, presentada per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes al sector.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18024/25, que formula Malena Riudavets, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies, president. Bon dia, conseller. Sr. Simonet, vostè va presentar uns pressuposts històrics per al sector i per al medi

natural. Sobre el paper quedava molt bé, però en la realitat s'ha convertit en promeses no complertes. Ha disposat de recursos extraordinaris d'ITS i de fons europeus, i malgrat açò, tenim projectes no iniciats, fons sense mobilitzar i oportunitats que s'han perdut.

(Alguns aplaudiments)

Per açò li deman: quantes oportunitats s'han perdut pel seu incompliment pressupostari?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Miri, jo crec que cap. Cap fons, cap oportunitat no s'ha perdut pel que vostè suposa incompliment pressupostari. La conselleria, en aquests moments, du un 83% d'execució del seu fons. L'IBANAT està més del cent per cent. El FOGAIBA està pagant més que mai. L'IRFAP està en el 66% pendent de l'execució de la compra de la finca pública. Per tant, crec que cap oportunitat no s'ha perduda.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riudavets, té la paraula.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies. Sr. Simonet, jo li he demanat pel que no han fet...

(Alguns aplaudiments)

... no pel que ja ha fet. I la pregunta és clara, amb tots els recursos que tenia, per què no han fet molt més? Vostè potser ara em dirà que tenir cura del medi ambient no és ajudar els pagesos, però aquesta cura ajuda directament el benestar del sector primari i tenim un problema greu si no es fa així.

Què passarà amb els fons ITS que continuen sense executar? La seva conselleria només ha executat poc més d'un 9% d'aquests fons, més de 12 milions d'euros disponibles assignats i aprovats que encara no s'han activat.

(Alguns aplaudiments)

I això no és un problema tècnic, és un problema de prioritats, les seves prioritats i la dels seus. Aprovar un pressupost històric i no executar-lo no es complir amb la paraula donada, és fallar el compromís amb el sector i amb el territori. I aquest incompliment té conseqüències amb els que viuen del camp, de la mar i d'un territori que necessita gestió i no propaganda.

Entre d'altres, no han iniciat les ajudes agroambientals, imprescindibles per avançar cap a pràctiques sostenibles. No han posat en marxa el pla per millorar les condicions dels pescadors artesanals. I les actuacions contra incendis forestals i de certificacions encara estan pendents, essencials per protegir el sòl agrari. I amb els fons europeus passa exactament el mateix, milions demanats sense executar. Si no els volien fer servir, per què els varen demanar? Els haurien d'haver retornat perquè els pogués aprofitar una altra comunitat...

(Algunes aplaudiments)

... o se'ls han quedat per inflar el pressupost? Això no és sostenible i és una incompatibilitat, és una incapacitat, perquè vostè reclama recursos a Europa, però quan arriben no els mobilitza...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

... això no és gestió, és inacció. I aquesta inacció, Sr. Simonet, el situa al mateix pòdium que al Sr. Sáenz de San Pedro.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Començaré pels fons europeus. Dos anys i mig d'ençà que varen arribar vostès, 2,5 milions executats. Nosaltres en duim 9 en dos anys i mig...

(Algunes aplaudiments)

... pel que fa a fons europeus al medi natural. Era la seva conselleria.

ITS, nosaltres tenim dotze projectes d'ITS: nou a medi natural, un a pesca, un a ramaderia, per un total de 14 milions vinculats a la conselleria. A data d'avui ja hi ha més del 20% pagat i a finals d'any serà el 35. Hem de pensar que aquests fons no varen estar disponibles fins al mes d'abril. Tots aquests fons s'estan tramitant en aquests moments i estan adjudicant, no voldrà que paguem les factures de feines que estan encarregades i que encara no estan acabades. No voldrà que, per exemple, fem una campanya de matar banyarriquers en l'hivern quan banyarriquer no volen. O no voldrà que contractem informadors ambientals per a les platges per fer feina durant l'estiu. Supòs que tampoc no voldria que haguéssim pagat la compra de Sa Bastida abans d'anar al notari.

Coses que s'estan executant. Pel que m'ha dit vostè d'altres fons, l'IBANAT, per exemple, executa, que no estan en aquests

14 milions que vostè em treu, l'IBANAT té una ajuda d'ITS de 2 milions i més d'euros i ja du el 75% executat.

Quant a les ajudes agroambientals, naturalment que no les podem pagar fins que el ministeri no ens autoritzi a pagar-les i no les podem pagar fins el desembre, i el desembre es pagaran més de 5 milions d'euros als pagesos dels 6,3 pendents que teníem adjudicats. Per tant, un 80% d'execució. Per tant, el nivell de l'ITS arribarà a aquests nivells.

El FOGAIBA paga a un ritme més elevat que mai, un 1.600.000 euros setmanals. A finals d'any haurem pagat 90 milions d'euros, un 40% més del que es pagava de mitjana l'anterior legislatura.

Jo li deman que deixi d'embullar. No és el seu estil, no és el seu estil. Deixi de dir mitges veritats i analitzi totes les dades, no només el que li passa el seu partit que digui.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 18008/25, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reivindicacions del col·lectiu 0-3.

Passam a la pregunta RGE núm. 18008/25, que formula Joana Gomila, del Grup Mixt. Té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Bon dia, Sr. Conseller. Ara fa vuit mesos, dia 1 d'abril, li vaig demanar com tenia previst garantir un menjador de qualitat a l'etapa educativa 0-3, i vostè em va respondre: "atendrem les demandes que hi pugui haver en l'àmbit de servei del menjador. D'açò no en tenguí cap dubte". I també va assegurar "hem escoltat les reivindicacions que se'ns fan des dels diferents sectors. N'hem estat sensibles i hem començat a posar fil a l'agulla per solucionar aquestes mancances".

Miri, a Menorca, Sr. Conseller, dia 1 d'abril és el dia d'enganar, i es veu que aquell dia vostè va seguir la tradició menorquina d'enganar-nos, a MÉS per Menorca, en aquest parlament, i al col·lectiu 0-3. I li diré per què, perquè a la Mesa de participació del sector de primer cicle d'educació infantil, on fa uns dies varen presentar vostès el Reglament de menjadors, ja li varen dir que no s'havien atès les demandes del servei de menjador 0-3. Primera mentida que ens va dir el dia d'enganar. I, a més, el col·lectiu Menorca 0-3, l'Associació de directores d'escoles infantils públiques de les Illes Balears, la Plataforma Menorca 0-3 i l'associació Assemblea 0-3 li varen enviar aquesta carta a la seva conselleria, que jo li vaig donar en mà per si un cas no l'havia rebuda. I en aquesta carta expressen textualment: "el total desacord i rebuig a pretendre aprovar una normativa per regular el servei de menjador escolar que obvia

les necessitats dels infants escolaritzats de les Illes Balears, i molt especialment els infants de 0-3 anys". I afegeixen: "li vàrem fer arribar les nostres aportacions per a una normativa reguladora del moment de menjar al primer cicle d'educació infantil".

I, mentrestant, vostè què ha fet? Vostè ha fet un reglament on estableix una ràtio d'una persona per donar de menjar a set infants de 0 a 1 any, una persona per cada dotze alumnes de segon cicle, sigui d'1 a 2 anys, i una persona per a quinze fillets de 2 a 3 anys. Per tant, entendre que aquestes són unes ràtios que no són les que demanava el sector. O sigui que vostè, Sr. Vera, va ben commemorar el dia d'enganar els menorquins i les menorquines, i el col·lectiu 0-3 li ho diu. Segona mentida que vostè va dir.

És per açò, Sr. Conseller, que li deman, li semblen justes les reivindicacions del col·lectiu 0-3 pel que fa al servei de menjador? Escoltarà la seva petició d'aturar immediatament el decret de menjador i treballar de veritat amb el col·lectiu per tenir un servei de menjador de qualitat a l'etapa educativa 0-3? O encara que ens trobem a Nadal, continuarà vostè celebrant el dia d'enganar?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, president. Sra. Diputada, permeti'm fer dues puntualitzacions. En primer lloc, estam parlant d'un esborrany i, per tant, no és en cap cas un document definitiu. En segon lloc, a diferència de quan governaven vostès -i no em digui que vostès no governaven perquè, com a mínim, eren còmplices del Sr. March-, aquest govern sí que escolta la comunitat educativa. Tant és així que, com bé sabrà, demà em reuniré amb el col·lectiu 0-3 a Menorca per escoltar-ne les reivindicacions, analitzar-les i veure quines propostes podem incorporar en el debat sobre -repetesc- l'esborrany del decret de menjadors.

Sra. Gomila, com ja vàrem exposar a la Mesa 0-3, la Conselleria d'Educació i Universitats desplegarà aquest decret de menjadors escolars a través d'una ordre que regularà de manera concreta l'etapa 0-3 anys. I permeti'm afegir-hi una diferència, el Reial decret 315/2025, de desplegament de la Llei 17/2011, de seguretat alimentària i nutrició, aprovat pel Govern central el passat mes d'abril, estableix normes per fomentar una alimentació saludable i sostenible en centres educatius. Si llegim l'àmbit d'aplicació, diu textualment: "aquest reial decret s'aplica als centres educatius públics, concertats i privats que imparteixen educació infantil segon cicle", és a dir, senyors diputats, etapa educativa 3 a 6 anys.

En canvi, aquest govern, el Govern de les Illes Balears, sí dicta normativa per a l'etapa educativa 0-3 i li dóna el tractament que es mereix. En canvi, els seus companys del

Govern central ignoren aquesta etapa, com pot veure. Sempre fan el mateix, molta paraula i poca gestió.

Sra. Gomila, ho diré alt i clar, l'ordre que desplegarà el decret tindrà un caràcter pedagògic i s'adaptarà a les necessitats específiques de l'etapa, garantint espais adequats i segurs per al correcte desenvolupament d'aquesta activitat. I li he de dir que nosaltres sí que aplicam el lema que teníeu MÉS per Menorca, "les persones primer", cosa que vostès no varen fer i per això quedaren a l'oposició. I com ho feim? Idò molt senzill, Sra. Gomila, de fet no importa estudiar sota terra, milloram les infraestructures, milloram les condicions dels docents, impulsam una política clara i de futur per a l'etapa 0-3.

Sra. Gomila, poden estar tan maleïts com vulguin amb aquest govern, però nosaltres oferim solucions als problemes reals. I sí, ja li ho avanç, millorarem l'esborrany amb la comunitat educativa, com hem fet amb totes les normes que ha aprovat aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 18026/25, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inexecució pressupostària.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18026/25, que formula Maria Pilar Carbonero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies. Bon dia, diputats i diputades. Sr. Lafuente, per al pressupost d'enguany, 2025, va anunciar a grans titulars una xifra històrica destinada al cicle de l'aigua: 288 milions d'euros, una pluja de milions que en forma de titular queda preciosa, li he de dir, però el problema és que som a desembre de 2025 i la seva conselleria no ha executat res -res-, cap obra estructural que va anunciar no està en execució, cap dels compromisos que va adquirir no s'ha fet realitat.

I el problema, quin és? El problema es que açò és un patró general del Govern de Marga Prohens, un govern bloquejat, sense sostre de despesa, sense capacitat d'executar, sense acords amb altres grups parlamentaris, en definitiva, sense capacitat de governar, amb una inexecució crònica que s'estén a tots els departaments: sanitat, dependència, però especialment al seu, al de cicle de l'aigua.

Ara sí, els he de dir que els reconeixem una certa eficàcia en una cosa molt concreta: governar per als poderosos, per a aquells que vostès coneixen bé, governar com si l'administració fos casa seva, açò d'empresa pròpia, no?, col·locant amics i familiars. L'únic que avança podem dir que és una obra que es diu: "governar per als nostres", aquesta sí que avança, aquesta avança a bon ritme, senyor...

(Alguns aplaudiments)

I vostè, n'és un bon exemple, Sr. Lafuente. Per què? Perquè està en una situació que és molt poc exemplar: decideix sobre ports quan té una empresa familiar que està vinculada a ports...

(Remor de veus)

Sí, sí, senyor. Açò no és ètic ni estètic, per molt que facin esglais, ni resol els problemes dels ciutadans ni dona cap solució a la situació crítica que tenim en temes d'aigua a les Illes Balears.

Per açò, li deman: com valora la inexecució del seu pressupost?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. Buenos días a todos. Yo entiendo que la estrategia de la oposición tenga que ser así, ¿no?, ir y... atacar por esta vía, hoy, de ejecución de presupuesto, pero el problema que tienen ustedes es un problema grande, lo tienen dentro de su propio partido, lo vemos a nivel nacional, importante de credibilidad, y confunden sus deseos con la realidad y la realidad es distinta a la que ustedes pintan en sus preguntas. La realidad es muy distinta a la que ustedes dicen.

Precisamente la ejecución..., la pregunta está mal planteada porque usted me pregunta sobre la inejecución y yo le tengo que decir que lo que se produce en este gobierno es ejecución y le doy los datos concretos de ejecución en este momento.

Como usted sabe, mi conselleria tramita la sección 15. En esa sección 15, el grado comprometido es del 73% en este momento y el 61% ejecutado. Por direcciones generales, la Dirección General de Costas tiene comprometido el 80% y el 60% ejecutado; la Dirección General de Transporte Marítimo el 87% comprometido y 86% ejecutado; la Dirección General de Recursos Hídricos, 72% comprometido y 50% ejecutado. Y en la sección 38, el 65% comprometido y el 54% ejecutado. Y en cuanto al capítulo 7, acabaremos el año en el que va... las transferencias de capital con un 75% comprometido del presupuesto.

Por tanto, la realidad es una cosa y lo que ustedes preguntan es otra muy distinta.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carbonero, té la paraula.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, m'està parlant de percentatges d'execució de capítol 1, de personal, no?, perquè...

(Alguns aplaudiments)

... els funcionaris sí que fan feina perquè... tanta sort d'ells, tanta sort d'ells perquè vostè no fa cap iniciativa, cap, i açò es comprova amb la Plataforma de Contractació de l'Estat, Sr. Conseller. Vagi allà, que açò ho pot comprovar qualsevol ciutadà, i el que està en execució és zero -zero-, zero obres...

(Alguns aplaudiments)

... tot el que va prometre. Vostè parla de desitjos i jo li demanaria: expliqui'ns quins són els seus desitjos, Sr. Conseller, els del Govern de Marga Prohens, perquè realitats, cap ni una.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, ustedes aparte de equivocar sus deseos con la realidad es que, además, hacen mal su trabajo, lo hacen incorrectamente. Mire, le pondré un ejemplo: lean el boletín oficial, el martes pasado: 97 proyectos de ayuntamientos y 52 millones de ITS publicados con el listado...

(Remor de veus)

... publicados, tramitados, que se están tramitando, con el listado de las inversiones, los ayuntamientos concretos y las obras concretas que se están tramitando.

(Continúa la remor de veus)

Mire, como le dijo...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... como dijo Rajoy a Ábalos: para venir a dar lecciones, hay que estar en condiciones de darlas. Y ustedes, en condiciones, no están absolutamente en ninguna.

(Alguns aplaudiments)

Mi prueba es la ejecución de presupuestos, uno de los casos, por ejemplo, yo le animaría a... a decir al Ayuntamiento de Ciutadella, por ejemplo, que en el...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... 2022 tenia 13 calles por hacer en ayudas sobre el agua y no ha justificado ni una. Usted, que es de Ciutadella y del PSOE y del mismo partido, diga...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias...

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... animeles a ejecutar su presupuesto...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Lafuente.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... que llevan desde el 2022 sin...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Lafuente, gracias.

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 18253/25, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 18028/25, pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatge protegit en els nous creixements urbanístics.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18253/25, que formula Carles Bona, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Mateo, està vostè d'acord amb el PP de Palma que li demana reduir o suprimir l'habitatge protegit en nous creixements urbanístics?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Gracias por su pregunta, Sr. Bona. Creo que precisamente el día después de que este gobierno haya presentado 1.213 nuevas viviendas públicas en estas islas...

(Remor de veus)

... que representan un aumento del 50% del actual parque público de vivienda, teniendo en cuenta, además, que el 90% de las promociones empezarán a ejecutarse este próximo año 2026, nos permite concluir que su pregunta ha envejecido bastante mal, porque hoy es incuestionable la apuesta de este gobierno ...

(Algunes aplaudiments)

... apuesta incuestionable -insisto- por la vivienda en cualquier régimen de protección, tanto vivienda a precio limitado como vivienda de protección pública del IBAVI.

Sr. Bona, este gobierno está trabajando -y va a seguir- en revertir la situación que ustedes dejaron, con nuevos programas y medidas que buscan generar más vivienda asequible y más vivienda protegida para los residentes de nuestras islas.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, té la paraula.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Vagi alerta a donar xifres, Sr. Mateo, que després li passarà com amb Lloguer Segur. Perquè, sap què passa? Que tot el que diu vostè aquí queda gravat i cada vegada que l'hem advertit que hi ha promotors disposats a fer el que faci falta per construir habitatge protegit, vostè ens ha acusat de mentir.

Ens deia que volíem enredar. Quan li dèiem que els promotors s'acollirien a l'excepció de la seva llei, que permet fer un 25% d'habitatge lliure en àrees de transició, sap què ens deia vostè? Ens deia que confoníem.

Idò, miri, igual tenia raó perquè no és un 25% el que volen fer, és un cent per cent d'habitatge lliure i cap habitatge protegit.

(Algunes aplaudiments)

Aquest és el respecte que tenen vostès per les lleis: cap. No només amb la contractació del xofer de la Sra. Prohens, on vostès pensen que estan per damunt de la llei. El que és més gros aquí és que ni tan sols pretenen respectar les lleis que vostès mateixos fan.

Quantes lleis pensen modificar ara per assolir els objectius d'uns particulars, Sr. Mateo? Vostès tenen un bloqueig institucional, però per afavorir els poderosos, els amics i familiars sempre poden botar-se la llei o canviar-ne una dotzena d'una sola tacada...

(Alguns aplaudiments)

... perquè, Sr. Mateo, a qui li tocarà la grossa de Nadal?, qui és que ja ha comprat tots els números?, qui tindrà la sort que al seu solar li permetran fer un cent per cent d'habitatge lliure?, a qui vol afavorir el Partit Popular?, serà als que duen anys esperant devora Son Espases, ara que aquest govern ens ha tornat engrescar amb un centre adscrit, una universitat privada a la mateixa zona? No sé si sap on li dic, que és allà on hi ha solars rústics que s'han volgut vendre per 24 milions d'euros.

(Alguns aplaudiments)

Realment, vostè pensa prestar-se a tot això, Sr. Mateo? L'estan vestint de nin de San Ildefonso únicament perquè canti els milions d'euros; els números els cantarà el Sr. Martínez mentre la Sra. Prohens fa girar el bombo, però és un sorteig que està trucat,...

(Alguns aplaudiments)

... perquè la sort no estarà repartida, sinó concentrada en mans d'uns pocs, els mateixos pocs que vostès volen afavorir.

I, mentrestant, l'urbanisme en benefici de la ciutadania ja fa temps que no és damunt la taula, on només seuen uns pocs privilegiats que pensen repartir-se el pastís, sense gravadores.

És ben hora que tots plegats decideixin si són aquí per defensar l'interès general o per fer de corretja de transmissió d'uns pocs que volen requalificar, especular i enriquir-se a costa de tots.

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Bona, pero si son ustedes los que no se aclaren. ¿Está usted de acuerdo con el PSIB que le pide facilitar la universidad privada a ADEMA, por ejemplo?, ¿está usted de acuerdo?...

(Alguns aplaudiments)

... ¿de qué le van a disfrazar a usted, de colegial? Vamos.

Mire, creo que la línea de este gobierno..., ustedes sigan enredando, ustedes sigan enredando en su ceremonia de la confusión, después de cero autocritica tras ocho años de

abandono total y absoluto en política de vivienda. Son muy osados, yo les diría que casi temerarios. Pero siguen ustedes en su línea.

Desde este gobierno la línea es muy clara, vivienda asequible para gente de aquí. Lo repetiré las veces que haga falta. Y tanto con la Ley de emergencia residencial como con la Ley de proyectos residenciales estratégicos, la Ley 3/2024 y la 4/2025, lo que hacemos es poner al alcance de la ciudadanía más vivienda protegida, tanto VPO como VPL.

Precisamente en los proyectos residenciales estratégicos se reserva un 50% a vivienda de precio limitado o vivienda protegida en los suelos urbanos y urbanizables, que ya está dando sus frutos. Ya hay proyectos que ponen sobre la mesa cerca de 1.900 nuevas viviendas a precios asequibles en Palma. Y luego recuerde que aquellos ayuntamientos que decidan apostar por las áreas de transición, el 100% ha de ser vivienda protegida.

Este es el planteamiento de este gobierno. Se lo he dicho y se lo repetiré, este gobierno trabaja para conseguir más vivienda asequible para los residentes de nuestras islas. Es nuestra apuesta y lo venimos demostrando con proyectos y también con resultados.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 18252/25, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 18027/25, pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a “enxufisme” al Consolat.

Pasamos a la décima pregunta, la RGE núm. 18252/25, que formula Ares Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. Le Senne. Bon dia, Sra. Estarellas. El que s'ha publicat descriu un cas de nepotisme de llibre, tenim una querella a la mà dreta de la Sra. Prohens damunt la taula, perquè s'aparta un funcionari de carrera, un xofer amb més de vint anys d'experiència, per posar-hi el cosí del Sr. Jurado, una persona que aparentment té com a principal mèrit ser familiar de qui mana, una persona sense experiència prèvia a l'administració ni menant cotxes d'autoritats. I la Sra. Prohens i el Sr. Costa plenament conscients.

Per això, li deman, Sra. Estarellas, considera que practicar nepotisme al Consolat és compatible amb els principis elementals de la funció pública, amb els principis elementals del bon govern?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Fernández. Miri, aquesta consellera i la resta de consellers d'aquest govern considera que tot procediment s'ha de regir pels principis bàsics i elementals de la funció pública, i això feim i practicam en el nostre dia a dia. I per això hem actuat sempre d'acord amb la llei, amb total transparència respecte de qualsevol procediment de contractació i, per suposat, respecte de qualsevol treballador de la funció pública que considera vulnerats els seus drets i vol dur aquest tema als jutjats.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. Estarellas, perquè em quedi clar idò, si no fos el cosí del Sr. Jurado, haurien agafat una persona sense experiència per ser el xofer de la presidenta del Govern de les Illes Balears, sí o no?

(Alguns aplaudiments)

O haurien posat una persona sense experiència per davant d'una persona amb vint anys d'experiència, sí o no?

Evidentment, no. Clar que no, Sra. Estarellas. I jo li compr que és un lloc de feina que ha de ser de confiança. Li ho compr, Sra. Estarellas, però és més important encara que tingui una experiència rellevant, perquè parlem d'un lloc de feina de gran exigència, de perillositat, de dificultat tècnica. Parlem de dur a la primera autoritat d'aquesta comunitat autònoma que, per seguretat, du escortes cada dia, però pot tenir un xofer sense experiència, que s'estavella tot sol a l'aeroport. Té sentit això, Sra. Estarellas?

(Alguns aplaudiments)

Com a resum d'aquesta història hi ha, crec, un resum molt fàcil. És una tragèdia en tres actes. Primer acte, quan el resultat no ens agrada, modifiquem les bases d'una convocatòria pública perquè no ens ha sortit el que volem. Segon acte, perquè clar diuen que és reglat, per a qui exactament?, procediment reglat per a qui? Segon acte, apartem un funcionari de carrera amb dècades d'experiència per posar un familiar amb zero experiència. Tercer acte, el cotxe oficial acaba sinistre total, i aquí ningú no diu ni ase ni bèstia, 45.000 euros de doblers públics perduts.

(Alguns aplaudiments)

I abans que caigui el teló, Sra. Estarellas, li deman, perquè hi ha una sèrie de dubtes importants: qui va decidir seguir aquest procediment concretament?, a vostè li sembla bé?, creu que està perfectament -es reafirma-, perfectament fet?, qui va canviar les regles del joc?, qui va donar l'ordre de posar el cosí?, la Sra. Prohens directament?, amb quins criteris?, va ser un *hágase*, com deia el Sr. Matas?

Mirin, el que no pot ser és que s'apunten a manifestacions...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

... per demanar ètica a la resta mentre practiquen nepotisme a casa seva.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

A veure, Sr. Fernández, que vostès només també es podrien..., s'haurien d'apuntar a manifestacions d'ètica perquè, primer de tot li diré, em fa molta gràcia si vostès, com deia la Sra. Carbonero, si li pareix ètic ni estètic, que vostè em vengui aquí a cercar de possibles "enxufismes" i sobretot d'una seguretat en les seves paraules a un procediment que no sabem ni encara com està plantejat, però vostès aquí ja sentencien.

En aquesta sala hi ha una altra persona que també té una querella d'un funcionari i jo esper que tindrà el seu moment per segurament...

(Alguns aplaudiments)

... segurament vostè pensa que ella és innocent i nosaltres som culpables. Però, miri, lliçons poques, perquè "enxufes de germaníssims" no els he sentit dir res, perdoni, i no sols de 28.000 euros a l'any, sinó bastant més alts i sense saber on anaven a fer feina. O de les "esposíssimes" que empren el seu lloc d'altres públics per fer les seves feines i els seus negocis.

Però miri, en el cas que ens ocupa li dic i li torn a repetir, s'han seguit els principis bàsics de funció pública. I una altra cosa, parlem d'una plaça de lliure designació per substitució temporal d'un xofer que està de baixa. És a dir ... no, és un xofer que està de baixa. Per tant, el procediment per substituir un xofer que està de baixa, a un funcionari de carrera, que esperem que es reincorpori el més aviat possible, és precisament per un interí. I això s'ha fet. I la persona es tria des d'un borsí. Repetesc, és una plaça de lliure designació que substitueix una persona que està de baixa. Tot segons

normativa ajustada a la funció pública i en cap cas amb el seu..., i en tot els seus moments a les seves etapes del procediment.

Més enllà de tot, els renous que vostès vulguin. Per part d'aquest govern tranquil·litat absoluta, a disposició dels jutjats perquè ens sol·liciti la informació, quan ens arribi, pertinent. Però, mentrestant, ja està comprovat que el germà del president sí que ja ha anat a judici i està condemnat sense saber on anava a fer feina.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 18007/25, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a trasllat de fems d'Eivissa.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18007/25, que formula Patricia de las Heras, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Costa, ¿van a dictar un decreto específico para el traslado de basuras de Ibiza a Mallorca?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president, i gràcies, Sra. de las Heras, per la seva pregunta. Bé, és que en aquest parlament ja es va votar el decret llei, o un decret llei, fa unes setmanes que incloïa la cobertura legal al transport de residus entre Eivissa i Formentera. I el seu grup parlamentari, lamentablement, va votar-hi en contra. Però sempre hem dit que no renunciàvem a aquest decret llei perquè creiem que és de vital importància per a les Illes Balears aprovar-lo. Primer, perquè proposa una gran..., una sèrie de mesures per accelerar projectes estratègics públics i privats a aquestes illes, una qüestió absolutament necessària per a la transformació econòmica de les Illes Balears. A més, es crea la unitat acceleradora de projectes estratègics, que té un amplíssim consens entre els agents econòmics i socials de les Illes Balears, una unitat que actua com a finestra única per als projectes privats que impulsen sectors econòmics estratègics i que comporten una gran simplificació administrativa. A més, com ja s'ha dit, ja he dit, dins aquest mateix decret s'inclou la cobertura legal per fer el trasllat de residus entre Eivissa i Mallorca, una mesura que crec que és molt positiva per a les dues illes i que crec que compartim plenament.

Per tant, Sra. Cañadas, crec sincerament que vostè comparteix la immensa majoria de les mesures que inclouen,

que s'inclouen dins el decret llei o que s'inclouïen dins el decret llei, d'acceleració de projectes estratègics, i crec que vostès sap que no va ser el text del projecte de llei..., del decret llei que va motivar el seu no en aquell moment. Crec sincerament que podríem arribar a un acord i esperar que puguem aconseguir-ho en breu.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Costa, yo le he dicho un decreto específico, su gobierno quiere que pasemos por el aro del todo o nada. Efectivamente, como si de una cuestión nimia o incidental se tratase, ustedes metieron de soslayo, aprovechando la necesidad de los ibicencos, el traslado de residuos de Eivissa a Mallorca en la disposición final de un decreto plagado de Agenda 2030: que si cambio climático, neutralidad climática, sostenibilidad ambiental, resiliencia hídrica, pretendiendo que votáramos a favor de todo eso.

Díganse lo claro a sus votantes, no se escondan más detrás de una falsa derecha, díganles: somos progres y votamos la Agenda 2030, y ya está, sean claros.

(Alguna exclamació)

VOX ha venido a mejorar la vida de los ciudadanos de Baleares, y si algo tenemos es precisamente que somos claros, y no vamos a votar a favor de cualquier cosa aceptando chantajes de la vieja política, porque eso supondría traicionar a nuestros votantes, y eso nosotros no lo vamos a hacer, y menos con amenazas de los titulares del día siguiente, acusando a VOX de bloqueo, cuando la irresponsabilidad es totalmente suya, Sr. Costa, al querer sacar rédito político de la necesidad de los ibicencos, sometiéndose a aprobación otras medidas que no podemos admitir, como le decía, so pena de traicionar a aquellos que depositaron su confianza en nosotros.

Es una realidad que la vida útil del vertedero de Ca Na Putxa está a punto de cumplirse y, por ello, se plantea necesario la adopción de la selección que, si bien no tiene por qué ser el traslado de manera definitiva o a largo plazo, sí que se plantea como una necesidad, al menos a corto y medio plazo. Por ello, lo tienen muy fácil, Sr. Costa, abandonen la vieja política y el trilerismo, antepongan los intereses de los ibicencos a los suyos propios, y traigan aquí un decreto específico para el traslado de residuos de Eivissa a Mallorca, tal y como hemos aprobado con su apoyo en el Consell Insular d'Eivissa, y le garantizo -me comprometo- que tendrá nuestro voto a favor.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Miri, Sra. de las Heras, no aprovarem cap decret específic, per una raó molt senzilla, perquè crec que podem arribar a un acord amb el Decret llei d'acceleració de projectes estratègics. Vostè ens parla que està farcit d'Agenda 2030, i jo crec que no sé si se l'ha llegit, està publicat al BOIB aquest decret llei.

Però si hi ha alguna qüestió que vostès consideren Agenda 2030 i que creuen que la podem matisar, ens seiem a una taula, ho miram, ho arreglam i, si no s'han d'incloure alguns apartats, doncs no s'inclouen, no hi ha cap problema. Nosaltres estam disposats a negociar, vostès estan disposats a negociar? Aquesta és la pregunta que jo li faig: quines són, quins són els apartats del Decret llei d'acceleració de projectes estratègics que no els agraden? Ens seiem a una taula, negociam i quan arribem a un consens, l'aprovam. L'aprovam íntegrament...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... amb el seu suport, i ja està. Quin problema tenen, Sra. de las Heras? Nosaltres estam disposats, vostès hi estan?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 18029/25, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport al reconeixement de víctimes de violència sexual a la Conferència Sectorial d'Igualtat.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18029/25, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, voldria que les meves primeres paraules siguin per desitjar una prompta recuperació a la víctima de violència masculista de Costitx.

(Alguns aplaudiments)

I, Sra. Consellera, Sra. Fernández, el passat dia 17 de novembre, es va reunir la Conferència Sectorial d'Igualtat del

ministeri per aprovar el procediment per a l'acreditació de la situació de violència sexual. Feia molt de temps que es treballava en aquest protocol per facilitar que les víctimes puguin accedir als recursos i serveis, independentment de denúncies i de sentències judicials. És una acreditació administrativa per a cinc anys.

El ministeri té un pressupost des de l'any 2023 pendent que les comunitats autònomes apliquin aquest protocol. Em pot confirmar, Sra. Consellera, si vostè va participar personalment en aquesta reunió del 17 de novembre i per quina raó el Govern de les Illes Balears va votar en contra?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidente. Sra. Costa, lo primero es sumarnos también a sus palabras y desear una pronta recuperación a la última víctima de una agresión por violencia machista y, evidentemente, pues seguir condenando la violencia machista que todavía nos afecta.

Mire, Sra. Costa, votamos en contra, en este caso fue la directora del Institut Balear de la Dona, delegada en este caso por mí, porque consideramos que la seguridad de las víctimas no puede ponerse en riesgo, y regular la acreditación de víctima de violencia sexual, mediante un simple acuerdo de conferencia sectorial, es hacerlo mediante una fórmula totalmente insuficiente y carente de la fuerza legal necesaria para proteger a las víctimas. Debe hacerse mediante ley o reglamento, y así lo expusimos.

E intentar sustituir este marco legal por un acuerdo supone rebajar la protección existente y dejar a muchas víctimas en una situación de desprotección y de inseguridad jurídica. No se pueden reducir las garantías en un ámbito tan sensible como la violencia sexual, y este gobierno no va a contribuir a ello.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. Le Senne. Bé, Sra. Consellera, no puc compartir que vostès utilitzin aquesta excusa de no aplicar el protocol per a les víctimes de violència sexual, quan sí s'aplica el mateix protocol per a les víctimes de violència masculista en general...

(Alguns aplaudiments)

I, per altra banda, Sra. Consellera, jo lament que Balears s'hagi alineat al final amb les comunitats amb polítiques més ultres, com puguin ser Madrid o València, perquè sí hi va haver altres comunitats autònomes, governades pel Partit Popular, que no varen votar en contra d'aquest protocol per a les víctimes de violència sexual.

M'agradaria, Sra. Consellera, sé que vostè ara tendrà la temptació de parlar-me de casos de Madrid, de l'Estat, etc., però aterri a les Illes Balears, que executin el seu pressupost. Vostè m'ha parlat de l'Institut Balear de la Dona, que té més d'un 70% de pressupost, que ve directament del pressupost general de l'Estat.

Avui, desgraciadament, veurem com no s'aprova, segurament, el sostre de despesa i, per tant, comença el final d'aquesta legislatura, perquè és molt probable que no s'aprovi cap altre pressupost d'aquesta comunitat autònoma en el que quedi de legislatura...

(Remor de veus)

... Però, jo li deman que ens expliqui com executarà el pressupost d'igualtat i, sobretot, li deman que ha de complir amb un acord de la Conferència Sectorial d'Igualtat que s'ha d'implantar a totes les comunitats autònomes, els agradi o no els agradi, perquè aquestes són les regles de joc.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Mire, Sra. Costa, se lo vuelvo a repetir: no es aceptable reducir los niveles de garantía en un ámbito tan delicado y tan importante para la vida y la seguridad de las personas. Volvemos a reclamar que o se regule mediante una ley o que se regule mediante un reglamento, como están reguladas así otras protecciones a víctimas.

La protección de las víctimas de violencia sexual exige rigor, seriedad y un marco legal firme, y me llama la atención que nos hable si nos hemos posicionado con las comunidades más ultras o no. Nos hemos posicionado, como este gobierno, con la protección de las víctimas...

(Alguns aplaudiments)

Y lo que no vamos a hacer es contribuir a más chapuzas legales como las que nos tienen acostumbradas.

Y ustedes, que nos llaman ultras a nosotros, lo que le voy a decir a usted es que ustedes, su partido precisamente es el ultra

que va contra la protección de las mujeres, porque su partido es el que quiere venir a dar lecciones de protección y de feminismo cuando, por ejemplo, son los que están diciendo: hermana, yo sí te creo, en público, mientras confraternizan en privado con quienes han denunciado por acoso sexual las mujeres de su propio partido; son los que, mientras ustedes, por ejemplo, votaban en el Congreso abolir la prostitución, recurrían a ella con dinero público; los que han corrompido los puntos violetas, también financiados por el ministerio del que tanto habla, dando contratos a dedo a sus familiares, y los que han hecho la mayor rebaja de protección de las víctimas con la aprobación de la ley "del sí es sí" que ha puesto en libertad a más de mil violadores y agresores sexuales...

(Alguns aplaudiments)

Se lo vuelvo a decir, este gobierno no va a ser cómplice de sus chapuzas, porque este gobierno sí que está con las mujeres.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 18009/25, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inexecució pressupostària.

Pasamos a la pregunta RGE núm.18009/25, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista, *té la paraula*.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, avui veurem com vostès, només quan volen fer normes que ataquen el català o fomenten l'especulació urbanística, s'obrin a negociar, en la resta de casos prefereixen quedar-se a la paràlisi legislativa. És clar, així només els queda la part de gestió, però aquí no els va molt millor.

I és que al document de l'informe de despesa, aquest que, d'aquí a una estona, vostè ens demanarà que li aprovem, a la pàgina 8, vostès -vostès- reconeixien que no seran capaços de gastar 640 milions d'euros. Poca broma, Sr. Costa!...

(Alguns aplaudiments)

... 1 de cada 10 euros del pressupost! És clar, entendrà que amb aquest desastre d'execució, els seus pronunciaments de dir que aquests són els pressuposts cada vegada els més elevats de la història, són purament fum. De fet, aquesta inexecució seva ens permet entendre per què conviuen aquests anuncis seus amb una absoluta degradació dels serveis públics, per què tenim més de 10.000 persones a l'IBAVI apuntades o per què les llistes d'espera a salut i sanitat no deixen de créixer.

I, és clar, un podria pensar que aquesta situació és puntual, només d'enguany, però, miri, Sr. Costa, aquí té el sostre de despesa dels deu darrers anys: els tres únics on s'ha manifestat que no s'executaran 600 milions d'euros són els seus tres sostres de despesa...

(Alguns aplaudiments)

... amb el pacte de progrés la inexecució era cinc vegades inferior.

Per tant, Sr. Costa, tenim un problema, un problema que no és d'un sol conseller, sinó que és coral, començant pel seu conseller d'Energia, que no es posa les piles, i acabant amb el conseller de la Mar, que fa aigües. I per tant, Sr. Conseller, aquesta és la història. I, evidentment, a partir d'aquí s'entén que la negociació ha estat una farsa.

Sr. Costa, deixi de voler enganyar tothom fent veure que el seu govern va rodar, perquè, en realitat, el seu govern va com el xofer presumptament "enxufat" de la presidenta que va pegar... es va estampar per l'aeroport. I, és clar, Sr. Costa, aquest... -prengui'n nota- perquè és l'únic pla de xoc que han fet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pou, per la seva pregunta. Miri, Sr. Pou, quan vaig veure la tracalada de mentides que vostè va abocar a un mitjà de comunicació local, em vaig preguntar: Les mentides del Sr. Pou es deuen a incompetència o es deuen a mala fe?...

(Algunes rialles)

... I vaig concloure que es deuen al segon; vostè menteix per mala fe, perquè jo crec que vostè sap que els 258 milions d'euros que apareixen a la pàgina 8 de l'informe són Next Generation i factor d'insularitat, per tant, fons finalistes, que s'executaran el 2026 i no el 2025, de la mateixa forma que no es varen executar el 2025 respecte el 2024, el 2024 respecte del 2023, perquè sempre hi ha un decalatge. 1.100 milions d'euros de fons europeus no s'executen, evidentment, en un any.

(Alguns aplaudiments)

Jo sé que vostè ho sap, però és mala fe el que el du a mentir sistemàticament. Jo sé que vostè sap que els 140 milions d'euros d'ajust de comptabilitat nacional per al sector públic instrumental es deuen bàsicament a l'amortització de deute del sector públic instrumental. Jo sé que vostè ho sap, però menteix deliberadament per mala fe!

Vostè sap que els 189 milions d'euros d'inexecució el 2026, s'executaran el 2027; de la mateixa forma que el 2025 hem executat el 2024 i així, successivament, perquè sempre hi ha un decalatge.

Miri, Sr. Pou, li sona el projecte del centre nàutic al Polígon de Son Castelló?, un projecte que va iniciar vostè; vostè el va iniciar el 2017 i ha tardat vuit anys a executar-lo.

(Alguns aplaudiments)

Li sona el Centre Integrat de Formació Professional Nàutic del Port d'Alcúdia? Li sona o no? Sí, un projecte que vostè va iniciar el 2018 i que ha tardat vuit anys a executar-se.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Pou, li sona l'Escola d'Hostaleria d'Eivissa?, un projecte que vostè va iniciar el 2018 i que va tardar set anys a executar-se.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Pou, li sona el complex de Recerca de les Illes Balears?, vuit anys del seu govern i ni el varen inaugurar, Sr. Pou!

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Per tant, lliçons de vostès, de mentides de vostès per mala fe, no per incompetència, sinó per mala fe, cap ni una.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, l'he vist molt nerviós...

(Algunes rialles)

... perquè vostè el que.. Miri, és que vostè el que no vol reconèixer és que...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

EL SR. POU I GARCÍAS:

... no aprovaran cap pressuposts més en el que queda de legislatura,...

(Alguns aplaudiments)

... estan bloquejats.

Miri, d'aquí una estona pujarà a la tribuna a demanar el nostre vot. Si vol ser sincer i creïble, abans de demanar el vot, digui'ns què farà distint el 2026 per executar els 640 milions d'euros que no ha estat capaç d'executar el 2025.

(Alguns aplaudiments)

Mentre vostès no ho facin, seran tan creïbles com el seu xofer quan mena per l'aeroport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 18011/25, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir l'aprovació del sostre de despesa.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18011/25, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sis setmanes després de l'aprovació del sostre de despesa del pressupost de 2026, avui aquest parlament votarà en contra i tombarà aquest sostre de despesa.

D'aquesta derrota del Govern, se'n poden extreure tres lliçons: la primera, incomplir la paraula donada té conseqüències, no es pot enganar tothom tot el temps; no es pot enganar els seus socis preferents mentre s'engana l'esquerra, perquè quan ho fa a curt, a la llarga açò té conseqüències.

Segona lliçó: aquí ningú no regala res. Les coses es treballen amb dedicació i perseverança i, si no hi ha vocació realment d'esforçar-se per arribar a acords, els resultats acaben sent sempre negatius, i aquesta responsabilitat és seva, del Govern.

Tercera lliçó, en aquest cas, una conclusió: aquest govern, una vegada haver reconegut la saturació turística i haver plantejat solucions, s'ha demostrat incapaç de tenir la valentia suficient per executar aquelles mesures a què es va comprometre la mateixa presidenta.

(Alguns aplaudiments)

No hi haurà increment de 2 euros de l'impost de turisme sostenible; no hi haurà impost damunt els rent a car que vénen de la península, no hi haurà cànon de sanejament... Aquesta és la situació a dia d'avui.

I, davant aquest escenari, crec que és pertinent demanar-se si, perduda la credibilitat davant la resta de forces polítiques, mancat d'iniciativa i debilitat per a la negociació i bunqueritzat dins la Conselleria d'Hisenda, un es demana si vostè, Sr.

Vicepresident, és la persona adequada per intentar arribar a acords amb altres forces polítiques, conscients que estan en un govern de minoria.

Que troba vostè, Sr. Costa?, es veu capacitat?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Pons, per la seva pregunta. Miri, aquest govern ha treballat per poder arribar a un acord que permeti aprovar el sostre de despesa per a l'any 2026 i uns pressuposts també per al 2026, amb un increment de 361 milions d'euros més, per invertir en serveis públics fonamentals, per invertir en sanitat, per invertir en educació, en serveis socials, per invertir en habitatge.

Només vàrem posar, Sr. Pons, dues condicions. La primera era parlar de temes econòmics, temes econòmics, i ho reconec, una part de vostès, dels plantejaments que vostès feren eren temes econòmics, però la segona part és que de res no serveix aprovar un sostre de despesa si no es poden aprovar uns pressuposts, i el Sr. Negueruela es va negar rotundament, mai, a negociar cap pressupost amb el Govern de les Illes Balears. En conseqüència, una de les condicions és evident que no es compleix, Sr. Pons.

Vostès s'han negat, per tant, a negociar uns futurs pressuposts per a aquestes illes i, per tant, són vostès els que hauran d'explicar als ciutadans de les Illes Balears que no val la pena que aquest govern no tenguí 361 milions d'euros més per invertir en serveis públics fonamentals. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Li deman que faci un exercici d'abstracció, com a professor universitari, què diria vostè, Sr. Costa, d'un conseller incapaç d'aprovar els pressuposts, que quan ha tingut pressuposts és incapaç de gestionar-los i deixa 640 milions d'euros dins el calaix?,...

(Alguns aplaudiments)

... que, a més a més, ha de retornar milions al Govern d'Espanya i a Europa perquè se l'incompleixen els terminis per executar projectes estratègics d'aquesta comunitat autònoma, i que, quan el Govern d'Espanya proposa condonació de deute i, per tant, les passes per a la millora del finançament, que aquell mateix conseller defensava i ara bloqueja, què diria vostè d'un

conseller que fa tot açò? Jo li ho diré: li diria que, si fes feina a una empresa privada, ja l'haurien fet fora.

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Sr. Pons, es pot ser més hipòcrita del que és vostè?

(Exclamacions diverses)

Què diria vostè d'un president que no ha aprovat un sol pressupost durant tota la legislatura?

(Alguns aplaudiments)

No li he sentit dir absolut res, Sr. Pons! Miri, Sr. Pons...

(Continuen els aplaudiments)

... vostès han plantejat la negociació creuant línies vermelles que mai no creuarà el Partit Popular. No permetrem que es fixin preus màxims als municipis, tal com se'n va demanar per negociar el sostre de despesa, no el pressupost, el sostre de despesa. No volem incórrer en indemnitzacions com a conseqüència de la revocació de llicències de lloguer turístic, no, no ho farem, no perjudicarem els interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

I les mesures en relació amb l'ITS o les mesures en relació amb el cànon d'aigües o amb un potencial impost sobre utilització de vehicles de vacances es duran al Pacte de sostenibilitat, que és allà on s'han de debatre...

(Remor de veus)

I ho farem per convicció, perquè no esclafarem, com volen fer vostès, el diàleg social.

I jo em deman, Sr. Pons,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... quin grau d'autonomia té el Partit Socialista de les Illes Balears? Quan deixaran de respondre exclusivament als interessos de Ferraz? Cada dia...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, gràcies, Sr. Costa, gràcies, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 18006/25, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a dades de la nacionalitat dels delinqüents.

Pasamos a la pregunta RGE núm.18006/25, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. La doy por reproducida.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Rodríguez, aquest govern, com no pot ser d'altra manera, ens mostrem a favor de la transparència informativa. Com es pot imaginar, en aquest cas vostè em demana per la nacionalitat dels delinqüents que ja estan fent comunitats autònomes que tenen cossos de seguretat propi. Jo em conformaria que ens donassin la informació que els reclamam davant el drama migratori que tenim, almanco de qui entra, qui surt, qui vénen, qui se'n va, i amb això, de moment, em donaria per satisfeta.

Però sí que consider, com a responsable de govern i de comunitat autònoma, que com més dades tinguem més objectius podem tenir i més podem reorientar dins les nostres competències les nostres línies d'actuació.

Per tant, jo seria partidària que, com més sapiguem els responsables del Govern en aquests moments, molt millor per a la nostra presa de decisions.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Es que estamos un poco hartos de la política de ocultación. Hoy mismo lo acabamos de ver, a la Sra. Costa se le ha olvidado decir que el agresor de la profesora de Costitx era un colombiano, que ya había estado en la cárcel

por intentar asesinar a una mujer y que no sé qué narices hacía en nuestro país.

Pero de los datos que sí ya tenemos constancia, por ejemplo, de los del País Vasco, sabemos que el 67% de los detenidos son extranjeros, que son los responsables del 80% de los robos con violencia; que los magrebíes -los magrebíes-, que solo son el 1,7% de la población del País Vasco, han sufrido 2.223 detenciones, frente a las 2.260 de los españoles; que son los responsables mayoritarios de los delitos contra la libertad sexual, 61 españoles detenidos frente a 126 extranjeros, de los cuales 116 de origen africano.

En cuanto a los delitos relacionados con homicidios, 15 españoles, 23 extranjeros. En el conjunto de España, que hay que hacer minería de datos para intentar escudriñar lo que el Sr. Marlaska intenta ocultar, resulta que el 11,7% de la población extranjera comete el 41% de los delitos sexuales, es decir, un extranjero viola cinco veces más que un español...

(Remor de veus)

... Simple estadística: en Madrid, en delitos sexuales, 911 detenidos extranjeros frente a 1.030 españoles; en Navarra, escandaloso, 114 extranjeros frente a 71 españoles, más del doble.

En cuanto a los feminicidios: el resultado es que los extranjeros asesinan a las mujeres 3,8 veces más. Y ustedes lo quieren arreglar encendiendo velitas, en lugar de ir realmente a la base de este problema.

Bueno, argelinos, los argelinos, que los legales en España son unos cincuenta y tantos mil, tienen ya 11.900 detenidos, sobre una población de cincuenta y tantos mil.

En las cárceles catalanas, el 74,4% de los detenidos menores de 18 y 25 años es de origen extranjero.

Bajan los delitos, como dice Marlaska, pero suben los más grandes, las violaciones, los atracos,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

... los atracos con violencia.

En definitiva, hasta que no empecemos a tener los datos reales, no podemos empezar a solucionar el problema.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Com li deia, Sr. Rodríguez, jo som partidària de conèixer dades, perquè al final es poden reorientar les polítiques. En aquests moments em conformaria que l'Estat duqués endavant les seves tasques i les seves obligacions i les seves competències, que també no són altres que el retorn d'aquestes persones reincidents i delinqüents que vénen, que està previst a la llei que poguessin ser retornats al seu país i, com en altres coses, no aconsegueixen.

L'Ertzaintza, com més informació té, això és el que he pogut saber, i diu ella, diu que és molt més fàcil poder identificar patrons i poder analitzar millor les dades de delinqüència. I això, efectivament, passa per identificar edats, gènere, antecedents o nacionalitats. Segons la policia autonòmica del País Basc, tota aquesta informació és d'ajuda per a la gestió i també per a polítiques preventives, que crec que, al final, és el que volem tots, estariem tots més segurs.

I a aquesta petició també s'hi afegixen els Mossos d'Esquadra els quals han anunciat, vist el seu balanç de criminalitat, incloure la necessitat de les persones detingudes.

Per tant, la nostra opinió és clara: els Cossos i Forces de Seguretat han de comptar amb eines i mecanismes que necessiten per poder desenvolupar en les seves millors condicions la seva tasca, que no és altra que protegir-nos a tots. I, com vostè sap, aquest Estat, per això d'aconteixar els seus socis de govern, cada vegada té més desprotegits la... els nostres cossos i forces de seguretat de cada vegada tenen menys eines per enfrontar-se a uns models nous...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... de delinqüència, també donada per una pressió humana sense precedents en els darrers anys. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 18010/25, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atacs a entitats que fomenten la nostra llengua pròpia.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18010/25, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista, *té la paraula*.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. Le Senne. Realment crec que si cercam a la RAE la paraula “racista”, ens derivarà al discurs d'odi que ha fet el Sr. Rodríguez...

(Alguns aplaudiments)

... fa uns moments, i que la Sra. Estarellas no ha condemnat a cap moment i que blanqueja una vegada rere l'altra.

Sr. Bauzá, fa unes setmanes el Consell de Mallorca va aprovar els seus pressuposts i en aquests pressuposts s'eliminaven les ajudes a les entitats que fomenten i tenen cura de la llengua pròpia, l'Obra Cultural Balear i Els Joves per la Llengua. El primer any, el Sr. Galmés ja va disminuir aquesta ajuda, però VOX, els seus socis, han dit prou, i ara és zero euros. No havia passat mai, ni tan sols en temps del president Bauzá.

I jo li deman: vostè, que és competent en el foment de la llengua catalana, què opina, com valora aquesta eliminació?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president, molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, som molt respectuosos amb les competències de cada administració i amb les negociacions i acords que es duen a terme per dur endavant aquestes administracions. Em sembla bé que les ajudes es donin amb lliure concurrència i mitjançant convocatòria pública, com no m'ha de semblar bé si a la conselleria que tenc l'honor de presidir fem el mateix?

Sra. Diputada, qui fa un flac favor a la llengua són aquells que cerquen continuament l'enfrontament i que l'empren com a arma política i que voldrien treure un suposat rèdit del conflicte polític, que no del conflicte lingüístic el qual no existeix ni existirà.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sr. Bauzá, només lliure concurrència per a les entitats que no li agraden, perquè donen 34 subvencions nominatives al Consell de Mallorca...

(Alguns aplaudiments)

I sap què passa? Que, una vegada i una altra, hem sentit a la Sra. Prohens dir que vostès posen línies vermelles a VOX quant a llengua. L'únic és que el que havien de fer, i repetir a vostès, és que vostès mouen la línia dependent de la negociació.

Recordem: el sostre de despesa del 2024, no es va aprovar, com passarà avui; no es va aprovar, perquè la línia vermella era una PNL de VOX del Pla de segregació. Pup! Movem la línia vermella, tenim Pla de segregació, tenim empleats i milions d'euros per a la segregació lingüística!

Pressupost del 2025, línia vermella, unes esmenes de VOX que va aprovar el Partit Popular, amb una errada suposada, i que l'esquerra va haver d'arreglar. Pup! Movem la línia vermella i resulta que traïm la paraula donada, derogaran la Llei de memòria democràtica i tenim vehicularitat del castellà dins la Llei d'educació.

(Alguns aplaudiments)

I quina és la política lingüística del Partit Popular? Ho tenim claríssim: per una part, elimina les ajudes a aquelles entitats que fomenten i treballen per l'ús de la nostra llengua pròpia i, per altra banda, veim com aquest govern destina 3,7 milions al Pla de segregació lingüística. Sí, 3,7 milions que han fet d'amagat i per la porta de darrera, perquè vostès venien 1,2 milions només al Pla de segregació, però amb un any han passat a 3,7 milions...

(Alguns aplaudiments)

... Aquesta és la seva política: eliminar els que la fomenten i fomentar els que la desprotegeixen. I això és el que tenim. Perquè vostès parlen de línies vermelles i de programa electoral, però miri que diuen: ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

... “VOX amenaza a la Obra Cultural. Los catalanistas pueden ir recogiendo los trastos. Recorte de ayudas”, el Sr. Bestard l'abril de 2023, programa de VOX que vostès estan (...)

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, president. Les ajudes es donaran als que es presentin a les convocatòries obertes i públiques a tothom, com sempre...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... a aquests es donaran les ajudes? Cap retrocés en matèria de llengua, ben al contrari. Aquesta legislatura ha augmentat en un 42% el pressupost de Cultura del Consell de Mallorca, per obrir-la a tothom, després d'anys d'imposicions i sectarisme.

(Algunes aplaudiments)

Sra. Diputada, amb tot respecte, em permetrà una observació. Després d'entrar a presó preventiva Ábalos i Koldo pel cas mascaretes...

(Remor de veus)

..., cas que va començar aquí i a Canàries, cas que va començar aquí a Canàries, no a una altra galàxia, no una altra galàxia, no crec que sigui el millor dia per donar lliçons de com es reparteixen els doblers públics. No crec que sigui el millor dia per demanar tractes de favor per a ningú. No crec que sigui el millor dia per criticar... No crec que sigui el millor dia per criticar les *soluciones de gestión*, clares i transparents...

(Remor de veus)

..., que ha empleat el Consell de Mallorca per aprovar uns pressuposts beneficiosos per als mallorquins i les mallorquines.

Sra. Fernández, jo entenc que qui espera desespera, però no es precipiti. Serà a temps a fer oposició al Consell de Mallorca a partir del 2027.

Gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 18031/25, presentada pel diputat Sr. José María García i García, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a derogació de la Llei de memòria democràtica.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18031/25, que formula José María García, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gràcies, president. Bon dia, presidenta. En el pleno del pasado veintiuno de octubre, ustedes, junto con sus socios de ultraderecha, trajeron al Parlamento para su toma en consideración, la derogación de la Ley de memoria democrática de las Illes Balears y votaron a favor de hacerlo. La

Organización de las Naciones Unidas sobre el derecho a la memoria democrática como expresión del derecho humanitario internacional, dice que la memoria democrática constituye una manifestación específica de los derechos humanos. Ya se sabe que usted está a favor de los incumplidores de las resoluciones de las Naciones Unidas, como por ejemplo Israel, y que se ha negado a condenar el genocidio contra la población gazatí por parte del genocida Netanyahu, mientras otras comunidades autónomas, como Asturias, pone dinero para reconstruir este desastre. Si, como usted tiene pactado con la ultraderecha, derogan la Ley de memoria democrática, ¿cómo piensa usted cumplir con lo que recoge la Organización de las Naciones Unidas sobre derechos humanos y memoria democrática? ¿O va a convertir a su gobierno y a usted en uno de los incumplidores de las resoluciones de las Naciones Unidas?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. García, primer de tot, expressar que aquest govern ha mostrat el seu compromís, no sols per mantenir la Llei de fosses -aquesta sí, nascuda des del màxim consens d'aquest parlament-, sinó continuar donant-li compliment. No només vàrem concloure el IV Pla de fosses, no només entregam els cossos a les seves famílies, fa quinze dies, la directora general era a altres comunitats entregant restes de víctimes a les seves famílies. Això sí, ara els protagonistes no són els polítics, que és l'únic que cerquen vostès, d'aquestes lleis. Ara els protagonistes són les víctimes i les seves famílies. A més, estam executant el V Pla de fosses, concretament al cementiri de Ses Figueretes d'Eivissa, on la setmana passada es varen documentar les primeres restes humanes de l'excavació, que ara seran identificades.

Més enllà d'això, una llei estatal, que ja dona cobertura a altres qüestions, i el fet de l'absència d'una llei no implica tampoc que no puguem continuar algunes accions, com el suport als investigadors, historiadors, com les pedres de la memòria o com retre homenatge a totes les víctimes. Sí, Sr. García, a totes les víctimes.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

... por informarme sobre la Ley de fosas, que ya la conozco. Le estaba preguntando sobre la Ley de memoria democrática. Para las Naciones Unidas, la memoria democrática constituye una manifestación específica de los derechos humanos. La ONU establece un marco de obligaciones en materia de derechos humanos, no solo para las administraciones estatales, también para la comunidad autónoma y los ayuntamientos. La

resolución 60147 del año 2005, recuerda que los procesos de memorialización son también parte del derecho a la reparación, que deben incluir medidas como la verificación de los hechos, la revelación pública y completa de la verdad, una declaración oficial del restablecimiento de la dignidad, la reputación y los derechos de las víctimas y de las personas estrechamente vinculadas a ellas, como son los familiares, a los que expresamente hace referencia la Ley de memoria democrática de las Illes Balears, disculpas públicas, conmemoraciones y homenajes a las víctimas, así como medidas en materia educativa y de formación que incluyan información precisa sobre las violaciones de los derechos humanos.

Asimismo, el informe del relator especial sobre la promoción de la verdad, la justicia, la reparación y las garantías de no repetición de Naciones Unidas, en el año 2020, destaca que los procesos de memoria no solo contribuyen a construir culturas democráticas con respecto a los derechos humanos, sino que también cumplen con la obligación legal de garantizarlos, de los estados y, por extensión, como parte del estado, de las comunidades autónomas. El mismo informe habla sobre el principio de no regresión en relación con los procesos de memoria democrática y alerta de la necesidad de poner límite a las teorías negacionistas o revisionistas a las que usted da mano -y pie- y que pretenden negar el alcance de las violaciones del pasado y el daño causado a las víctimas.

El Consejo de Europa, en su recomendación adoptada en París el diecisiete de marzo de 2026, condenó con firmeza las violaciones de los derechos humanos cometidos en España.

Exigimos verdad, justicia y reparación para...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

... las víctimas del golpe de estado, la Guerra Civil y la dictadura franquista, y ustedes nos dan justo lo contrario: derogación de una ley que se denomina de memoria y reconocimiento democrático...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. García.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gracias, *president*.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. García. Com li he dit, tenim una llei de fosses que ens permet donar digna sepultura a les víctimes i aquest conhort, després de tants d'anys, a les famílies, i altres accions

que continuem i continuarem fent. Com ara aquest record a les víctimes dels bombardejos contra la població civil, on la majoria de víctimes, Sr. García, per si no ho sap, eren dones i varen ser dones i infants, no només a Palma, sinó a altres indrets de les Illes Balears. Un record d'aquests bombardejos a què, de manera incomprensible, o comprensible, no ho sé, vostès s'hi oposen.

Però, donat el seu interès en el pronunciament de les Nacions Unides, escolti, i cit literalment: *"La persecución por motivos políticos se ha intensificado en Venezuela, alertó la misión internacional de la ONU en Venezuela, señalando que la única esperanza de que las víctimas encuentren justicia recae en la comunidad internacional. En un informe dirigido al Consejo de Derechos Humanos, la misión reveló nuevas evidencias sobre la dura represión postelectoral tras los comicios presidenciales de julio de 2024, documentando cómo la persecución contra los defensores de derechos humanos y voces críticas se ha mantenido durante 2025"*.

Vostè em parla de democràcia i de drets humans, però aquest era i és el model del seu partit. I aquest era i és el narcodictador que aplaudeixen des del seu partit i a qui hem sabut que el president Pedro Sánchez va ordenar, també, reunir-se de forma secreta amb la seva ministra.

Moltes, gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 18021/25, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a suport a la normalització de la llengua catalana.

Passam a la pregunta RGE núm 18021/25, que formula Lluís Enric Apesteguia, del grup MÉS per Mallorca. Té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Bon dia, Sra. Presidenta, no sé si ha vist els preocupants resultats de l'enquesta sobre usos lingüístics que s'ha publicat a Catalunya. Sabem que a les Illes Balears se n'està elaborant una...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

... i malauradament ens temem que els resultats no seran gaire diferents. La llengua catalana ens enriqueix a tots i, segurament, és la màxima contribució col·lectiva que feim a la humanitat. I com sempre li dic, que el castellà es mantengui a Logronyo i reculi a Palma, no és casual. Obeeix a unes dinàmiques històriques, socials, econòmiques, però sobretot, de poder. I per això hem de menester que els poders públics, sobretot els poders públics propis, treballin activament per la llengua pròpia.

No li faig -li ho promet- aquesta pregunta des de la confrontació, ni tan sols des del retret, sinó des de la reclamació, perquè vostè sovint em parla de la feina que fa l'IEB, i nosaltres no l'hem qüestionat ni criticat mai, però fa falta molt més: fan falta polítiques de gran abast. I miri, en aquest sentit, no li puc permetre que tregui pit de no cedir davant VOX, perquè la realitat és que han assumit un discurs negatiu respecte del català. Per una banda, *motu proprio*, han escampat que el català impedeix que tinguem metges, un fet constatatament fals. I, per l'altra, negociant amb l'extrema dreta, han separat alumnes per motius lingüístics, han eliminat subvencions directes a entitats culturals i pretenen fer constar com a llengua vehicular el castellà a la Llei d'educació, una presa de pèl amb què han intentar enganyar a VOX -i en són conscients-, sense cap tipus d'efecte pràctic, però que alimenta un renou en contra del català, polemitza sobre la llengua, alimenta, alimenta un discurs d'odi que just afavoreix VOX.

Sra. Presidenta, miri, no li agrairé, no li agrairé mai que vostè no ataquí més el català, és que només faltaria! Jo li exigesc que vostè capitanegi la lluita per mantenir l'ús social del català i per recuperar la seva plena normalització en els nostres carrers. I per això ara li toca, Sra. Presidenta, fer més del que s'ha fet mai i millor del que s'ha fet mai. I per això jo li dic, Sra. Presidenta, vol estar a l'alçada del que requereix el català ara mateix a aquest país?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Apesteguia, si la política lingüística de Catalunya va tan malament tal vegada és que toca fer una altra política lingüística que no és la que fan a Catalunya o la que fan vostès quan governen.

M'ho ha sentit a dir moltes vegades, defensar que no es pot fer de la llengua una arma política i que a mi no em trobaran mai en la confrontació lingüística. També m'ha sentit a dir que res fa més mal que la utilització partidista de la llengua per part d'alguns partits i que pretenguin que la llengua tenguí ideologia o que sigui patrimoni només d'un partit concret. També m'ha sentit a dir que, en lloc d'imposició, el que ha de fer és acostar la llengua de manera amable seduïnt nous parlants, posant recursos i mitjans perquè arribi a tothom.

Crec que el millor exemple d'aquesta política, i vostè ho ha dit, en sanitat, on vostès tenien un requisit lingüístic a la sanitat que sí resultava dissuasiu i que tanmateix després el Partit Socialista havia d'exonerar tots els professionals sanitaris mentre vostès callaven. Tal vegada és per això que vostè ara està en *modo Indiana Jones en búsqueda de la coherencia perdida* a les seves assemblees, Sr. Apesteguia.

Actualment, sense requisit tenim més de 500 professionals sanitaris, cosa que vostès ni varen somiar, més de 500 professionals sanitaris que han après català voluntàriament gràcies als cursos del Govern.

(*Alguns aplaudiments*)

Per tant, sí, Sr. Apesteguia, davant el renou de l'oposició, el suport a la llengua de manera amable, de manera lliure, amb recursos que fa aquest govern.

I vostè em parla, m'ho ha tornat a dir, ho han fet abans al conseller de Cultura, de les ajudes nominatives. El consell l'únic que ha fet és que ajudes que eren nominatives ara seran per lliure concurrència. Hi està en contra vostè? Perquè això és exactament igual que com ho fa el Govern, ara i quan governaven vostès. Cerqui la coherència, Sr. Apesteguia, cerqui la coherència.

Perquè davant del renou de l'esquerra, que no té absolutament res més que renou contra aquest govern, han intentat durant aquests dos anys de legislatura, tothom sap que aquest govern ha defensat la nostra realitat bilingüe, la convivència de les dues llengües, les línies vermelles del meu partit, que són els grans consensos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... històrics al voltant de la llengua. El renou, el renou només el posen vostès.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.19) Pregunta RGE núm. 18005/25, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a perfil dels agressors.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 18005/25, que formula Manuela Cañadas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Buenos días, Sra. Prohens. Año tras año se destinan cientos de millones de euros de los ciudadanos españoles a luchar contra la mal llamada violencia de género, porque hay que recordar que la violencia no tiene género y que debemos proteger a todas las víctimas de violencia por igual, sin distinción.

El Ministerio de Igualdad, que parece más preocupado por mantener sus chiringuitos ideológicos y campañas de marketing

que por proteger verdaderamente la vida de las mujeres, ha resultado ser un fracaso multimillonario. Hemos presenciado la aprobación de leyes que han tenido consecuencias devastadoras, como la excarcelación de agresores sexuales, así como la promoción de discursos de odio que enfrentan a hombres y mujeres.

El mismo IBDona malgastaba millones en campañas superficiales, lacitos, pulseras y bancos morados, mientras las cifras de mujeres maltratadas y asesinadas no disminuyen. Mientras, nos preguntamos si se han tomado la molestia de investigar el origen y las causas de esta violencia. Lo hemos visto esta misma semana con el brutal suceso que ha conmocionado nuestras islas, una mujer acuchillada salvajemente en el cuello. El agresor, un varón de nacionalidad extranjera y, lo que es más grave, reincidente. Si se aplicara el sentido común que defiende VOX -inmigrante legal que comete un delito, inmigrante que es de deportado de inmediato a su país de origen-, esta mujer hoy no estaría debatiéndose entre la vida y la muerte o sufriendo secuelas graves de un ataque brutal.

La seguridad de nuestras mujeres vale más que la corrección política. No necesitamos más lazos morados ni minutos de silencio. Necesitamos fronteras seguras, barrios seguros y la certeza de que quien viene a nuestra casa a delinquir se va fuera inmediatamente. Sin un trazado y análisis riguroso de los perfiles de los maltratadores, la estrategia para atajar el problema está condenada al fracaso, como lo demuestran los resultados actuales. Por eso le pregunto, Sra. Prohens, si está el IBDona implementando un perfil detallado de los agresores como herramienta fundamental para combatir la violencia contra la mujer.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARIS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Cañadas. Jo tampoc no vull ni puc respondre aquesta pregunta sense aprofitar per tornar a enviar un missatge de condemna a aquesta agressió masclista d'aquest cap de setmana a Costitx, confiant que caigui tot el pes de la llei sobre l'agressor, enviar el meu ànim i suport a la víctima i desitjar-li una ràpida, molt ràpida, recuperació.

(Alguns aplaudiments)

Sobre el que em demanava, primer de tot, com deu saber, el Consell General del Poder Judicial, mitjançant l'Observatori contra la violència de gènere, ja publica dades sobre el perfil dels agressors en casos de violència de gènere. Tot i així, el Govern de les Illes Balears, a través de l'IBDona, du a terme un estudi sobre les agressions sexuals a les Illes Balears, amb especial atenció a les violacions grupals.

L'estudi s'executa mitjançant un encàrrec de gestió a la Fundació Universitat Empresa de les Illes Balears, la FUEIB, que es va iniciar dia 1 de març de 2025, que té una durada prevista de quinze mesos i un pressupost de 60.000 euros. L'estudi analitza els casos registrats entre l'any 2018 i l'any 2024 i s'analitzen explícitament indicadors relatius als agressors sexuals que inclouen edat, nacionalitat, lloc de residència, situació administrativa en cas de persones no residents o sense nacionalitat espanyola, situació laboral, nivell d'ingressos, factors individuals i de risc com el consum previ d'alcohol o drogues, antecedents o relació prèvia amb la víctima.

Aquest estudi ens permetrà avançar en la identificació dels agressors i reforçar la prevenció, la intervenció i l'eficàcia de les mesures de protecció de les dones a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 18012/25, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resta de la legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la siguiente pregunta, la RGE núm. 18012/25, que formula Iago Negueruela, del Grup Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Prohens, tenemos una legislatura que desde hoy se bloqueará en lo institucional en el Parlamento; en lo económico, porque no quieren aprobar nuevas medidas, ni siquiera las que usted ha prometido hace un año; en el diálogo social, que también está bloqueado y no aprobará ninguna de las medidas valientes que usted dice. No habrá más presupuestos en esta comunidad autónoma, cuando hemos venido encadenando en los ocho años anteriores presupuesto tras presupuesto. Hoy será noticia...

(Alguns aplaudiments)

... porque no habrá más presupuestos en esta comunidad autónoma hasta el 2027. Tiene 640 millones de euros no ejecutados, a lo mejor por eso no quiere ni más presupuestos ni más techo de gasto. Y, además, tiene un bloqueo en su gobierno. Hoy ya vemos en todos los medios como salen las listas de espera quirúrgica, mayores que hace un año, la Sra. García. Vemos cómo, para intentar tapar la incompetencia del conseller de Vivienda, ayer anuncian deprisa y corriendo un plan vivienda...

(Alguns aplaudiments)

..., que usted -le tengo que recordar- aquí prometió 3.000 viviendas de Lloguer Segur hace un año, hoy es un fracaso seguro, prometió 7.000 viviendas de construcción de VPO, ayer solo promete 1.000 y no ejecutará ni una...

(Alguns aplaudiments)

Y hoy usted tendrá un sonado fracaso en este parlamento.

¿Piensa continuar con un bloqueo como el que veremos hoy en este parlamento el resto de legislatura?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Negueruela, aquest govern pensa continuar amb el compliment de la nostra paraula i del nostre programa de govern, allò que, encara que no ho hagi assumit, varen votar de manera majoritària els ciutadans de les Illes Balears.

I sí, pensam continuar aprovant lleis en tramitació, com la llei agrària, la llei del litoral, la llei de ports, la llei de cogestió aeroportuària, la llei per al nou règim especial, la llei de vehicularitat de les dues llengües, la llei de creació de la Universitat de Mallorca, la reforma de la Llei de protecció de la infància, i tampoc no renunciem a aprovar el decret llei d'acceleració d'inversions estratègiques.

Continuarem avançant des del diàleg i del consens amb noves mesures que, ara sí, es debatan dins el Pacte per la sostenibilitat.

Continuarem amb el Pla d'Infraestructures Illes en Transformació, amb una inversió històrica de 3.800 milions d'euros en infraestructures sanitàries, educatives, d'aigua o de projectes ferroviaris que vostès varen abandonar. O sí, els 1.213 habitatges públics que varem presentar ahir, que començaran dins l'any 2026, escoltant, per cert la seva ministra, que diu que el que fa falta és més construcció. Això sí, ella se'n va a cercar inversors estrangers.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sra. Prohens, las grandes medidas que necesita esta comunidad autónoma en materia de vivienda, usted ha bloqueado la legislatura; las grandes medidas que requiere esta comunidad autónoma para afrontar la saturación turística también están bloqueadas; las grandes medidas que esta comunidad autónoma necesita para afrontar el cambio climático también están bloqueadas...

(Alguns aplaudiments)

... todas las grandes reformas que necesita esta comunidad autónoma hoy entran en un bloqueo estructural.

Usted entra hoy en un bloqueo estructural de su gobierno...

(Remor de veus)

..., no tendrá presupuestos y no tendrá ninguna de las medidas, porque usted ya no quiere hacer eso, usted no tiene ni siquiera ganas de intentar negociar hoy. ¿Por qué? Porque hasta se va, es que usted dentro de un rato no estará aquí, ni siquiera para ver la derrota parlamentaria. ¿Por qué? Porque no quiere ni negociar...

(Alguns aplaudiments)

..., no quiere esperar a verlo, no quiere apurar hasta el último momento porque no tiene ni la ambición ni las ganas, prefiere irse a Toledo, a un congreso de la Policía Nacional, no sé si para explicarles que, por primera vez en democracia, tendremos la equiparación del plus salarial con los funcionarios del Estado o no,...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... pero donde no va a estar, donde no va a estar es aquí. Y usted donde debería estar hoy es aquí, apurando la negociación, buscando presupuesto,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... buscando acuerdos e incluso aprobando las medidas que le ofrecimos al vicepresidente, no quiere, no tiene ambición para gobernar y sí, si se bloquea la legislatura, lo mejor es que haga como Guardiola, convoque elecciones, Sra. Prohens.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

“Podríamos seguir con los presupuestos que tenemos hasta el final de legislatura porque, sin duda, son buenos para la economía”. Això no ho he dit jo, ho ha dit avui de matí Pedro Sánchez...

(Remor de veus)

... també està clar que Pedro Sánchez avui matí ha dit...

(Alguns aplaudiments)

..., Pedro Sánchez avui de matí ha dit que no coneixia Ábalos.

(Algunes rialles i remor de veus)

Sr. Negueruela, no està vostè empegueït? Li ho dic molt seriosament, no està vostè empegueït?

Jo li contaré el bloqueig que diu vostè que hi ha hagut la darrera setmana, només la darrera setmana: un altre número 2 del seu partit a presó. Qui enviava missatges afectuosos a Armengol i a Pons, a presó. La trama corrupta que va començar aquí, a les Illes Balears, i a qui vostès, que seuen a aquesta bancada, li varen obrir les portes, a presó. El cap de la UCO, apartat.

I diu, el Partit Socialista: “*Nadie nos va a dejar de votar por esto*”...

(*Remor de veus*)

..., és el mateix patró que aquell “*por tierra, mar y aire*”,...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... és la mateixa supèrbia.

I també aquesta mateixa setmana, les denúncies d'assetjament sexual fastigoses...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

..., que em fa vergonya reproduir aquí, s'han perdudes. És el mateix patró que quan es varen perdre les actes del Hat Bar, és el mateix patró perquè són els mateixos...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

..., un govern corrupte.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens, s'ha acabat el temps.

(*Alguns aplaudiments*)

(*Pausa*)

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria una mica de silenci, per favor, i podríem continuar.

II. Interpel·lació RGE núm. 5263/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre la gestió de l'ITS.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5263/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de l'ITS. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Llorenç Pou, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia de bell nou a tots els diputats i diputades, en aquesta interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari Socialista sobre la gestió de l'ITS. És indubtable que l'ITS constitueix un element clau per a la nostra política turística, i després de ja gairebé dos anys i mig de legislatura, el que ens ha quedat clar és que, front a la valentia de l'esquerra, que va ser capaç d'implantar l'ITS, a l'any 2001 i el 2016, l'actual govern no ha estat capaç ni tan sols de pujar 2 euros l'ITS. Aquesta és la diferència a l'hora d'enfrontar-se als poderosos entre l'esquerra i l'actual govern del Partit Popular, malgrat que les enquestes diuen que hi ha dues terceres parts dels ciutadans que suporten això.

Però, en qualsevol cas, l'objecte d'aquesta interpel·lació rau en la gestió de l'ITS. En aquest sentit, sí que voldríem remarcar i demanar al conseller per què han fet quatre vegades canviar les finalitats de l'ITS, algunes vegades de manera contradictòria, llevant i posant la informació, per exemple, perquè han llevat poder finançar amb l'ITS habitatge públic. Li ho dic més que res, perquè a la vegada que llevaven aquesta possibilitat, vostès aprovaven decrets llei sobre urgència d'habitatge.

Però, bé, aquesta legislatura va començar, per la seva part, en termes de la gestió de l'ITS amb clars retrets que l'anterior pacte de progrés només havia emprat *power points*, tots recordam quan vostès presentaren les seves propostes de tren, com resulta que aparegueren projectes de trens que havia deixat l'anterior govern i, per tant, certament no estàvem en un cas de *power points*.

I miri, nosaltres som conscients, el Partit Socialista, que la gestió de l'ITS no és fàcil perquè la gestió dels projectes d'inversió no és fàcil, i per això els hem deixat fins a aquest tercer any perquè vostès, tranquil·lament, poguessin gestionar l'ITS. Una vegada arribats a aquest punt, creiem que ja és el moment que vostès comencin a donar explicacions sobre quina és la seva gestió de l'ITS. I, per això, des del Grup Parlamentari Socialista, el que férem va ser demanar al mateix govern per l'execució dels seus projectes d'ITS.

I ho férem -i crec que és un tema important- demanant-los quins eren els compromisos executats a dia 1 d'octubre del 2025, quan diem compromisos és senzillament que hi hagi alguna licitació o alguna convocatòria en marxa, no que s'hagi adjudicat. Per tant, eren els conceptes més senzills. Això vol

dir, Sr. Conseller, que si hi figura un zero, això vol dir que no hi ha cap acte administratiu, ni un, en marxa.

(Alguns aplaudiments)

Què ens contestà... i què ens contestà el Govern? Doncs, el Govern ens contestà que de 73 milions d'euros que gestionava el Govern, només n'hi havia compromesos 8,6. Per tant, el que ens deia és que només 1 de cada 10 euros disposats al pressupost del Govern s'havien compromès, 1 de cada 10, Sr. Conseller, i això després de més de dos anys i això que vostès no empraven *powerpoints*, però dins aquesta situació hi ha... situacions força cridaneres.

En el cas del conseller de la Mar, resulta que tenia 40 milions d'euros i saben quina és l'execució a dia 1 d'octubre?, doncs, zero euros. I això no és que sigui una qüestió puntual del conseller de la Mar, de tretze direccions generals que varen reportar informació, resulta que a onze l'execució no arribava al 10%, però no deien que vostès no en empraven *powerpoints* i eren molt seriosos?

I, és clar, també els voldríem plantejar que, el tema de l'ITS, hem de reconèixer que no és l'únic àmbit de clara inexecució seva. Avui ho hem vist en el tema dels MRR. Jo li vull demanar, Sr. Conseller: com és possible que al conseller d'Empresa i Energia, que no és capaç d'executar 106 milions d'euros d'MRR, vostès tinguin la brillant idea -i vostè en especial perquè n'és el responsable-, d'assignar-li ITS. I no li assignen 1 milió d'euros. Al que pitjor executa del Govern, li donen 37 milions d'euros!

(Alguns aplaudiments)

I, és clar, quin és l'estat d'execució de l'ITS ara? Zero, si és que no importa ser una fura ni conseller d'Empresa.

Miri, Sr. Conseller, el bagatge és: Agricultura, un 9,3% executat; Empresa, 0,6%; Hisenda, 2,5; la Mar, un 0%. Què pensen fer a partir d'aquí, Sr. Conseller?

Miri, i això crec que denota la seva personalitat, vostès duen una política d'ITS que manca totalment de transparència, perquè -i li ho diré, Sr. Conseller, amb fets objectius- de 154 milions d'euros que figuraven en el pressupost de l'ITS, resulta que vostès només informen de 73 milions d'euros.

Vostè, Sr. Bauzá, i esper que a la resposta, primera intervenció em respongui, per què oculten què està passant amb els altres 80 milions d'euros d'ITS?, per què oculten aquesta qüestió? Evidentment, hem demanat empara al Parlament, però diu molt poc d'un conseller d'ITS que no reporti informació de la meitat dels fons que està gestionant el seu govern. Esper -esper- que respongui aquí sobre aquesta qüestió.

Però bé, nosaltres hem anat estirant el fil i li exposaré un exemple que demostra com són vostès i vostè en particular. A una resposta a la diputada Ramon, el 27 de maig de 2025, sobre política turística, vostè va dir: "No es preocupi, Sra. Ramon, que nosaltres ara... ja varem assignar a 2024 fons contra el turisme il·legal i, per tant, tranquil·la, que invertirem aquí 10 milions d'euros i el problema s'haurà resolt".

Sr. Bauzá, sap quan arribaren aquests doblers al Consell Insular de Mallorca? No el mes de maig, com vostè havia dit, no havien arribat, arribaren el mes de juliol, quan vostè... quan vostè va parlar els doblers no havien arribat ni al Consell de Mallorca. És més, resulta que avui, és mala sort, surt al diari que el Consell de Mallorca diu que a partir de l'any que ve començaran a contractar els inspectors que vostè els va vendre al mes de maig.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, Sr. Conseller, esper que em respongui aquesta qüestió, que demostra que vostè intenta tapar la seva incapacitat de gestió.

Li podria parlar d'altres projectes, per no tindre temps. En qualsevol cas, quin és el resum dels seus ITS extraordinaris de 2023? 34 projectes, 63 milions d'euros assignats; executat, segons les dades oficials que vostès tenen, 1 milió d'euros.

Per tant, Sr. Conseller, grau d'execució, 0,00000... I, què passa amb l'ITS 2024 i 2025? 377 milions d'euros, grau d'execució, alerta!, informació oficial seva, 0.

És això normal, Sr. Bauzá? Esper que respongui a aquesta qüestió, però el tema no queda aquí, quan vas gratant encara la situació és pitjor: amb l'ITS de 2023 i de 2024-2025, vostès aprovaren que l'any 2025 vostès executarien 200 milions d'euros. He anat a la memòria dels pressuposts i només en surten 154.

M'explicarà a la seva rèplica, Sr. Bauzá, què han fet amb els 50 milions que haurien d'estar executant i que ni tan sols ficaren al pressupost? És que ja han renunciat a aquests projectes?, però no deien que no empraven *powerpoints* i que ho tenien claríssim?

Sr. Bauzá, el tema no acaba aquí. Resulta que en el que vostès han assignat projectes de l'ITS per a l'any 2025 no hi ha assignats al voltant de 25 milions d'euros, quan pensa convocar vostè la Comissió de Fons de Turisme Sostenible per assignar aquests 26 milions d'euros que fa dos anys que no estan assignats?

(Alguns aplaudiments)

Em respondrà a això, per favor?

Però, és clar, el tema no acaba aquí, hi ha més preguntes, Sr. Bauzá. M'agrada que en prengui nota. Què ha passat amb els projectes heretats? El Sr. Costa ha fet una intervenció que supòs que el seu assessor..., en fi, tenia un mal dia, perquè ha dit que vàrem estar vuit anys a haver acabat el projecte del centre integrat del Port d'Alcúdia, és que no està fet, és que no està fet! El Sr. Costa ni tan sols és capaç de saber la informació.

I la pregunta que li vull fer jo és: no hi havia *powerpoints*, Sr. Bauzá -apunti-, els vàrem deixar el projecte d'execució i el bàsic, fet; només l'havien de licitar. On és aquest projecte?, en un calaix. On queda el seu projecte de diversificació econòmica?, ja li ho dic jo: fum i més fum.

(Alguns aplaudiments)

De la mateixa manera que li podria demanar: on és el seu projecte de formació turística?, 3, 3 milions d'euros, alerta!, responsabilitat seva. Sap quin era l'informe, el seu... el seu document *sesudo*, 348 paraules, grau d'execució a dia d'avui: 0 euros. Esper que respongui a aquesta qüestió.

En definitiva, després de dos anys i mig, Sr. Bauzá, crec que ha arribat l'hora que vostès expliquin què fan vostès en aquesta legislatura. Parlem de 400 milions d'euros, que el conseller de la Mar, quan presenta els pressuposts, diu que aquesta serà la legislatura, que enguany hi haurà 135 milions d'euros per al tema de l'aigua. I, després, el que veim quan demanam execució, amb dades seves, Sr. Conseller, és que la resposta és un donut.

Així no anam, Sr. Conseller. Li don l'oportunitat que a les seves intervencions ens pugui respondre aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pou. Per part del Govern, té la paraula el conseller de Turisme, Cultura i Esports, Sr. Bauzá, per un temps de deu minuts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Molt bon dia, una vegada més, senyores i senyors diputats. Tornar a aquesta tribuna sempre és motiu de respecte, ho he dit en altres ocasions i ho reïter avui: comparèixer davant aquest parlament no és mai un tràmit, sinó una expressió del nostre model de governança i de rendició de comptes. És una oportunitat per aprofundir en qüestions rellevants per al conjunt de la ciutadania i per contribuir a un debat públic constructiu, plural i responsable.

Avui, aquest debat se centra en la gestió de l'impost de turisme sostenible, una eina que, quan es governa amb rigor, pot transformar de manera profunda el futur de les nostres illes.

Abans d'entrar plenament en la matèria, permetin-me iniciar amb una reflexió imprescindible: el funcionament del control parlamentari és una peça clau en qualsevol democràcia madura i, com a conseller, he procurat que la meua àrea sigui exemplar en aquest sentit.

Anam pràcticament al dia de preguntes parlamentàries i sol·licituds d'informació, i aquesta és una pràctica que he procurat dur des de l'inici de la legislatura. No faig aquesta afirmació en clau partidista, sinó per subratllar la importància que donam a la transparència activa. La ciutadania mereix un govern que respongui, que expliqui i que es faci responsable dels seus actes administratius.

I sí, és cert que aquesta no era la situació que ens vàrem trobar. Quan vàrem tancar la passada legislatura hi havia un nombre molt considerable de preguntes i sol·licituds d'informació que encara estaven sense respondre, Sr. Pou, concretament més de 160. No ho faig per confrontació personal cap a cap diputat, ho faig perquè aquest fet és un indicador clar d'una manera de gestionar, una manera que feia difícil el seguiment dels projectes, que alentia la presa de decisions i que acabava transmetent una sensació d'esgotament administratiu.

En canvi, nosaltres hem volgut fer just el contrari, introduir agilitat, claredat i previsibilitat. Precisament això és el que ha guiat la reforma de la gestió de l'ITS que hem posat en marxa.

Quan arribarem al Govern ens trobarem amb una situació complexa, diversos plans d'ITS, els de 2016, 2017, 2018, 2019, fins i tot el de 2023, aprovat poc abans de finalitzar la legislatura anterior, estaven pendants de ser finalitzats o rebre l'impuls necessari per avançar de manera tangible.

És important entendre què significa estar pendent, perquè he volgut mesurar les meves afirmacions. Volia dir que molts d'aquests projectes no tenien prou maduresa tècnica, que havien estat aprovats sense projecte executiu i amb informes incomplets o amb tramitacions embrionàries. En altres casos havien estat anunciats públicament sense disposar del suport administratiu mínim. Aquestes mancances generaven, inevitablement, endarreriments acumulats i dificultats per a la licitació efectiva.

Projectes estratègics, com el tren de Llevant o alguns equipaments vinculats al desenvolupament científic i formatiu, es projectaven més com declaracions d'intencions que com actuacions realistes en matèria de planificació. I això ho dic sense ànim de criticar decisions polítiques, sinó de posar en relleu que el que falla no és la idea, sinó la metodologia. A aquesta situació s'hi sumava una realitat igualment preocupant, una estructura administrativa saturada, sense mecanismes clars de seguiment i sense una metodologia homogènia per controlar l'estat dels projectes ITS a temps real. Tot plegat feia impossible garantir un ritme d'execució estable o una previsió acurada sobre el destí dels recursos recaptats.

Permetin ara una anàlisi ja més detallada. Quan examinarem l'estat dels projectes ITS heretats la fotografia era inequívoca. Plans antics, 2016-2023, encara estaven oberts el 2024, projectes amb vuit anys de diferència entre la seva aprovació i la seva execució efectiva, expedients aturats o sense moviment significatiu durant llargs terminis, entitats executores sense disposar dels recursos o dels procediments necessaris per justificar de manera àgil i ordenada.

En canvi, el paquet 2024-2025, impulsat pel Govern, ja presenta un grau d'avanç substancial en la major part dels projectes dins termini o tràmits finals. Dels 22 projectes del GOIB inclosos en el Pla ITS 2024-2025, 12 ja han complert el termini de sis mesos per licitar, 3 es troben en fase prèvia administrativa també per licitar, 2 dins termini..., 2 transferits a l'ens executor, 2 han sol·licitat pròrroga i 1 està pendent de resposta.

Aquest contrast no és casual, és la conseqüència directa d'haver implementat un sistema de treball diferent, més exigent i més atent a les necessitats reals de l'administració pública.

Permetin-me una reflexió. Quan determinades informacions parcials arriben a premsa, desconnectades de tot aquest context, generen alarma als treballadors públics que, dia a dia, fan una tasca extraordinària. Són professionals que, en silenci, assumeixen una càrrega molt important, des del seguiment de projectes ITS fins a la gestió de fons MRR o FEDER, i que mereixen rigor i respecte, i crec que aquesta cambrà els ho deu.

Davant aquesta realitat, vàrem actuar amb celeritat i amb una idea clara: ITS necessitava un canvi estructural, no només de mesures puntuals. Per això, implementàrem reformes fonamentals. Primer, termini obligatori de sis mesos; per primera vegada, tots els projectes ITS tenen l'obligació d'iniciar la seva tramitació administrativa o licitació en un període màxim de sis mesos. Això evita que un projecte pugui estar dormit indefinidament i assegura que hi hagi un ritme constant i verificable.

Segon, pròrroques limitades. Hem limitat de manera estricta les pròrroques i requereixen justificacions sòlides. Aquesta decisió ha estat clau per reduir els endarreriments estructurals.

Tercer, nova estructura interna, nous projectes madurs. Un projecte ITS no es pot aprovar si no es disposa d'un projecte tècnic complet i validat. És una mesura senzilla, però radical en els seus efectes. Elimina la improvisació, millora la previsió pressupostària i fa que la relació amb les entitats executores sigui molt més transparent.

I quart, un conveni de col·laboració amb els ajuntaments per reforçar l'assessorament i la cooperació. L'objectiu és clar, facilitar la presentació de projectes i resoldre dubtes als municipis sobre la tramitació de projectes a través d'un punt d'assessorament tècnic.

Aquestes reformes combinades suposen un canvi de paradigma. Ja no parlem d'un ITS basat en anuncis sinó d'un ITS en execució real. És important recordar que aquest canvi, que també, no respon només a una voluntat política, sinó a l'evidència d'un informe extern, tècnic i independent de la Sindicatura de Comptes. Aquest document és clar en les seves conclusions, existeixen retards molt importants en projectes aprovats entre el 2016 i 2019. L'administració no tenia un sistema estable i homogeni de seguiment. Moltes justificacions arribaven fora de termini amb risc de pèrdua de control. Els criteris de selecció i aprovació variaven d'un any a l'altre. I, sobretot, existia una tendència a aprovar projectes sense la maduresa tècnica requerida. Aquestes conclusions no són opinables. Són l'anàlisi d'un organisme fiscalitzador que actua amb independència.

Amb totes aquestes mesures podem afirmar, amb dades i amb objectivitat, que avui la gestió de l'ITS és radicalment diferent. En un any i mig aquest govern ha posat en marxa projectes per un import global superior que els aprovats en cinc anys, exclosos els anys de pandèmia, per suposat. Aquesta dada deixa clara una cosa, quan s'ordenen els procediments i es

delimiten els terminis, el sistema respon millor i les necessitats de la ciutadania es poden atendre amb més eficàcia.

Senyores i senyors diputats, la interpel·lació que avui debatem ens recorda d'on venim i cap a on anam. Venim d'un sistema que acumulava endarreriments, que patia manca de previsió i que posava més l'accent en l'anunci que en l'execució, i avançam cap a un model de gestió ordenat, responsable i transparent. L'impost de turisme sostenible és una eina poderosa, però només ho és quan es gestiona amb criteris tècnics, amb rigor, amb eficàcia administrativa i de lleialtat institucional. I avui, per primera vegada en molts d'anys, podem dir que cada euro recaptat està més ben controlat, més ben planificat i més ben executat. Aquest és el compromís d'aquest govern, aquest és el nostre contracte amb la ciutadania.

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller. Per part del grup autor de la interpel·lació, Sr. Pou.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Conseller, faci un tic, ja ha llegit la seva primera intervenció, només li'n queda la meitat.

(Alguns aplaudiments)

Miri, una interpel·lació no és un conjunt de monòlegs. Jo li he fet una sèrie de preguntes i, encara que sigui per cortesia als ciutadans, vostè hauria de respondre les meves preguntes i vostè només me n'ha contestada una, i és quan sense adonar-se ha dit aquí que dels 76 projectes, que no ho ha dit clar, ha dit, de 2024-2025 som capaç d'explicar alguna cosa, els he sumat, de 18 projectes. El que no ha dit és que 18 projectes de 76. Per tant, vostè no és capaç d'explicar 60 projectes de l'ITS 2024-2025 al qual no hi ha res.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la realitat. Li torn a repetir les preguntes perquè, en qualsevol cas -també li ho he de dir-, vostès, i aquí hem de ser tots responsables, no tenim cap problema a asseure'ns perquè a tots ens interessa que funcioni bé, ara, no em digui que hi ha uns abans i un després, perquè vostès no han retardat els processos. Li vull recordar que l'ITS 2023-2024 va estar un any, des que es va reunir la Comissió de fons d'ITS, fins que el va acabar aprovant el Consell de Govern i després l'havia de trametre a les entitats. Per tant, no em vengui a explicar segons quines coses, ho dic més que res perquè és a la informació.

En qualsevol cas, dos anys i mig després, vostè el que ens ha d'explicar és per què és que, de la informació que vostè trameta de l'ITS de l'any 2025, només han estat capaços de fer algun tipus d'acte administratiu que implica un de cada 10 milions d'euros. Ens ho pot explicar? Ens pot explicar per què aquesta no és una qüestió d'una sola conselleria, sinó que és

pràcticament generalitzat a totes les conselleries? Em pot explicar vostè, per què no han informat el Parlament -i això és molt fort, Sr. Conseller-, vostès no han informat el Parlament de la meitat de l'execució pressupostària de l'ITS ...

(Algun aplaudiment)

... m'ho pot explicar, per favor?

De la mateixa manera que vull aprofitar aquesta tribuna per denunciar que vostès no m'estan deixant anar a veure la informació a l'AETIB, Sr. Conseller, un fet sense precedents. Esper que aquesta setmana es resolgui.

En qualsevol cas, seguim amb les preguntes. Em pot explicar per què de l'ITS 2023, que acumula 63 milions d'euros, només han executat 1 milió? Em contestarà, Sr. Conseller? I estic segur, miri en quina hora li ho dic, que sé perfectament el que me contestarà a la seva segona rèplica. Li puc escriure a un paper, i és xerrar del retrovisor, que és l'únic que saben fer vostès.

Jo li deman, de la seva gestió, Sr. Conseller, per què no ha executat pràcticament el (...) % de l'ITS 2023? Podrà explicar als ciutadans per què, dels 136 milions de l'ITS 2024, no n'ha executat ni un? Em contestarà? Em podrà explicar on són els 46 milions que es varen aprovar a la Comissió de fons de l'ITS, que s'havien d'executar el 2025 i que no apareixen en els seus pressuposts? És que han renunciat ja a aquest projectes? Em podrà contestar això, Sr. Conseller? No subratlli la següent intervenció. Li estic fent qüestions que esper que em respongui. De la mateixa manera que dic: quan convocaran la Comissió del Fons de turisme sostenible per assignar els 25 milions d'euros que encara no tenen cap projecte? M'informarà sobre aquesta qüestió?

I li torn refer, vostè em parla de projectes antics, jo li parl de projectes heretats. Sí, estic molt orgullós del centre de nàutica que es va poder inaugurar per novembre de 2023 a Son Castelló, per diversificar l'economia. I del que no estic tan orgullós és d'haver deixat un projecte per licitar al port d'Alcúdia de centre de nàutica, que el conseller d'Hisenda em retreia que havia estat massa temps a executar-lo, no m'importaria que em diguessin això. El problema és que és a un calaix, perquè vostès no volen diversificar l'economia del nord de Mallorca.

(Algun aplaudiment)

Sr. Conseller, hi ha un munt de projectes d'ITS, antics, que estan dormint el somni dels justos. Pensa fer alguna cosa, vostè?, perquè la responsabilitat és seva i el drama és de tots, però la responsabilitat és seva.

Evidentment, tots estam d'acord amb l'ITS. I trobarà el Partit Socialista per asseure'ns i intentar aportar solucions. El que no pot fer vostè és venir aquí i no respondre de la seva inexecució. Li ho repetesc: ITS 2023, extraordinari, gairebé el cent per cent sense executar; ITS 2024, 0% executat. Entre els dos sumen 200 milions d'euros, 25 milions d'euros sense assignar, la Comissió de Fons de turisme sostenible, que enguany encara no s'ha reunit, i projectes heretats que vostès

legítimament podrien eliminar, però que han decidit no eliminar. Es manifestarà aquí, vostè, sobre...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pou.

EL SR. POU I GARCÍAS:

... aquest centre integrat de nàutica que està esperant al Port d'Alcúdia, vostè, que és de fora de Palma, estarà d'acord amb això, per diversificar l'economia?

Sr. Bauzá, li he fet una sèrie de preguntes sobre aquesta legislatura. Ara veurem si vostè em respon sobre aquesta legislatura o per no respondre a aquesta legislatura, com sempre, posa retrovisor al passat, seva és l'opció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pou. Per part del Govern, té la paraula el conseller Jaume Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, vicepresident. Miri, Sr. Pou, d'aquesta legislatura, la meva primera intervenció, crec que ha quedat clar el canvi de gestió i el canvi de model de gestió, quant a l'impost de turisme sostenible. El que he de fer és, bé, rebatre les mentides. Vull dir, més enllà del debat polític, jo crec que haurien de ser seriosos i tots partir de la veritat. Vostè parteix sempre, sempre, sempre ho fa, de la mentida. En cap cas no he deixat de respondre una sola pregunta, jo, a la meva conselleria, en cap cas no l'he deixat venir a l'AETIB. Però jo el vull rebre, jo hi vull ser, jo el vull rebre allà, a l'AETIB, no fos cosa que vengués amb qualche periodista...

(Remor de veus)

... Per tant, el vull rebre jo mateix a l'AETIB, quan tenguin disponibilitat. Només faltaria, que no pogués venir... ah! Fillet! Quan a mi em vengui bé...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., vostè vendrà a l'AETIB, quan a mi em vengui bé, vostè hi vendrà, no es preocupi, no es preocupi.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Pou, projecte -li ho ha dit el Sr. Costa-, projecte de Centre nàutic S'Embat del polígon de Son Castelló, l'any 2016, es va acabar de executar el 2024, i vostè era responsable polític com a director de Model Econòmic i Ocupació...

(Remor de veus)

... D'acord? Sí, i Ocupació. Centre integrat de Formació Professional a l'àrea d'embarcacions nàutiques en el Port d'Alcúdia, l'any 2017, executat el març del 2025. Per tant, vostè, jo crec que abans de tirar... de demanar millora en la gestió de l'ITS d'un any i mig o de dos, haurien de ser capaços de demostrar solvència en la seva gestió, i jo crec que en cap cas no la demostren.

Seguiré. Centre integral de formació professional de d'hostaleria a Alcúdia, any 2019, executat en el març del 2025, sis anys. Projecte d'Escola d'hostaleria a Eivissa, 2017, finalitzat el 2024. Aquesta és la seva herència, Sr. Pou. I miri, el govern Armengol només va executar el 12% d'ITS recaptat en vuit anys...

(Exclamacions diverses)

... molts de projectes dels plans ITS acumulaven anys de retard en projectes dels anys 2016, 2017 i 2018, encara pendents o quasi sense executar. No existia un sistema estable o homogeni de seguiment. La informació sobre l'estat dels projectes era incompleta. La intervenció només es podia fiscalitzar a posteriori, per manca d'eines internes, acumulació d'expedients, retard en els pagaments i risc de pèrdua de control. Els criteris per aprovar projectes ITS variaven cada any. Això generava incertesa i dificultava la planificació i el control. Manca de planificació, manca de maduresa en els projectes a l'hora de ser aprovats i una tendència a anunciar projectes que no estaven preparats administrativament.

Miri, això, si ho digués jo, es podria interpretar políticament que li estic tirant la gestió seva damunt les seves esquenes, però tot això ho diu un informe, que vostè sap que existeix, aquest informe, de l'organisme que fiscalitza aquestes coses. Per tant, no ho dic jo, ho diu l'informe de Sindicatura, tot el que va passar del 2016 al 2023. Jo crec que, més enllà de venir a demanar explicacions aquí, de la gestió d'un any i mig, que crec que hem millorat suficient, crec que qualche dia hauríem de tenir una mica d'humilitat i donar explicacions d'aquest informe del 2016 al 2023...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... No, no ho han fet. No, no ho han fet. No ho han fer. No, no ho han fer. No, no ho han fer...

No, no. Vénen aquí a demanar-me explicacions a mi, de la gestió de l'ITS i vostè, de la seva gestió, d'aquest informe, no ha donat mai cap explicació ni una...

(Remor de veus)

... cap explicació, ni una. Per tant, el brind qualche dia, a donar explicacions d'aquesta mala gestió de l'impost turístic que hi va haver del 2016 al 2023, perquè, bé, vostè era un dels màxims responsables d'aquesta gestió, i jo crec que aquest informe el deixa prou en entredit i, sobretot, deslegítimament absolutament per demanar explicacions per la gestió d'avui.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller.

III. Moció RGE núm. 17870/25, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a política en matèria de mobilitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2881/25.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, el debat i la votació de la Moció RGE núm. 17870/25, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a política en matèria de mobilitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2881/25. Per part del grup parlamentari proposant, MÉS per Mallorca, té la paraula el diputat Ferran Rosa, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia, senyores i senyors diputats. Fa 15 dies tenia l'ocasió d'interpel·lar el conseller de Mobilitat per la situació de col·lapse que viu l'illa... o la mobilitat de Mallorca i la incapacitat del Govern de les Illes Balears, el Govern de Marga Prohens, per posar-hi remei. Davant de carreteres plenes, busos plens i trens plens, els mallorquins volem respostes i volem solucions, però no, el conseller va decidir dedicar el 75% del seu temps a parlar de qüestions que escapen de les seves competències, a fer política barata amb el dia a dia de la gent.

D'aquí a mitja hora, segurament, tornarem viure el mateix. Senyor del Partit Popular, prenguin nota, defugir les seves responsabilitats no resol els problemes, fer renou no els amaga, qui governen són vostès.

Amb aquesta moció, precisament, el que volem és això, donar resposta als problemes del dia a dia dels mallorquins. I ho fem amb quatre blocs.

Un primer bloc en el qual fem un plantejament general, com és que tenim una mobilitat centrada en el vehicle privat, excessivament centrada en el vehicle privat, i que cal avançar en un canvi modal, cal prendre mesures per revertir-ho, i també cal reiterar que aquest parlament s'ha posicionat de manera manifesta a favor de mesures que podrien revertir aquesta situació i que, per desgràcia, el Govern ha insistit en incomplir els acords d'aquest parlament.

Un segon bloc en el qual parlem de transport ferroviari. A hores d'ara, el tren a Mallorca, o a final d'enguany haurà mogut al voltant de 12 milions d'usuaris, i calen canvis profunds per millorar els serveis de qualitat i assegurar un transport públic suficient per als mallorquins. Això passa per canviar el model d'explotació de Serveis Ferroviaris de Mallorca, perquè ara mateix tenim uns serveis ferroviaris que mesclen dos tipus d'usuaris completament diferents: uns usuaris que vénen a Palma d'enfora i que el que volen és confort en un tren llarg, i uns usuaris que vénen de prop, que el que volen és alta freqüència. Explotar el tren fins a Marratxí, com a línia 2 del metro, com, per cert, va proposar en el seu moment el Partit

Popular, ara fa deu anys, permet precisament això, explotar amb alta freqüència per als usuaris de Verge de Lluc, de Son Cladera i de Marratxí, però al mateix temps oferir trens semidirectes per a les persones que vénen de Manacor, de Sa Pobla i de tots els municipis que queden entre mitges.

Per altra banda, em reiteraré, fa falta allargar els serveis fins a la mitja nit els dies feiners i a les nits de cap de setmana. Els treballadors -la Sra. Cabrer, que me mira amb interès-, els treballadors n'hi ha molts que fan torns de vespre i que no arriben al darrer tren, i això fa falta implementar-ho el més aviat possible.

Així mateix, plantejam mesures de millora general de la xarxa, amb més informació als usuaris, amb un increment de la plantilla, amb supressió de passos a nivell, amb punts d'avançament i estacionaments que estan redactats però que no s'executen, així com amb un creixement de la xarxa consensuat, cap al Migjorn i cap a Alcúdia, però també amb una revisió del Pla director sectorial cap al Ponent, una part de l'àrea metropolitana oblidada pel Pla director sectorial vigent.

En el tercer dels blocs parlem del transport interurbà per carretera per posar de manifest la insuficiència que tenen els contractes actuals. Els contractes actuals varen millorar substancialment la situació precedent, però han fet curt. I, en aquest sentit, creiem que és imprescindible millorar de manera substancial el transport interurbà per carretera; connectar els centres sanitaris i educatius de referència amb els municipis on els presten servei; connectar les comarques amb la Universitat de les Illes Balears, perquè el metro serveix si vénen des de Palma, però per a qui vengui des de Santa Margalida, des d'Inca, des de Capdepera o des del Migjorn, no els serveix el metro.

També fa falta millorar el transport interurbà per carretera en aquells trajectes entre comarques que a dia d'avui no es poden fer, han de passar per Palma, per anar d'una comarca a l'altra.

Així mateix, garantir que quan no hi hagi turistes, també tinguem dret els mallorquins a fer ús dels bus.

El quart dels blocs d'aquesta moció planteja mesures per reduir la pressió automobilística, i aquí crec que ho hem de dir: ja és hora que el Consell de Mallorca mogui fitxa, ja és hora que s'impulsi una llei per limitar l'entrada de cotxes a l'illa de Mallorca. On és el conseller Rubio i on és seva proposta de llei per limitar l'entrada de vehicles a l'illa de Mallorca? Perquè aquí la varen tombar vostès, perquè, en teoria, el Consell de Mallorca havia d'entrar una llei. On és aquesta llei?

Segon, fa falta un impost finalista als vehicles turístics, com va prometre el Sr. Costa i que vostès varen tombar el nostre impost finalista a l'espera del seu. On és aquest impost?

Des de MÉS per Mallorca ho tenim clar, la mobilitat afecta el dia a dia dels mallorquins i davant d'això no podem fer política estèril. Jo no entraré en bregues estèrils i els deman que resolguem els problemes del dia a dia dels ciutadans, perquè són hores i hores i hores de vida dels mallorquins i de les mallorquines en embossos, amb autobusos plens, amb trens

plens i que, honestament, el que esperen de nosaltres és que ens posem d'acord per resoldre aquests problemes, més que fer polítiques esperant parlar de qüestions que escapen de les competències d'aquesta comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En primer lloc, els grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup Parlamentari VOX, que ha presentat les esmenes RGE núm. 18272, 18273, 18274, 18275 i 18276/25 i té la paraula el Sr. Sergio Rodríguez, *por un tiempo de cinco minutos*.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Podemos ver, por la cantidad de enmiendas que se han presentado a esta PNL y la cantidad de puntos que recoge, pues, la importancia que realmente se le concede al problema de la movilidad en el conjunto de las Baleares, pero, en este caso concreto, en lo que se refiere a la isla de Mallorca.

De una parte, está PNL, que ya anticipo que votaremos a favor de una parte importante de sus puntos, recoge precisamente esta necesidad de la movilidad, centrándose además en el transporte público, y haciendo también hincapié en algo que podríamos denominar que en Mallorca todos los caminos conducen a Palma, es una especie de diseño radial, más propio a veces del colonialismo que, realmente, de atender a las necesidades de las personas que viven en las Islas Baleares, y que adolece nuestra red de carreteras de la interconexión, no solo en un sentido radial, prácticamente en forma de uve, partiendo todo desde Palma, sino poder conectar entre sí los diferentes puntos de las islas.

Atendemos a problemas que son coyunturales, cuando realmente también deberíamos empezar a plantearnos que tenemos graves problemas estructurales. La última gran infraestructura que, en materia viaria, se hizo en nuestras islas tiene ya 20 años. Por no hablar, pues de los 30 y tantos que tiene la vía de cintura, los 50 de la autopista de Andratx, o ya, vamos, del principio de los 70, la que nos conectó con el aeropuerto.

Hemos de ser conscientes que esta comunidad, que ya va a rebasar el primer cuarto de siglo del siglo XXI, tampoco puede vivir permanentemente anclada en las infraestructuras que se construyeron, muchas de ellas, a finales del siglo pasado. Hemos de ser conscientes y hemos de mejorar tanto las infraestructuras de la red de carreteras como, evidentemente, porque, además, es un tipo de transporte rápido, ecológicamente sostenible, y necesario el ferrocarril. Con lo que estamos hablando de infraestructuras que requieren muchísima inversión, en que hace falta colaboración del Estado, un Estado que se demuestra muchas veces poco colaborativo a la hora de ayudar a la implantación de estas infraestructuras y que, por desgracia, a veces es verdad que el cortoplacismo de los partidos políticos, que solo piensan en un

periodo de cuatro años, impide muchas veces acometer reformas profundas, que hacen falta obras que requieren 8, 9, 10 años para su ejecución.

Nosotros hemos presentado una serie de enmiendas, todas prácticamente en el mismo sentido, que tratan de que todo este tipo de intervenciones que solicita MÉS per Mallorca se atengan a criterios técnicos, de seguridad y de eficiencia económica del servicio, porque nosotros pensamos, lógicamente, que, aunque todos queremos los mejores servicios, el mejor transporte, la mejor movilidad para todos los ciudadanos de las Islas Baleares, tenemos que hacerlo en base a estudios serios y rigurosos de cuáles son las necesidades y los desplazamientos en cada zona.

Evidentemente, es un tema de muy difícil solución, es cierto que nuestras islas y, en concreto, Mallorca, especialmente en los periodos de temporada alta, sufren episodios de alta saturación, pero no es menos cierto que hay carreteras en Mallorca que están absolutamente colapsadas en enero, en febrero, en marzo, cuando, evidentemente, la afluencia de turistas no es tan elevada. Hay, o sea, cualquiera de ustedes que baje a Palma por la autopista de Inca y en el momento de la incorporación, que se queda en un solo carril, para la vía de cintura, la incorporación a Andratx, la cola es que llega casi literalmente hasta Inca. Entonces, hay que hacer una serie de intervenciones que permitan la incorporación más rápida, el desdoblamiento de algunas carreteras.

Nunca nos cansaremos de decir, aunque no es objeto de esta PNL, la necesidad urgente de desdoblar toda la carretera desde Maó a Ciutadella, es incomprensible que a día de hoy no exista esta infraestructura.

Y, por supuesto, que el hecho de mejorar nuestras carreteras no significa vía libre a los coches, sino simplemente el que los ciudadanos que viven aquí, que tienen que bajar a trabajar y que se tienen que desplazar, lo hagan en condiciones no solo de la rapidez necesaria, sino lo que es muy importante, y a veces se nos olvida, y ahí tenemos el ejemplo del cambio de siniestralidad en el tramo que se desdobló entre Lluçmajor y Campos, es que estamos hablando del ahorro de accidentes y de vidas humanas. Gracias, Sr. Presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular s'han presentat les esmenes RGE núm. [18295](#), [18296](#), [18297](#), [18298](#), [18299](#), [18300](#), [18301](#), [18302](#), [18303](#), [18304](#), [18305](#), [18306](#), [18307](#), [18308](#), [18309](#), [18310](#), [18311](#), [18312](#), [18313](#), [18314](#), [18315](#), [18316](#) i [18317/25](#). Té la paraula la diputada Margalida Pocoví, per un temps de cinc minuts.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president, bon dia diputades i diputats. Sr. Rosa, creu vostè en els miracles? No, idò jo diria que, atesa aquesta moció, diria que sí, o bé just és per ser fer renou.

Vostè sap que la majoria de les exigències que presenten ja estan en marxa i requereixen de temps, s'hi fa feina perquè siguin una realitat el més aviat possible. D'aquí les esmenes presentades.

Vostè sap que aquest govern aposta de manera clara i decidida per millorar la mobilitat, especialment el transport públic. Desafortunadament, no varen fer el mateix vostès en els seus vuit anys.

Li agrada parlar de carreteres col·lapsades, estaven embossades les carreteres quan vostès governaven?...

(Remor de veus)

... I què feren per acabar amb aquest col·lapse? Renunciar al conveni de carreteres per una foto a Raixa...

(Algunes aplaudiments)

... En canvi, aquest govern posa recursos propis mentre continua reclamant el conveni al Sr. Sánchez, destina fons als consells insulars per millorar carreteres i reduir embossos.

Impulsaren vostès cap proposició de llei per regular l'entrada de vehicles? No, no, ni tan sols varen fer l'estudi de càrrega. Aquest govern té l'estudi de càrrega, té l'esborrany de llei i s'hi fa feina. I que, per cert, les mesures als impostos sobre vehicles turístics, sap vostè que és a la Mesa pel Pacte per la sostenibilitat.

Xarxa TIB. Convé recordar que les concessions actuals són del 2021, les condicions que va fixar el govern d'esquerres, en aquell moment no els preocupaven les connexions directes entre totes les comarques i la UIB, la connexió entre les diferents comarques sense passar per Palma, les connexions directes entre Cala d'Or i Palma, Cala Rajada i Palma, o la connexió de tots els municipis amb el centre sanitari o educatiu?

Queda clar que l'únic que pretén vostè, Sr. Rosa, és reclamar a aquest govern que faci tot allò que vostès no varen fer.

Per cert, les connexions a centres sanitaris i a centres educatius estan garantides i la 411E, per primera vegada, ha donat servei de dilluns a diumenge.

Per molt que s'esforci a desprestigiar la feina d'aquest govern, no ho aconseguirà, perquè la realitat és una altra.

Modificació de contractes: 150 milions addicionals, més línies i millors freqüències, Aerotib tot l'any i ampliada la flota. Això per donar resposta a la demanda real, cosa que vostès no varen fer.

Serveis Ferroviaris, Sr. Rosa, li recordaré que en els seus vuit anys ni un sol metre de xarxa viària...

(Algunes aplaudiments)

En canvi, aquest govern ha posat en marxa ampliacions reals, Lluçmajor, Alcúdia i metro fins a Son Espases, amb recursos propis, i sense esperar ni deixar de reclamar a Madrid, no només per a aquests projectes, sinó també per als de Llevant i per al tren de Ponent. Que, per cert, li record que fa just unes setmanes, el seu diputat de MÉS, el Sr. Vidal, juntament amb els diputats del PSOE al Congrés, varen votar en contra de desenvolupar xarxes ferroviàries. Clara mostra de la seva incoherència entre el que exigeixen aquí i el que defensen a Madrid...

(Alguns aplaudiments)

Important, li recordaré també que en els seus vuit anys, la plantilla d'SFM es va reduir un 13%, en canvi, amb el Govern del Partit Popular s'ha presentat un pla de reforç de personal, amb un increment progressiu del 50%, per ampliar horaris, augmentar freqüències i incorporar serveis nocturns.

També vull recordar que s'han ajustat horaris per adaptar-los a les necessitats actuals i reforçar hores punta.

A més, s'ha presentat un pla integral de manteniment, quan amb vostès el manteniment era zero.

Noves inversions, per a seguretat, confort, instal·lacions, atenció als ciutadans.

Sr. Rosa, aquesta moció està feta o bé, diria jo, amb mala intenció, o bé amb el desconeixement absolut de la realitat, és una llàstima que no sigui capaç de reconèixer la gran tasca que fa aquest govern per millorar el transport públic, perquè està clar que a vostè l'únic que li interessa és desacreditar aquest govern en fer renou i confondre els ciutadans. I, per molt que ho intentin, no ho aconseguirà, els fets canten per si sols.

Aquest govern té clara la línia marcada: complir els compromisos amb la ciutadania i, per molt de renou que facin vostès, en aquesta línia seguirà fent feina; apostant amb determinació pel transport públic, perquè sigui una alternativa viable al vehicle privat, i avançar cap a una mobilitat sostenible en el servei als ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i algunes exclamacions)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Socialista ha presentado las enmiendas RGE núm. [18318](#), [18319](#), [18320](#), [18321](#), [18322](#) y [18323/25](#), Sr. Fernández, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President, bon dia diputats i diputades. Sra. Pocoví, tothom en parla de la tasca ferroviària que ha fet el seu govern en positiu, està absolutament segura, Sra. Pocoví?

Per cert, una altra pregunta: les carreteres de Mallorca ja estan desembossades, sí o no? Ho deman: les carreteres de Mallorca estan o no desembossades?...

(Alguns aplaudiments)

... Li ho dic perquè avisi el Sr. Galmés, Sra. Pocoví, que va un poc despistat.

Metro a Son Espases amb recursos propis? Han fet el metro a Son Espases, Sra. Pocoví, que no me n'he assabentat encara?...

(Remor de veus)

O les línies, els metres de via que vostès han posat del Parc Bit? O vostès no se'l varen trobar aquest projecte fet, en marxa, sol·licitat i construït Sra. Pocoví? Han de tenir una mica més de vergonya, Sra. Pocoví, per favor, per favor!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

La plantilla ampliada d'SFM, Sra. Pocoví? O no li vàrem deixar les oposicions mitjançant les quals vostès han ampliat la seva plantilla? Per favor, per favor, Sra. Pocoví, per favor! Va, vinga!

(Alguns aplaudiments)

En definitiva, la mobilitat a Mallorca està tensionada, està saturada i la mobilitat falla, i si falla, també falla la cohesió social i territorial. I, efectivament, les necessitats dels residents no són de temporada.

Sr. Rosa, nosaltres, com a Grup Parlamentari Socialista, li donarem evidentment suport a aquesta moció i, per això, li hem presentat també una sèrie d'esmenes, per aportar i per completar els seus punts.

Sí, hi ha línies, com a reflexió, que poden ser deficitàries estrictament econòmicament parlant, sí, o serveis de mobilitat. I què? D'això es tracten els serveis públics, precisament. Els serveis públics que el Partit Popular està degradant, i la mobilitat no és una excepció. I és especialment important perquè estam davant el Govern amb més recursos que mai. Amb aquests recursos el transport públic hauria de ser una prioritat absoluta.

Nosaltres estam disposats a ajudar el conseller Mateo -que no hi és ara- a aportar propostes, però hi ha d'haver-hi compromís de qui li toca ara mateix dirigir el Govern, més enllà d'anuncis.

Una cosa està clara, el TIB s'ha disparat, ha estat un èxit. Això és claríssim. La demanda ha crescut de manera brutal, i això és una bona notícia, però una demanda disparada exigeix reacció ràpida: més oferta, millor coordinació, serveis estables tot l'any. Aquí és on el Govern falla. En lloc de consolidar, reforçar i anar més enllà, fa pegats, remeis, improvisa i en alguns casos fins i tot fa passes enrere.

El que se li hauria de demanar a aquest govern és que tenguí la capacitat de superar i millorar aquesta bona feina que es va trobar. I si queden amb el que hi havia, bé, està bé, però no basta, han de millorar el servei i reaccionar a la nova demanda. I ara el que fan, el que demostren que no estan disposats a fer aquest salt. Hi ha zones de Mallorca, sí, que encara tenen mancances reals de connexió, i això no es resolt retallant reforços sinó planejant i ampliant.

Si hi ha un àmbit on el retrocés és més evident és el ferroviari. Aquí ja no val l'excusa dels contractes dels busos. El tren depèn directament de decisions i gestió pública. I, què veim? Eliminació de semidirectes, horaris que no milloren la competitivitat i la sensació que el Govern normalitza el problema. Ara, els trajectes tardaran més, però serà l'horari oficial. Doncs no, si un trajecte empitjora no s'arregla donant-li carta de naturalesa, s'arregla amb gestió, amb oferta, amb freqüències, amb capacitat i amb informació.

Tampoc no valen excuses amb les línies com el metro, on també vivim retards. Ja m'explicaran quin retard hi pot haver d'una línia que està aïllada de la resta. O la informació als usuaris, que no t'assabentes dels retards fins que arribes a l'estació.

És important dur aquests temes a debat, no només perquè ho diguem nosaltres, i això la Sra. Pocoví ho ha oblidat de forma casual, sinó perquè ho diuen els usuaris i ho diuen també els treballadors que denuncien que, segons ells, aquesta és la pitjor gestió de Serveis Ferroviaris de Mallorca en 25 anys.

(Alguns aplaudiments)

Les esmenes que han presentat aborden qüestions molt concretes. Molt ràpidament. Parlem de remodelar estacions i passos elevats per adaptar-los a la mobilitat reduïda i millorar el confort i l'accessibilitat; fer efectius també el desplegament de nous sistemes de seguretat avançada; desenvolupar el tram urbà de Manacor, el tramvia de Palma; les subvencions directes als municipis per mobilitat sostenible; o impulsar plans de mobilitat a empreses, tal com estableix la nova llei estatal.

M'ha semblat curiós, per cert, que algunes de les esmenes del Partit Popular es facin perquè no li diguem "tren de Migjorn"; ara sembla que només quedarà en "tren de Lluçmajor", sembla que no arribarà a Campos. O esmenes també que deien revisar si són necessàries o no les noves ampliacions ferroviàries. Però si va ser el Partit Popular que va anunciar la idea del tren a Calvià per obrir el corredor de Ponent, no fa tant. Ara ja per ventura no estan tan segurs.

En definitiva, crec que aquesta moció -i acab, president- és una oportunitat per dir-li al Govern que no basta fer anuncis, s'ha d'executar, i nosaltres esperam que aquestes esmenes s'incorporin i, sobretot, que no quedi tot en un paper, que es converteixin en serveis, en freqüències, en seguretat, en transparència i accessibilitat per a la ciutadania d'aquestes illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para fijación de posiciones, por el Grupo Mixto, Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Unidas Podemos votará a favor de la moción de MÉS per Mallorca. Es un hecho, las imágenes vividas este verano en las carreteras de Mallorca antes de lo que se supone es la temporada alta, en el mes de junio, las imágenes y noticias sobre atascos, sobre la masificación de las carreteras, eran un hecho. Se comparten por redes sociales largas colas de atascos, al igual que se compartían imágenes de vídeos con autobuses TIB llenos y que no paraban porque no podían recoger más gente. Las carreteras de entrada a Sóller repletas de vehículos, debiendo cerrar el túnel y la entrada de vehículos al pueblo para que no se saturen las calles. Siete kilómetros de retenciones de coches, muchos de alquiler y autobuses turísticos. Asociaciones que piden que se actúe y se limite la entrada de vehículos a la isla, en 2023, 400.000 coches llegaron en verano por los puertos de la isla, cifras que doblan las de hace años. Lo mismo ocurre con la matriculación de coches para los residentes, que crece con respecto al año pasado y, según la patronal comercializadora de vehículos, esta cifra continuará incluso al alza en próximos años.

Se limitó la entrada de vehículos a Formentera y se notó. Lo mismo se ha hecho este año en Ibiza y el resultado también ha sido positivo, una medida que se ha de extender a todas las islas, Mallorca y Menorca, con casi la mitad de los coches que circulan por la isla en verano de alquiler.

La saturación no solo provoca molestias, también genera inseguridad y más accidentes. Así lo manifiestan los expertos en la materia, que coinciden en una cosa, y es que por las carreteras de Mallorca circulan demasiados coches y el nivel de peligrosidad ha crecido tanto que en algunos tramos, dicen, se han convertido en un cementerio.

Ante esto, solo queda una apuesta decidida por el transporte público, que sin duda hay que mejorar, una mejora que se debe dar, debe ser continua, porque el transporte público siempre requiere de mejoras, las mejoras que la población usuaria reclama.

Todos los años por estas fechas las líneas de autobuses cambian los horarios, uno para el verano y otro para el invierno. El del invierno, con menos líneas y menos horarios, como si las necesidades de la ciudadanía en invierno disminuyeran. Como si los horarios de trabajo se modificaran en invierno.

La moción plantea alternativas al uso del coche para la movilidad urbana, uso de bicicleta o caminar, para lo que las ciudades tienen que estar diseñadas y preparadas. Hay teorías que plantean una ciudad donde todos los servicios estén a quince minutos relativamente cerca del lugar de residencia y en las que se puede llegar en bicicleta o andando. Pero para distancias más largas, para salir de la ciudad e ir a otra, sin duda habría que generar un transporte público más eficiente, con horarios adecuados para la clase trabajadora, que es la que

más usa el transporte, sobre todo ahora que hemos vuelto a conseguir que el año que viene esté sufragado en Baleares por el Gobierno central, gracias al trabajo realizado por el senador de los partidos progresistas en las Pitiusas.

El 18 de noviembre Esquerra Unida de Mallorca denunciaba en una nota de prensa el recorte que habían sufrido las frecuencias de los servicios ferroviarios de Mallorca después de la entrada en vigor del nuevo horario el lunes 17 de noviembre. Denunciábamos en la nota el recorte del 24 al 18% de las frecuencias en días laborables mediante la supresión de los trenes semidirectos, lo que tiene impacto directo sobre el conjunto de la red de trenes y en la vida de las personas usuarias, porque provoca más tiempo de viaje, más saturación de los convoyes y penaliza de manera directa la movilidad sostenible de los municipios afectados.

El recorte, que se explicó como un cambio de horario, ha provocado que muchas personas trabajadoras y estudiantes pierdan opciones de transporte y se desincentive el uso del tren por el vehículo particular. Asimismo reclama aquella nota el refuerzo del personal y del material para mejorar la fiabilidad del servicio sin sacrificar frecuencias.

La moción que hoy debatir debatimos plantea refuerzos para evitar aglomeraciones y retrasos. La posibilidad de usar el transporte público para ir de municipios de una comarca a otra sin pasar necesariamente por Palma. Recuperar servicios de líneas de metro. Mantener la red ferroviaria para que no se produzcan retrasos. Aumentar la plantilla de Servicios Ferroviarios de Mallorca. Realizar el proyecto del tren de Llevant para que sea una realidad después de años de reivindicaciones de la población de la comarca. Limitar la entrada de vehículos en Mallorca. Establecer un impuesto sobre las flotas de vehículos de alquiler e incentivar el uso del transporte público frente al aumento constante de las matriculaciones de vehículos privados. Cambios en el modelo de moverse por las ciudades a pie o en bicicleta. Coincidimos con lo que se plantea, por lo que votaremos a favor de la moción en todos sus puntos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rosa, *té la paraula*.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, quan vostè vulgui. Sí, moltes gràcies, Sr. Le Senne. La Sra. Pocoví ha pujat a aquest faristol a dir que tot ha millorat moltíssim, que tenim la millor mobilitat de la història de Mallorca i que hem d'estar satisfets per la feina que ha fet aquest govern. Coincideix que els trens van més plens que mai i que els busos van més plens que mai, que a Mallorca hi vivim més persones que mai i que es posa de manifest que la situació que tenim o els serveis que tenim són insuficients, Sra. Pocoví.

De fet, ha vingut a plantejar que aquesta moció o aquests plantejaments que fem i posam de manifest les mancances que tenen els serveis públics a Mallorca, i amb vocació de millorar l'oferta de transport públic, és per fer renou i per mala fe. Jo,

Sra. Pocoví, crec que això la retrata a vostè, els plantejaments i la manera que té vostè d'entendre la política, perquè, sincerament, res més allunyat de la realitat. Jo faig unes propostes polítiques pensant en millorar la qualitat de vida dels ciutadans i no em cauen els anells de reconèixer que algunes de les propostes vénen d'altres llocs.

Perquè, Sra. Pocoví, sap d'on surt la proposta de busos directes de totes les comarques a la UIB? M'ho sap dir? Surt del seu programa electoral...

(Alguns aplaudiments)

Sra. Pocoví, comprometi's aquí i avui a posar busos directes de totes les comarques a la UIB, com vostès es varen comprometre amb la ciutadania i varen donar la paraula donada.

Sra. Pocoví, sap qui demana ampliar el tren a ponent, sap qui ho demana, Sra. Pocoví? Ho sap? La Sra. Gonzalbo. Jo crec que la Sra. Curto li podrà explicar, com a secretària d'organització del PP d'Andratx, que és una reclamació d'Andratx...

(Alguns aplaudiments)

Sra. Pocoví, sap qui demana mantenir el bus exprés a Sant Llorenç? El seu batle de Sant Llorenç, el Sr. Soler. Sap qui és?, el seu batle.

Sap qui demana mantenir el servei exprés a Artà? El seu partit a Artà, que va votar per unanimitat a Artà mantenir el servei exprés a Artà? Sap qui ho demana, Capdepera, la Sra. Mirella Ferrer. Li sona de qualque cosa? Perquè era la seva batlessa fins fa 15 dies.

Sra. Pocoví, lliçons ni una, perquè vostès tenen la cara de ciment armat. Jo he vingut aquí a fer-los propostes per millorar la vida de la ciutadania i vostè diu que venc a embrutar.

Doncs, miri, Sra. Pocoví, si això és embrutar, benvingut sigui, perquè jo he vingut a proposar millores per al dia a dia de la gent...

(Alguns aplaudiments)

..., i vostè, per no reconèixer les mancances que tenen, és capaç de plantejar que fem propostes per mala fe.

Miri, Sra. Pocoví, jo no crec que en els miracles, no soc creient, crec en la feina i en els pressuposts, i vostès, ni feina ni pressuposts, perquè vostè diu: no podem posar serveis semidirectes a Sa Pobla i a Manacor perquè no tenim personal. I el que no diu és que duen dos anys que rebutgen les ampliacions de personal que li hem proposat en els pressuposts de la comunitat autònoma, dos anys seguits on han rebutjat esmenes de MÉS per Mallorca, que ampliarien el capítol 1 de Serveis Ferroviaris de Mallorca.

El que diu és que no tenen personal per als semidirectes a Manacor i a Sa Pobla, però, oh!, el que no diu, el que no diu és que en dos anys i mig només han contractat un maquinista a

SFM, en dos anys i mig. És clar, si no posam pressupost i no obrim OPE per ampliar maquinistes, difícilment tendrem els maquinistes per ampliar els serveis.

Sra. Pocoví, crec sincerament que qui peca de mala fe és vostè, perquè peca de mala fe quan diu que no es va posar ni un metre de línia ferroviària a la passada legislatura, però bé que varen anar a la inauguració del metro al Parc Bit, perquè de qualque manera es va fer el metro al Parc Bit, o no?...

(Alguns aplaudiments)

Pequen de mala fe quan diuen que el servei de bus és insuficient, i que, per tant, ens esperem al 2031 que acabin les concessions, i el que no diuen és que el servei de bus és infinitament millor que el que teníem abans.

Sra. Pocoví, la veritat és que jo m'esperava molt més de vostè, sabent que, tradicionalment, amb aquesta qüestió hem sabut posar-nos d'acord, amb la que sap perfectament que, lluny de voler aquí venir a fer renou o a plantejar les coses per mala fe, ho faig perquè som usuari del transport públic, perquè crec en el transport públic com a manera de mobilitat i perquè, honestament li dic, no hem de fer que el transport públic sigui l'alternativa al vehicle privat; jo li explico, per si no ho sap, hi ha centenars i milers de persones a Mallorca que no tenen alternativa, el seu únic mode de transport és el transport públic. Per tant, a aquesta gent també ens hi hem d'adreçar, Sra. Pocoví.

Honestament, em sembla que crec que s'han retratat vostès mateixos i crec que farien bé de treure lliçons del que demanen els ciutadans d'aquestes illes, el que demanen els usuaris del transport públic, però també el que demanen els seus batles i els seus regidors als municipis afectats, on, des de Palma, els ignoren.

Respecte de les esmenes, crec que tots els grups han rebut un llistat d'esmenes acceptades, ara li passaré a la Presidència, així com una proposta de transacció, perquè hi ha dues esmenes que crec que poden ser coincidents, del Grup VOX i Grup Socialista, que crec que es podrien ajuntar.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Hay una propuesta de transacción conjunta para las enmiendas 18.275, del Grupo VOX, y 18318, del Grupo Socialista. ¿Entiendo que aceptan esta transacción? No, todavía no votamos. ¿Entiendo que aceptan esta transacción que propone el Grupo MÉS, conjunta a las dos, de acuerdo, que son al punto 16?

Y, luego, en cuanto a las enmiendas, se aceptan la 18272, del Grupo VOX; la 18273 y la 18274, solo estas. O sea, no se acepta la 18276. Y del Grupo Popular, las 18295, 18305, 18306, 18307, 18312 y 18316, y se rechazan todas las demás.

Y, por último, del Grupo Socialista, las 18319, 18320, 18321, 18322 y 18323, o sea, se aceptan todas excepto la transaccionada. ¿De acuerdo, todo claro? ¿Podemos votar conjuntamente?

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Presidente, pedimos votación separada. Gracias.

EL SR. PRESIDENTE:

De acuerdo. Muy bien. Pues, el punto 1. Votamos.

24 a favor, 33 en contra.

El punto 2. Votamos.

24 a favor, 33 en contra.

El punto 3, con la enmienda 18295. Votamos.

53 a favor, 4 en contra.

El punto 4. Votamos.

24 a favor, 33 en contra.

El punto 5. Votamos.

24 a favor, 33 en contra.

El punto 6, en su redacción original. Votamos.

57 a favor.

El punto 7, con la enmienda 18272. Votamos.

29 a favor, 27 en contra.

El punto 8, en su redacción original. Votamos.

57 a favor.

El punto 9, en su redacción original. Votamos.

30 a favor, 27 en contra.

El punto 10. Votamos.

57 a favor.

El punto 11, con la enmienda 18273. Votamos.

57 a favor.

El punto 12, en su redacción original. Votamos.

57 a favor.

El punto 13, en su redacción original. Votamos.

56 a favor.

El punto 14. Votamos.	53 a favor, 4 abstenciones.
57 a favor.	El punto 28, en su redacción original. Votamos.
El punto 15, con la enmienda 18274. Votamos.	57 a favor.
30 a favor, 25 en contra.	El punto 29, en su redacción original. Votamos.
El punto 16, transaccionado. Votamos.	30 a favor, 27 abstenciones.
57 a favor.	El punto 30, en su redacción original. Votamos.
El punto 17. Votamos.	57 a favor.
57 a favor.	El punto 31. Votamos.
El punto 18, con la enmienda 18319. Votamos.	51 a favor, 6 en contra.
30 a favor, 26 en contra.	El punto 32. Votamos.
El punto 19, con la enmienda 18305. Votamos.	25 a favor, 32 en contra.
56 a favor.	El punto 33. Votamos.
El punto 20, con la enmienda 18306. Votamos.	24 a favor, 33 en contra.
57 a favor.	El punto 34, con la enmienda 18316. Votamos.
El punto 21, con la enmienda 18307. Votamos.	50 a favor, 4 en contra, 2 abstenciones.
57 a favor.	El nuevo punto 34 bis, de la enmienda 18322. Votamos.
El nuevo punto 21 bis, de la enmienda 18320. Votamos.	24 a favor, 31 en contra, 2 abstenciones.
52 a favor, 5 en contra.	El punto 35, en su redacción original. Votamos.
El punto 22, en su redacción original. Votamos.	26 a favor, 31 en contra.
57 a favor.	Y el nuevo punto 35 bis, de la enmienda 18323. Votamos.
El punto 23. Votamos.	51 a favor, 6 en contra.
57 a favor.	
El nuevo punto 23 bis, de la enmienda 18321. Votamos.	
24 a favor, 33 en contra.	
El punto 24, en su redacción original. Votamos.	
26 a favor, 30 en contra.	
El punto 25, en su redacción original. Votamos.	
26 a favor, 27 en contra, 4 abstenciones.	
El punto 26, en su redacción original. Votamos.	
30 a favor, 27 abstenciones.	
El punto 27, con la enmienda 18312. Votamos.	

IV. Compareixença del conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat, Sr. José Luis Mateo i Hernández, per tal de retre compte de les polítiques en matèria d'habitatge que du a terme i de tot el que es va dir i tot el que es va acordar a les reunions privades entre PP i VOX, a les quals es va referir la Sra. Cañadas Pinilla, a la sessió del Ple de dia 18 de novembre de 2025, per pactar el redactat final de la Llei 4/2025, de 18 de juliol, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl mitjançant projectes residencials estratègics a les Illes Balears (escrits [RGE núm. 16998/25](#), del Grup Parlamentari Socialista, i [17192/25](#), del Grup Parlamentari Mixt).

Y pasamos al cuarto punto del orden del día, que corresponde a la comparecencia del *conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat*, el Sr. José Luis Mateo i Hernández, para dar cuenta de las políticas en materia de vivienda que está llevando a cabo y de todo lo que se dijo y se acordó en las reuniones privadas entre PP y VOX, a las que se refirió la Sra. Cañadas. Tiene la palabra, Sr. Mateo, por 30 minutos.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente, muy buenos días a todos de nuevo, señoras diputadas y señores diputados. Estimados compañeros del Govern, muchas gracias por estar hoy aquí.

De nuevo comparezco en esta cámara, para abordar las políticas de vivienda que estamos impulsando desde este gobierno. Les agradezco, una vez más, la oportunidad de explicar de primera mano qué es lo que busca realmente esta política de vivienda y qué resultados y actuaciones se están consiguiendo. Y digo, realmente, porque, al escuchar cada semana lo que en algunas ocasiones preguntan y dicen desde la oposición, podría calificarlo de muchas maneras, pero simplemente lo dejaré en que está muy, pero que muy alejado de la realidad, muchísimo.

Se lo repetiré una vez más, y no me cansaré de hacerlo, el eje de todo el plan de choque del Govern es crear más vivienda asequible para residentes en nuestras islas, para la gente de aquí, para los que viven en nuestra comunidad autónoma, con cinco años o más de residencia en Balears. Con un amplio, muy amplio paquete de medidas para generar más viviendas a precios asequibles, con más vivienda pública y con otras de precio limitado, que también son más baratas que los precios que nos encontramos de la vivienda libre, y con nuevas iniciativas que, además, permiten sacar vivienda a precios por debajo de mercado. Y en esas estamos, esta es la realidad, y no tiene nada que ver, pero nada, con ese relato que ustedes intentan vender, mientras siguen dando lecciones.

Eso sí, ni media autocritica de sus ocho años, cero autocritica y miles de familias esperando soluciones al problema de la vivienda. Y para todos ellos estamos trabajando, para todos y para ayudar.

Y todo lo demás, diputados y diputadas de la oposición, por más que ustedes acusen, por más que especulen, que inventen o intenten engañar a los ciudadanos, no es más que eso: especulaciones, falsedades, propaganda para confundir, para embarrar y el enésimo triste y, de verdad, poco edificante ejemplo de su manera de hacer política. Ya lo saben, a mí no me van a encontrar en ese escenario, ya se lo dije el otro día cuando me preguntaron por el asunto que en teoría es el objeto de la comparecencia, o uno de ellos: la negociación con VOX del Decreto ley de los proyectos residenciales estratégicos.

A mí me van a encontrar siempre en la búsqueda de soluciones, en trabajar codo con codo con todas las administraciones, sean del color político que sean, para dar respuesta al problema de la vivienda, al mayor desafío que estamos afrontando en este momento como sociedad, no lo olvidemos, no perdamos nunca de vista ese objetivo final.

Pero no usar, desde luego, este problema como un arma política y, a la vez, tratar de torpedear todas y cada una de las medidas que pretende aportar este gobierno y que pretende aportar, en última instancia, soluciones a este problema. Eso es lo que hacen ustedes, lamentablemente, intentar, si acaso,

rascar algún voto a costa del problema que dejaron ustedes, y embarrar y tratar de boicotear las medidas que intentan paliar el nefasto legado del *pacte* en vivienda.

En cambio, nosotros estamos volcados en seguir buscando soluciones, de la mano también de personas responsables en sus partidos, sí, y así lo estamos haciendo, con ayuntamientos poniendo en marcha nuevas promociones de vivienda del IBAVI, cerca de 50 promociones, 47 exactamente, que suman más de 1.200 viviendas públicas en tramitación, y a las que se seguirán incorporando nuevas promociones a esta planificación real y ambiciosa que tenemos en marcha.

Lo estamos haciendo también desplegando la Ley 3/2024, de medidas urgentes para reconvertir locales y aprovechar edificios ya construidos, y generar nuevas viviendas de precio limitado, sí, de la mano de alcaldes del Partido Popular, es cierto, pero también de la mano de alcaldes del Partido Socialista de las Illes Balears y de MÉS, que están en lo que tienen que estar, y buscan colaboración y aplican medidas concretas. Es una lástima que muchos de ustedes no vean el Parlamento como una oportunidad para trabajar por dar soluciones al problema y que, en cambio, lo utilicen más como escenario de su estrategia de batalla partidista, tan alejada de la calle, tan alejada de las necesidades que necesitan nuestros ciudadanos.

Desde el Govern, lo vuelvo a repetir, por si no lo tienen claro, facilitamos y vamos a trabajar y seguiremos trabajando desde el primer día hasta el último, insisto, vamos a trabajar para facilitar más vivienda asequible para los residentes en nuestras islas.

Y para ello tenemos en marcha un plan de choque, que se puso nada más comenzar la legislatura, y con el que ya hay más de 7.000 viviendas asequibles en planificación.

Y miren, más allá del ruido partidista propio de la confrontación política, que acostumbra a impregnar cualquier debate entre partidos, todos somos conscientes de que, en materia de vivienda, el cambio de tendencia no se logra en uno o dos años, y que las medidas, por más que sean de calado y sean ambiciosas -que son muy ambiciosas-, necesitan tiempo. Así y todo, y siendo perfectamente conscientes desde el primer día de lo difícil del reto, de lo complicado del desafío, volvemos a repetir, estamos ante el principal desafío que afrontamos como sociedad, estamos satisfechos porque este plan ya empieza a dar resultados. Pero, por supuesto, no nos conformamos, tiene que dar muchos más y mejores resultados, con datos que, desde la prudencia, muestran el potencial de este paquete de medidas, del plan de choque. Hasta ahora, insisto, más de 7.000 viviendas asequibles para residentes, en planificación a través de este plan de choque, según los datos de que dispone el Govern, y también de los que nos llegan de los distintos ayuntamientos, imprescindible para llevar a cabo y para poder ejecutar esta política de vivienda.

Incorporando ya, además, las primeras viviendas, cerca de 1.900 viviendas asequibles con algún régimen de protección de los dos primeros proyectos residenciales estratégicos presentados en el Ayuntamiento de Palma, y ambos en suelos urbanizables. Y por ese camino es por el camino en el que

avanzamos, con un plan de distintas vías, sea a través del IBAVI, de la mano de los ayuntamientos y administraciones públicas, y con la colaboración público-privada necesaria, y que ustedes también intentan o intentaron, por más que ahora quieren criminalizar cualquier medida que tenga que ver con promotores inmobiliarios, con constructores o casi con cualquier tipo de empresario, en general, lo cual, de verdad, no lo acabo de entender.

¿Acaso no se reunieron ustedes con esos empresarios para anunciar, junto a la expresidenta del Govern, un acuerdo con promotores y constructores que subía el precio de la vivienda de protección, de la VPO, y que, en teoría, iba a suponer 14.000 viviendas privadas, de precio limitado?

Y, por cierto, de las que nunca más se supo, porque, claro, ya estamos acostumbrados de que esta es la marca de la casa: mucho humo, mucho anuncio, mucho *power point* y luego cero. Y ¿acaso no se reunió el Sr. Pons, como conseller, con promotores inmobiliarios y constructores? Pues, claro que sí, al menos ocho reuniones en su agenda con las asociaciones de constructores y promotores...

(Remor de veus)

Pero, a ver, Sr. Pons, la incoherencia es que vengan aquí a criticar cualquier medida que se haya tratado con las patronales del sector, es lógico y normal que ustedes se reunirán con el sector, igual que Pedro Sánchez reúne a las patronales, o lo que hace cualquier presidente autonómico o conseller de vivienda, escuchar al sector y buscar soluciones para intentar poner en marcha nuevas medidas que contribuyan a paliar el problema de la vivienda.

Y, por eso, Sánchez o el Sr. Illa hablan de construir, construir y construir. O por esto el Ministerio de Vivienda plantea, como el eje de mayor peso en el futuro plan estatal, el aumento de vivienda asequible, construir, construir y construir.

En otras cosas no coincidimos, pero en la línea de incentivar la vivienda asequible se enmarcan también las dos leyes que ha impulsado este gobierno, en este caso, des del primer día.

Pero sigo con las distintas líneas de trabajo puestas sobre la mesa, la Ley 3/2024, que permite a los ayuntamientos aplicar medidas para aprovechar edificaciones existentes y crea la figura de la vivienda de precio limitado; que, volvemos a repetir, insistimos, se sitúa entre un 30% y un 50% del precio más barato que los precios de venta y alquiler de las transmisiones, además, reales, precios dados por el Colegio de Notarios y Registradores y también por las principales operadoras de venta.

En cuanto a la vivienda pública, no la dejamos de lado, volvemos a insistir, es otro de los principales pilares de nuestro plan de choque. Pero, además, como no puede ser de otro modo, y, lógicamente, hay que demostrarlo con hechos, y, precisamente, ayer se presentaron esas 47 promociones, que se traducen en 1.213 viviendas en marcha en todo Baleares, con un presupuesto de 228 millones de euros, 29 promociones en Mallorca, 11 en Menorca, 6 en Eivissa y 1 en Formentera.

Jamás se había apostado tanto y con tal magnitud con la vivienda pública en nuestras islas.

Y, precisamente, dentro de ese marco de esas 47, el próximo viernes, en el Consell de Govern, se presenta este acuerdo de declaración de interés autonómico de 31 de esas promociones, en total 702 viviendas de protección, que precisamente agilizarán todo ese procedimiento gracias a la Ley 4/2025, procedimiento exprés, fijado, como digo, en esta ley.

Y no me olvido precisamente de esta Ley 4/2025, que permite desbloquear suelos urbanos y urbanizables, suelos ya previstos para construir, que simplifica y reduce todos los plazos de tramitación. Y, por cierto, esta ley, insisto, incorpora esta medida importante para favorecer la vivienda pública y que posibilita que este próximo viernes vaya a Consell de Govern ver estas 31 promociones, 700, más de 700 viviendas públicas que comenzarán sus obras el año que viene.

Y todo responde, insisto, a un mismo planteamiento, señores de la izquierda, lo que hace falta es aportar medidas efectivas que faciliten más vivienda asequible, porque de nada sirve pintar miles de viviendas en un papel si luego no se desarrollan, porque no son efectivas ni viables. Y en esto les aseguro que son ustedes expertos.

Y se lo repito, como ya hice la pasada semana, en la negociación con VOX del Decreto ley de proyectos residenciales estratégicos, lo que hubo fue un acuerdo, con una rueda de prensa para anunciarlo públicamente, y que se plasmó en enmiendas que fueron presentadas y aprobadas, y que se incorporaron a una ley aprobada por este Parlamento y publicada en el BOIB, al alcance de cualquier ciudadano.

Por lo tanto -y ya voy a terminar-, seré contundente y seré muy claro, es totalmente falso que se acordara con el Grupo Parlamentario VOX que se fueran a desbloquear las áreas de transición en los municipios donde gobierna el Partido Popular. La voluntad del Partido Popular siempre ha sido que los proyectos residenciales estratégicos se pudieran desarrollar, exclusivamente, en suelos urbanos y urbanizables del municipio de Palma, ya que es uno de los lugares donde se concentra la mayor demanda de vivienda. Y dicha voluntad quedó reflejada en el Decreto ley 3/2025, de obtención de suelo mediante proyectos residenciales estratégicos en el municipio de Palma.

Pero, es cierto, para poder convalidar el decreto ley, el Grupo Parlamentario VOX exigió que se tramitase como proyecto de ley, con la intención de ampliar el ámbito de aplicación a los municipios de más de 10.000 habitantes y, además, que en las áreas de transición de los municipios de más de 20.000, se pudieran desarrollar los proyectos residenciales estratégicos en áreas de transición, llegado el caso.

La Sra. Cañadas votó a favor de todas las enmiendas presentadas por el Grupo VOX, de hecho, ella misma presentó las enmiendas que permitían incluir en la ley desarrollar los PRE en las áreas de transición, con las condiciones y con los requisitos que figuran en la ley. Conocía que, para que en las áreas de transición se pudieran desarrollar los proyectos residenciales estratégicos, es indispensable que el ayuntamiento, mediante acuerdo plenario debidamente

motivado, de acuerdo con la ley, quiera hacer uso de las áreas de transición una vez agotados los suelos urbanos y urbanizables.

Porque este govern respeta la autonomia local, como no puede ser, además, de otra manera. Y con esto, insisto, termino, termino tal y como he empezado, y no dejaré de insistir en lo que para nosotros es lo más importante, somos muy conscientes del desafío al que nos enfrentamos; somos muy conscientes que este problema no puede atacarse de una única manera; somos muy conscientes de que se han puesto esas medidas sobre la mesa; también somos conscientes de que no podemos obtener las respuestas de un día para el otro, pero vamos a perseverar, vamos a seguir trabajando, porque hemos sembrado durante mucho tiempo para obtener resultados, y estamos seguros de que los vamos a obtener. Y esos resultados se conducen o van dirigidos a un único objetivo claro, que no dejaré de repetir y en el que no dejaré de insistir: conseguir vivienda a precios asequibles para los residentes en nuestras islas.

Muchísimas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para ordenar el debate, Sr. Mateo, le pregunto: ¿va a contestar globalmente a todos los portavoces o individualmente?

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, contestaré globalmente, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Globalmente, muchas gracias. Pues, tiene la palabra, por el Grupo Socialista, el Sr. Pons, por diez minutos.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Els mals governants massa vegades es caracteritzen per allò de pensar que, fins que ells no han arribat al Govern, amb les coses no s'havia fet res fins a aquell moment, que necessitaven la seva arribada per canviar les coses de dalt a baix,...

(Alguns aplaudiments)

... perquè mai abans no s'havia fet res. Aquest és el comportament, així viu la política el conseller d'Habitatge, la viu, la predica i actua. Aquest nihilisme polític interessat i intencionat del Sr. Mateo diu, però, molt de les seves qualitats com a conseller, en la mesura que demostra una falta de coneixement evident, d'honestat política preocupant i d'incapacitat per abordar els problemes complexos que ens fan témer el pitjor. I és que, ni és cert que el Govern de Marga Prohens, quan va arribar, no es va trobar res, ni tampoc no ho és que les mesures no fossin encertades. Menys encara que les mesures que ara actualment intenten aplicar vagin pel bon sentit, ans al contrari, si alguna cosa ha caracteritzat el Sr.

Mateo ha estat la obsessió malaltissa per tapar i ignorar qualsevol política anterior.

Sap, Sr. Mateo, qui va aprovar la primera Llei d'habitatge i l'única que s'ha aprovat mai a les Illes Balears? Qui va fixar per llei que tota la declaració de nou habitatge de protecció oficial seria de per vida?...

(Alguns aplaudiments)

Qui va establir la funció social de la propietat i obligar a destinar un 30% en les operacions urbanístiques? Sap qui va crear les figures de les cooperatives d'habitatges, del servei de mediació per evitar desnonaments, de la col·laboració publicoprivada on es regulen la permuta i la cessió temporal de sòl? Sap qui va crear el Registre d'habitatges buits? Sap qui va crear per primera vegada tot Espanya, sense discussió del Tribunal Constitucional, la figura dels grans tenidors?...

(Alguns aplaudiments)

... I qui va fixar ordres als grans tenidors que havien d'ofrir un lloguer abans exercir qualsevol desnonament o d'inscriure els habitatges que tinguessin buits en un registre específic?

Sap qui va prioritzar també els residents, un any en el seu moment, i allargament després de més punts, en funció del temps que dugués? Sap qui va fixar per a tots aquests grans tenidors el dret de tempteig i retracte? Sap qui va fixar un règim sancionador per a aquests grans tenidors, on se'ls sancionava si disposaven d'habitatges buits que es neguessin a llogar o impedir dificultats d'inspecció o realitzar lloguers il·legals? Sap qui va crear per llei nous instruments, com ara el Pla autonòmic d'habitatge o els mecanismes de coordinació entre els consells insulars i els ajuntaments? Sap qui va articular les ajudes al lloguer, aquestes que vostè criticava ara,...

(Alguns aplaudiments)

... que en el 2021 en pandèmia, es varen retardar amb els seus pagaments, els va articular i hi va posar quantitats, perquè el que hi havia abans feia ganes de riure, 10 milions d'euros? El Govern també de Francina Armengol.

Sap qui va llançar els plans de cessió municipal per a la construcció d'habitatge públic, sap qui ho va fer? Sap quins solars hi havia aquí, hi ha? Si ens miram Eivissa, dels 1.213 seus, el 80% de tots aquests habitatges estan en sòl del SEPES, que ja en formaven part...

(Alguns aplaudiments)

... És més, ningú no entén per què en aquests tres anys vostè encara no ha estat capaç de posar en obres cap d'aquests solars.

O ens podríem anar ara a Menorca, on veiem a Ciutadella que 60 dels 110 habitatges promesos formen part d'urbanitzables que no estan ni desenvolupats, que s'hauran de construir carrers primer, abans que es puguin executar.

Sap qui va fer un pla de construcció d'HPO? I quins d'aquests projectes vostès han inaugurat aquesta legislatura, si no venien de la legislatura passada?

Sap qui va aprovar les línies d'ajuda per a la compra del primer habitatge? Sap qui va aprovar les mesures per donar sortida als bucs de la zona del Llevant? Sap qui va fixar, com a criteri de l'IBAVI, que només es posarien els preus del 30% dels ingressos familiars? Sap qui va fer les batalles davant del Govern central per topar els preus dels lloguers a les zones tensionades o per destinar sòl als habitatges de la SAREB a les polítiques d'habitatge públic?

Tot açò són mesures realitzades la legislatura passada i que vostè no és que desconeixi,...

(Algunes aplaudiments)

... és que, de manera intencionada, afirma que no n'hi havia cap d'elles, i li hauria de caure la cara de vergonya, perquè posa de manifest fins a quin punt són buits els seus discursos.

I tot açò, vostè, a més a més, ho tapa, ho ignora, mentre transmet una idea de cert ressentiment, atès els resultats que ha obtingut.

Vegem els seus programes: el programa de Lloguer Segur, compromís de la presidenta, 3.000 habitatges en una primera fase: en tenim a dia d'avui 60.

El programa de Construir per Llogar, compromís: 2.400 habitatges. En tenim en aquests moments zero.

El programa d'Habitatge de Preu Limitat, compromís: 1.900 habitatges de preu limitat. En tenim a dia d'avui 10.

El programa de construcció de nous habitatges protegits: zero habitatges, quan se n'havien compromès un miler.

Total...

(Algunes aplaudiments)

..., total, uns compromisos de 8.100 habitatges i els resultats a desembre del 2025 són 63. 8.100 habitatges i en tenim 63 el tercer any de legislatura.

I el fracàs d'aquestes polítiques tenen translació als ciutadans. Vostès, quan van arribar, es van trobar un nombre alt de famílies que estaven en llista d'espera en el 2023, 4.638, saben quantes en tenen ara? 9.829, han incrementat un cent per cent les famílies que estan en llista d'espera,...

(Algunes aplaudiments)

... sense haver estat capaços de treure un sol habitatge o iniciat un habitatge de protecció oficial.

I l'evolució dels preus de l'habitatge? L'habitatge de lloguer, en aquests moments, en aquests dos anys i mig seus al capdavant, s'ha incrementat l'habitatge de lloguer un 25,5% més en aquesta legislatura, tenim el preu més alt de tota Espanya. I

el de compravenda s'ha incrementat un 30,8% en aquesta legislatura, fregant ja els 5.000 euros per metre quadrat, el preu més alt de tota Espanya, Sr. Mateo. I açò és fruit de les seves polítiques.

I el que més preocupa encara -crec que ho hauríem de dir així -és l'orientació ideològica de les mesures encaminades a afavorir l'especulació. Li ho explicaré amb tres exemples. El primer, creen vostès l'habitatge de preu limitat amb la finalitat d'incrementar el cost, el preu de venda de l'habitatge de protecció o habitatge protegit; ara, en aquests moments, es construeix i es ven, el que es ven d'habitatge de protecció limitat, és un 30% més car del que ho seria un HPO; i açò el que fa és perjudicar els ciutadans i beneficiar els constructors, molts d'ells, especuladors.

Segon exemple: vostès es neguen a exercir com a norma general el tempteig i retracte entre grans tenidors, i açò representa precisament un missatge claríssim a favor de l'especulació quan es produeix compravenda entre aquells que inverteixen precisament per especular. Metrovacesa ho va posar de manifest, que vostès tornessin enrere un tempteig i retracte que estava tancat va suposar uns beneficis superiors als 6 milions d'euros, 6 milions d'euros per a aquests promotors.

(Algunes aplaudiments)

I vostès, mentrestant, l'aplaudien. Com que no hi ha supervisió, permeten que hi continuï havent un mercat en negre i que aquest mercat afavoreixi l'especulació i, per tant, també l'actuació amb certa impunitat.

I el tercer exemple, en relació amb el mal que provoquen les polítiques que vostès afavoreixen, la Llei de projectes residencials estratègics, que converteix sòl rústic en urbanitzable, utilitzant com a únic criteri l'interès particular en el dictat entre PP i VOX, afavorint revaloritzacions que en el seu conjunt arriben a més de 600 milions d'euros. Ho fan botant-se plans generals i plans territorials, de forma obscura, sense transparència ni participació. No hi ha hagut cap altre president de dretes -evidentment d'esquerres, no-, de dretes, que s'hagi atrevit a fixar instruments d'especulació tan bèsties com els que vostès s'han atrevit i ho han fet, a més a més, amb desconfiances evidents, que s'han fet públiques i que vostè avui aquí tornava a explicar una altra vegada. Com pot ser possible que VOX li demani gravadores del que acorden vostès perquè precisament decideixen que en alguns sòls sí es desenvoluparan. Ens pot explicar quins són els sòls que vostè es va comprometre a desenvolupar -la dreta- i que en aquests moments, a dia d'avui, han decidit que no?

(Algunes aplaudiments)

Quines pressions hi ha hagut darrere per aturar certes coses? I quines, en canvi, creuen que sí, que els pelotazos han de seguir? A què es deuen aquests retards, Sr. Mateo, ens ho pot explicar?

I tot açò, a més a més, que açò és el més fort de tot, cap de tots aquests habitatges lligats a tot aquest mecanisme d'especulació no seran per a la gent d'aquí. Cap. La meitat d'aquests habitatges seran de preu lliure. Per tant, 5.000 euros

el metre quadrat. Em pot dir quants aquests ciutadans tenen la capacitat de comprar habitatges a un preu de 5.000 euros el metre quadrat, Sr. Mateo?, em pot dir en quins ciutadans pensa?

L'altra meitat, l'altra meitat seria aquests habitatges de preu limitat on, si vostè ens vol fer creure que els constructors davallaran preus i no aniran al màxim que vostè els ha permès, és que li han pres el pèl a vostè i no és capaç d'entendre la realitat del mercat, i els preus que vostè ha fixat són 3.687 euros el metre quadrat. Ens pot dir quanta gent d'aquí, de les Illes Balears, és capaç de poder-se comprar un habitatge o a 5.000 euros el metre quadrat o a 3.687 euros el metre quadrat? No ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

No, aquests habitatges no són per a la gent d'aquí, Sr. Mateo, i vostè ho hauria de reconèixer.

Però encara en tenim més, perquè ara ha sortit el batle de Palma i ha dit que ni tan sols està d'acord amb habitatge protegit que hi ha en aquests nous creixements que afavoreixen l'especulació. Creu que encara l'especulació ha de ser més grossa. Ens pot explicar si hi està d'acord o no? Contradirà les peticions que li fa el batle de Palma o les aplaudirà i les durà aquí també, perquè d'aquesta manera es puguin carregar ja definitivament tot l'habitatge protegit i se'n vagi tot al preu lliure? Aquest és el seu model, Sr. Mateo? Els resultats els hem vist ara i són d'una pobresa enorme.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Hi ha indicadors que els estan reforçant, evidencien que no açò funciona de cap manera bé.

Esper en qualsevol cas -i acab ja, Sr. President-, que doni resposta al que ha succeït amb els acords de les gravadores que li demana VOX i si està disposat o no, i complirà o no les peticions que els arriben des de l'Ajuntament de Palma.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Por el Grupo VOX, Sra. Cañadas, tiene la palabra por diez minutos.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Hemos llegado hasta aquí tras meses de paciencia y confianza en sus palabras, creyendo en su voluntad de hacer vivienda. Hemos apoyado diferentes decretos para simplificar burocracia y para poner en marcha viviendas, tanto de alquiler como de compra. Pero su fracaso nos fuerza a reaccionar y, empujados por el dolor y desespero de una generación que se siente impotente por las falsas promesas de un gobierno que les miente, la vivienda es un fracaso a nivel nacional y a nivel autonómico también. El bipartidismo ha fracasado estrepitosamente en este tema. Les guste o no les guste, nuestra presencia en esta tribuna no es una anécdota, sino un acto de guerra frontal contra la cobardía y la mentira política.

Hemos venido a decirles, mirándoles a los ojos, que su palabra, la que juraron y firmaron, es un cheque en blanco que los ciudadanos no pueden seguir pagando. Exigimos, con la fuerza innegociable de la verdad y el clamor de miles de familias que se cumpla lo prometido. Esto es VOX, compromiso con los ciudadanos.

Usted y su gobierno se llenan de palabras vacías al hablar de emergencia habitacional. Nuestra exigencia se convierte en un ultimátum rotundo: liberen todo el suelo posible y háganlo ya. No estamos jugando con eslóganes electorales, estamos tratando con la destrucción del proyecto de vida de miles de jóvenes y familias. Esto es más que una crisis, es una emergencia con tintes de catástrofe social. Los datos no son fríos números, sino un colapso generacional que hiela la sangre.

Hemos sido testigos de una caída histórica, una traición sin paliativos. En 2002, la propiedad era el ancla de nuestras familias, el 65% de nuestros jóvenes la poseían. Hoy, esa cifra es un eco lejano, solo el 31% de los menores de 35 años pueden llamar suya a una casa. Comprar un hogar, el pilar de la estabilidad familiar, la base de nuestra civilización, se ha convertido en una quimera. En los años 90, la dignidad se pagaba con tres años y medio de sudor. Hoy, aquí en Palma, se exige el trabajo íntegro de más de diez años.

Y ¿cuál es el resultado de sus políticas? Han cambiado la estabilidad de las familias por la generación caracol, jóvenes condenados al eterno desarraigo con la casa cuesta sin poder echar raíces. Hemos pasado del orgulloso ideal de trabajo, casa y coche a la triste y humillante realidad de paro, zulo y carril bici. Al expulsar a los nuestros del mercado de compra con su miopía ideológica -de ambos partidos-, han inyectado veneno en el mercado del alquiler creando una burbuja insostenible y obscena. No vamos a normalizar jamás que una familia tenga que desembolsar 1.500 o 3.000 euros por un alquiler o que se vean forzados a comprar zulos a 350.000 euros mientras malviven con sueldos de 1.200, porque es inviable. Es una misión imposible.

Escuchen el clamor silenciado: la mitad de los inquilinos en Baleares está hoy en riesgo de exclusión social. Un joven que se atreve a soñar con emanciparse necesita casi 1.200 euros solo para el techo y suministro de luz. Tiene que pagar por vivir más de lo que cobra por trabajar y su alternativa ¿cuál es?: el hacinamiento. Compartir piso ya no es la aventura de un

estudiante, porque la edad media de los pisos compartidos roza ya los 35 años.

Estamos a la cola de Europa en dignidad, con solo 15 de cada 100 jóvenes menores de 35 años emancipados. Hoy, una habitación en un piso compartido cuesta lo mismo que el alquiler completo de hace diez años. Nuestros jóvenes están condenados a compartir baldas de nevera y a vivir en zulos a precio de palacios.

Sr. Consejero, no es economía compleja, es sentido común, sentido patrio. Cuanta más oferta de vivienda, más bajan los precios y más familias pueden acceder a un hogar. Pero el bipartidismo ha convertido la vivienda en un suculento negocio para la administración, limitando la oferta de forma artificial e irresponsable.

Y desde VOX exigimos un cambio de rumbo radical basado en la prioridad nacional y queremos que la ley ampare a los de aquí, a los nuestros. Para ello ponemos sobre la mesa un programa de salvación nacional, no un puñado de promesas vacías que sabemos que en parte ustedes aquí han aplicado: exigir un IVA superreducido para la vivienda habitual, bonificación al cien por cien del impuesto de transmisiones patrimoniales para la primera vivienda, cero impuestos al acceso a la propiedad, recuperar con urgencia la deducción por inversión en vivienda habitual en el IRPF, crear deducciones autonómicas para compra y alquiler que prioricen a nuestros jóvenes y a las familias numerosas, y la condición *sine qua non*: suelo, suelo y más suelo para construir, construir y construir.

Hay que incentivar la construcción pública y privada y liberar el suelo de las cadenas. No pueden seguir protegiendo a quienes han bloqueado el suelo urbano y urbanizable durante décadas y poner trabas a los que quieren construir proyectos de vivienda pública o a precio tasado, que usted sabe que son el 75% de precio tasado para las áreas de transición. VOX ha venido a esta institución con un único y sagrado propósito: que la palabra dada se cumpla.

En privado se comprometieron con nosotros. Ahora exigimos que esa promesa se convierta en una realidad inaplazable, pero no por nosotros, sino por las más de 30.000 familias que buscan una vivienda en nuestra comunidad. No nos mienten a nosotros. Les mienten a ellos. Si su prioridad es la vivienda, y nuestra condición innegociable es la liberación de todo el suelo necesario para un acuerdo con fuerza de decreto, lo exigimos con la autoridad moral que nos da haberles dado el apoyo que les sostiene en sus sillones. Tal vez ustedes, señores del Partido Popular, están excesivamente preocupados y ocupados en aferrarse a un sillón a cualquier precio, pero muchos otros hemos venido aquí a trabajar incansablemente para transformar de raíz esta realidad de miseria.

Les guste o no les guste, este es el espíritu de VOX, una fuerza política que no se conforma con diagnosticar el problema, sino que combate para acabar con el sufrimiento de miles de familias. Nos preocupa el gravísimo problema de la vivienda y nos ocupa, no como un eslogan para ganar elecciones, sino como un objetivo irrenunciable para que los ciudadanos de Baleares salgan de sus infraviviendas, sus

caravanas, sus alquileres abusivos y puedan acceder a un hogar digno, como necesitan y merecen, con prioridad absoluta para los de aquí, los que están aportando a la comunidad y a nuestro país.

Señores del Partido Popular, es hora de recuperar el derecho sagrado a la propiedad y la estabilidad en las familias de nuestras islas. Pero les repito -y que quede grabado en acta-: ustedes, como gobierno en minoría, están obligados a cumplir su palabra.

Si realmente les interesa solucionar el problema de la vivienda, deben liberar el suelo para que sea una realidad y no una quimera. Dejen de excusarse en los municipios en los que gobiernan, queremos viviendas para los ciudadanos de Baleares de verdad. Cumplan lo pactado, liberen suelo y bajen todos los impuestos que lo gravan. Si no lo hacen, si traicionan a los ciudadanos, nos tendrán enfrente como un muro de acero.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo MÉS per Mallorca, Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Quan vostè vulgui, Sr. Le Senne. Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Mateo, vostè tenia trenta minuts d'intervenció per parlar sobre dues qüestions, n'ha emprat una mica manco de la meitat, i jo puc entendre que a una de les dues qüestions no li interessi particularment entrar-hi, però la veritat és que és bastant decebedor que el conseller d'Habitatge, que gestiona el principal problema que té aquest país i que tenen els ciutadans d'aquestes illes, no exhauri els trenta minuts que té per parlar de la magnitud de tots els problemes que afecten la pràctica totalitat dels ciutadans d'aquestes illes.

Ho dic més que res perquè vostè, a la seva intervenció, dels quinze minuts que no ha emprat, hagués pogut dedicar ni que sigui un minutet tot a parlar de la gent que no arriba a final de mes, de com o de quines mesures pensen implantar a curt termini per acompanyar aquelles persones que no arriben a finals de mes. Ho dic més que res perquè vostè ha parlat de la seva aposta a mig i llarg termini, de la seva política d'habitatge, que és una qüestió que hem debatut moltíssimes vegades, però jo no l'he sentit parlar de quina manera pensa acompanyar la gent que ho passa malament avui, les famílies que avui han de compartir pisos amb diverses famílies, les persones a què desnonaran quan se'ls acabi el contracte i hauran de pagar 600 o 700 euros més i que no els podran pagar. I no ha dedicat una sola, un sol esment a aquesta gent.

Jo li record que les competències d'habitatge, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, són exclusives de la comunitat autònoma. Ja ens ho han fet saber tantes vegades com han pogut, de fet, s'han gastat doblers públics per reclamar i reivindicar la competència exclusiva -i jo ho celebr-, però jo li deman, com pensa acompanyar aquestes famílies?, pensa fer

res amb aquestes famílies?, creu que és un eix important que hi hagi milers de famílies que no arriben a final de mes per culpa de l'habitatge?, o han de esperar que es construeixin els pisos amb la seva política a llarg termini? És això el que els hem de dir, Sr. Mateo? Els resol res, a aquestes famílies, parlar de si Francina Armengol o Pedro Sánchez el que sigui, els resol res, els ajuda a pagar les factures, Sr. Mateo?, ja li dic jo que no. A vostè li permet defugir una compareixença incòmoda, jo això ho entenc, i li permet tirar pilotes fora. Però a la gent que és fora d'aquesta sala, a la gent que no arriba a final de mes, no l'ajuda en res. Ja li ho dic: ni els seus discursos ni la seva política.

I és d'això que parlam, Sr. Mateo, perquè vostès tenen una aposta a llarg termini. Vostès plantegen: s'ha de construir més perquè, d'acord amb la llei de l'oferta i demanda, fa falta créixer l'oferta perquè així baixaran els preus. Aquest és el seu plantejament. Però jo li dic -supòs que ja ho sap- que els pisos no es construeixen en dos dies i que els problemes que tenim avui no es resoldran en dos dies. I li he dit més d'una vegada i avui li torn a demanar si aquesta és la seva aposta a mig i llarg termini a sis, vuit anys vista, què feim mentrestant?, què feim mentrestant?, perquè el problema en tenim avui, amb moltíssima gent. Els deim que se'n vagin davall la via de cintura, davall un pont?, que comparteixin pis diverses famílies? És això el que els deim?

I vostè segurament estarà còmode dient "i què passava fa vuit anys que això no ho veien i ...", però li record que això no resol el problema. Si vostè està més còmode defugint els problemes que enfrontant-se a la seva gestió, és el seu problema i, de retruc, el de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Jo li deman que estigui a l'alçada del càrrec que ostenta, que té vostè les competències exclusives en matèria d'habitatge, i li dic avui, com li he dit tantíssimes vegades, que hi ha coses que no es resoldran en dos dies. Però si vostès, de bon de veres, de bon de veres, creu que la solució és construir a llarg termini, què fa que no proposa solucions en el curt termini a la gent que ho passa malament? Perquè, davant d'això, o bé són completament insensibles davant d'un problema, o bé són completament incompetents, perquè jo no trob cap altra explicació.

I, honestament, m'estim més pensar que sí que els preocupa que la gent no arribi a finals de mes, que els fa patir i que, simplement, no saben resoldre-ho, honestament, m'estim més la incompetència que la insensibilitat.

Sr. Conseller, vostès, ja li he dit, i avui li torn repetir, fan una aposta per incrementar el mercat, per incrementar la construcció, jo ja li he dit més d'una vegada que això no resol el problema, li he dit en públic i li he dit en privat, el mercat no és un garant de drets, el mercat, en un model capitalista serveix per maximitzar beneficis, per optimitzar beneficis, en tot cas, això en un mercat perfectament competitiu, això diu la teoria. La realitat és que nosaltres, el mercat de l'habitatge, lluny de ser un mercat perfectament competitiu, primer perquè hi ha actors que tenen molt més poder que d'altres, i segon, perquè els actors ens adreçam al mercat de maneres completament diferents. I això vostè ho hauria d'entendre, Sr. Mateo, perquè

hi ha persones que s'adrecen al mercat sota un paradigma d'oportunitat, un criteri d'oportunitat econòmica: quin beneficis o quins guanys esper obtenir, i hi ha persones que s'adrecen al mercat per necessitat, perquè necessiten un sostre.

Perquè, per desgràcia, tenim el mal costum, les persones a la nostra societat, de voler viure a un sostre, tenim aquest mal costum, i això fa que hi hagi una desigualtat intrínseca. I aquesta desigualtat intrínseca es resol d'una manera molt clara, i és amb un repartiment de drets i deures, que això no ho dic jo, ho diu la Constitució, eh, Sr. Mateo?, vostè, que és professor de dret, també ho hauria de saber.

I la Constitució ho diu d'una manera molt clara, a l'article 47, quan diu que es garanteix el dret a l'habitatge, es garanteix el dret a l'habitatge digne per a les persones i s'encomana als poders públics assegurar que no hi ha especulació.

I vostès què fan? Alimenten l'especulació. Perquè, Sr. Mateo, i li ho dic molt clarament: hi ha especulació, perquè quan pugen els preus per sobre de la demanda no és casual, és perquè saben que poden estrènyer al màxim, és per això, i d'això se'n diu especular.

És clar, vostès fan una aposta, i és part de la seva interpel·lació, del motiu de la seva compareixença, fan una aposta per construir en zones urbanitzables, en urbà i també en àrees de transició, com plantejava la Sra. Cañadas. I ens diu: no, és que ara fem col·laboració publicoprivada. Bé, primer d'urbanisme, Sr. Mateo, qui construeix en el nostre ordenament jurídic són els promotors. Per tant, si a això vostè en vol dir col·laboració publicoprivada, doncs benvingut sigui. El Sr. Pons es reunia amb promotors perquè eren els que construïen, ben igual que vostè es reuneix amb promotors perquè són els que construeixen. La gran diferència és que quan es feia la llei, a la passada legislatura, la Llei d'urbanisme, i es reservava sòl per a habitatges protegits, que vostè això ho ignora de manera prou tendenciosa i intencional, quan es reservaven que qualsevol nou urbanitzable havia de tenir un mínim d'un 30% d'HPO i, en el cas de Palma, un 50%, com preveu el Pla general, això el que plantejava era que creixés el nombre d'habitatge protegit.

El que fan vostès és dir: mirin, hi ha una sèrie de sòls que no s'han desenvolupat i, com que no s'han desenvolupat, necessitam col·laborar amb els privats, i els hem de donar un premi, els hem d'augmentar l'edificabilitat perquè així els puguin desenvolupar. Jo li dic, Sr. Mateo, qui tenia la responsabilitat de desenvolupar aquests solars eren els mateixos amb els quals vostè ara vol col·laborar i als quals vostè els dóna un premi. Deixi d'enganyar-nos, perquè quan vostè diu: no, és que desbloquejam sòl, jo li dic, i li torn demanar: qui bloquejava sòl urbà a Palma o a qualsevol altre municipi? Per què necessita augmentar l'edificabilitat un 20% en sòl urbà? Qui els bloqueja? Si són solars! És que l'urbanisme obliga als promotors a construir. I vostès ignoren aquesta obligació, els és completament igual.

Vostès, diuen: no, és que no els surt tant a compte, no poden guanyar tant i, per tant, com que necessitam que es construeixin pisos, doncs els fomentarem amb incentius, que construeixin.

Idò, miri, Sr. Mateo, jo li dic: l'urbanisme va repartir drets i deures i vostès el que fa és afegir drets als promotors, reduir deures als promotors i plantejar que la gent que ho passa malament que esperi, que tanmateix ja ho passa malament, ja hi estan avesats i, per tant, si estan avesats a passar-ho malament, poden esperar un parell d'anys més, uns tres o quatre anys més, no passarà res. Vull dir, què és el màxim que passarà, una manifestació de tant en tant? Què hagin de reduir la seva capacitat de vida? Què hagin de compartir pis?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Això és el que vostè diu, Sr. Mateo. Jo, la veritat, m'agradaria pensar que en el seu torn de rèplica, dedica ni que sigui un minutet a les persones que ho passen malament, perquè crec que és el que esperen els ciutadans d'aquestes illes.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. *El Grupo Mixto se reparte el tiempo, en primer lugar*, el Sr. Castells, té la paraula, per cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Mateo, tornam parlar dels temes d'habitatge, lògicament, del problema que més preocupa els ciutadans en aquests moments, i temes que, com que els hem repassat amb vostè, els hem repassat debatent entre els grups, amb les diferents mocions o interpel·lacions que hi ha hagut, faré una valoració general una mica de quina és la valoració que fa MÉS per Menorca de la situació actual, que té molts punts de contacte, evidentment, amb els que han expressat la resta de portaveus de l'oposició.

Primer de tot, deixi'm que digui una cosa, que és que, ja sap que ho he dit moltes vegades, rebuig el maniqueisme en aquest tema, de vegades li he tirat en cara que vostè deia: *el anterior gobierno no hizo nada*, idò li recordarem que no és veritat, que no és ver que no es va fer res. I m'agrada reivindicar una cosa que pot sonar a excusa, però, bé, m'agrada de vegades assentar algunes coses, algunes veritats importants, que és que la percepció social de la preocupació pel tema de l'habitatge els últims anys ha augmentat molt ràpidament; és a dir, i ho record avui perfectament perquè és la tercera legislatura que som aquí, a la primera legislatura gairebé no en parlàvem d'habitatge, és a dir, no hi havia... la primera legislatura que jo vaig ser aquí, era la novena legislatura, no hi havia una percepció important del problema de l'habitatge. I, en canvi, a la segona va començar a augmentar de forma molt dramàtica aquesta preocupació.

I això crec que tots hem d'assumir-ho, perquè, és a dir, quan vostè diu *el anterior no hizo nada*, bé, jo li he de dir que és veritat, els primers anys hi havia poca preocupació per aquest

tema, després, a la desena legislatura, va començar a haver-hi una preocupació creixent amb tota aquesta problemàtica. Es va reformar, es va modificar la Llei d'habitatge, es van començar a posar en marxa uns dispositius, que alguns els vam trobar tímids, i ara es veu que eren molt agosarats, en comparació amb el que es fa, també s'ha de dir; és a dir, a mi m'agrada posar tot això en context i que siguem honestos. Perquè quan jo dic que a la novena legislatura aquest no era un problema o no era percebut com un problema que motivés molts debats, això ens afectava a tots, a tots, a tots, al qui havia en Govern en aquell moment i als que hi havia a l'oposició. Jo crec que està bé que deixem de tirar-nos els plats al cap i reconeguem aquesta realitat.

I, per tant, és veritat, el govern anterior va basar bàsicament les seves polítiques en la generació d'habitatge protegit. Altres mecanismes de la Llei d'habitatge, per exemple, quan vostès els tiren en cara que només van fer 16 o 17, només van posar a disposició 16 o 17 pisos, expropiat l'ús als grans tenidors. Bé, és clar, és que tot just s'acabava de posar en marxa aquest mecanisme, és a dir, no van tenir tota la legislatura per fer-ho, van tenir només uns pocs mesos i encara molta legislatura amb la pandèmia per enmig. Per tant, siguem honestos, és a dir, hi ha una sèrie de mecanismes que s'han posat en marxa.

I el que és veritat és que ara, és a dir, igual que seria injust tirar-los en cara a vostès la totalitat del problema que tenim ara, també és injust dir que l'anterior govern no va fer res. Bé, l'anterior govern va fer algunes mesures, tard, això ho reconec, va posar en marxa alguns dispositius i no va tenir temps d'implementar-los, i vostès els haurien d'haver implementat i no ho han fet. Jo estic d'acord bàsicament amb la crítica, sobretot, que ha fet el Sr. Rosa, que les seves polítiques, bàsicament, el problema que tenen és que són lentes, estan plantejades a llarg termini, les seves solucions estan plantejades a llarg termini i, per tant, no donen una resposta immediata al problema immediat i que s'ha creat i que és gravíssim, i que afecta milers de persones.

Construir, construir i construir, vostès donen aquesta solució; nosaltres, primer, és una solució lenta, a banda que nosaltres aquesta solució la impugnam per qüestions de principis, la impugnant perquè no creiem que en el cas de les Illes Balears s'hagi de verificar necessàriament aquest principi de l'oferta i la demanda, que construir, construir i construir farà que baixin els preus. Per què?, doncs per una raó molt evident: perquè tenim un territori limitat i, en canvi, tenim una demanda potencial il·limitada. Per què tenim una demanda potencial il·limitada?, perquè som terra en aquests moments d'immigració, d'immigració de molt diferents tipus, de molts treballadors que vénen a treballar, evidentment, en el turisme, però també de segons residents que vénen d'arreu d'Europa amb voluntat de viure a les nostres illes.

Per tant, la gran crítica que fem a la seva política és que no ataca aquest greu problema de les segones residències. Més d'un 30% del parc d'habitatges de les nostres illes està destinat a segona residència. I vostès, amb les seves polítiques de construir, construir, construir que -insistesc- el principal problema que tenen és que és una política lenta, que suposant que doni resultats, no donarà resultats fins d'aquí cinc, sis o set anys, és que, a més a més, vostès podrien ja intentar pal·liar el

problema atacant el problema de les segones residències. Malauradament, no ho han fet.

Per tant, les seves polítiques, a part de lentes, són porugues, són porugues i, a més a més, contraproductius, perquè duen a terme una política turística, el que hem fet és consolidar les llicències de lloguer en estades turístiques, per tant, allà on realment podrien intervenir de forma immediata, parlava del Lloguer Segur ..., és que ara no em vull allargar perquè només tinc cinc minuts i perquè, a més a més, ja ho he dit moltes vegades, vostè ja sap quina és la meua crítica al programa Lloguer Segur, no?, és a dir és una mesura que podria haver donat resultats immediats, i ha fracassat. I una altra política que podria haver donat resultats immediats, que és evitar que es consolidessin les llicències de lloguer turístic, no ho han volgut fer, al contrari, les han consolidat.

He d'acabar aquí. Afortunadament tindrè un segon torn, però he volgut dedicar aquesta primera intervenció a fer una crítica global a les polítiques que vostès fan, que creiem que no donen una resposta adequada a les necessitats actuals de la ciutadania.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. García, tiene la palabra por cinco minutos.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Sr. Mateo, ya empieza a oler a periodo electoral. Sus socios preferentes saben que ustedes están nerviosos por la posibilidad de que les rasquen un buen número de votos, por eso les aprietan, para que cumplan lo que han negociado con ellos. Y ustedes siguen haciendo anuncio de vivienda en marcha, pero todos son proyecciones, no realidades. Son planes de choque, pero no realidades. Piden tiempo y se van a ir ustedes del Gobierno y no van a ver ni un solo ladrillo de esas viviendas. Parece que son ustedes los que se torpedean a sí mismos. Son ustedes de alguna manera rehenes de sus pactos. Y cuando VOX dice que hay que llevar una grabadora de las reuniones con usted, precisamente lo que está haciendo es tensionando, no solo en esta materia, sino también en el techo de gasto, en el castellano como lengua vehicular, en la enseñanza o en la devolución de los menores extranjeros en situación de soledad a sus países.

VOX habla de proyectos con más de 500 viviendas que están paralizados en zonas de transición que tienen que estar aprobados por los ayuntamientos de más de 20.000 habitantes. Ya hay proyectos en Palma, donde gobiernan juntos, y del resto de municipios de más de 20.000 habitantes solo nos quedaría Alcudia y Marratxí, si no estoy equivocado. ¿Se está haciendo algo a espaldas de los ayuntamientos?, porque, como saben, en todas las instituciones, aunque ustedes gobiernen, hay una oposición a la que se debería informar sobre los proyectos que se están llevando adelante en estos municipios, sobre todo si de lo que se está tratando es de ocupar suelo rústico, construir al

precio que sea y de saber quién va a construir en qué condiciones. Porque si es así, igual estarían ustedes incumpliendo la ley del buen gobierno de las Illes Balears, que dice que en todos los procesos se actuará bajo el principio de transparencia y se hará pública toda la información que la ley permita, y que la transparencia se observará principalmente en la adjudicación de contratos, como pueden ser estos: firma de convenios de colaboración con administraciones y con entidades privadas y en la concesión de ayudas y subvenciones.

Cuando se les plantea que hay que actuar sobre la vivienda vacía ya construida, cuando se les plantean deducciones para mejorar acceso a la vivienda por parte de los inquilinos y las inquilinas, ni una sola les vale. Mientras tanto, la lista del IBAVI sigue creciendo, más de 10.000 personas y familias hay ya que piden soluciones y no se les dan más que planes de choque, que chocan con las ilusiones de esas familias. A estas personas no les valen los planes de choque y esas familias saben que existen viviendas vacías y que nadie hace nada para que salgan al mercado. Y es usted, su gobierno, el que lo debe hacer.

Las familias ven día a día cómo aumentan los alquileres de temporada. Es casi imposible encontrar una vivienda en alquiler que no sea temporada. Hay personas que trabajan y que están pensando en irse a vivir a un coche, porque no encuentran vivienda asequible para todo el año, personas con más de cinco años y más de diez años de residencia en las Illes Balears.

Les propusimos hacer algo contra este tipo de alquileres, y no quieren; llevar a cero las viviendas de alquiler turístico, tampoco les vale; declarar tensionado del mercado, tampoco; actuar sobre el programa Lloguer Segur que, por cierto, al que no ha hecho ni siquiera una pequeña referencia en su discurso, tampoco; poner a trabajar el IBAVI, no se puede. Mientras tanto, este programa sigue sin dar los frutos que usted tenía previstos, pero tampoco toman medidas para mejorarlo. No puede ser una estrategia de gobierno esperar que el tiempo lo arregle, que lo arregle todo, porque sabe que eso no va a pasar.

Solo construir, construir y construir, ni eso, eso no vale, ni una palabra sobre alquiler, solo construir. El problema de la vivienda no debería pasar solo por eso. Hay que hacer algo para acabar con la especulación sobre la vivienda, para que cada renovación de un contrato de alquiler no sea un drama familiar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sra. Pocoví, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Sr. Conseller, gràcies per les seves explicacions clares, precises i coherents, com és la seva forma habitual. I gràcies també -volia dir- als grups Socialista i MÉS per Menorca i també a Esquerra Unida per haver sol·licitat

aquesta compareixença i haver-nos donat una nova oportunitat per tractar un tema tan essencial.

M'agradaria començar aquesta primera intervenció plantejant-li una sèrie de qüestions que crec que ens interpel·len a tots. No creu que és evident que l'habitatge no és un problema nascut aquests darrers dos anys? Igualment, no creu que és evident que avui l'habitatge és la principal preocupació dels ciutadans? Igualment, no creu que és evident que aquest govern ha decidit actuar amb valentia i rapidesa?

(Algunes exclamacions)

Durant aquests més de dos anys de legislatura en aquesta cambra s'han debatut nombroses iniciatives sobre habitatge amb un objectiu ben clar: garantir que la gent d'aquí pugui accedir a un habitatge digne, un repte enorme, fruit del desequilibri entre oferta i demanda, marcat pel creixement poblacional, però també per la poca eficàcia de les polítiques dels darrers vuit anys.

La ciutadania va demanar un canvi, i el Govern de Marga Prohens el va posar en marxa des del primer moment -recordin que a tres mesos de legislatura es va aprovar el primer decret d'emergència habitacional-, un canvi real pensant en les famílies i els joves. A partir d'aquí aquest govern no s'ha aturat. Ha impulsat noves mesures, nous programes, més oferta. I ho ha fet a pesar de les crítiques de l'esquerra, que encara sembla que no ha assumit que és a l'oposició.

Sr. Conseller, la responsabilitat que té entre mans és un repte enorme -supòs que n'és ben conscient-, i és evident que vostè i el seu equip hi posen cos i ànima per impulsar aquest canvi tan necessari.

Tenint en compte aquesta sol·licitud de compareixença per xerrar sobre política d'habitatge d'aquest govern, repassaré les principals iniciatives que han sortit del mandat de les urnes.

El pla de xoc, que preveu més de 5.000 habitatges assequibles per als residents.

El decret d'emergència habitacional per, entre altres mesures, reconvertir locals en habitatges, la primera promoció a Manacor, amb un govern d'esquerres, ja s'han entregat les claus a habitatges entre 119 i 164.000 euros, deu habitatges, el doble que la promoció, la primera promoció que va entregar l'esquerra, i ells varen haver d'esperar cinc anys, i vostè les ha entregades en dos anys.

Programa Construir per Llogar, 2.400 habitatges, tramitats amb la col·laboració públicoprivada, menyspreada els anys d'esquerres. Programa Lloguer Segur, iniciativa per als propietaris per posar els seus immobles en el mercat de lloguer amb seguretat jurídica, 60 habitatges adjudicats, 30% per davall del preu de mercat, al voltant de 950 euros per 100 metres quadrats. I ens consta, Sr. Conseller, que es fa feina per canviar condicions i anar millorant aquest programa.

Pel que fa a la promoció pública de l'IBAVI, 1.213 habitatges en 47 promocions i a 30 municipis, una inversió de 228 milions d'euros per als ciutadans que compleixen el

requisit de cinc anys de residència. Això suposa un increment del 50% del parc públic actual. En el 2026 les obres estaran iniciades al 90%.

I això, en col·laboració amb els ajuntaments, que aquest ritme se suposa que s'incrementarà. A Ferreries, per exemple, 3 promocions de 47 habitatges.

També voldria esmentar les compres per templeig i retracte, sumen ja els 8,5 milions d'euros per a pisos i solars els quals permetran crear 171 nous habitatges públics.

Altres mesures importants: simplificació de tràmits i més agilitat gràcies a les entitats col·laboradores urbanístiques, menys burocràcia, sense deixar de complir normativa.

Deduccions fiscals, tot un èxit, 1.700 joves menors de 30 anys ja s'han beneficiat de la supressió de l'impost de transmissions patrimonials i s'han estalviat una mitjana de 15.600 euros, i 2.768 joves menors de 36 anys i també a altres col·lectius, s'han estalviat una mitjana de 10.200 euros.

I, a més, ja s'han anunciat noves rebaixes fiscals i una convocatòria d'ajuts fins a 10.000 euros, per a la compra del primer habitatge a joves menors de 40 anys, amb residència a la comunitat.

El programa Ampliació de la Nova Hipoteca Jove, el superen ja les 600 operacions aprovades, milliores en les ajudes al lloguer, i sense oblidar la lluita contra el lloguer turístic il·legal que redueix l'oferta residencial, que amb l'anterior govern, aquest fenomen, com bé sabem, va créixer forma desmesurada i sense control.

La llei per a l'obtenció de sòls en projectes residencials. Va néixer pensant només en el municipi de Palma, amb l'objectiu de desbloquejar sòls urbans i urbanitzables i accelerar la seva tramitació i construcció. Gràcies a l'acord amb els Grup Parlamentari VOX, aquesta mesura s'ha pogut estendre a altres municipis; de fet, entenem que és un dels principals motius de la tramitació com a projecte de llei, va ser, precisament, incorporar, via esmenes, l'ampliació i donar resposta real a la manca d'habitatge.

Des del nostre grup parlamentari, consideram que, com a qualsevol negociació parlamentari, és lògic pensar que es varen mantenir les reunions necessàries entre els representants de les dues formacions per consensuar les esmenes, tal com vostè mateix va anunciar en roda de premsa, acompanyat per la Sra. Cañadas. Des del nostre punt de vista, Sr. Conseller, consideram que aquesta manera és la correcta i habitual de construir consensos, asseure's, parlar-ne, escoltar, valorar propostes, acordar continguts, redactar esmenes i, en aquest cas, enregistrar-les, tramitació i que s'incorporin a un text final. I així es va fer, gràcies a l'acord amb VOX, ara aquesta mesura es pot aplicar a més municipis.

Respecte de les esmenes incorporades, crec que són passes valentes i concretes, malgrat tota la crítica de l'esquerra, el 50% de nous habitatges que tinguin algun règim de protecció i, a més, que els ajuntaments rebin una cessió del 15% d'aprofitament per impulsar les seves pròpies promocions

d'habitatges protegits. Per tant, més habitatge assequible per a la gent d'aquí. A més, s'estableixen procediments exprés per agilitar la planificació i la construcció, per tant, més aviat es podrà disposar d'aquests nous habitatges protegits. Reserva d'habitatges per a empleats públics, passa important per a la captació de certs funcionaris, com personal sanitari o personal de seguretat. I en més de 20.000 habitants, sempre amb una decisió dels seus ajuntaments, que són els coneixedors de la realitat del seu municipi, es podrà ampliar a àrees de transició: donar resposta a aquesta pressió residencial, criticat per l'esquerra, però no s'oblidin, Sr. Conseller, que vostè mateix ho ha dit, la Llei Carbonero ja preveia aquestes àrees de transició a tots els municipis i no només en els de més de 20.000 habitants.

A tot això s'hi suma un criteri fonamental, que és l'exigència de cinc anys de residència per optar a un habitatge amb qualque règim de protecció, en garantir així l'oportunitat als que realment viuen aquí. I, el més important, tot aquest impuls, que no consumeix ni un metre de rústic protegit, per molt que l'esquerra intenti fer creure el contrari.

Gràcies a aquesta llei, s'han presentat els primers projectes residencials estratègics a Palma, Son Güells i Son Puigdorfil, amb gairebé 1.900 habitatges protegits. No creu, Sr. Mateo, que és aquesta una mostra clara que aquest pla funciona? Nosaltres, almanco, pensam que es pot sentir satisfet, es tracta de 1.900 habitatges per a la gent d'aquí, que se sumen als 5.200 del pla de xoc, per tant, superam els 7.000. Per tant, deixi, Sr. Conseller, fer renou a l'esquerra i vostè segueixi pel mateix camí, el camí del canvi que varen triar els ciutadans, un camí que posa la gent d'aquí al centre, que impulsa habitatge assequible i accessible i transforma promeses en fets.

I per molt que els pesi a l'esquerra, aquest govern actua i compleix.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Mato, tiene la palabra por veinte minutos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputados, muchas gracias a todos por sus comentarios, por sus aportaciones, por sus diferentes puntos de vista.

Voy a comenzar contestando a cada una o a algunas de sus sugerencias o de sus puntos de vista, en lo que tiene que ver con la comparecencia de hoy.

En primer lugar, sí que me gustaría referirme al portavoz del Partido Socialista, el Sr. Marc Pons, yo, Sr. Pons, creo que no hay necesidad, entrando en el debate parlamentario, creo

que no hay necesidad de entrar en descalificaciones ni faltas de respeto, yo soy un convencido de ello, creo que no es necesario...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Yo no voy a poner en tela de juicio ni su capacidad ni su conocimiento, no lo voy a poner en tela de juicio, en absoluto, lo único que puedo poner en tela de juicio es su labor o su trabajo o, al menos, lo que hicieron ustedes mientras gobernaron durante esos últimos ocho años, que, desde luego, tiene que ver con la situación actual en materia de vivienda, no lo olviden, esto es algo que acostumbran a olvidar; que hoy, el Sr. Castells, ha tratado de suavizar como que, bueno, que quizás era algo que en aquellos momentos tampoco era tan importante. El precio de compra y del alquiler subió un 80 y un 90%, respectivamente, de 2015 a 2023, o sea, el problema ya estaba ahí, ya estaba ahí.

Entonces, yo no tengo ninguna obsesión por tapar nada, de hecho, nada me gustaría más, Sr. Pons, nada me hubiera gustado más que poder venir aquí y decir que estamos continuando con su plan de vivienda...

(Alguns aplaudiments)

..., y le aseguro, y le aseguro que he estado tratando de buscarlo, pero no hay ningún plan...

(Remor de veus)

..., no hay ningún plan, no hay ningún plan, yo se lo digo. Y hay cosas que, para que vea que tampoco quiero la confrontación absoluta, no, en absoluto, o sea, yo, no, no, hay cosas, hay cosas de la Ley de vivienda...

(Remor de veus)

..., hay cosas de la Ley de vivienda, hay cosas de la Ley de vivienda... -bueno, y si continúan interrumpiéndome continúan con su mala educación habitual, Sr. Pons, no permite el debate, no lo permite, usted tiene que tener la voz por encima de los demás, esto ya me dice mucho, también, de su persona.

Bien, el sentido..., le digo, por ejemplo, el tema de poder ejercitar el derecho de tanteo y retracto es muy positivo. O, por ejemplo, el hecho de la protección permanente de la vivienda pública de protección, es muy positivo, claro que sí, y hasta tal punto lo hemos entendido que la vivienda, la VPL, la de precio limitado, también alargamos y prorrogamos esa protección permanente a ese tipo de vivienda, porque creemos que tiene que ir destinado a un perfil muy concreto y que no debe perder jamás ese carácter. Por lo tanto, en ese sentido, nosotros en aquellas cosas en las que podamos apoyarnos, nos apoyaremos, por supuesto que sí, Sr. Pons, es que creo que es nuestra responsabilidad el hacerlo, y no vamos a dejar de hacerlo.

Ahora, bien -ahora bien-, también le digo, si fueron tantas y tan buenas todas sus aportaciones, todas sus modificaciones, todos sus implementaciones, todo esto, ¡coño, qué poco las aplicaron! ¡Qué poco las aplicaron!...

(Alguns aplaudiments)

... O sea, si tan bien lo hicieron..., de verdad, si tan bien lo hicieron, no sé cómo nos podemos encontrar en esa situación, de verdad que no lo entiendo.

Cuando -insisto-, semana tras semana, criticando la labor de este govern, criticando que todavía no hay viviendas, cuando -vuelvo a insistir- su única apuesta fue la promoción pública de vivienda y la primera promoción pública de vivienda tardó cinco años y era de 5 viviendas. Es que..., de verdad. Y luego, su medida estrella fueron 16 viviendas expropiadas a grandes tenedores. Entonces -vuelvo a repetir-, vale muchas medidas, mucho..., bueno, alguna reforma legislativa, esa Ley de vivienda, pero muy pocos resultados.

Crítica usted, critican el programa de Lloguer Segur, pero con 65 viviendas ya cubre de sobra todos estos números, en menos de un año, de sobra...

(Alguns aplaudiments)

... Lo critican porque les molesta que, al final, vayamos sumando iniciativas y todas esas iniciativas están sumando viviendas, y estas sí que son viviendas que hoy mismo ocupan 65 familias en Baleares, ¿eh?, Sr. Pons, no le quepa ninguna duda en esto.

Y luego, por cierto, en cuanto..., habla también de las listas de espera, que van aumentando (...), por supuesto, somos conscientes de esa situación y, precisamente por ello, ayer presentamos esas 1.213 viviendas, 47 promociones que comenzarán las obras en 2026...

(Alguns aplaudiments)

... Tomamos medidas con respecto a la situación en la que nos encontramos.

Y luego, por supuesto, no comparto en absoluto que las medidas que estemos adoptando sean medidas para potenciar la especulación, en absoluto, en absoluto.

Más vivienda pública del IBAVI, como nunca en toda la historia del IBAVI,...

(Remor de veus)

... Vivienda VPL, una nueva categoría a camino entre la vivienda libre y la vivienda del IBAVI, precisamente para cubrir las necesidades de esta clase media en la que todos estamos, todos tenemos este problema y ese desafío de la vivienda y somos muy conscientes de ello. Y un tanteo y retracto que, vaya si se ha ejercitado, hasta 171 viviendas vamos a obtener por medio de esas compras de tanteo y retracto y compras del IBAVI. Por lo tanto, de especular, absolutamente nada.

Y no voy a hacerle caso sobre algunos comentarios de si grabar o no grabar. Sr. Pons, nunca jamás he grabado ninguna reunión o en ningún lugar en el que yo haya estado ni como conseller, ni como diputado, ni como profesor, ni como

particular, porque, para empezar, me parece una total y absoluta desconfianza. Yo lo que digo y lo que negocio, lo digo y lo negocio a la cara y con quién estoy sentado enfrente.

(Alguns aplaudiments)

Y usted me dice..., también me ha comentado que no entendíamos la realidad del mercado. Hombre, yo creo que quizás los que no entienden la realidad del mercado son ustedes que no hacen más que intervenirlo y tratar de limitarlo, son ustedes los que no entienden la intensidad y cómo funciona el mercado. Y, desde luego, lo que están haciendo es, desde el Gobierno de España, poner palos en las ruedas a una competencia -sí, Sr. Rosa- exclusiva de la comunidad autónoma, porque es competencia exclusiva de esa comunidad autónoma.

Por eso, lo que no tenemos que consentir tampoco es una intervención o chantajes por parte del Gobierno de España para que, si no recibimos, si no declaramos tensionadas determinadas zonas o si no topamos el precio del alquiler, ¿no vamos a recibir determinadas ayudas del alquiler, no vamos a recibir determinadas ayudas que tienen que ver con el bienestar de todos los vecinos de Balears? Hombre, esperemos que esto, desde luego, cuando se apruebe el Plan estatal de vivienda, no resulte de este modo.

Y luego finalizo con el tema, con usted, Sr. Pons, cuando se ha referido a esa especulación de la Ley 4/2025, lo ha mencionado también la Sra. Pocoví, y es cierto, no olvide la Ley Carbonero de 2008, la Ley Carbonero de 2008 ponía sobre la mesa acudir a suelos urbanos, urbanizables y áreas de transición sin distinguir ningún municipio, ninguno.

(Alguns aplaudiments)

Entonces, ustedes, ¿qué hacen, especulación pasada? ¿Cómo es aquello, no lo... no lo ven, aquello no lo ven, lo de la paja en el ojo... y la viga en el propio, no lo acaban de ver, no?

Bien, dicho esto, en cuanto..., Sra. Cañadas, gracias por sus aportaciones, “meses de paciencia y confianza”. Mire, Sra. Cañadas, yo entiendo perfectamente, y además esto se lo diría a todos los miembros de esta cámara, lo digo porque me lo aplico yo mismo, me lo aplico, es muy difícil tener paciencia, es muy difícil tener confianza cuando no se tiene un hogar, es muy difícil. Yo lo entiendo, soy el primero consciente de ello. Y, por ello, cuando digo que este es un problema que nos quita el sueño, le aseguro que me quita el sueño, pero, bueno, es mi trabajo, tampoco voy a fustigarme aquí, o sea, es mi trabajo y lo haré.

Y en ese sentido, lo que sí que quiero que le quede claro es que yo considero que las medidas se están adoptando desde este govern, del Govern de Marga Prohens, son medidas que están empezando a dar resultados y que van a dar muy buenos resultados, estoy convencido de ello.

Usted ha dicho que a lo mejor nos disgusta su presencia, de VOX, no, en absoluto, de hecho, yo personalmente estoy muy satisfecho porque, mientras duró esa negociación y lo que se debatió, mientras han durado las relaciones que hemos tenido

de forma cordial entre ambos partidos políticos y ambos grupos parlamentarios, los resultados han sido muy positivos. Entonces, en este sentido, por favor, no se lleve a engaño, son ustedes el tercer grupo parlamentario, la tercera fuerza política de esta comunidad autónoma y merecen un respeto, y yo le respeto.

Ahora, bien, se lo digo, Sra. Cañadas, y usted es consciente, lo que se pactó -y paso al terreno muy concreto de esa Ley 4/2025- es lo que está en la ley. Y nosotros, o sea, ni un diputado del Parlamento, ni un osado..., nadie del grupo parlamentario, ni un conseller puede decir a un ayuntamiento, partiendo del principio de autonomía municipal, que es lo que tiene, lo que debe o lo que puede hacer con sus suelos. Lo que se hizo desde este parlamento, porque además es una ley que, es cierto, se aprobó como decreto ley inicialmente, se incorporaron las enmiendas del Grupo Parlamentario VOX y posteriormente se aprobó como Ley 4/2025, en este parlamento. Lo que se hace es dar la oportunidad a los ayuntamientos, dar la oportunidad a aquellos que lo deseen, primero, para desbloquear los suelos urbanos y urbanizables en aquellos municipios de más de 10.000 habitantes, y, en segundo lugar, que esto lo sabe de sobra y esto lo hemos comentado, y no hacen falta micrófonos, y no me puede decir que yo le miento, usted sabe perfectamente que el objetivo del Partido Popular, y era mi objetivo claro, era únicamente desbloquear los urbanos y urbanizables de Palma. Y no me puede decir que no sea así.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Con la negociación nos abrimos a incorporar a esos municipios de más de 10.000 habitantes, y en cuanto a las AT, que yo... sabe que también tenía muchas reservas, al final, pues, bueno, en más de 20.000 habitantes, pero siempre contando con agotar en la medida de lo posible los suelos urbanos y urbanizables, y luego... es que depende de la autonomía municipal, y nada más que eso es lo que se pactó.

Por lo tanto, insisto..., y en cuanto a aplicar sentido común, estoy totalmente de acuerdo, hay que aplicar sentido común, y está claro que el sentido común, además, se aplica desde los más diversos puntos de este hemicycle, que al final estamos ante un problema de oferta. Es verdad que muchos han tardado bastante tiempo en descubrirlo, de hecho, no ha sido hasta la última sectorial de vivienda que la ministra Isabel Rodríguez dijo abiertamente que, es verdad, estamos ante un problema de oferta. Hombre, ha tardado lo suyo en llegar a esta conclusión, lo suyo, pero es cierto, es la realidad; entonces, si es un problema de oferta, lo que tenemos que hacer, mal que pese a algunos, pues, es aumentar la oferta.

(Algunes aplaudiments)

Por supuesto que sí. Y vamos a construir y se va a construir y se va a seguir luchando, ojo, se va a seguir luchando por sacar esa vivienda oculta que permanece sin ocupar, por supuesto que sí, se va a seguir luchando por ello, porque creo que es una buena herramienta el programa Lloguer Segur. Y para ello, entre otras cosas, por ejemplo, ¿qué nos iría muy bien y sería muy facilitador? Bueno, pues que se desbloqueara la Ley antiocupación en el Congreso de los Diputados, que la tiene

bloqueada la expresidenta Armengol desde hace años. ¿Eso favorecería? Por supuesto que sí, porque existe una desconfianza del propietario.

Y estoy totalmente de acuerdo con usted, y el Partido Popular está de acuerdo desde el primer minuto, que hay un derecho constitucional, igual que el de la vivienda, que es el derecho de propiedad que hay que proteger, y que ahora mismo un propietario está desprotegido, totalmente de acuerdo con usted. Y precisamente la Ley antiocupación está enfocada claramente desde esta perspectiva, y en esas estamos, tratando de que se desbloquee.

Le vuelvo a repetir. Aquí nosotros también le quiero dejar una cosa clara, y creo que quedó también meridianamente claro según negociamos esa ley, no vamos a abogar por una liberalización absoluta de todo suelo, eso no, no porque no sé, no sé qué portavoz lo ha dicho, es cierto, estamos, nuestro territorio es un territorio limitado, lo he dicho varias veces aquí, pero es lo que siento. Somos cuatro preciosos diamantes en el Mediterráneo que hay que proteger y es cierto que la gente, los residentes que vivimos aquí, tenemos que proteger los intereses de esos residentes y para eso vamos a hacer vivienda, para los residentes, los que estemos aquí, por supuesto que sí, pero tenemos que proteger estas islas, hay que protegerlas.

Por lo tanto, hay que encontrar el equilibrio. Y el equilibrio, tan difícil de encontrar, creemos que en esa Ley 4/2025, pues llegando a un acuerdo, incluso estirando hasta donde ustedes nos dijeron, pues creemos que ese equilibrio se ha encontrado. Entonces, ahora vamos a ponerlo en marcha. Por lo demás, saben que las medidas cortoplacistas en materia de vivienda no existen. Ojalá pudiera haber medidas más cortoplacistas, pero no existen.

Y vuelvo a tal y como he empezado, es cierto que es difícil tener paciencia y mantener la confianza, pero yo discrepo con usted en que estemos ante una situación de fracaso.

Sr. Rosa, yo de nuevo, que parte de su crítica vaya por lo decepcionante o no que sea el usar o no todo el tiempo de una comparecencia, me parece muy bajo para usted, no sé, le catalogo a usted de mejor parlamentario para tener que acudir a esto. Pero, bueno, a mí quizás lo que me parece más preocupante es que vayan de defensores, como siempre, del territorio, del transporte, de todo lo más y lo mejor, pero luego, cuando ustedes gobiernan, no son consecuentes con lo que dicen...

(Algunes aplaudiments)

... no, no son consecuentes.

Y medidas a corto plazo. Claro que nos gustaría tener más medidas a corto plazo y que funcionaran mejor y, de hecho, algunas de las que podemos aplicar, las ayudas al alquiler. Bueno, mire, le voy a hacer la mención de las ayudas al alquiler. Las ayudas al alquiler, no, no, pues claro, pues, es que son ayudas imprescindibles. Y vuelvo a repetir, ¿sabe cuánto tardó el anterior *govern* en pagar las últimas ayudas? Fueron dos años. Ya lo sé, esto no lo quiere oír, porque no le gusta oír

lo que ustedes hicieron mal. Pero tiene que oírlo también, tiene que oírlo, Sr. Rosa...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i alguns aplaudiments)

... tiene que oírlo, claro que sí. Y ahora las ayudas del alquiler ya se pagan con un año y se ha reducido en un año el tiempo de espera.

Igual que ahora, insisto, las 1.213 viviendas las hemos puesto sobre la mesa, 47 promociones. Igual que pondremos sobre la mesa ayudas para jóvenes de hasta 10.000 euros y las ponemos sobre la mesa. Y vuelvo a repetir, efectivamente, las competencias en materia de vivienda son competencias exclusivas del Estado. Y, por favor, habría que recordárselo al Sr. Sánchez, a la ministra Isabel Rodríguez, que no se metan donde nadie les llama, porque son competencias exclusivas de la comunidad autónoma.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No, porque desde Madrid se habla, por ejemplo, de comunidades autónomas insumisas, de comunidades autónomas que no cumplen. Y eso es mentira, eso es falso. Porque nosotros no tenemos ni que someternos ni que cumplir las condiciones que establece la ley estatal de vivienda, en absoluto. Y por eso lo hacemos, porque no creemos que esas medidas de topar el precio del alquiler ni declarar zonas tensionadas favorezcan la situación en la que nos encontramos en materia de vivienda. Es un convencimiento. Y no es nada ideológico, porque si esto fuera verdad y si la medida hubiera funcionado, del mismo modo que le acabo de decir que aplaudo la protección permanente de la vivienda pública, también le diría “esto funciona, topemos el alquiler”.

Pero está claro que las medidas intervencionistas, las medidas que limitan, las medidas que prohíben, las medidas que ponen zancadillas, no funcionan, no funcionan. Funcionan las que incentivan, funcionan las que potencian, funcionan las que promueven, funcionan las que al final tratan de poner en marcha la economía y que el mercado funcione. Y si en algunas el Govern tiene que colaborar, lo hace, por supuesto que sí, el IBAVI está para eso. El programa Lloguer Segur está para eso. Y en esa línea vamos a seguir.

Por lo tanto, yo creo, igual sé que no es momento de hablar ahora de transporte, pero yo creo que, igual que he hablado antes -no, no, será muy breve- igual que he hablado antes en su moción, en este tema de vivienda yo creo que ha sido profundamente demagógico esta mañana, Sr. Rosa.

Y si creen que no estoy..., y si creen ustedes que no estoy involucrado, se equivocan. Y es verdad que yo, y vuelvo a repetir, eh, y digo involucrado porque no es algo personal, de verdad, se lo digo en serio, porque si a mí me descalifica personalmente o me descalifican personalmente a mí no es algo que me moleste a mí, me molesta al equipo que tengo detrás y que está haciendo un trabajo ingente pensando en la gente de esta comunidad autónoma...

(Alguns aplaudiments)

... eso sí que me molesta. Entonces, detecto en sus comentarios, y si luego, si no está de acuerdo, me corrige si me equivoco, eh, pero detecto esa cierta demagogia y echando..., despreciando el trabajo que se está haciendo desde este govern.

Ya termino, voy terminando -uy, ostras, cómo pasa el tiempo- mire, he agotado el tiempo, Sr. Rosa.

(Alguns aplaudiments)

De MÉS per Menorca yo entiendo lo que quería decir de la percepción, pero me tendrá que dar la razón de que es un problema que viene de largo. El problema de la vivienda es un problema que viene de largo y es un problema que no nace con el Gobierno del Partido Popular, no nace con... no. Y es verdad, y estoy de acuerdo en que las políticas son lentas y no inmediatas. Estoy de acuerdo, y también estoy muy de acuerdo que tenemos que luchar por el territorio limitado, estoy muy de acuerdo, sí. Y que la demanda es potencialmente limitada, bueno, vamos..., esto hay que trabajarlo, bueno, de hecho, nuestra presidenta, con la mesa del pacto, ha puesto sobre la mesa un problema por primera vez del aumento poblacional que tiene que ver directamente con la vida en nuestras islas. Y hay que tenerlo en cuenta, por supuesto que sí, y en ese camino estoy seguro de que nos vamos a encontrar, porque es un problema que tiene que ver con nosotros, con nuestros hijos y con los hijos de nuestros hijos. O sea que sin duda estoy de acuerdo.

Y vuelvo a repetir, estoy convencido de que el programa Lloguer Segur va a dar éxito y va a seguir aumentando el número de propietarios y de inquilinos que, en este caso, tienen un proyecto y pueden empezar un proyecto de vida.

Y en cuanto al alquiler turístico es una de las variables que tiene que ver, con el problema de la vivienda no es una de las variables, por supuesto, pero quiero poner sobre la mesa que, por primera vez, con este gobierno es cuando de verdad se ha luchado contra el alquiler turístico ilegal.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Y ya acabo. Sr. García, muchas gracias por sus aportaciones. Yo no creo que estemos hablando aquí, o al menos en mi caso concreto, de nervios por las elecciones, yo lo que creo es que aquí comparezco por una realidad muy concreta, por las estrategias de vivienda que tenemos sobre la mesa, y luego sobre un hecho muy concreto que sucedió hace dos o tres plenos que acabo de narrar tal cual fue, y le he vuelto a explicar a la Sra. Cañadas de palabra, y creo que no habrá ningún problema al respecto. Y en cuanto a las medidas, es cierto que yo creo que aquí, por ejemplo, ayudaría mucho desbloquear la Ley antiocupación, porque creo que uno de los grandes problemas para tener poco alquiler es que los propietarios no se fian de alquilar. Entonces habría que darles también un voto de confianza.

En cuanto al Grupo Popular -ya acabo, perdone, Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

Ha de acabar, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., lo siento- Sra. Pocoví, muchas gracias por todas y cada una de sus aportaciones y decir que seguimos en el camino, no es sencillo, no es fácil, pero vamos a seguir en el sendero que se ha marcado desde el primer día de legislatura.

Muchas gracias, y perdone, presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Iniciamos el turno de réplica, Sr. Pons, tiene la palabra, por cinco minutos.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Mateo, li he recitat una vintena llarga de propostes de mesures aprovades, aplicades, de les quals vostè no n'ha qüestionada cap i que fins i tot ha reconegut que algunes d'elles les estaven aplicant. Si és així, jo li he de demanar com és que durant un any i mig ha dedicat aquí a afirmar que durant vuit anys no s'havia fet absolutament res?

(*Alguns aplaudiments*)

Vostè es va trobar, vostè quan va arribar a l'inici d'aquesta legislatura, hi havia 521 habitatges que estaven en marxa. D'aquests 521 -poca broma-, d'aquests 521, a dia d'avui, vostè n'ha acabats 209, encara n'hi ha 312 que estan en marxa, de la legislatura passada, i que encara no ha acabat. I ara ha presentat un pla de 1.213 habitatges, dels quals una bona part dels solars li vénen ja de la feina feta a la legislatura passada. El 80% dels solars d'Eivissa els tenien ja tancats la legislatura passada...

(*Alguns aplaudiments*)

..., que vénen de Madrid, que vénen del SEPES i que vostès ara els aprofitaran. Tot açò és feina ben feta.

I aquí jo li hauria... li volia demanar, a més a més, i si vostè, des del primer dia, amb contundència, haguessin exercit el dret de tempteig i retracte entre grans tenidors, com pertocava, no només tindriem 88 habitatges de Metrovacesa, tindriem els de Maó i els d'Alaior, tindriem centenars...

(*Alguns aplaudiments*)

..., no hi ha hagut pressupost suficient, tots ells per sota de preu de mercat. I si des del primer dia haguessin topat els preus del lloguer? Ahir, parlaven amb la batlessa de La Coruña, que ha aplicat la limitació dels preus del lloguer en una comunitat

autònoma del Partit Popular. Fa tres setmanes parlàvem amb el president Illa, on a la seva comunitat autònoma apliquen els preus del lloguer, ni a La Coruña ni a Catalunya els preus del lloguer han pujat, s'han congelat i en alguns casos s'han reduït una mica. Però és que la comparativa és que aquí han pujat un 30%...

(*Alguns aplaudiments*)

... i açò són mesures *cortoplacistas*, que sí que existeixen i que són possibles, i que vostè, des del primer dia les podria estar aplicant, i que ha decidit no fer-ho per una qüestió estrictament ideològica, i que fa que castigui els ciutadans d'aquestes illes quan els resta, precisament, les possibilitats, i que explica que en dos anys vostè hagi multiplicat, hagi incrementat un cent per cent les famílies que estan en llista d'espera. I açò són resultats seus.

Per tant, després de quasi tres anys, hem de demanar: ara estam millor o pitjor que quan vostè va arribar al Govern?...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

... Estam pitjor, perquè totes les dades ens diuen que ara la gent pateix més que patia abans. I tenia mesures a llarg termini i tenia mesures a curt termini, i si des del primer dia haguessin aplicat les mesures a curt termini, no tindriem uns indicadors tan complicats com els que tenim ara, i aquesta és una responsabilitat exclusivament seva, a la qual no és capaç de donar una resposta, Sr. Mateo, no és capaç de donar una resposta.

Per que ho entengui, açò és la foto que es va fer vostè amb la Sra. Cañadas, d'acord? Aquí no es parla de què hi havia una gravadora, del que es parla és que, com que no hi havia una gravadora, vostè es va comprometre a coses que ara no compleix. I jo li he demanat i vostè no està disposat a explicar-ho. I em diu: "no, *hombre*, nosaltres d'especulació, mai del món". *Hombre*, si tu agafes sols en sòl rústic, els converteixes en urbanitzables i fas una previsió, a més a més, d'incrementar edificabilitats, d'incrementar nombre d'habitatges, i permetes que el preu sigui lliure i restant, fins i tot, en alguns casos, espais de protecció oficial, estàs afavorint l'especulació urbanística...

(*Alguns aplaudiments*)

... sí, perquè el que abans haurien estat, en el Pla general de Palma, habitatges de protecció oficial, vostè els converteix en preu lliure, i açò és especulació. I li dic a la cara: vostès afavoreixen l'especulació, i que pugui aquí, amb cara de fer-se el despistat, és que li hauria de caure la cara de vergonya, Sr. President, Sr. Conseller...

(*Alguns aplaudiments*)

..., perquè darrera hi ha totes aquestes famílies que li deia el Sr. Rosa, a les quals no s'ha referit, que passen pena, que els preus veuen com pugen, i que hi ha mesures que vostès haurien d'explicar i que no ho fan. I açò és responsabilitat seva.

I ja sabem que és un problema estructural que té molt mala ferida. Ja sabem com de complicat és açò. Ara, hi havia mesures que algunes de les quals, ben utilitzades, estarien donant molts bons resultats, i que vostè ara, tres anys després, presenti un pla per construir nous habitatges, tres anys després... quan sempre li hem criticat, eh? Aquí no volien fer res d'habitatge de protecció oficial, açò surt ara perquè constaten que les mesures seves fracassen.

I ha de comparèixer aquí el conseller, la presidenta: farem un acte tot d'una...

(Alguns aplaudiments)

..., que venguin els batles nostres ràpidament, a explicar aquí i a cobrir-li les esquenes. Ja ha passat aquesta compareixença, el conseller viurà més o manco tranquil i la gent seguirà patint.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi, acabant, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Acab ja, Sr. President. Ha escoltat tots els portaveus, tots, no n'hi ha hagut cap, excepte el Partit Popular, que hagi posat o hagi vist que hi ha una voluntat real seva d'abordar el problema de l'habitatge, ni plantejar mesures que siguin encertades. Crec que açò també l'hauria de fer reflexionar. Crec que açò també l'hauria de fer reflexionar...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

..., perquè totes les actituds que ha tengut fins ara i les línies mestres que apliquen no donen resultats, no els veurem aquesta legislatura. I els increments de preus seran, i són, únicament, responsabilitat seva.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cañadas, tiene la palabra por cinco minutos.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Sr. Mateo, en nuestras reuniones, que fueron complicadas porque yo, que he trabajado en el sector inmobiliario, sé lo que cuesta empezar una promoción, llevarla a cabo y cuándo se entrega a las familias, y ya llevábamos dos años prácticamente perdidos, lo que sí le deje muy claro, le dejo nuestro grupo parlamentario muy claro, es que para aprobar este decreto ley que ustedes necesitaban se tenían que abrir durante cinco años, que es lo que más o menos calculamos que dura una emergencia habitacional, porque cuanto más vivienda se hace más bajan los precios, que es lo que estamos

discutiendo aquí continuamente, le dejamos muy claro que si se abrían las áreas de transición y no hablamos de suelo rústico, como hace demagogia y populismo la izquierda, sino que hablamos de áreas que usted sabe perfectamente que están al lado de las autopistas, rodeadas ya de construcciones, o sea, que no tienen ningún impacto ni medioambiental ni ninguna catástrofe de estas que la izquierda vende, se harían muchas más viviendas, que al final era lo que queríamos ambos partidos, que se hiciese una vivienda para que no vuelva este desastre que hemos sufrido durante ocho años, donde no se ha hecho mucho o se ha hecho muy poco por el tema de vivienda.

Cuando yo hablo de grabadoras en las reuniones es precisamente porque esta maraña de juristas que no entendemos, para los puntos, se habla muy claro con las enmiendas nuestras, que han ido y venido por mails y por whatsapps, y usted lo sabe, y hasta altas horas de la noche, aparte de horas en su despacho, lo que nosotros queríamos era que durante estos cinco años, en puntos como Palma, Calvià, Marratxí, Lluçmajor, Inca o Manacor, no en el resto de la isla, que ahora usted me viene con que la isla la tienen que proteger, porque está muy construida -es que está el 10% de la isla construida, el 44% es área forestal, el resto es agrícola y el resto es suelo protegido-, o sea, realmente hay un 10%, no venimos aquí a mentir a nadie, o sea, no está hiperconstruida las Islas Baleares.

No podemos estar otra vez..., y ahora sí que me remito, porque lo de las reuniones lo tenía claro, lo que le había dicho y lo que usted me había dicho a mí, y por eso salimos los dos en esta foto que ha sacado la oposición aprobando este decreto. Ustedes saben perfectamente que estas enmiendas que nosotros aprobamos, no decían en ningún momento, y de hecho no dicen, que se tuviese que terminar de construir urbano o urbanizable, porque entonces no se construiría nunca, porque los que han bloqueado el suelo urbano y urbanizable durante 21 años son los que ahora están construyendo. Entonces, estas personas, ¿por qué no han construido durante 20 años? Esto es lo que le quiero decir, si no abrimos las áreas de transición, ustedes no van a hacer vivienda, porque de todo lo que usted ha dicho, no me salen ni 10.000 viviendas, de las 30.000 que se necesitan. Y no podemos estar con el "y tú más" que siempre están ustedes, no se consigue nada con esto.

Si se necesitan 30.000 viviendas y ustedes, con lo que han nombrado aquí, el Grupo Parlamentario y usted mismo, salen 10.000 viviendas, siguen faltando una barbaridad de viviendas y no bajará el precio. No sé qué les impide abrir unas áreas de transición cercanas no, pegadas a los núcleos, pegadas a centros comerciales, pegadas a las autopistas y que tienen enfrente hoteles y otras construcciones, no estamos hablando de la Serra de Tramuntana, ni estamos hablando..., pero, bueno, ustedes sabrán lo que hacen, o sea, nosotros simplemente le estamos pidiendo que cumplan su palabra, no como se piensa la oposición, porque, claro, como ellos, en los despachos, se ve que se reparten no solamente sobres con dinero, sino también cargos y otras cosas, nosotros a esto no estamos acostumbrados.

Simplemente es lo que le quiero decir, si ustedes no quieren perder unas elecciones, porque no han hecho vivienda, si ustedes quieren cumplir con la palabra que nos han dado,

nosotros no le pedimos que construyan todas las islas, no le estamos pidiendo que abran las áreas de transición porque sí, les estamos diciendo: no van a llegar a las viviendas que se necesitan para bajar el precio de las islas y van a tener encima a toda esta gente que está en infraalquileres, en infraviviendas, en caravanas, que cada vez son más, que no las habíamos visto nunca en ciudades como Palma, yo estoy impactada de ver cada vez más caravanas o cada vez, como en mi propia finca hay una persona que ha hecho de un piso de 175 metros 6 habitaciones a 700 euros, empezó a alquilándolas a 500 y ahora estamos en 700. Y esto no es Madrid ni Barcelona, donde se hace esta especulación con la vivienda, que no sirve para nada.

Creo que los ciudadanos de las islas se merecen vivienda, creo que estas eran las conversaciones que nosotros habíamos tenido, vamos a hacer vivienda. Usted sabe que cualquier promoción normal tarda dos años, pero en una área de transición de aquí, que ustedes habilitan por parte del consell estos solares, tardan entre 8 o 9 meses, y hay gente con proyectos encima de la mesa que usted sabe que le harán llegar a las 20.000 viviendas, por lo menos, y ya bajarán los precios. Esto es simplemente a lo que yo me refería y lo que yo, en las reuniones con usted, había quedado, y creo que nuestro grupo parlamentario, después de muchas horas perdidas, y por eso habíamos aprobado el decreto.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rosa, tiene la palabra.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, quan vostè vulgui, Sr. Le Senne. Sr. Mateo, crec que... no se si ha escoltat bé la Sra. Cañadas, però crec que ha estat molt eloqüent en les seves paraules, perquè ha dit dues coses que crec que són profundament rellevants i que són essencialment la principal crítica que fem, des de l'oposició, a la Llei de projectes residencials estratègics. La primera, que la gent que fa de promotors a dia d'avui, com el Sr. Bibiloni a Son Güells, o la Sra. Salvà a Son Puigdorfil, són els que han bloquejat el sòl els darrers 20 anys, perquè parlem de solaris urbans o d'urbanitzables els quals, en aquells moments, eren falsos urbans, això li ha dit la Sra. Cañellas.

La segona cosa que li ha dit la Sra. Cañadas és que hi ha altres promotors que tenen solaris, sòl en rústic, al voltant de zones urbanes, que voldrien desenvolupar projectes, essencialment, és el que acaba de dir la Sra. Cañadas, que hi havia un repartiment...

(Algun aplaudiment)

... d'uns que volien guanyar més doblers, que són els que han bloquejat tota la vida, perquè varen comprar solaris a la perifèria de Palma fa 20 anys, com el Sr. Bibiloni, i que hi havia altres promotors que volien també part del pastís, i això és el que li acaba de dir la Sra. Cañadas. Ho dic més que res perquè vostè diu que compareix aquí per un incident que va

tenir lloc fa un parell de setmanes en aquest Ple, i res més allunyat de la realitat, és que la Sra. Cañadas acaba de confirmar el que duim denunciant des de fa mesos en aquest parlament, i és que el Decret Llei de projectes residencials estratègics, en la seva tramitació com a llei, es tractava d'un repartiment del pastís, essencialment és això, essencialment és això, Sr. Mateo...

(Alguns aplaudiments)

I un repartiment del pastís que no cercava resoldre el problema de l'habitatge, sinó que cercava maximitzar beneficis. Perquè li ho torn dir, qui té solaris i no els desenvolupa incompleix la llei, perquè la llei els obliga. I vostè què fa? No aconsegueix la llei? Idò te regal un 20% d'edificabilitat perquè, bé, mira, em caus bé, per ventura necessites aquests incentius per fer pisos...

(Alguns aplaudiments)

..., i no només te regal més edificabilitat, sinó que te redueix les obligacions d'HPO, és vostè el que va fer amb la seva llei.

Sr. Mateu, sincerament!

Després puja aquí i planteja que el lliure mercat és la panacea, que farà caure el manà del cel i que amb això tots serem feliços. Jo li he de demanar: a la comunitat de Madrid, on governen des de la prehistòria vostès, cau el manà del cel, tenen problemes d'habitatge? I ja no li deman a la ciutat de Madrid, que entenc l'efecte capital, a tota la resta de ciutats, no pugen els preus del lloguer allà? O son bolívarians?

A Màlaga, on vostès governen -també governen a Andalusia-, no pugen els preus del lloguer? A Castella i Lleó no pugen els preus del lloguer? A Galícia no pugen els preus del lloguer? És que, la veritat, crec que vostès viuen a una falla que s'han construït en la qual hi ha determinades coses que són la causa de tots els mals i, en aquest cas, és l'intervencionisme de l'anterior govern. Quan se'ls desmunta l'intervencionisme de l'anterior govern, vostè pujarà aquí i dirà: no, és que és la llei que prohibeix desnonar les famílies vulnerables, és aquest el problema. I jo li dic, no es posi nerviós, dia 1 de gener caurà, perquè entre vostès, VOX, el PSOE i Junts per Cat, ja faran el propi perquè no tiri endavant una pròrroga per evitar els llançaments.

Li deman: a partir de dia 1 de gener, es resoldran tots els problemes d'accés a l'habitatge? No, ja li dic jo que no, que el que passarà és que les famílies amb infants, i jo li dic, una família de dos progenitors amb dos infants, que cobri menys de tres IPREM, és a dir, menys de 2.100 euros, en conjunt, els podran desnonar. Per tant, no trobaran un pis i se'n aniran al carrer, això és l'únic que passarà, Sr. Mateo.

Després puja aquí i diu: no, és que no és només culpa de les lleis, sinó que hi ha un problema d'oferta. Li dic: té raó, vostè. I li ha dit el Sr. Castells, que tenim un 30% del parc edificat que són segones residències, i això és oferta que se'n va a usos que no són el principal. I que tenim 90.000 llits, que podrien ser per a gent, per viure-hi, que vostès han consolidat a l'oferta turística. I que només a Palma tenim 25.000 places turístiques

en lloguer de vacances, només a Palma, a més de tots els habitatges que volen construir amb el seu decret llei. De què parlam!

Vostès vénen aquí a plantejar que abans tot era una catàstrofe i que ara cau el manà del cel, i la realitat és que la gent avui no arriba a finals de mes. I quan li he criticat que no ha esgotat el temps és que li he criticat que no parlàs dels problemes de la gent, que la gent no arriba a final de mes -bé, jo, si vostè pot ser concís, beníssim-, però jo li deman: parli dels problemes de la gent, que la gent no arriba a final de mes; que si li diuen: se t'acabarà el contracte d'aquí a sis mesos, la gent està sis mesos passant pena perquè sap que no trobarà un contracte a un preu similar. I això li passa a tothom, Sr. Mateo, surti del búnquer.

I acab, vostès diuen que no hi ha possibilitat de solucions a curt termini, nosaltres n'hi hem proposades infinites, li hem proposat que les ajudes es transformin en desgravacions fiscals, perquè siguin automàtiques, i vostè hi ha votat en contra.

Li hem proposat una garantia d'habitatge protegit, perquè la gent que espera un habitatge protegit no té cap culpa que l'administració sigui lenta, i vostè hi ha votat en contra.

Li hem proposat acompanyar legalment aquelles persones vulnerables que no es poden pagar misser i que també pateixen, i vostè hi ha votat en contra.

Li hem proposat que empri els fons de l'IBAVI per a templeig i retracte, i vostè rebutja pisos a 30.000 euros.

I després li hem demanat que limiti els preus del lloguer, i vostè aquí planteja que no...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar.

EL SR. ROSA I GASPAR:

I li dic una cosa en la limitació dels preus del lloguer, quan vostès diuen que hi estan en contra perquè no funciona, perquè això lleva oferta del mercat, vostès el que diuen és que és legítim que, en una situació d'emergència d'habitatge, hi hagi gent que tengui els pisos buits.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el diputat Josep Castells, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. I, Sr. Mateo, em sap molt greu que l'intent que he fet jo d'evitar aquell maniqueisme, hagi rebut, per part seva, és a dir, bé, el Sr. Castells ha intentat dulcificar; no, jo no he intentat dulcificar res, he intentat explicar una realitat, una realitat que tothom, honestament, reconeixerà. I a mi, i de vegades li he dit, a mi m'estranya que vostè, que és una persona que ve de l'acadèmia, caigui en la frivolitat de dir *el anterior gobierno no hizo nada*. I li he dit, això és que me molesta, perquè jo, tot i que vaig criticar molt les polítiques o les pseudopolítiques d'habitatge de l'anterior govern, no accept intel·lectualment que es digui que no es va fer res, igual que tampoc acceptaria dir que vostès no fan res. Bé, vostès fan coses que jo critic, perquè li he dit que són polítiques lentes, que són polítiques porugues i que són polítiques contraproduents.

M'agradaria, jo crec,... i si de qualche conseller ho esper és de vostè, que intentem fer un debat polític, que no caigui en aquest maniqueisme tan reduccionista.

Vostè ha manifestat, se sent molt satisfet dels 65 habitatges del Lloguer Segur, passem ara a les mesures a curt termini, amb les que podríem estar d'acord, Lloguer Segur. Vostè, home, ha arribat a un punt, Sr. Mateo, que tregui pit dels 65 habitatges de Lloguer Segur perquè els compara amb els 17 que va aconseguir..., escolti, tan baix ha caigut? Tan poc exigent està? Ja se sent satisfet amb els 65 habitatges de Lloguer Segur? Home, no, a mi amb això em decep molt, Sr. Mateo, vostè hauria de reconèixer que això no ha funcionat com vostè pretenia i que ja ho millorarà. Si el seu llindar d'èxit és comparar-ho amb un altre dispositiu, que no té res a veure amb això i que és molt més complex, que va posar en marxa l'anterior govern, doncs malament.

A més a més, es contradiuen amb el relat, perquè vostès continuen amb el relat que la gent no lloga perquè té por dels inquilins. Escolti, si tenen el programa de Lloguer Segur, si això fos veritat, la gent estaria al programa de Lloguer Segur. Per què la gent no està al programa de Lloguer Segur? Perquè aquest no és el problema pel qual la gent no lloga, la gent no lloga perquè té altres maneres de treure més bon profit dels seus habitatges buits. Per tant, passem al tema, al de la segona residència, que ha merescut molt poc interès i molta poca atenció per la seva part.

Nosaltres també hem proposat maneres d'evitar la "secundarització" de l'habitatge i a vostès no els interessa, no els interessa perquè això va en contra d'uns interessos, d'uns altres interessos, de la seva clientela política, que jo puc respectar, però que el resultat és que vostès venen habitatge per a d'aquí 10 anys. Per tant, vostè digui clarament, Sr. Mateo, que vostè no ofereix solucions als problemes actuals de la gent que pateix problemes d'habitatge, perquè l'única solució que els dóna a curt termini és Lloguer Segur, que n'han regulat 65.

Per tant, vostè reconegui, no, ciutadans de les Illes Balears, no tenim solució a curt termini amb els problemes de l'habitatge, no en tenim, tot el que fem és a llarg termini. Reconegui-ho, perquè, és clar, tot el que diu: *"hemos puesto sobre la mesa, hemos puesto sobre la mesa, hemos puesto"*

sobre la mesa”, *sobre la mesa* han posat papers, és el que li he dit en broma, ni *power points*, han posat papers. Vostè diu, *hemos puesto sobre la mesa*, vol dir projectes que vostès tenen de coses que es faran algun dia. Per tant, no tenen solucions a curt termini.

No vull acabar sense parlar de la gravadora perquè, és clar, vaig demanar aquesta compareixença per parlar del tema de la gravadora, vostè diu que vostè no van amb gravadores a les reunions. Ja ho sabem, aquest és el problema que li diu la Sra. Cañadas, perquè si hi haguessin anat amb gravadora, ara no hauriem hagut de demanar aquesta compareixença, podríem haver demanat les gravacions i ja està. És a dir, aquí el problema, i em sembla prou greu, Sr. Mateo, que li va dir la Sra. Cañadas, és que hi ha pactes polítics que vostès no han complert. I la Sra. Cañadas ha estat molt clara, i ho ha dit, ho ha dit també sobre *la mesa*, ha dit: “*hay proyectos sobre la mesa* -li ha dit- *usted sabe que hay proyectos sobre la mesa* perquè es construeixin aquests 20.000 habitatges”. I nosaltres això és el que volíem saber, que vostè ens digués quins són aquests *proyectos sobre la mesa*, perquè això vàlida la nostra sospita que vostès fan urbanisme a la carta i que fan legislació a la carta.

(*Alguns aplaudiments*)

I que la Sra. Cañadas assisteix al seu despatx amb una carpeta sota el braç, amb uns projectes per posar *sobre la mesa* i que aquesta és la condició que li posa per votar a favor d'un decret llei, i després donar suport a una sèrie d'esmenes. I llavors la Sra. Cañadas, doncs, home, vol anar amb gravadores perquè em sembla prou evident que a aquestes reunions que vostès van tenir, doncs, amb els projectes *sobre la mesa* que ella li va posar, doncs hi havia tota una sèrie d'àrees de transició per desenvolupar, a municipis que evidentment no eren Palma, són municipis de més de 20.000 habitants que no són Palma, doncs, perquè hi havia l'expectativa que la clientela política de la Sra. Cañadas, que és qui li posa els projectes dins la carpeta, es poguessin beneficiar d'aquesta normativa.

I vostès, pel motiu que sigui, i això ho vam veure de forma descarnada a la pregunta que li va fer la Sra. Cañadas a la Sra. Prohens, pel motiu que sigui, vostès li varen donar una expectativa a la Sra. Cañadas i després aquella expectativa s'ha frustrat. I crec que hagués estat bé que hagués estat vostè almenys tan sincer com ho ha estat la Sra. Cañadas, que ens ha explicat com funcionen aquestes coses.

Per tant, vostè, perdoni que li ho digui, Sr. Mateo, ja pot cantar missa, però és que la Sra. Cañadas ho ha explicat clarament, vostè diu: “*todo lo que pactamos está en el BOIB*”. Home, si això fos així, la Sra. Cañadas no hagués parlat de gravadores. El que hi ha al BOIB ja ho sabem, tot i que ja saben que jo vaig ser molt crític de com va arribar d'aquest parlament al BOIB aquesta llei, perquè crec que el procediment no va ser exemplar, que diguem. Però, és clar, el problema no és el que hi ha al BOIB...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... el problema rau en el que no hi ha al BOIB, Sr. Mateo.

I aquí el que ha quedat molt clar, amb tot aquest episodi tan poc edificant, perdonin el joc de paraules, en aquest episodi tan poc edificant, és que es fa urbanisme a la carta i, evidentment, aquest és un tema que, sempre que tinguem ocasió, des de MÉS per Menorca denunciarem.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sra. Pocoví.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Sr. Conseller, gràcies pels seus aclariments clars, precisos i demostren fermesa. És evident que aquest govern ha posat les bases per a un canvi de rumb en habitatge, un canvi que estam convençuts que els resultats arribaran més prest que tard. Més habitatge assequible per a la gent d'aquí, per a famílies, per a joves que volen quedar a les nostres illes. Tots som conscients que, en matèria d'habitatge, el canvi no és immediat, que per molt ambicioses, necessàries i urgents que siguin les mesures, requereixen de temps. Precisament per això valoram la seva decisió i valentia sostinguda.

Un govern que actua i que no es queda amb promeses buides. L'aposta d'aquest govern per incrementar l'oferta d'habitatge assequible destinada a residents es clara i contundent. Aquesta estratègia no és limitada a controlar preus o a intervenir el mercat, com pretén l'esquerra, sinó que se sustenta en una base, generar més habitatge per a la ciutadania amb programes públics en col·laboració amb els ajuntaments i amb el sector privat.

Ara bé, Sr. Conseller, està clar que perquè aquestes mesures funcionin, és necessari que tinguin un marc legal adequat, molt difícil de tenir, per no dir impossible, amb el president Sánchez tan aferrat a la seva Llei estatal d'habitatge com a la seva cadira a la Moncloa.

Protecció a l'ocupació il·legal i a la “iniquiocupació”. Qui vol posar un pis en el mercat sabent que després no el podrà recuperar? Ningú, ni tan sols els diputats de l'esquerra...

(*Remor de veus*)

... I la solució és molt senzilla, desbloquejar la Llei antiocupació, aprovada en el Senat pel Grup Popular, amb esmenes proposades pel Partit Popular, i lamentablement bloquejada al Congrés per la Sra. Armengol. Això permetria incrementar l'oferta de lloguer.

Declaració de zones tensionades. El nostre grup valoram que aquest govern es negui a aplicar mesures que han fracassat, caure en receptes que ja han demostrat que no funcionen. Si miram territoris aquí on s'ha aplicat, el Sr. Pons ens ha parlat de La Corunya, no tenc dades, però sí de Catalunya, a Catalunya el lloguer ha baixat, l'oferta de lloguer un 20%; la demanda és exagerada i els preus continuen pujant. Sí, els preus per metre quadrat segueixen augmentant.

Sr. Conseller, el nostre grup l'animam a seguir pel mateix camí, no faci que cas de les lliçons de l'esquerra, perquè està clar que les seves polítiques no funcionen, no saben aplicar polítiques que funcionen. Sí, de fet, hagués estat així, avui no serien a l'oposició. A més, recordar quina va ser la seva política d'habitatge durant els seus anys: pujades desorbitades del preu, compra un 80%, el lloguer un 90%, aparició d'assentaments i barris d'autocaravanes, milers d'habitatges amb noves promocions públiques anunciades que no arribaren, vàrem haver d'esperar cinc anys per al seu primer habitatge protegit i 6 les expropiacions a grans tenidors. Els sap greu que vostè digui que en dos anys ha tret 60 habitatges a través del programa Lloguer Segur, però és que amb ells només varen ser 18, els sap greu, però és que és una realitat. I això sense oblidar els seus 3.000 xalets en rústic, barris de luxe al Nou Llevant i autoritzar 92.000 places turístiques restant habitatge a la gent d'aquí. Això demostra que era necessari un canvi, un canvi urgent, i així es varen pronunciar els ciutadans.

Per tant, que aquest govern aposti per l'habitatge assequible per a la gent d'aquí no és només correcte, sinó que és summament imprescindible. I, Sr. Conseller, no ho dubti, el camí triat és el correcte: desbloquejar sòl, impulsar noves promocions públiques, comptar amb la col·laboració publicoprivada, incentivar el lloguer assequible i facilitar l'accés als joves és una mostra que aquest govern no just promet, sinó que actua, i els resultats comencen a ser visibles.

Sr. Conseller, no es deixi intimidar per la crítica fàcil i el fum de l'esquerra, deixi que els que només cerquen la crítica fàcil continuïn amb el seu renou. El nostre prec és clar i rotund, continuï pel camí del canvi i lideri amb coherència, prengui decisions valentes i decidides i impulsi mesures per generar habitatge real per a la gent d'aquí.

Enhorabona...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... per la seva feina i a seguir per aquest camí del canvi. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pocoví. Per tancar el debat, té la paraula el conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat, Sr. Mateo, té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias de nuevo a todos los diputados y distintos portavoces que han realizado las aportaciones en este debate, en esta comparecencia.

Simplemente por poner un poco... fin a este momento, Sr. Pons, lo que queda muy claro, y a estas alturas creo que queda fuera de cualquier duda, es que durante sus ocho años de gobierno, si bien me ha hablado de 521 viviendas, que quedaban 209 por entregar, más las 16 de... de las 16...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... sí, sí, sí..., más las 16 viviendas expropiadas a grandes tenedores, esto no es una auténtica... esto no es una política de vivienda, Sr. Pons, esto no es una política de vivienda.

(Remor de veus)

Y después de ocho años, donde el precio de la vivienda - vuelvo a repetir- de 2015 a 2023 subió en compra y alquiler un 80% y un 90%, respectivamente, esta no es la respuesta que tiene que dar un gobierno serio. Entonces, cuando pone en tela de juicio la actuación de este gobierno, desde luego, pues me llama la atención que lo haga de esta manera y no teniendo en cuenta..., lo vuelvo a repetir, ¿eh?, porque yo aquí he podido reconocer que alguna medida de las adoptadas en su Ley de vivienda es una medida positiva, no le he oído al Partido Socialista desde que soy..., bueno, ni desde cuando era diputado ni..., bueno, nunca, un cero por cien, un 0,1 de autocritica, ninguna, de sus ocho años de gobierno en materia de vivienda, ninguna,...

(Remor de veus)

... ninguna.

Y, desde luego, cuando habla de las medidas sobre topas el precio del alquiler, volvemos a lo mismo, ha puesto aquí el... se ha hablado de A Coruña, sin ir más lejos, no, es que, vamos a ver, donde más tiempo lleva aplicándose esa medida, que es en Cataluña, y en Barcelona, para ser más concretos, es una medida que no ha dado buenos resultados, que ha sido un fracaso, que ha retirado más del 20% de la oferta de vivienda, más del 20% de la oferta del alquiler ha sido retirada del mercado, del maldito mercado, ¿no, Sr. Rosa?, pero ha sido retirada un 20% esa oferta, y ha aumentado el precio, porque lo que se ha quedado es vivienda de menor proporción y, por lo tanto, el metro cuadrado, en definitiva, ha subido si tenemos en cuenta esas dimensiones de las viviendas. Esto es así.

Por lo tanto, cuando usted me dice: "¿Estamos mejor o estamos peor"? Hombre, desde luego, si ustedes hubieran ejecutado una buena política de vivienda, ahora podría decir que estamos mejor,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... pero no es así, porque -vuelvo a repetir- la política de vivienda, una buena política de vivienda es una política de vivienda que no se puede marcar de un año para el otro, de un día para el otro,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... es una política que requiere de largo plazo, es una política que requiere adoptar decisiones de acuerdo con datos. Ahora estamos poniendo en marcha el Observatorio de la Vivienda, ahora se está poniendo en marcha...

(Remor de veus)

... Por fin, se está poniendo en marcha ese Observatorio de la Vivienda.

Y, vuelvo a repetir, puede enseñar la foto del anverso, del reverso o del revés, me da igual, es falso que se pactara algo distinto a lo dicho en la ley, en la Ley 4/2025, absolutamente falso.

Por lo tanto, yo lo que sí haría..., usted me dice que se me debería caer la cara de vergüenza. Yo creo que usted, cuando aparece aquí y en este atril, siembra dudas y pone en tela de juicio la honorabilidad de todo el equipo de trabajo que ha puesto en marcha esta ley y todo el plan de gobierno, a usted se le debería caer la cara de vergüenza,...

(Alguns aplaudiments)

...¡a usted se le debería caer la cara de vergüenza!...

(Alguns aplaudiments)

No tengo absolutamente nada más que decirle.

Sra. Cañadas, vuelvo a repetir, no estaremos de acuerdo en determinados aspectos sobre las AT, ni su alcance, ni cómo debieran realizarse determinados aspectos, yo lo que sí tengo claro es que, ahora mismo, sin las AT en Palma hay 1.900 viviendas planificadas y viviendas a precios asequibles, con esos dos PRE, esos proyectos de Son Güells y Son Puigdorfilá, ahora mismo son 1.900 viviendas.

Y vamos a continuar en esa línea, porque lo que hemos puesto sobre la mesa es un plan muy ambicioso, es un plan muy valiente para, precisamente, desbloquear ese suelo que es imprescindible, y en eso estoy de acuerdo, es imprescindible desbloquear suelo, pero primero desbloqueemos el urbano y urbanizable para afrontar este problema que tenemos en la vivienda. Y, desde luego, somos muy conscientes.

Yo creo que todos, aunque a veces utilicemos palabras más gruesas, si no estamos de acuerdo con lo que decimos los unos con los otros, yo creo que estamos todos de acuerdo en que somos conscientes del problema que afrontamos, quiero pensar que todos somos muy conscientes del drama humano que se haya detrás del desafío de la vivienda, quiero pensar que esto es así.

Y, desde luego, lo que no me gusta es que se ponga en tela de juicio que no se están adoptando desde este govern todas las medidas, todas las herramientas a nuestro alcance para tratar de erradicar ese problema, y le garantizo que esto está siendo así.

Luego, en cuanto a MÉS, y hablo en su conjunto a los dos MÉS, MÉS per Mallorca y MÉS per Menorca, lo digo porque, básicamente, los dos han acabado de una manera muy clara, no solo han sido ustedes tremendamente demagógicos, sino que además tremendamente populistas, tremendament populistas. Lo digo porque, de nuevo, de una manera sutil, porque ustedes son más sutiles que el Sr. Pons... -el Sr. Pons, viene aquí abiertamente y me dice que no tengo vergüenza y se queda tan ancho, ¿no?...

(Remor de veus i algunes rialles)

... como si no... como si no lloviera, así es la buena educación parlamentaria-, pero ustedes de forma sutil, de forma sutil, lo que han dicho es que directamente no venimos a solucionar el problema de la vivienda, sino a maximizar beneficios, y que lo que hemos hecho es, sinceramente, únicamente, pensar en aquellos que más tienen, en promotores y constructores para ponérselo a su disposición, para que reine el mercado sobre cualquier otra cosa y que no pensamos en los intereses de los ciudadanos.

Esto, francamente, ¿qué quiere que le diga?, es profundamente demagógico, es falso y es populista. Lo digo porque no es en eso en lo que está pesando este govern y no lo está pensando desde el primer momento.

Y ahora, Sr. Rosa, es que a lo mejor ahora si vuelvo a contarle todo el plan de choque, sí que agotaría los trece minutos y posiblemente muchos más. Pero es cierto...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... pero es cierto que desde el primer momento se ha puesto sobre la mesa un plan de choque muy ambicioso y muy valiente. La ley 3/2024 lo que pretendía es: "Oye, pues, esos edificios con los que ya contamos, esos locales de negocio que puedan estar abandonados, vamos a ver si los podemos convertir en viviendas". Y, de hecho, ya tenemos los primeros resultados y a precios asequibles -y a precios asequibles- de 169.000 a 214.000 en Manacor, precios asequibles.

Luego, también les hablamos de división de vivienda, de aumento en alturas, todo esto al final se puso sobre la mesa, pero nada más entrar este govern, desde el primer día, con el plan de emergencia habitacional, y aquí, desde luego, no me cansaré de repetir el excelente trabajo que realizó Marta Vidal, mi predecesora en ese punto, porque fue extraordinario poner en marcha ese plan. ambicioso plan de la Ley de emergencia habitacional, convalidada en este parlamento, por cierto, como Ley 3/2024.

Luego, a partir de ahí, no nos quedamos satisfechos, porque no podemos quedarnos satisfechos porque sabemos que, aunque el problema de la vivienda no es un problema que se tenga que solucionar de hoy para mañana, por desgracia, tratamos de poner todas las medidas para tratar de acercarnos

a la solución lo antes posible. Y, por eso, ponemos en marcha, entre los programas Construir per Llogar, el programa Lloguer Segur y, sin quedarnos todavía ahí, apostamos porque tenemos... hay que liberar suelo, tenemos que desbloquear suelo, hay que desbloquear suelo, este urbano y urbanizable con el que debemos contar para tener más viviendas, porque ahora ya parece que estamos de acuerdo todos, estamos ante un problema de oferta.

Por lo tanto, en esas estamos y la mayoría de esas..., por cierto, se ha hablado, ¿no?, de las medidas que se pueden adoptar en otras comunidades autónomas, ¿puede que otras no tengan el mismo problema o no tengan problemas? Por supuesto que sí, el problema de la vivienda no es un problema de las Illes Balears,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -no, no-, ni es un problema... -no, no-, ni es un problema de Madrid tampoco, es un problema nacional, es un problema europeo, es un problema mundial. De esto somos conscientes, no estamos descubriendo nada nuevo, Sr. Rosa, en este sentido. Pero, también le digo que la mayor parte de medidas que se van adoptando en nuestro país van en la misma dirección y, de hecho, algunas de ellas se sostienen sobre las que hemos adoptado aquí, en Baleares,...

(Algunes aplaudiments)

... esa es la realidad, esa es la realidad.

Y usted me dice, se solucionará, ¿puede decir a los ciudadanos que se solucionará el problema en el año 2026? Ojalá, ojalá pudiera decir en este parlamento y pudiera afirmar que el problema de la vivienda se solventará en el año 2026, todo este desafío que tenemos ante nosotros, ojalá; pero, les digo, y vuelvo a insistir, y vuelvo a insistir porque no me resisto a que, de una vez por todas, en algún momento, sean capaces de hacer un mínimo, pero un mínimo de autocritica, un mínimo de autocritica, que siguen sin hacerlo. Porque de nuevo acuden al alquiler turístico, cuando de nuevo -no está mi compañero, Jaume Bauzá-, pero, de nuevo, saben que durante sus ocho años fue cuando subió 115.000 plazas el alquiler turístico...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

... Y Que durante sus ocho años, en ningún momento hubo una lucha seria e incansable por el alquiler turístico ilegal, la que comenzó se comenzó en Eivissa por el presidente aquí, el diputado y presidente del Consell de Eivissa,...

(Algunes aplaudiments)

... el fue quien comenzó la lucha seria contra de alquiler turístico ilegal, aquí se comenzó, aquí, ni más ni menos.

Y luego, para acabar con usted, Sr. Rosa, lo de siempre, habla del tema de ayudas, desgravaciones fiscales, garantías de la vivienda protegida, limitar el precio del alquiler, y estamos en lo de siempre, Sr. Rosa, todas sus medidas, siempre desde

la oposición, cuando gobiernan no se acuerdan de ninguna de estas, es una cosa muy curiosa.

Sr. Castells, vuelvo a repetir, es verdad, el govern anterior, si alguna vez lo he expresado así, es cierto que en el fragor de la batalla de las preguntas parlamentarias, he podido decir “no ha hecho nada en materia vivienda”, hizo cosas en materia de vivienda, pero es cierto que lo único que hizo fue centrar el tiro, un único objetivo, que era aumentar el parque público de vivienda, lo único. Cuando se critica por qué no se han entregado todas, cuidado, que en cuanto a la entrega es que en muchas de ellas se utilizaron unas técnicas constructivas que están dando mucho que hablar y que, de momento..., de hecho, en algunos casos, no permiten que se puedan entregar esas viviendas. Pero las viviendas que están en condiciones de ser entregadas se han entregado todas. Lo contrario sería una responsabilidad por mi parte.

Por lo tanto, en esto no quiero que haya ninguna duda.

Entonces, vuelvo a repetir, es cierto que durante el anterior govern se apostó, la única apuesta era política pública de vivienda, y si nos ceñimos a los números que ha mencionado aquí el Sr. Pons, pues, francamente.

Y diciéndole, no es para sacar pecho, eh, ni yo sacó pecho sobre el Lloguer Segur, no lo hago, simplemente he constatado unos datos que, cuando se critica el programa, y cuando yo lo que veo de quienes me critican es que sobre la mesa pusieron en cinco años 5 viviendas y 16 de expropiación,...

(Algunes aplaudiments)

... pues, hombre, por favor, al menos que vayan con cuidado, porque aquí sí que hay 65 familias que están viviendo en pisos y con proyecto de vida. Y esto está así en menos de un año, en menos de un año.

Y, desde luego, como se lo he dicho al Sr. Rosa, no, no, aquí no hay urbanismo a la carta, lo que ha hecho usted hoy es populismo a la carta, eso es lo que ha hecho usted hoy, acusándome de esa manera, no, no, no, y eso por aquí no vamos..., por aquí no lo voy a aceptar, desde luego que no. Tenemos un plan de choque, queremos más vivienda asequible para residentes. Es cierto que todo esto necesita tiempo, pero también se lo digo, y Sra. Pocoví, le agradezco mucho sus palabras, se las agradezco porque, al final, todos sabemos, y vuelvo a repetir que no es una labor fácil, no es sencillo, sabemos que el desafío al que hacemos frente tiene sus dificultades, pero no vamos a bajar los brazos, seguimos en ello, desde el primer día y vamos a continuar hasta el último, hasta que los ciudadanos digan que nos tenemos que ir.

Y esa va a ser, ese es, eso es lo que me va a guiar de aquí hasta final de legislatura. Y vuelvo a insistir, que esto es muy importante, porque detrás de estas políticas, detrás de este conseller que hoy está aquí hablando 30, 20, 20, detrás de este conseller, hay un extraordinario equipo, tanto en el IBAVI, como en la Dirección General de Vivienda, excelentes profesionales que, de verdad, desde el principio, desde el primer día, desde el primer día, se están dejando el alma y, en

algunos casos se están dejando la salud, por luchar por este problema de la vivienda.

Por lo tanto, y con esto voy terminando, las demás críticas, y que, es verdad, que nos gustaría resultados más rápidos, que nos gustaría que hubiera políticas de vivienda que fueran mucho más efectivas, que nos gustaría que todos estuviéramos de acuerdo en todas las políticas a aplicar, sí, y asumo la parte crítica y aquellos errores de los que cometa, que cometeré y cometo, y los asumo con gusto; ahora, vuelvo a repetir, que se ponga en tela de juicio la honorabilidad de este govern, la honorabilidad de este equipo de trabajo, esto no lo voy a consentir.

Y con esto termino, vuelvo a repetir: no nos van a distraer, no la van a conseguir, no nos van a desviar del resultado final, el ruido a veces en el Parlamento puede parecer, pues eso, que nos distrae de nuestras ocupaciones, pero no es así. El equipo de trabajo con el que cuento, nuestra presidenta y todo el equipo de Govern que está presente hoy aquí, así como los diputados del Grupo Parlamentario Popular, tenemos muy claro qué es lo que perseguimos. Y volvemos a repetirlo: queremos más vivienda asequible para los residentes en nuestras islas, sabemos del reto, pero estamos seguros de que podemos afrontarlo y lo vamos a conseguir.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, conseller.

V. Compareixença, amb debat i votació, del vicepresident primer i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2026 (escrit [RGE núm. 17194/25](#), del Govern de les Illes Balears).

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença, amb debat i votació, del Vicepresident Primer i Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2026. En primer lloc, la intervenció del vicepresident, el Sr. Costa té la paraula.

(Alguns aplaudiments i exclamacions)

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

President, diputades, diputats. Comparesc avui en aquesta cambra per presentar, explicar i defensar el límit màxim de despesa no financera, més conegut com el sostre de despesa, de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'exercici 2026. Ho faig des de la convicció que governar no és simplement gestionar el que ja existeix, sinó anticipar-se, planificar, decidir i assumir els deures que ens corresponen com a servidors públics.

Aquest sostre de despesa no és una formalitat, ni un acte comptable, ni un procediment, és el primer pas, la base, el fonament imprescindible per elaborar els futurs pressuposts que han de garantir la continuïtat i el reforç dels serveis públics que mantenen cohesionada la nostra societat.

Som conscients que governam en minoria i que cada passa requereix diàleg, negociació i molta pedagogia política. Ho hem fet des del primer dia, perquè entenem la política com un exercici de responsabilitat compartida i no com una lluita permanent per imposar interessos partidistes. I, malgrat les dificultats pròpies d'una minoria parlamentària, hem aconseguit aprovar dos pressuposts, lleis fonamentals en habitatge, contenció turística, conciliació o simplificació administrativa i reformes importants que han situat les Illes Balears en una posició d'estabilitat econòmica i social, fins i tot en temps de turbulències. Aquesta és la realitat i aquest és el marc des del qual comparesc avui, amb un objectiu molt clar, explicar per què és necessari aprovar aquest sostre de despesa, quins són els seus continguts, quina és la seva rellevància i quines són les conseqüències de no fer-ho.

Permeti'm començar per una qüestió essencial, una evidència que convé recordar, aquest govern disposa d'uns pressuposts vigents per al 2025, aprovats fa tan sols uns mesos. Uns pressuposts que ens han permès governar amb tranquil·litat, executar polítiques públiques i mantenir la comunitat en una senda de creixement. Però la política seriosa no es fa pensant només en l'avui, governar des de la responsabilitat exigeix mirar més enllà, pensar en les necessitats que tendrem l'any que ve i, fins i tot, les que tendrem d'aquí a cinc anys, deu, o fins i tot, vint anys, i no limitar-nos a la comoditat d'una pròrroga pressupostària. La pròrroga ens permetria seguir funcionant, sí, però, evidentment, el que volem és aprovar uns nous pressuposts que responguin a la realitat actual de les Illes Balears.

I quina és la realitat? És la d'una comunitat autònoma que creix demogràficament -de fet, creix demogràficament com cap altra comunitat autònoma d'Espanya-, que afronta un increment constant de pressió sobre la sanitat, sobre l'educació, sobre els serveis socials i que necessita més professionals, més infraestructures i més inversió de manera immediata. És la realitat d'un sistema educatiu que ha d'atendre més alumnat, més diversitat i més necessitats de suport. És la realitat d'un sistema sanitari que necessita reforçar, no sols l'atenció primària i hospitalària, sinó també àrees com la salut mental, àmbits que requereixen recursos sostinguts i planificació estable. És la realitat d'un mercat laboral dinàmic, d'un teixit empresarial que reclama estabilitat per invertir i per créixer, i d'un sector públic que necessita seguretat per gestionar plantilles i compromisos plurianuals.

Un govern responsable, davant aquest context, no es pot permetre mirar cap a una altra banda, la nostra responsabilitat consisteix en prendre les decisions polítiques que més beneficiïn els ciutadans de les Illes Balears i defensar els seus interessos davant qui faci falta i per sobre de qualsevol interès partidista. És per això que avui presentam i defensam en aquesta cambra un límit màxim de despesa no financera, que ascendeix a 6.924,4 milions d'euros, la xifra més elevada de la història d'aquesta comunitat autònoma. Aquest import implica,

ho saben perfectament, un increment de 361 milions d'euros respecte del sostre de despesa i dels pressuposts d'enguany, representa un 5,5% més. Una xifra que no és fruit de la casualitat, sinó que és fruit, en aquest cas, de l'important dinamisme econòmic que mostren les nostres illes, gràcies -reiter-, gràcies als centenars de milers de treballadors i a les desenes de milers d'empresaris i autònoms que, dia rere dia, fan unes illes millors. El dinamisme és gràcies a ells i els ho vull agrair des d'aquesta tribuna.

I què implica aquesta xifra, a la pràctica? Implica disposar de més recursos per a la sanitat, en un moment en què la demanda creix i les necessitats s'intensifiquen. Implica poder continuar invertint en educació, un àmbit on la població escolar augmenta cada dia i, per tant, es requereixen més centres educatius, més docents i més programes de suport, entre d'altres. Implica poder reforçar els serveis socials, el suport a les famílies i l'atenció a la dependència i a la discapacitat, que són eines fonamentals de protecció i també de cohesió social. Implica seguir invertint en habitatge públic i en polítiques que ajudin les famílies i els joves a tenir accés a la seva llar. Implica poder transformar el nostre model econòmic, donar suport a la innovació, a la recerca, a les empreses emergents, a l'emprenedoria, a la transició energètica, a la transformació digital i a la sostenibilitat, que són els pilars que han de garantir la prosperitat del futur d'aquestes illes.

I tot això ho volem fer mantenint l'equilibri pressupostari, unes despeses equivalents als ingressos, un objectiu de dèficit zero, una fita que situa les Illes Balears com una de les comunitats autònomes més responsables i solvents fiscalment. No gastam més del que tenim, no carregam el futur de deute innecessari, no deixam a les nostres famílies, els nostres fills i nets, el cost de les polítiques d'avui.

I encara i així, reforçam serveis públics, en tres anys, els serveis públics d'aquesta comunitat autònoma es veurien incrementats, si sumam els 361 d'enguany, o del sostre de 2026, es veurien incrementats en quasi 1.000 milions d'euros més...

(Algunes aplaudiments)

... Per tant... I, a més, consolidam una de les principals polítiques del canvi en aquestes illes, sí, les baixades d'imposts, les baixades d'imposts per a la gent d'aquí. Sí, gràcies a la reforma fiscal que hem implementat, o que ha implementat el Govern de Marga Prohens, més de 20.000 famílies no han pagat ni un sol euro a l'hora de rebre la seva...

(Algunes aplaudiments)

... -reiter-, la seva herència. Prop de 2.000 joves menors de 30 anys no han pagat ni un sol euro d'imposts per comprar el seu primer habitatge habitual, en aquestes illes. Quasi 3.000 joves menors de 36 anys, famílies nombroses o monoparentals, han pagat la meitat del que pagaven amb el Govern d'Armengol, amb un estalvi mitjà superior al 10.000 euros i més de 100.000 -reiter-, 100.000 ciutadans d'aquestes illes s'han pogut beneficiar d'alguna de les deduccions a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

(Algunes aplaudiments)

Amb tot, podem dir amb orgull que amb el Govern de Marga Prohens, la gent d'aquí -reiter-, la gent d'aquí, s'ha estalviat, ja a dia d'avui, prop de 900 milions d'euros...

(Algunes aplaudiments)

... 900 milions d'euros que han quedat allà on estan millor, dins les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears, allà és on estan millor. I tot i les contundents baixades d'imposts, no només no s'ha produït l'apocalipsi de les retallades, que pronosticava sempre l'esquerra, sinó que, com he dit abans, en tres anys hem reforçat els serveis públics fonamentals d'aquesta comunitat autònoma en quasi mil milions d'euros. I no només això. La nostra política fiscal i pressupostària no és improvisada, és coherent, rigorosa i orientada a garantir que els recursos públics, que són de tots, es gestionin amb la màxima responsabilitat.

I aquesta responsabilitat es fa visible també amb la reducció del deute, un deute que hem aconseguit disminuir en més de 550 milions d'euros en poc més de dos anys, situant-nos en nivells que no es veien des del 2011 i, al mateix temps, situant-nos per sota de la mitjana, ja, del conjunt de comunitats autònomes. Tancarem el 2025 per sota del 18%, la mitjana se situarà al voltant del 20% del PIB...

(Algunes aplaudiments)

... En conseqüència, una dada que jo crec que és prou interessant.

Aquest és, per tant, el context econòmic que ens permet presentar el sostre de despesa amb la solvència i la tranquil·litat de saber que fem el que toca, que fem el que és just i que fem el que és el millor per a la gent d'aquí. Però, com saben, el sostre no és només una qüestió econòmica, és també una qüestió política i sobretot, de voluntat política. Com és costum en aquesta legislatura, un cop aprovat el sostre de despesa en el Consell de Govern, iniciam una ronda de contactes amb tots els grups parlamentaris. Ho vàrem fer amb la mà estesa, amb la voluntat d'acord, amb transparència total i amb només dues condicions: la primera, que la negociació fos sobre qüestions econòmiques, sobre qüestions pressupostàries, perquè això és el que correspon a un debat de sostre de despesa, i perquè aquest govern ha deixat sempre molt clar que no entrarà en intercanvis de cromos.

I la segona, que sí iniciàvem converses per acordar i, en el seu cas, aprovar el sostre de despesa, fos perquè existia també voluntat de debatre i intentar aprovar els pressuposts de la comunitat autònoma per al 2026. No volíem negociacions de cartró pedra, no volíem converses dissimulades, no volíem escenificacions per justificar posicionaments ideològics que ja venien dictats des de fora de les Illes Balears.

En aquest procés hem trobat posicions molt diferents, el Partit Popular, lògicament, s'ha mostrat a favor, hi ha mostrat suport; el diputat de Formentera, el Sr. Llorenç Córdoba, també, amb el matis raonable de condicionar aquest suport al compliment dels acords d'investidura que acomplim i que,

evidentment, seguirem acomplint tota la legislatura. En canvi, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Unides Podem han descartat qualsevol possibilitat d'acord des del primer moment. És una posició legítima, es pot ser una oposició -potser, eh- és una oposició coherent, ho és, de fet, amb el seu ideari, però no és una oposició responsable, perquè renunciem al diàleg ja des del minut 1 i, a la vegada, no contribueixen a la millora del benestar de la ciutadania d'aquestes illes. Per tant, potser és una posició ideològicament encertada, però no és una oposició responsable ni beneficiosa per als ciutadans.

I després hi ha dos grups que públicament havien expressat voluntat de negociar i els ho vull agrair, el Partit Socialista i VOX han mostrat, des del primer moment, predisposició, almenys, a negociar, i reiter el meu agraïment en aquest sentit.

Ens proposaren mesures, el Partit Socialista, perdó, la negociació va derivar molt aviat a demandes que he de reconèixer que traspassaven les línies vermelles d'aquest govern, ens proposaren mesures que afectarien, o així ho creiem, negativament, un diàleg social al qual el Govern de Marga Prohens mai no renunciarà, i menysprearen o menysprearien el Pacte per la sostenibilitat en el qual s'han format, a dia d'avui, més de 500 propostes que han de ser analitzades, debatudes i, si escau, implementades, en el que hi han participat i participen a dia d'avui 140 entitats representatives de la societat civil de les nostres illes.

Per altra banda, altres propostes del Partit Socialista impactarien, o així ho entenem nosaltres evidentment, molt negativament sobre la propietat privada i els drets adquirits per part dels ciutadans i de les empreses de les Illes Balears. O es tractava de propostes fracassades de base, o així ho entenem des del Partit Popular, evidentment, com, per exemple, la fixació de preus màxims de lloguer, jo crec que ha estat molt explícit avui el conseller competent en matèria d'habitatge, fixar preus màxims és fracassar de base, o així ho creiem des del Partit Popular. En conseqüència, no volem cap mal tampoc als ciutadans que tenen municipis on governa el Partit Socialista, tampoc no els volem cap mal a aquests ciutadans, tot el contrari.

O mesures que agreujarien el problema per accedir a un habitatge, la fixació de preus màxims és un claríssim exemple, són polítiques fracassades. En conseqüència, no podem acceptar aquest tipus de plantejaments.

A més, no es pot negociar un sastre i posar com a requisit que el Govern incompleixi el que considera essencial per al bon funcionament de l'economia, polítiques en alguns casos intervencionistes. Creiem que els plantejaments d'aquesta negociació, els ho dic sincerament, creiem que els plantejaments d'aquesta negociació per part del Partit Socialista no era pròpiament del Partit Socialista de les Illes Balears, sinó que eren plantejaments que venien en alguns casos, almenys la fixació de preus màxims, de la seu de Ferraz...

(Remor de veus)

Finalment, no es pot anunciar a bombo i platerets que es té molta voluntat de negociar i d'arribar a un acord per aprovar el sostre de despesa, que, en el fons únicament obri el camí a

presentar uns pressuposts al Parlament, i trenta segons després anunciar que, en cap cas, no es negociaran els pressuposts per al 2026. De què serveix aprovar el sostre de despesa si després es bloquegen els pressuposts? La resposta és molt senzilla, no serveix absolutament de res. Per tant, si algú està disposat a negociar el sostre de despesa, el lògic és que també estigui disposat a negociar els pressuposts. Doncs això no ha succeït en el cas del Partit Socialista.

Pel que fa a VOX, des del Govern de les Illes Balears no ens podem pronunciar en relació amb les peticions de VOX Balears per aprovar el sostre de despesa, senzillament perquè aquestes peticions no han existit. Durant setmanes, el Grup VOX es va negar a negociar el sostre de despesa en al·legar que volia un calendari de compliment dels acords del 2025. Quan es va tenir el calendari, es va utilitzar com a excusa que no s'estava d'acord amb el calendari, per impossibilitar la negociació del sostre. I quan els dimarts passat, des del Govern de les Illes Balears, els vàrem demanar a VOX Balears directament quines eren les peticions concretes per aprovar el sostre de despesa, s'ha obtingut un silenci sepulcral com a resposta.

En conseqüència, podem dir clarament que VOX Balears no ha establert cap condicionant per a l'aprovació del sostre de despesa del 2026, ni coneixem la valoració que en fa, la qual cosa denota, al nostre entendre, que el possible no d'avui, de VOX Balears, al sostre de despesa del 2026 respon en exclusiva a una estratègia de VOX nacional, una estratègia del no a tots i cadascun dels pressuposts que presenten els governs en minoria del Partit Popular a les diverses comunitats autònomes. A dia d'avui, ni una sola comunitat autònoma que governi en minoria té pressuposts, a totes VOX nacional hi ha votat en contra. I VOX Balears no ha pintat res -perdonau que ho digui així, directament- en la negociació.

I aquesta és probablement la conclusió més dolorosa i més trista d'aquesta negociació. Hi ha almenys dos partits en aquesta cambra que no han actuat en funció dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears, sinó en funció de les ordres que han rebut de Madrid. Els partit Socialista defensa els interessos de Ferraz i de la Moncloa, i VOX Balears fa el que li ordenen des del carrer Bambú de Madrid, sense ni tan sols valorar el plantejament del sostre de despesa del 2026 que fem des del Govern en minoria del Partit Popular de les Illes Balears. Per tant, el Govern del Partit Popular de les Illes Balears sí que ha negociat, altres han rebut ordres directes de Madrid per negociar.

I per això, sembla, almenys, que han fet tot el possible perquè aquesta comunitat no tenguí pressuposts el 2026; potser hauríem aconseguit que tengués sostre, però, sens dubte, no hauríem tengut, en cap cas, pressuposts per al 2026. No per discrepàncies tècniques, no per divergències econòmiques, sinó perquè el Govern és del Partit Popular i governam en minoria.

I ho diré amb tota claredat, perquè la ciutadania tenguí tota la informació, Pedro Sánchez i Santiago Abascal prefereixen que les Illes Balears no tenguin pressupost que permetre que aquest govern...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... faci la seva feina. És una decisió estrictament partidista, injusta per a la ciutadania d'aquestes illes i, al nostre entendre, almenys, profundament equivocada.

Per això, avui faig una crida pública a la responsabilitat, deman als ciutadans -perdó-, deman als diputats i diputades del Partit Socialista i de VOX que deixin de pensar en les ordres de Ferraz i de Bambú i pensin d'una vegada per totes en els ciutadans de les Illes Balears, que pensin en el que és millor per als ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, que pensin en la seva responsabilitat institucional, i no ens les ordres que reben des de Madrid.

(Alguns aplaudiments)

Aquest govern continuarà negociant fins al darrer minut, no tancarem cap porta, no bloquejarem cap conversa i no deixarem d'intentar fins al darrer moment cercar punts de trobada. Però que tothom sàpiga, també, que en les negociacions que durà a terme o que ha dut aquest govern no es traspassaran mai les nostres línies vermelles: no renunciarem al bilingüisme cordial, no renunciarem a l'Estatut d'Autonomia, no renunciarem al diàleg social, no renunciarem a la defensa de la propietat privada, no renunciarem, en fi, al programa de govern que majoritàriament votaren els ciutadans de les Illes Balears en el mes de maig del 2023.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Un sostre de despesa i uns pressuposts no són un vot al Govern, no són un vot a un partit, són un vot a la ciutadania de les Illes Balears, són un vot a la sanitat, a l'educació, als serveis socials, a les famílies i als treballadors; són un vot a l'estabilitat de les institucions, a la certesa dels ajuntaments i al futur d'aquestes illes. Aprovar el sostre de despesa i els pressuposts del 2026 és avançar cap a un futur millor.

Diputades i diputats, avui tenim l'oportunitat de demostrar que les Illes Balears es troben per sobre dels interessos partidistes de Madrid. Tenim l'oportunitat de demostrar que aquesta cambra sap actuar amb responsabilitat. Tenim l'oportunitat de demostrar que, malgrat les diferències, tots compartim un objectiu comú, el benestar de la gent d'aquí. Els deman que no desaprofitem aquesta oportunitat, les Illes Balears s'ho mereixen, la nostra gent s'ho mereix, perquè de vegades en el renou quotidià de la política, en la tensió de les negociacions, en les posicions que cada partit adopta per marcar perfil, es perd de vista la dimensió humana del que debatem, no debatem un número, no debatem una fórmula, no debatem un títol d'un document comptable, debatem una eina que condiciona la vida real de les persones reals, de les famílies que treballen cada dia per tirar endavant, dels joves que s'esforcen per construir un futur millor, de la gent gran que necessita serveis i atencions, dels professionals sanitaris que cada dia donen el millor, el millor d'ells mateixos, dels docents que formen les nostres generacions futures, dels treballadors socials, policies locals, personal d'emergència, autònoms, empresaris, agricultors i empleats públics, joves, estudiants, persones que pateixen alguna malaltia, famílies i un llarg etc., tots ells necessiten que Balears funcioni, necessiten que siguem capaços de superar el càlcul partidista de deixar de banda les

ordres de Madrid i de pensar, simplement, en ells, en la gent d'aquí.

Siguem sincers, cap ciutadà de les Illes Balears no millorarà la seva vida si aquesta cambra decideix avui bloquejar i tombar -ho dic així de clar- el sostre de despesa, i els pressuposts per al 2026, ningú. Però si hi ha molts ciutadans que podrien veure's perjudicats com a conseqüència de la decisió que vostès prendran. Per això insisteix en aquesta crida final, una crida que no és partidista, sinó institucional, una crida que no reclama dacions incondicionals ni tampoc renúncies ideològiques, el que deman és que, per sobre de tot, exercim la funció per la qual hem estat elegits, representar la nostra gent, defensar els seus interessos, garantir el funcionament de les institucions i actuar amb responsabilitat.

Cada diputat i cada diputada no serà menys fidel al seu partit per votar avui a favor del sostre de despesa o abstenir-se, almenys, d'un instrument que de facto garanteix i millora els serveis públics, però serà més fidel als ciutadans que representa. Les Illes Balears han avançat sempre quan les seves institucions han estat capaces d'aparcar les diferències i posar el bé comú en el centre. Quan aquest parlament ha actuat amb maduresa, els ciutadans n'han sortit beneficiats.

Per això els torn demanar que estiguin a l'alçada del moment, que votin pensant en els interessos de la gent d'aquí, que votin pensant en les Illes Balears, si ho fem hi guanyarà aquesta comunitat, si no ho fem, hi perdrà tothom. I crec, profundament, que ningú aquí no vol assumir la responsabilitat de perjudicar tothom.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT.

Muchas gracias. Por el Grupo Socialista, Sr. Negueruela, tiene la palabra, por diez minutos.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, presidente. Sr. Costa, ha dicho tantas veces "Madrid" que creo que se ha olvidado un detalle, la única persona que está en Madrid hoy, ahora, volando hacia Madrid, es la presidenta de este gobierno, que no quiere escuchar...

(Alguns aplaudiments)

... Es la presidenta del Gobierno, que no quiere escuchar ni el debate del techo de gasto, no ha venido ni escucharle a usted, y se ha ido a Madrid. Ella sí se ha ido a Madrid, el resto estamos aquí, aquí, haciendo lo que tenemos que hacer...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... para votar el techo de gasto, para debatir sobre el techo de gasto, somos los que estamos aquí, somos los que estamos aquí, hoy, votando, debatiendo lo que es importante para esta

comunidad autónoma, no yéndonos a Madrid para ir a un Congreso Nacional de Policías. No, estamos aquí.

Por tanto, creo que se ha olvidado decir ese pequeño detalle que, a lo mejor, la que tenía que estar aquí y no en Madrid es la presidenta y ha buscado atacar a la oposición.

Le tengo que dar la enhorabuena porque ha conseguido su objetivo, y es una enhorabuena real, real, usted buscaba no tener techo de gasto y lo ha conseguido, y le tengo que dar la enhorabuena...

(Alguns aplaudiments)

... Era un objetivo en el que se ha esforzado, porque íbamos intentando negociar como usted e iba poniendo a cada negociación nuevas reglas, y lo ha demostrado ahora. Yo animo al Sr. Apesteguía y al Sr. Castells, al año que viene decir que negocio y van a recibir tantas tortas como las que hemos recibido nosotros ahora, porque, al final, ustedes siguen en esa posición y el Gobierno sigue diciendo la coherencia de con los que no negocia y pegándole de tortas a todos con los que negocia, es una forma de negociar que a mí me ha sorprendido, me ha desconcertado. Nunca he negociado algo para conseguir que no se apruebe, entonces me ha parecido tan... y creo que hay que elogiarlo, o sea, creo que hay que elogiar el arte de negociar para que no se consiga algo.

O sea, Clausewitz, a su lado, es un aficionado, o sea, usted se ha marcado como no conseguir un techo de gasto...

(Alguns aplaudiments)

..., y ha dicho: venga, vamos a intentar no conseguir un techo de gasto. Y le tengo que dar la enhorabuena, enhorabuena porque ha conseguido plenamente su objetivo, no quería techo de gasto porque no quería negociar unos presupuestos de verdad, en ningún caso, prefieren estar como están...

(Alguns aplaudiments)

..., prefiere estar como está. Por tanto, oiga, sí, señor, objetivo conseguido, empezó intentando no tener un presupuesto, ha ido poniendo tantas trabas que lo ha logrado, lo ha logrado. Y yo, que pensé que se podía negociar, parafraseándole a usted mismo, que pensé que estábamos negociando, en una de sus grandes intervenciones de la persona que dijo: pensé que teníamos un pacto, pues yo pensé que estábamos negociando. Y me lo tomé en serio, y dijimos: bueno, vamos a hacer propuestas que pueda asumir el Partido Popular.

Y fíjese, no llamé a Ferraz para pedir cuáles son esas propuestas que nos tenía que dar Ferraz para negociar con usted, no, cogí y dije: ¿qué propuestas podemos hacer para que el PP quiera negociar realmente? No se me ocurrió hacer esa llamada telefónica, dije: bueno, voy a hacer otra cosa, voy a escuchar a la presidenta del Govern. Y dije, hombre, pues escuchando a la presidenta del Govern hay políticas económicas que podríamos aprobar, a su presidenta del Govern, a la que no está, y la propuesta del ITS y la propuesta del *rent a car*, y dijo que no, y dijo que no.

Por tanto, creo que se ha equivocado por completo. Creo que le ha faltado decir una cosa que creo que es importante que la ciudadanía entienda, yo, la última vez que estuve con usted, le dije que me bastaban esas dos medidas, el ITS y el *rent a car*...

(Alguns aplaudiments)

La última vez que estuve con usted, cosa que no ha dicho, le dije que nos valían esas dos medidas de su política económica: ITS y *rent-a-car*. Y usted, sí, me ha dicho lo que le acaba de decir al Sr. Sagreras, tiene toda la razón en lo que acaba de decir, me dijo: eso no era para el techo de gasto, eso era para los presupuestos...

(Remor de veus)

... Muy bien, y aquí vamos a la siguiente: perfecto, perfecto...

(Alguns aplaudiments)

..., aplaudan, aplaudan, perfecto. Quiere decir que si estamos dispuestos a negociar el ITS y los *rent a cars* para haber presupuesto, ahí no hace falta la Mesa de sostenibilitat para nada...

(Alguns aplaudiments)

..., ahí no hace falta la Mesa de sostenibilidad, para nada -ahí nada, ahí nada, ahí, venga, démelo...

(Alguns aplaudiments i se sent una veu de fons inintel·ligible)

... Pero si es para aprobar de verdad el ITS y el *rent a car*, si lo quiero aprobar de verdad... no, no, para aprobarlo de verdad, entonces no, lo que quiero es usar la Mesa de diálogo social para que no se apruebe. Porque ustedes no quieren aprobar ninguna medida económica...

(Alguns aplaudiments)

..., no quieren. No quieren aprobar ni las suyas, que no son las de Ferraz, que son las suyas, que yo no llamé a Ferraz para preguntarle ninguna opinión, que cogí el *Diario de Sesiones* de la presidenta del Gobierno y sus *power points* y fue lo que pusimos en la negociación. Por tanto, ¿dónde estaba usted?...

(Alguns aplaudiments)

..., ¿dónde estaba usted? Y me dijo...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... que eso para los presupuestos. Efectivamente, eso dígaselo a todas las organizaciones con las que dice que está negociando algo, esas 600 propuestas -la semana pasada eran 500-, hay tanta ilusión, hay tanta ilusión que hay ya 100 propuestas más en la Mesa de Diálogo Social...

(Alguns aplaudiments)

... Son tantas las ganas que hay de que se aprueben todas las medidas económicas que le voy a decir una cosa: no aprobará ni una. No aprobará ni el ITS, ni el *rent-a-car*, ni la palabra de la presidenta tendrá ningún valor, ningún valor, tendrá la palabra de la presidenta, porque no quieren aprobarlas. Porque cada vez que han querido aprobar una medida, han buscado a VOX, no sé si a los del Bambú, o a los de aquí, o a los de allí, y los han aprobado con ellos, sin pasar por la Mesa de Diálogo Social, todas las que han querido aprobar. Pero para que no se aprueben, ahí sí, ahí vamos a usar la Mesa del Diálogo Social...

(Alguns aplaudiments)

... para que bloquee, para que bloquee, porque no quieren aprobar esas medidas. Esa es su política económica, ese es su milagro económico, intentar que no se apruebe nada y bloquearlo todo.

Y, efectivamente, lo han conseguido, una negociación absolutamente bloqueada desde el principio, donde lo que esperaban de este Partido Socialista es que dijésemos, de entrada, condiciones, que fuesen un no de entrada. Y no lo hicimos, cogimos sus propuestas. Y, por tanto, tenían que pasar el tiempo para ver cómo decían que no querían negociar lo que el Partido Socialista le había dicho y, por tanto, llegar al día de hoy. Hoy, lo han conseguido. Buscaban un no de entrada y no lo consiguieron, y han buscado uno de salida. Bueno, no era lo que pensaba usted al principio, en esa estrategia para no conseguir un acuerdo, pero ha conseguido el resultado final, que es no tener un acuerdo, y yo le tengo que dar la enhorabuena, porque en esto de buscar no acuerdos, usted ha ganado por completo...

(Alguns aplaudiments)

..., ha arrasado. Ha arrasado tanto, que en dos años de no buscar un acuerdo, ha conseguido cuatro techos de gasto y tres presupuestos en dos años. También es un récord, ante el cual...

(Alguns aplaudiments)

... hay que darle a usted la enhorabuena. En esta trazabilidad de la seriedad de la negociación de los presupuestos que usted ha llevado a cabo, le tengo que dar mi más sincera enhorabuena. Pensé que jamás vería negociar así de bien y usted lo ha conseguido, ha superado todas nuestras expectativas. Como han superado las expectativas 640 millones de euros de inejecución este año. También...

(Alguns aplaudiments)

... han superado nuestras expectativas, o no gastar 1 de cada 10 euros de impuesto de turismo sostenible.

Y lo más simpático es que usted viene aquí y dice que no se van a gastar más de casi 400 millones de euros de techo de gasto. Y lo que no dice es que lo va a generar, porque eso lo va a generar, por tanto, no peligra ese dinero para sanidad. Pero tampoco dice que de esos millones de euros que va a poder generar usted... -que me gustaría que se lo diga a la prensa, que sí los va a generar, por lo tanto, que la mitad de su discurso ha

sido falso y que ha mentido desde aquí-, porque usted va a generar esos recursos, por lo tanto, está mintiendo...

(Alguns aplaudiments)

..., la mayoría son 186 millones de euros, del sistema de financiación autonómico negociado por el Partido Socialista, fondos finalistas de Madrid, de los cuales -ese Madrid que tanto denostan-, el impuesto a la banca, ese que ustedes dicen que no, los impuestos de beneficios a la banca, 55 millones de euros. Y también, gracias a mantener el impuesto de patrimonio que, si no, ustedes quitarían, por tanto que son 61,5 millones de euros, si Madrid no dijese que hay que tener un impuesto para los ricos.

Por tanto, todo lo que tienen es a los “nos” que usted hace, o sea, cada vez que usted dice algo, se hace lo contrario y usted, todo el dinero que va a tener, son a los “nos” del Partido Popular. Por tanto, todo el dinero que va a tener es a sus “nos”...

(Alguns aplaudiments)

... Casi le diría que es el negociador del no, porque es curioso que, al final, todo lo que dice no, se convierte en oro, para intentar generar más recursos a través de los votos de Madrid.

Pero, bueno, creo que es a tener en cuenta, como lo es también el factor de insularidad, 300 millones, que sabe que se incorporaron al REB. ¿Sabe qué votó el Partido Popular? También no, también no, me refiero para que vean toda esa parte del no. Y nosotros, que estábamos en el sí, queríamos todavía un techo de gasto mayor, queríamos 62 millones de euros más de impuesto de turismo sostenible. Eso es estar más en el sí que en el no de usted. Queríamos un nuevo impuesto a los *rent a cars* y más recursos para nuestra sanidad pública y, por tanto, estamos en ese escenario que le hemos dibujado.

Me hace gracia que usted hable de la inercia del crecimiento económico que tiene, al cual es cierto, y le he de reconocer, que agradeció, en su momento, la herencia de ese crecimiento económico. Pero es un crecimiento económico de unos datos que usted acaba de volver a señalar aquí, que también es a su pesar, que también es con sus “nos”, y ya no sé cuántos “nos” llevo, desde que estoy aquí hablando prácticamente improvisando, porque no me acuerdo de los “nos” que a usted le llevan a tener un buen retorno. Y el otro no, que le da a usted crecimiento económico y una mejor situación laboral, es a la reforma laboral, su no a la reforma laboral hace que esta comunidad autónoma...

(Alguns aplaudiments)

... tenga un mercado laboral más equilibrado y más estable.

Le diré otro no, el no a la subida de las pensiones hace que las personas mayores de esta comunidad autónoma, tengan mejores pensiones...

(Alguns aplaudiments)

... y mejor situación económica. Y creo que voy por 10 o 12 “nos”, que convierten en “sí” la mayoría de las mejoras que disfrutaban los ciudadanos de esta comunidad autónoma. Y se ha equivocado en una cosa, ustedes no gobiernan para *la gent d'aquí*, ustedes gobiernan para *els nostres*...

(Alguns aplaudiments)

..., para *els nostres*, clarísimamente, no para *la gent d'aquí*. ¿Cómo puede explicar que 200 personas, ¡no, perdón!, que 5 personas se beneficien de 200 millones del impuesto de sucesiones, o que 15, de 289 millones de euros, 15 personas, 289 millones de euros, el 0,001...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... Hasta la Sra. García, con ese dinero, compraría y ambulancias en buen estado y podría hacer que la sanidad mejorase y que hubiese conductores...

(Alguna aplaudiments)

... Hasta la Sra. García, podría mejorar, tendría margen de mejora hasta la Sra. García, con esos recursos. Por tanto, a usted lo que pasa es que tiene un bloqueo estructural, ahora mismo, y no sabe cómo salir.

Y de políticas fracasadas, yo ya le dije que, le propuse dos, el último día...

EL SR. PRESIDENT:

Ha de acabar, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

..., sus propuestas, no las de Ferraz, pero de políticas fracasadas en política de vivienda para limitar precios, le voy a decir una cosa, aquí el único no a una política fracasada es al fracaso seguro del conseller Mateo...

(Alguns aplaudiments)

... en cada política que hace, es un fracaso seguro. Todas las medidas del Sr. Mateo son un fracaso seguro, por eso no necesita más recursos, porque no gana para más fracasos...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... No es capaz de hacer algo que no pueda conseguir.

Termino, Sr. presidente, y le doy...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... las gracias y voy terminando.

Ha conseguido...

EL SR. PRESIDENT:

No. Ha de terminar ya, por favor.

EL SR. NEGUERUELA Y VÁZQUEZ:

... su objetivo, ha conseguido su resultado, tiene su no, tiene su bloqueo y ahora mismo no sabe qué hoja de ruta tiene que hacer, porque no tiene ni planificación, ni hoja de ruta, ni estabilidad y un bloqueo en esta cámara que nos llevará a unas elecciones.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Por el Grupo VOX, Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Sr. Costa...

(Rialles de la intervinent)

..., me ha costado mucho no levantarme a aplaudirle, me ha costado mucho, felicidades por su nominación a los Goya de este año, como actor, felicidades, ha pasado usted por todos los géneros, dramático, suspense, comedia, felicidades, no sabía yo de esta faceta suya.

Bueno, Sr. Feijóo, perdón, Sr. Costa, volvemos a debatir, yo también, de comedia a lo mejor me llevo algo, porque me gusta mucho, sobre todo cuando veo el cinismo y la ironía, con la que usted ha salido aquí, con esta cara que Dios le ha dado...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., a mí también me gusta mucho, me gusta mucho que nos tomemos esto al cachondeo que usted se lo toma. Pero, bueno, voy a intentar ser seria, que es complicado, ¿eh?, después de esta intervención que ha hecho.

Volvemos a debatir el techo de gasto, sí, otra vez, obligados por la irresponsabilidad de un gobierno que ha convertido la gestión pública en una sucesión interminable de excusas, mentiras y deslealtades. Parece el día de la marmota, pero con una diferencia que debe grabarse a fuego en las actas de esta cámara: el escenario ha cambiado drásticamente, porque la confianza se ha roto, y mire que me estaba usted cayendo bien después de esta intervención, ¿eh?

Cuatro meses después de haber cerrado unos presupuestos que nacieron tardíos y con fecha de caducidad, nos encontramos en esta situación y a los ciudadanos les debemos la verdad. No olvidemos, ni permitamos que se olvide, que en diciembre de 2024 tuvimos la obligación ética y política de tumbar sus cuentas. No fue un capricho. Fue un acto de legítima defensa de la dignidad parlamentaria.

Y ¿por qué? Porque intentaron volver a mentirnos, porque ustedes, Sr. Costa y el equipo que le respalda, cometieron el error de jactarse públicamente de haber engañado a este grupo el primer año de legislatura, por mucho que luego le aplauda la gente como focas.

(Remor de veus)

Creyeron que era una muestra de sagacidad y picaresca incluir nuestras enmiendas en partidas ficticias sin la menor dotación económica real, convirtiendo acuerdos firmados en un simple trozo de papel mojado que vale menos que la tinta con la que se escribió. Esa ha sido la base de su relación con VOX desde el principio, la arrogancia inaceptable de quien se cree con mayoría absoluta y la deslealtad institucional de quien carece de palabra y compromiso.

Pero nos ha subestimado, Sr. Costa, quizás algunos seamos nuevos en el juego de esta cámara, pero de tontos no tenemos un pelo y precisamente por eso hoy podemos afirmar que no vamos a entrar más en su juego de trampas ni vamos a permitir que utilicen nuestro grupo parlamentario como coartada de su mala gestión o sus directrices venidas de la calle Génova.

Por lo tanto, nuestra posición es inamovible. No podemos, no debemos y no vamos a apoyar este techo de gasto ni avalar unos futuros presupuestos. La razón es demoledora y simple: ustedes han demostrado carecer del activo más valioso y fundamental para gobernar con legitimidad: la palabra, el compromiso y la lealtad con sus socios preferentes y con los ciudadanos que les dieron su confianza.

Son ustedes unos magníficos oradores, lo reconozco. Tienen una puesta en escena estudiada y un atrezo político impecable, son actores consumados, pero su función solo cuenta mentiras y promesas incumplidas. Gobiernan a golpe de impactantes pero fugaces titulares de prensa, mientras la realidad económica y social de Baleares se deteriora.

La realidad, por mucho que les duela y les ofenda en el alma, es otra: todos y cada uno de los logros reales, concretos y tangibles que este gobierno se ha atrevido a apuntar en su haber llevan sin excepción el sello de VOX.

Ustedes solo aciertan cuando, por pura inercia, por vergüenza o por verse contra la pared, nos hacen caso o directamente nos copian las propuestas sin ruborizarse...

(Remor de veus)

Solo cuando se ven obligados a aplicar nuestras medidas, las cosas empiezan a funcionar en esta comunidad.

Su gobierno se ha convertido en un verdadero timo, una burda estafa a los electores, ya nadie les cree. En la calle la gente lo define con una claridad meridiana: mucho lirili y poco lerele; mucho ruido mediático, mucha foto institucional, mucha propaganda vacía, pero cambio profundo, real y transformador, cero.

Su hemeroteca es el peor enemigo, les delata sin piedad y demuestra que su única intención no es cambiar profundamente las cosas. Ustedes solo quieren maquillar la superficie, retocar cuatro detalles y no levantar todas las alfombras porque su única obsesión es permanecer cómodamente en el negocio de la política.

Usted ha traído el techo de gasto, sí, aunque con una lentitud que roza la negligencia política. Parecía que no tenía la menor intención ni interés en registrarlo y defenderlo, y solo ha reaccionado cuando han visto que VOX no estaba dispuesto a tragar otro engaño. Y es que esta vez la responsabilidad les cae en exclusiva a ustedes.

Y, lo que es aún más intolerable, tenemos que soportar el grave insulto a la inteligencia de escucharles decir que VOX da por cumplido el 90% del acuerdo. Es una mentira burda y descarada que ustedes lanzan al aire y la defienden hasta el final, esperando que, a fuerza de repetirla hasta la saciedad, se convierta en una verdad para el público despistado.

Pues no, Sr. Costa y no, señores del PP, no han cumplido ni una cuarta parte de los acuerdos firmados con VOX, no han cumplido el último y no han cumplido ni el primero. No han cumplido ninguno de los compromisos estructurales y por eso no vamos a seguir aguantando ni sus mentiras ni sus faltas de respeto a los ciudadanos que votaron por un cambio profundo y valiente en esta comunidad.

Ustedes no necesitan esos 360 millones de euros adicionales para reforzar la sanidad o la educación, como proclaman. No, la realidad y la única verdad es que los necesitan desesperadamente para cumplir sus promesas clientelares de subidas salariales precampaña.

Ustedes pretenden usar ese dinero como un flotador político para intentar llegar vivos a 2027, aunque eso implique sacrificar la estabilidad política de los ciudadanos de Baleares. Mientras ustedes están en campaña permanente, nosotros estamos trabajando, seguimos trabajando y no en periodo electoral.

Tienen más de 620 millones de euros de fondos europeos sin usar. Tienen más de 250 millones de euros que el Estado ya les ha confirmado. Ahí está la razón de su desinterés total e inicial en el techo de gasto.

Por eso, desde sus ruedas de prensa hasta las de sus portavoces, han fabricado el titular cínico y victimista: PSOE y VOX nos hacen la pinza. ¡Qué falta de originalidad! Es el mismo discurso lastimero, el mismo comodín trillado que utiliza el PP en toda España cuando se les exige simplemente cumplir con su palabra y sus compromisos.

¡Tienen el valor de decir que nosotros seguimos órdenes de Madrid cuando ustedes repiten como un eco patético el argumento dictado, palabra por palabra, desde la calle Génova!

La realidad es una sola y de una sencillez aplastante: aquí no hay ninguna pinza, sino una exigencia de seriedad; aquí hay un partido, VOX, que exige cumplimiento, lealtad institucional y respeto absoluto a la palabra dada a los electores, y hay otro, el Partido Popular, que prefiere la comodidad de prorrogar presupuestos antes que cumplir con sus socios de investidura y aplicar políticas valientes y de orden para la sociedad balear que las reclama y necesita.

Si quieren presupuestos, cumplan, si quieren techo de gasto, dedíquense a gestionar lo que ya tienen con responsabilidad, pero no esperen, bajo ninguna circunstancia, que VOX sea el cómplice de su estafa política.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el grupo *MÉS per Mallorca*, Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Costa, li he de reconèixer que les seves intervencions en aquest parlament són de les més divertides, precisament perquè ens descentren, ens descentren i ens despisten perquè jo diria, si no vaig malament, que vostè avui ha vingut aquí a defensar un sostre de despesa i a demanar la confiança d'aquesta cambra. I, és clar, a l'hora de demanar la confiança d'aquesta cambra no sé molt bé a qui es dirigia, a quina majoria parlamentària vostè apel·lava per aconseguir aquest sostre de despesa.

Bé, miri, avui la presidenta del Govern m'ha comparat amb Indiana Jones a *En busca del arca perdida*, una gran pel·lícula, una gran pel·lícula perquè, a més de tenir escenes romàntiques i escenes d'aventures, que sempre estan bé, acaba amb la mort d'un munt de nazis, que sempre és una bona notícia.

(Alguns aplaudiments)

Però, Sr. Costa, jo no sé si vostè és amant del cinema de *western*, hi ha una pel·lícula de 1940 que en la versió original es titula *Wyoming* i al castellà es va traduir com *Solo frente a todos*, i jo crec que a vostè, així com s'ha plantat avui aquí, li han faltat els dos revòlvers, perquè ha anat disparant amb una velocitat "pasmosa" en contra de tothom. S'ha salvat el Sr. Córdoba, que ara no hi és, però...

(Algunes rialles)

...supòs que tornarà per votar el votar el seu sostre de despesa perquè si no, sincerament i honestament, no sé vostè avui a qui apel·lava.

Mirin, nosaltres discrepam del sostre de despesa des d'un punt de vista ideològic, pel seu contingut, i em permetrà que li digui o que li esmenti els elements claus de les nostres diferències. Perquè, és clar, vostè ens ve aquí a dir: tenim a la nostra disposició o podem tenir a la nostra disposició 6.924 milions d'euros, un 5,5 més que l'any passat, el límit més alt de la història, més doblers per al Govern a posar a disposició de la ciutadania, però en aquest sostre de despesa hi ha altres coses, que vostè pràcticament no ha esmentat, ha passat per alt en el contingut, en el detall d'aquest sostre de despesa, on vostè sap que nosaltres tenim aquestes diferències ideològiques importants.

Per exemple, amb l'impost de successions, discrepam, discrepam que sigui un impost injust, d'arrel, discrepam d'arrel que sigui un impost injust, perquè vostè diu: on millor estan els doblers és a la butxaca dels ciutadans. S'oblida de dir, quan diu això, que hi ha ciutadans que tenen les butxaques molt més grosses i molt més plenes que altres ciutadans...

(Alguns aplaudiments)

... I que és a aquests ciutadans, especialment, als que vostès volen afavorir. Perquè si no, jo li dic que nosaltres discrepam, perquè, com s'ha publicat, hi ha hagut tres contribuents que s'han estalviat, cadascun d'ells, més de 50 milions d'euros en l'impost de successions. Jo crec que aquests doblers estarien millor en sanitat, en mans de la Sra. García, o del Sr. Vera -que ara està avorrit-, però que crec que 50 milions d'euros li anirien prou bé, o de la Sra. Fernández, en serveis socials, crec que estarien millor en les seves mans. I no és que jo cregui que tinguin unes mans molt diligents amb la gestió pública...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... però estic segur que serveixen més a l'interès públic que aquests tres contribuents que s'han estalviat aquests doblers gràcies a la seva obra.

O, per exemple, preveuen que enguany ingressaran exactament el mateix que l'any passat de l'Impost de Turisme Sostenible, on és la promesa de la seva presidenta d'incrementar aquest impost?

O en el cànon de l'aigua encara és millor, perquè la presidenta va proposar augmentar el cànon de l'aigua, però és que per a l'any que ve preveuen ingressar 12 milions d'euros menys. I, Sr. Costa, és que vostè falla als designis i a la voluntat de la seva presidenta, o no surt l'impost als vehicles de lloguer, que vostè sap que nosaltres defensam.

Si tot això no fos així, augmentaríem uns 300 milions d'euros aquest sostre de despesa. Per tant, parlem del sostre de despesa; si modificàssim totes aquestes mesures tributàries, tendríem a la disposició 300 milions d'euros més, i aquests 300 milions d'euros més, per exemple, signifiquen, Sr. Vera, aproximadament, eh, segons el cost, unes 30, 40, 50 noves unitats d'escoles i d'instituts. Li sembla que estan millor a la butxaca de certs ciutadans aquests doblers, eh?, en lloc de permetre que puguem construir 30, 40 escoles o instituts?

A més, també li he de dir que tenim unes certes preocupacions quant a aquest sostre de despesa o al que amaga, per una banda, l'enorme dependència dels impostos directes, que vostè sap que, des del meu grup parlamentari, consideram que són els més injusts de tots els impostos, perquè no tenen cap tipus de progressió en la seva tributació. Ens preocupa moltíssim la dependència d'impostos que són qüestionats o temporals, per exemple, l'impost a la banca, que vostès volen eliminar i que varen ser creats, precisament, gràcies a Esquerra Republicana i a Bildu, però que ara beneficiaran els comptes d'aquesta comunitat autònoma; però, si vostès mai governen a Madrid, aquests 55 milions d'euros desapareixeran, imagin, no?

O l'impost de patrimoni, que si vostès governen a Madrid, diuen que també volen acabar eliminant aquí aquests 61 milions d'euros. Per tant, com quadrarem els pressuposts en el futur, si vostès qüestionen impostos sobre els quals es basa l'increment del sostre de despesa?

O també ens preocupa la tremenda dependència de l'impost de transmissions patrimonials, 931 milions d'euros dels ingressos d'aquesta comunitat autònoma depenen de l'impost de transmissions patrimonials, és a dir, de la immensa bombolla especulativa sobre la qual se sustenta la nostra economia, una economia que, malgrat els esforços -i en això coincidesc amb vostè- dels empresaris i dels treballadors, està malalta, i vostès no ho volen acceptar. Tenim una economia que cada vegada s'infla i es basa més en l'especulació i en el "rendisme", i aquests pressuposts i aquest sostre de despesa precisament ho reflecteixen. Vostè creu que, de 6.900 milions d'euros 931 han de dependre d'un impost tan volàtil, tan volàtil i tan dependent d'unes circumstàncies concretes i amenaçant d'acabar esclatant, com són l'impost de transmissions patrimonials, i vostè d'això no n'ha fet cap esment de la preocupació que això ens hauria de despertar, més enllà de les discrepàncies que vostè sap que jo tenc amb vostè, i el meu grup parlamentari amb el seu, sobre el sistema de finançament que, més enllà de necessita millorar, nosaltres no creiem que ens haguem de regir segons el règim comú, sinó segons un molt més semblant al que tenen al País Basc o Navarra.

Dit això, també li vull dir, el mantra aquest de tenir més doblers el Govern, com un element positiu *per se*, nosaltres no el compartim, vostès en tres anys tenen 976 milions d'euros més, si no vaig malament amb els comptes, creiem que no s'han reflectit en una millora de les condicions de la vida de la gent, ni en una millora dels serveis que reben. Hi ha hagut alguns d'aquests doblers que, efectivament, han anat a mesures polítiques positives, però no proporcionalment. Per tant, la vida de la gent no millora perquè el Govern tengui més doblers, depèn de com els gasti. I per això nosaltres els varem dir: si volen negociar el sostre de despesa, negociem com es gastaran els doblers, no només l'increment, sinó el conjunt dels doblers dels pressuposts.

Perquè vostè diu que nosaltres ens varem tancar d'entrada, al que nosaltres ens varem tancar d'entrada va ser a les condicions de la seva negociació, i no les varem compartir i els ho varem deixar clar, i els varem dir que nosaltres, per començar a negociar, volíem recuperar la confiança, recuperar la confiança des del moment que s'havia trencat, i vostè sap perfectament a quin moment vostès varen faltar a la seva

paraula i, per tant, varem deixar de poder confiar en vostès en una negociació, que va ser quan varen decidir tornar derogar la Llei de memòria democràtica, això per començar. I a vostè no li va anar bé, però no significa que nosaltres ens tancàssim a negociar, és que a vostè no li varen anar bé les condicions.

Després, li varem dir: no, podem negociar els pressuposts, on aniran destinats aquests increments de doblers? Perquè li vaig dir i li vaig posar per exemple, si vostè part de l'increment dels doblers que tindrà la de destinar a incrementar la partida de segregació lingüística, no compti amb MÉS per Mallorca, i m'imagin que vostè això ho pot entendre perfectament. I vostè va dir: no, no, no, ara negociem el sostre de despesa, com si fossin coses completament diferents -que a mi em costa de separar. I, finalment li varem dir: també volem negociar qüestions extrapressupostàries. I vostè va dir: no, ara això no toca, perquè vostè considera que no toca. Però, jo li vull demanar, Sr. Costa, si vostè considera que no podien canviar mesures tributàries que sí que estan incloses dins el sostre de despesa, si no podien negociar els pressuposts que es derivaran del sostre de despesa, si considera que no podien negociar qüestions extrapressupostàries, vostè què estava disposat a negociar?...

(Alguns aplaudiments)

Perquè, és clar, vostè ens diu a la resta que no hem volgut negociar, però vostè què estava disposat a cedir en una negociació, què? Perquè vostè ens ha demanat un xec en blanc, i això em fa sospitar i, amb un cert convenciment, Sr. Costa, que és que vostè mai no ha volgut negociar aquest sostre de despesa, perquè mai no l'ha volgut aprovar, per un càlcul purament electoralista.

I els diré una cosa, si ara jo em plant aquí i li dic que els quatre diputats de MÉS per Mallorca votarem a favor del sostre de despesa, a vostè li pega un "parraque" que no hi ha qui l'aixequi de la seva cadira.

(Algunes rialles)

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT.

Sr. Castells, té la paraula, per cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. I realment pens que el president, quan va fer l'ordre del dia, en aquest punt, en lloc d'haver-li posat "debat i aprovació, si escau, del sostre de despesa", li hauria d'haver posat "debat i rebuig, si escau, del sostre de despesa", perquè és evident que, per tal com vostè ha conduït totes aquestes negociacions, és l'objectiu que cercava.

Vostè ha fet aquest relat de si m'aproven el sostre podré fer el pressupost i llavors serà millor per als ciutadans de les Illes Balears. I, bé, això de millor per als ciutadans de les Illes Balears depèn, no sempre l'aprovació d'uns pressuposts,

necessàriament, és millor per als ciutadans de les Illes Balears, i agafaré un botó de mostra, només tenc cinc minuts i imagini's- una mica relacionat amb què comentava el Sr. Apesteguia, un dels temes que sap que ha estat un dels nostres cavalls de batalla amb la seva política pressupostària i sobretot amb la seva reforma fiscal, no?, aquests..., vostè ha anat fent sumant. Això dels nombres del gran capità li agrada molt a vostè, “ah!, estava a 900 milions d'euros que han deixat de pagar els ciutadans de les Illes Balears”. Evidentment, el buc insígnia de tot això és l'impost de successions, és la meitat d'aquesta quantitat, uns 465 milions d'euros s'han estalviat de pagar els ciutadans.

És clar, d'aquests 460 milions d'euros d'imposts de successions, el 80% d'aquesta quantitat se l'ha estalviat el 0,8% dels contribuents. El 80% s'ha estalviat el 0,8% dels contribuents, arribant al cas que comentava el Sr. Apesteguia d'aquests tres germans que es varen estalviar cadascun d'ells 55 milions d'euros, cadascun 55 milions d'euros. És a dir, una sola herència, 165 milions d'euros, una sola herència el 35% de l'estalvi. Per tant, no puc estar-hi més d'acord amb el Sr. Apesteguia quan diu on millor estan els diners és a la butxaca dels contribuents, home, a veure, depèn, perquè aquests 165 milions d'euros li assegureu que la major part dels ciutadans de les Illes Balears voldria que no estiguessin a la butxaca dels que gràcies a la seva reforma se'ls varen quedar.

Per tant, és una propaganda tan casposa aquesta de *donde mejor está el dinero es en el bolsillo de los ciudadanos*, perquè sense estat del benestar no hi hauria societat i hi hauria una precarietat al·lucinant.

(*Alguns aplaudiments*)

Llavors, això és el primer que vostè ha d'acceptar.

Després, quant al relat que ha fet vostè de les negociacions, el títol que li podríem posar a aquesta obra de teatre, que miri, en això estic d'acord amb la Sra. Cañadas, vaja obra de teatre que ha estat tota aquesta negociació, el titular seria “Que la realitat no et faci malbé un bon relat”, que la realitat no et faci malbé un bon relat. Llavors vostè ja ens ha assignat uns papers, diu: “MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Unides Podem són els que no volien negociar”. Escolti, això no és veritat. Això no és veritat.

Miri, nosaltres, MÉS per Menorca, no tenim la seu ni a Bambú ni a Ferraz. De fet, miri, som molt petits, però tenim dues seus, una al carrer Captius de Constantinoble, de Ciutadella, i l'altra a Cos de Gràcia, de Maó, i des d'allà és on es dicten les nostres consignes. I sàpiga que nosaltres no és veritat que ens vàrem tancar en banda a negociar. Nosaltres li vàrem dir una cosa que em sembla que és molt raonable, i a més vostè la va entendre, la Sra. Estarellas també que estava amb vostè, vàrem dir: “escolta, abans de negociar res, complim el que ja hem negociat”, li vàrem posar aquesta condició. Això vol dir que no estam disposats a negociar? Home, no, això vol dir que no som ases, per començar, i que, per tant, si vostè vol negociar amb nosaltres, primer haurà de complir el que hem pactat amb anterioritat.

Per tant, a vostè el que li va interessar és posar-nos al sac dels que no volien negociar i després els partits seriosos, els que tenen seu a Madrid, a Bambú, a Ferraz, doncs amb aquest ja negociarem coses importants que, pel que han explicat tant la Sra. Cañadas com el Sr. Iago Negueruela, sembla ser que realment aquesta negociació tan important que vostè fa amb els importants, no amb els que tenim les seus a Maó i a Ciutadella, amb els importants que tenen seus a Madrid, doncs amb aquests sembla ser que per molt importants que siguin i per molt seriosos que siguin realment tampoc no ha lluit gaire el treball que havien fet.

Per tant, en definitiva, de tot aquest procés, Sr. Costa, una cosa ha quedat molt clara, que vostè en cap moment no ha estat disposat a fer cap cessió per aprovar el sostre de despesa. És que fins i tot queda clar de la forma que vostè ho explica. Vostè diu: “per negociar el sostre de despesa nosaltres vàrem posar dues condicions”. Malament. Perdoni, les condicions les posem els que li hem de donar suport, perquè qui ha d'aprovar el sostre de despesa és vostè. Per tant, vostè hauria d'haver dit: “bé, quines condicions em poseu per aprovar-me el sostre de despesa?” La de MÉS per Menorca ja la hi he explicat, era molt senzilla: primer, complir els acords adoptats.

Per tant, amb el seu tarannà, ja es veu clarament que no tenia cap mena d'intenció d'aprovar el sostre de despesa perquè vostè va una negociació, on necessita aconseguir suports, hi va amb unes exigències, les condicions que jo poso.

Per tant, vostè, per amagar tot això, ha fet tot un discurs, bastant suat, m'ho permet, no?, que és aquest relat, si aprovem els pressuposts serà bo per als ciutadans de les Illes Balears, si no aprovem els pressuposts serà dolent per als ciutadans de les Illes Balears. Doncs, miri, nosaltres creiem que aprovar aquests pressuposts seria negatiu per als ciutadans de les Illes Balears, perquè aquests milions que s'estalvien els qui reben herències de 55 milions d'euros, aquestes que vostès diu “les seves herències de 55 milions d'euros”, li assegureu que per a la majoria de ciutadans de les Illes Balears estaria molt millor que aquests doblers estiguessin a l'Agència Tributària de les Illes Balears i no pas a les seves butxaques.

Per tant, l'enhorabona, crec que se sortirà amb la seva i sortirem d'aquí sense sostre de despesa.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Bueno, como ya le dijimos al vicepresidente Costa, la cantidad que aumenta el techo de gasto con respecto al último presentado, esos 360 millones, son 100 menos que los que se han dejado de recaudar por la modificación de determinadas figuras impositivas, ya se ha dicho aquí, por sucesiones y herencias, una cantidad nada despreciable por gastar que se ha quedado en los bolsillos de los herederos.

El vicepresidente en su intervención sobre el desarrollo de las negociaciones del techo de gasto con los partidos políticos se vino arriba y nos acusó, a Unidas Podemos, de querer aumentar la presión fiscal en las Illes Balears. Pero lo dicho por el vicepresidente Costa no es cierto y no sabemos qué interés tiene para decir en un pleno en el que viene a explicar a cambio de qué está pidiendo el apoyo al techo de gasto a los partidos políticos y de nuestra conversación, que duró más bien poco, poco tiempo, fue cordial y breve, saca que a nosotros nos gustaría subir la presión fiscal en las Illes Balears de manera generalizada.

Es cierto que le dijimos que recuperara esas figuras impositivas para que al menos no se repitiera la indecencia de que dos herederos hayan escatimado a las arcas públicas de las Illes Balears 55 millones cada uno, que suponemos que no habrán ido a la economía productiva del país. Seguramente se lo estén gastando en la especulación por el ladrillo. A lo mejor son de esos que compran las casas sin hipoteca. Con ese dinero ya pueden.

Unidas Podemos quiere recuperar estas figuras fiscales para que pague más el que más tiene. Es sencillo, aquel o aquella que tiene más para aportar, que le sobra, que le cae del cielo, tiene que poner más para hacer más por los que menos tienen. Y con esos 460 millones se podrían hacer muchas cosas para los y las que lo necesitan y demostrar que este gobierno no solo trabaja para las capas más altas de la sociedad.

El vicepresidente nos dirá que hay de sobra, que se puede permitir modificar figuras impositivas porque las arcas están llenas. Es lógico. Es un ciclo de alza económica, un ciclo económico al alza con el que se ingresa más, una de las economías más potentes de España, pero basada en un modelo autonómico que precariza las trabajadoras y ataca al territorio.

Si hay de sobra, podrían haber votado la deducción fiscal en el IRPF para todas las personas que viven de alquiler, que les presentamos la moción de vivienda en el Pleno de la semana pasada, sin discriminación por colectivos, toda persona que vive de alquiler va a tener un beneficio fiscal. A eso no. O a la medida del pago de las excursiones de los niños y niñas en edad escolar que se presentó en la Comisión de Educación y a la que también votaron que no, una medida que mejoraría la economía de las familias y haría feliz a muchos y muchas alumnas cuyas familias ahora no pueden hacer frente a ese gasto.

Sin embargo, sí que hacen deducciones a los arrendadores sin discriminar, sin diferenciar el tipo de arrendador. Si ganas dinero con tu vivienda, una vivienda que te sobra, ahí tienes tu beneficio fiscal. Si pagas por vivir de alquiler, el Partido Popular no te beneficiará. Y el problema del precio de alquiler no discrimina a nadie, ni mayores ni jóvenes, familias, personas solas, hombres, mujeres de fuera o de aquí. El Partido Popular, el que no quiere que se condone la deuda pública de las Illes Balears, el que vota en Madrid en contra de impuestos como el que grava los depósitos de entidades bancarias o el margen de intereses y comisiones, pero que después no rechaza la recaudación de esos impuestos, o el que vota en contra de la senda de estabilidad y pierde la posibilidad de beneficiarse de más de 153 millones de margen fiscal en estos tres ejercicios,

el Govern que pone por delante el interés partidista del Partido Popular al bienestar de los y las ciudadanas de las Illes Balears.

Lo dicho, votaremos en contra, pero no solo por lo de los herederos, también porque ustedes han demostrado que el dinero del techo de gasto lo destinan a hacer políticas que no benefician la vida de las personas, que restringen derechos o que se gastan en cosas inútiles como la segregación del alumnado por elección de lengua. Y ese es el otro lado de la moneda del techo de gasto, en dónde y cómo se va a gastar lo recaudado.

La presidenta alardea de que tiene un gobierno en solitario porque quiere, pero en el inicio de la legislatura firmó un acuerdo con la ultraderecha para hacer políticas de ultraderecha. Cuando les viene bien, hacen un acuerdo con la oposición, pero los acuerdos con el Partido Popular, ojo, hay que firmarlos y ponerles fecha de caducidad porque si no, hasta aquí llegó al acuerdo. Y si ya no les hace falta, pues no les vale el acuerdo.

Generan ustedes la sensación de que nadie se puede fiar de su palabra, ni siquiera sus socios preferentes. El Partido Popular dice que lleva negociaciones para la aprobación del techo de gasto con dos partidos antagónicos, lo que, como es lógico, hace que esos dos partidos se pongan en alerta y los dos vienen a pedirle explicaciones de que lo que ha dicho el vicepresidente porque no es verdad lo que dice.

La ultraderecha del pacto de Gobierno se enfada porque la única parte que cumple los acuerdos es ella. Semana tras semana vienen al pleno a repetirnos que son ustedes unos incumplidores. Y usted, Sr. Costa, viene al pleno a decirnos que se presenta a la negociación del techo de gasto sin ningún cambio de cromos. Pero no es así, dos techos de gasto y dos presupuestos aprobados con acuerdo con la ultraderecha, cambiando cromos.

La libre elección de lengua, una medida que ha tenido un gran impacto, ni veinte centros y todos concertados han optado por ésta. Lo visto como lo visto, de plan piloto voluntario, o como quiera, ése es un cromó cambiado.

El segundo cromó cambiado es el siguiente techo de gasto y presupuesto, esta vez la lucha contra la inmigración personificada en los menores extranjeros en situación de soledad.

Veremos este año otra vez el cambio de cromos, como dice que no va a hacer, pero sabe que sí que lo va a hacer, tampoco no pasa nada, así es llegar a acuerdos, negociar para llegar a acuerdos es, como se suele decir en el sindicalismo, dejarse pelos en la gatera. Ustedes tienen un fin, tienen unos socios preferentes y hacen la política que hacen por negociar con esos socios. Es lo que tiene un gobierno en minoría, del que un día alardeas, pero que al día siguiente...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Tendría que ir acabando.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

... te gustaría que no fuera así.

Lo que no nos queda claro es que si ustedes tuvieran mayoría absoluta, no llegarían a acuerdos con sus socios preferentes.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula Sebastià Sagreras.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Aquest debat del sostre de despesa no ha estat molt diferent del que va ser la compareixença del Sr. Costa. Jo ahir apel·lava que hi podia haver una sorpresa de darrer moment, cosa que qualche vegada passa en aquest parlament, però no ha estat possible, s'han acabat de descobrir totes les cartes. Al final, hem vist que PSOE i VOX no anaven de debò, que VOX i PSOE només envidaven, que PSOE i VOX, possiblement per necessitat, l'únic que feien era intentar guanyar temps, uns per extrema debilitat, tant a l'Estat com a les Illes Balears, i vostès, perquè tots som conscients que estam en cicle electoral, en aquests moments hi ha eleccions a Extremadura i no tenen l'autorització per donar suport al Partit Popular.

Una de les coses que m'ha sorprès més durant aquest debat, Sr. Negueruela -i vostè sap que el tenc per un senyor intel·ligent- és que hagi acabat fent referència a tres paraules que, últimament, té molta facilitat a posar-se a la boca: inestabilitat, bloqueig i eleccions. I m'ha deixat ben sorprès, perquè tot això és el que no tenen a Madrid i tot això, vaig fer un acudit la setmana passada i crec que vostè havia sortit, és el que deia el porc quan deia que enguany seria any de faves, però no se'n veia l'anyada, era de fam que en tenia, idò d'això és del que té ganes el Sr. Negueruela, que hi hagi bloqueig,...

(Alguns aplaudiments)

... que hi hagi inestabilitat. I, senzillament, ho du repetint durant dos anys i mig, Sr. Negueruela, des que el Partit Popular va guanyar les eleccions a l'any 2023, i som els primers que som conscients que, amb molta diferència sobre vostès, 40.000 vots de diferència, amb més diputats el Partit Popular tot sol que tota l'esquerra junta, no vàrem tenir la majoria absoluta. I això ens ha dut, amb tota naturalitat i amb tota tranquil·litat, a governar i també a fer feina dins aquest parlament iniciativa a iniciativa, amb molt de diàleg, asseguts a la taula, és vera que

amb uns interlocutors preferents, però també parlant amb vostè totes les iniciatives i sobretot de segons quins àmbits.

I, Sr. Negueruela, vostè repeteix això perquè vostè és el primer que és conscient que aquesta manera de fer feina del Partit Popular ha funcionat, perquè a dia d'avui, dos anys i mig després, hem aprovat dos sostres de despesa, hem aprovat dos pressuposts, manco el Decret d'acceleració, al qual no renunciem a seguir parlant amb el Grup Parlamentari VOX, hem aprovat tota la resta de decrets i tota la resta de lleis...

(Alguns aplaudiments)

I, a més, Sr. Negueruela -i vostè també n'és conscient i el Grup Parlamentari de MÉS també n'és conscient, i crec que això és el que més greu li sap-, hem arribat a tots aquests acords sense renunciar mai a les nostres línies vermelles, ni a l'àmbit de la llengua ni a qualsevol altre àmbit. Hem negociat amb èxit sempre des del programa del Partit Popular i hem negociat amb èxit sempre perquè hem posat més força en el que ens unia amb la resta de grups parlamentaris que discutint aquelles coses que ens separaven.

I això és si ens referim al bloqueig passat, Sr. Negueruela, però vostè, que fa referència a la inestabilitat, i ho torn repetir, vostè, que és un senyor intel·ligent, és el primer que ho repeteix perquè és conscient que el Govern, amb aquests pressuposts, es poden prorrogar per a l'any 2026, que són els pressuposts més joves de totes les comunitats autònomes de l'Estat. I vostè és conscient que, amb els pressuposts que ja tenim aprovats, podem transitar, acabar de transitar fàcilment la legislatura.

I no només això, també és conscient vostè, Sr. Negueruela, i no entenc com parla d'inestabilitat, que d'aquí en endavant aprovarem, seguirem aprovant, totes les lleis, totes les tramitacions, tots els decrets que en aquests moments ja estan damunt la taula del Parlament: la llei de vehicularitat de llengües; la cogestió aeroportuària; la llei de clubs nàutics; la llei agrària; el règim especial de les Illes Balears o la llei de la Universitat de Mallorca. Seguirem aprovant totes les lleis que estan pendents i vostès encara perden el temps parlant d'inestabilitat...

(Alguns aplaudiments)

I les comparacions són odioses, aquí hi ha un partit que va guanyar les eleccions i governa, a Madrid hi ha un partit que va perdre les eleccions i intenta governar, no es pot dir que governi. Aquí hi ha un partit que va negociar la investidura amb dignitat, a Madrid hi ha un partit que es va abaixar els calçons en aprovar una llei d'amnistia per aconseguir la investidura...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Aquí hi ha un partit que, malgrat governar en solitari i en minoria, aprova totes les lleis i tots els decrets que s'ha proposat aprovar, a Madrid hi ha un partit que, malgrat vendre's a tota la resta de partits, no aconsegueix aprovar ni un pressupost ni una llei. I el més greu de tot, Sr. Negueruela, aquí hi ha un partit que està en condicions d'anar a eleccions si vol anar a eleccions, i d'acabar la legislatura si vol acabar la legislatura, i

a Madrid hi ha un partit que la darrera setmana entra a presó, el “sanxisme” entra a presó i el que demanàriem nosaltres...

(Alguns aplaudiments)

... és que ara surtin del Govern i convoquin les eleccions a les quals vostès feia referència.

(Alguns aplaudiments)

I si ens hem de centrar en el sostre de despesa, jo sempre ho he dit, en una democràcia allà on no hi ha hagut una majoria absoluta, el Govern té una responsabilitat, el que més té responsabilitat, però la responsabilitat recau també en tots els grups que han obtingut representació. El Govern va fer la seva feina, va aprovar al Consell de Govern el sostre de despesa, dia 17 d'octubre, va negociar amb la resta de partits polítics, va entrar al Parlament dia 18 de novembre el sostre de despesa, i ara el que hagués faltat aquí és la responsabilitat de la resta de grups polítics.

I nosaltres hem parlat de la pinça PP-PSOE, però és que no dic res, Sra. Cañadas, és el que passa a les Illes Balears i és el que passa a totes les comunitats autònomes d'Espanya. I, Sra. Cañadas, avui podem parlar que no tendrem sostre de despesa, per la pinça PSOE-VOX, senzillament...

(Remor de veus)

... perquè vostès, VOX de les Illes Balears, no té l'autonomia suficient. A mi m'agradaria que vostès, els diputats d'aquí, poguessin ser protagonistes i tenir poder de decisió, però és que no el tenen, és que no el tenen, Sra. Cañadas, i aposta no tenim ni sostre de despesa ni pressuposts a les Illes Balears, i tampoc no els tenen a Múrcia, tampoc no els tenen a Castella i Lleó, tampoc no els tenen a Aragó, tampoc no els tenen a Extremadura i tampoc no els tenen a Cantàbria, perquè el Sr. Abascal, en aquests moments, està més pendent de fer la pinça amb el Partit Socialista que fer aquelles coses per les quals varen ser votats, que era, en tot cas, per matisar les polítiques del Partit Popular, però no per fer costat al Partit Socialista amb la seva política destructiva al Partit Popular...

(Alguns aplaudiments)

I aposta fins ara, tant el Partit Socialista com VOX, l'únic que han fet ha estat cercar justificacions,...

(Remor de veus)

... excuses barateres per no aprovar aquests pressuposts. Parlava el Sr. Negueruela que només ens havia posat com a condició pujar impostos, pujar impostos, no se n'ha recordat de dir damunt el faristol que també havien posat com a condició restringir el lloguer de vacances o aplicar mesures d'habitatge que havien fracassat a altres comunitats autònomes. Varen deixar tal desastre en matèria d'habitatge a les Illes Balears que no poden consentir que el Partit Popular apliqui mesures, i volen que el Partit Popular apliqui les mesures que fracassen a Catalunya, perquè voldrien que el Partit Popular també fracassats en matèria d'habitatge...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Entre d'altres coses, i ja, Sra. Cañadas, li ha repetit el Sr. Costa, no hem arribat a saber molt bé de què parlàvem amb vostès quan parlàvem de sostre de despesa. El Sr. Costa, amb molt de respecte, i jo també ho vull fer, li ha explicat molt bé, primer, vostès es varen referir a un calendari, nosaltres els vàrem posar el calendari damunt la taula; no va sortir de la bancada Popular, sinó del Grup Parlamentari de VOX, que en realitat és ver que ja s'havia complert un 90% d'aquell calendari; i després, ho reconegui perquè també ho ha dit a...

(Remor de veus i algunes rialles)

No sé si la Sra. Cañadas està bé, però fa unes coses molt rares...

(Continuen la remor de veus i les rialles)

Sra. Cañadas, el cert... el cert és que després vostè...

(Remor de veus)

... -es fa difícil parlar des d'aquí amb aquestes coses tan estranyes que està fent vostè. No sé si anar a cercar el metge.

Al final...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras, puede continuar.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Per favor, senyora..., per favor, Sra. Cañadas! Al final, les mesures que vostè deia que estaven en el calendari eren les mesures en immigració il·legal; les primeres, qui les va liderar va ser el Partit Popular i la presidenta Marga Prohens: no acceptar el repartiment de MENA quant les Illes Balears ens hem convertit en una ruta d'immigració il·legal prioritària.

Vostè deia que faltaven mesures d'habitatge, quan les mesures d'habitatge són les que hem pactat amb vostès. Vostè..., he sentit avui que encara enyora que es puguin desenvolupar les àrees de transició, la llei que vàrem aprovar és claríssima i vostè va participar d'aquesta negociació. L'únic que falta és que Alcúdia, Marratxí, Lluçmajor i Calvià, que són municipis allà on hi ha VOX, ho sol·licitin i ho aprovin en els seus plenaris, ben igual que, en el municipi de Palma, el que s'ha pronunciat en contra de desenvolupar les àrees de transició no ha estat precisament el Partit Popular, sinó que ha estat el seu número u, el Sr. Fulgencio Coll.

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

I l'altra discrepància, Sra. Cañadas, que vostè ha mantengut per no aprovar aquest sostre de despesa, és el tema de la llengua, ja no el té, vostè sap que el Partit Popular va registrar al Parlament la llei... els canvis a la Llei d'educació perquè les llengües oficials de les Illes Balears fossin vehiculars a l'educació. I vostè ara no es conforma amb aquesta normativa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras,...

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... quan, de manera literal, Sra. Cañadas,...

EL SR. PRESIDENT:

... hauria d'acabar.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... és la que vostè va firmar amb el Partit Popular els acords de pressuposts.

En tot cas, avui s'acabarà i es perdrà el sostre de despesa. Nosaltres els continuam estenent la mà, entre d'altres coses, per fer feina per aquest decret d'acceleració i perquè, fins i tot més endavant, si es donassin les condicions necessàries, poguéssim arribar a un acord sobre el sostre de despesa i sobre uns pressuposts que poguessin ser bons per als ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Per contestar té la paraula el vicepresident Antoni Costa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Bé, intentaré un poc contestar o entrar en el debat de les diferents intervencions que han fet els portaveus.

En primer lloc, el Sr. Negueruela ens diu que nosaltres no hem intentat negociar el sostre de despesa ni els pressuposts per al 2026, en canvi, el Sr. Negueruela s'ho ha pres molt seriosament. La veritat és que quan ens vàrem asseure a la taula de negociació a fer els seus plantejaments respecte del sostre i... l'ha traït el subconscient, al Sr. Negueruela, perquè ha reconegut aquí, en aquesta tribuna que quan jo li vaig dir: "I els pressuposts de 2026, com ho feim?", li van quedar els ulls com a plats, i va dir: "No, no, dels pressuposts de 2026 no en

volem saber res, eh?, d'això ni parlar-ne". Bé, idò, la pregunta que li torn a fer, Sr. Negueruela, és: de què serveix que vostè ens vengui a vendre la moto que vol aprovar el sostre de despesa si es nega en rotund a negociar els pressuposts de 2026?

(Alguns aplaudiments)

Surti, Sr. Negueruela, aquí, a la tribuna i digui que el que li acab de dir és mentida. Surti i digui-ho. Sap perfecta... Si vostè ho ha dit directament, l'ha traït el subconscient. Vostè ho ha reconegut en aquesta tribuna. Vostè venia a vendre'ns la moto...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... amb una sèrie de condicionants per aprovar el sostre de despesa, quan sabia que no volia aprovar els pressuposts...

(Remor de veus)

Jo li vaig demanar: "Faci vostè almenys com un signe de..." No, en fi, "faci vostè almenys el que ha fet el Partit Socialista a Castella-Lleó, abstengui's, deixi'ns aprovar el sostre de despesa i llavors negociem el pressupost amb les mesures que vostè planteja en matèria econòmica, si podem parlar-ne". I vostè va dir: "No, no, de cap manera, això, impossible, eh?, de cap manera, faltaria més, negociar el pressupost".

Bé, idò, realment creu que algú es pot creure que vostè volia negociar res, Sr. Negueruela? Vostè no volia negociar absolutament res.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no vengui aquí a muntar aquest espectacle que "no, jo vull..., vostès no volien negociar res...". Buf!, Sr. Negueruela! No em faci ganes de riure, no em faci ganes de riure.

(Remor de veus)

Per altra banda..., per altra banda, jo pensava que el Sr. Pou, quan es referia... quan ens va vendre la moto aquesta de la mentida dels 640 milions d'euros..., ho deia el matí, jo pensava que, bé, hi ha una... dues possibilitats: incompetència o mala fe. Tenc dubtes que en el cas del Sr. Negueruela no hi hagi incompetència i mala fe. Vull dir: crec que el Sr. Negueruela no és capaç d'entendre els ajustos de comptabilitat nacional a l'informe del sostre de despesa, perquè veig que ha tornat a fer referència als 640 milions d'euros. Sap... ell sap, jo crec, eh?, vull pensar que és mala fe.

Bé, vostè, Sr. Negueruela, és mala fe, sap perfectament que és una mentida, una fal·làcia, però sortirà una altra vegada aquí a la tribuna i ens continuarà parlant dels 640 milions d'euros com si fossin una veritat. Va aconseguir col·locar una notícia, Sr. Pou -li he de donar l'enhorabona-, però continua sent una mentida, per moltes vegades que ho publiqui un mitjà comunicació continua sent mentida.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Per altra banda..., per altra banda, he de reconèixer que em sorprèn molt, Sr. Negueruela, perquè... és un discurs que li he sentit fer des del principi de legislatura i em pensava -li ho dic sincerament-, em pensava que ja havia abandonat aquest discurs i és el discurs aquest que el Govern de Marga Prohens li ha d'agrair a vostè alguna cosa. Vull dir, ha sortit aquí a la tribuna i ens ha dit: "Gràcies al que va fer el govern Armengol de no sé què, de... tal i el Sr. Sánchez, les reformes fiscals i no sé què...", ens ha vingut a dir que, gràcies a això, l'activitat econòmica en aquestes illes funciona. No, no, no..., no, no..., no, senyor, no funciona tampoc gràcies a aquest govern, li ho dic sincerament: l'activitat econòmica en aquestes illes funciona perquè hi ha centenars de mils de treballadors en aquestes illes que s'aixequen el matí i se'n van a treballar...

(Alguns aplaudiments)

...perquè hi ha desenes de mils d'empresaris i autònoms que aixequen la persiana el matí i exerceixen la seva activitat econòmica amb un esforç, aquesta mateixa setmana, les reclamacions dels autònoms els recordaven, a vostès, com a Govern d'Espanya, quines són les mesures que havien d'emprendre, les situacions en què es troben? Evidentment, vostès els varen ignorar totalment i absolutament.

Els treballadors i els empresaris, molts d'ells petits i mitjans empresaris d'aquestes illes, són els que augmenten l'activitat econòmica i, per tant, augmenten les bases tributàries en aquesta comunitat autònoma i són els que permeten fer les polítiques que ha fet aquest govern durant aquests tres anys, polítiques que, sí, ho dic amb orgull, hem baixat els impostos?, sí, els ciutadans de les Illes Balears ho saben. Els quasi 2.000 joves menors de 30 anys que han pagat zero euros de transmissions patrimonials ho saben perfectament, i els 3.000, pràcticament 3.000 joves menors de 30 anys, famílies nombroses, monoparentals, que han pagat la meitat del que pagaven amb el Govern Armengol per comprar el seu primer habitatge habitual, bé, jo crec que també ho han notat.

Ja sé que vostès, per a vostès totes aquestes persones són riques i vénen aquí damunt i ens donen lliçons. També ho són els 20.000..., 20.000, perdó, més de 20.000 famílies de les Illes Balears que han pagat zero euros per rebre la seva herència, l'herència dels seus pares, dels seus padrins, dels seus güelos.

A vostès, ja sé que no els va bé això. És més, com ens va recordar el Sr. Pou, a instància seva, per altra banda, ja sabem que es recuperarà l'impost sobre successions i donacions si alguna vegada tornen a governar en aquestes illes, cosa que, evidentment, esper que no succeeixi en cinquanta anys.

Però, torn a reiterar, des d'aquesta tribuna, a tots els ciutadans de les Illes Balears, mentre hi hagi aquest govern l'impost sobre successions i donacions serà història, poden estar ben tranquils els ciutadans... Sí, sí, no... vostès no aplaudiran res. Esper que els ciutadans de les Illes Balears que han deixat de pagar aquest impost, bé, ho tinguin en consideració i sàpiguen que si vostès tornen posaran l'impost. Mentre hi hagi aquest govern, poden estar ben tranquils, aquest impost no hi serà, els ho puc ben garantir.

I és que és evident que ens separa molt, ens separa molt, però he de reconèixer que ens separa més amb MÉS per Mallorca, amb MÉS per Menorca i Unides Podem, en matèria econòmica, en matèria econòmica ens separa més que amb el Partit Socialista. Jo pensava que potser, bé, a un moment donat és veritat que la primera presa de contacte va ser "no volem saber res de pressuposts", però varem intentar explorar la possibilitat que, a un moment donat, vostès poguessin dir "no, els plantejaments que fem per al sostre, els farem per als pressuposts", d'acord, si hagués estat així, surti vostè avui aquí, a la tribuna, Sr. Negueruela, i digui'ns que això serà així, abstingui's avui en el sostre de despesa, i demà jo m'assec amb vostè per negociar els pressuposts del 2026, amb les mesures que ha posat damunt la taula...

(Remor de veus)

Ho faran, ho farà? Abstingui's, deixi'ns aprovar el sostre de despesa i demà jo m'assec amb vostè per pactar els pressuposts del 2026,...

(Remor de veus)

... amb les mesures que vostè ha posat damunt la taula.

(Remor de veus)

Per altra banda, resulta realment curiós que, en alguns casos, li ho dic sincerament, no té dret vostè, Sr. Negueruela, a denigrar el Pacte per la sostenibilitat, ens varen martiritzar la legislatura passada, parlant-nos de pactes de reactivació, parlant-nos de diàleg social, i ara són vostès els que dinamiten el diàleg social, els que se'n riuen de les entitats que participen en el Pacte de sostenibilitat?...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És realment curiós que denigrin el Pacte per la sostenibilitat, quan la seva número 2, del Partit Socialista de les Illes Balears, utilitza les polítiques del Govern de les Illes Balears per fer la política turística a nivell nacional. Sí, això és el que han fet, si no, bé, preguntí-li d'on ha tret les propostes la Sra. Rosario Sánchez?...

(Remor de veus)

... Sí, sí, no, ho hem pogut acreditar, el mateix que no feien campanyes de promoció turística allà a Israel i llavors varem saber amb total certesa que sí...

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda, Sra. Cañadas, avui he sabut una cosa interessant i és que a Cantàbria, a Múrcia, a València, a Castella i Lleó, a Aragó i a Extremadura, jo, Antoni Costa, he anat a negociar els pressuposts i també he fracassat, exactament igual que aquí; he anat jo a intentar cercar el sosteniment de VOX i també he fracassat...

(Remor de veus i algunes rialles)

... La pregunta, potser, que ens hauríem de fer és per què a totes les comunitats autònomes on hi ha governs en minoria del Partit Popular, a totes VOX ha votat en contra dels pressuposts? No serà, potser, és malpensar, eh, però no serà, potser, que des del carrer Bambú de Madrid s'ha dit a tot no, que ara estam aquí en campanya electoral, en eleccions, no fos cosa que aquí algú es desviàs, i s'ha dit directament: taula rassa, tothom en contra i s'ha acabat la història? I aquest ha estat el plantejament de la negociació que vostè, Sra. Cañadas, ha fet.

I li reiter, quines són les condicions per aprovar el sostre de despesa que posa damunt la taula? Ha fet vostè una intervenció, la primera, i no n'ha dita cap ni una, quines condicions posen per aprovar el sostre i els pressuposts del 2026? Cap? Les condicions són: les ordres ja ens vénen donades i aquí es votarà en contra i punt? Si, això és el que passarà. Per tant, no hi ha hagut cap negociació per la seva part, ha estat tot excuses, han vengut vostès a dir-nos: no, el calendari. Quin calendari? Li hem entregat el calendari, és evident que no hem complert tot l'acord del 2025, només faltaria!, però sí hem aprovat els pressuposts fa tan sols uns mesos. Però vostè, Sra. Cañadas, sap perfectament que el Govern de les Illes Balears complirà els acords, sí, no en tingui cap dubte ni un, complirem els acords...

(Remor de veus)

De fet, no hi ha ni un acord amb VOX que no haguem complit, vostè ho sap. Vostè sortirà aquí a la tribuna i ens dirà: no, no, això...

(Remor de veus)

..., no, no, podem dir-ho obertament, tots els acords als quals han arribat el Govern de les Illes Balears i el Grup Parlamentari Popular amb VOX s'han complert fil per randa -fil per randa-...

(Algunes aplaudiments)

I li diré la veritat, Sra. Cañadas, no sé si VOX pot dir el mateix. Jo crec que m'entén. Jo aquell mes de... -crec que era juliol-, on ens vàrem aixecar un matí i ens vàrem asseure, que VOX Madrid havia romput unilateralment el pacte, nosaltres no sé si hi vàrem tenir massa a veure,, el que sí puc dir és que nosaltres veníem acomplint tots els punts de l'acord.

A partir d'aquí, jo no li demanaré res més, Sra. Cañadas, vostès han rebut unes ordres, les compliran i no passa res. Nosaltres prorrogarem els pressuposts, perquè avui la realitat és que no es produeixen les condicions per poder aprovar un sostre de despesa en aquesta cambra, ni tampoc aprovar uns pressuposts per al 2026, aquesta és la pura realitat que podem constatar a dia d'avui, i no és que ho constatem avui, fa setmanes que ho duem constatant, fa setmanes que ho duem constatant.

Per altra banda, amb el Sr. Apesteguia, amb el Sr. Castells i també amb el Sr. García, he de reconèixer que jo, i crec que vostès també n'eren ben conscients, que quan ens asseguéssim a la taula de negociació, ho fem per una qüestió purament institucional, però tenim tantes diferències des d'un punt de vista ideològic en matèria econòmica que és molt difícil, i jo en

som conscient i vostès també, que ens poguéssim entendre i que vostès s'abstinguessin o votassin a favor d'aquest sostre de despesa. És normal que vostès no comparteixin la reforma fiscal del Partit Popular, és normal, no la comparteixen, forma part de la..., i jo ho respect, però, com entendran, aquest partit, un partit liberal de centre dreta, com és el Partit Popular, seguirà abaixant els impostos als ciutadans de les Illes Balears, els agradi a vostès o no, ho seguirem fent durant tota la legislatura. De fet, ja s'ha anunciat públicament, aviat incrementarem el llinar dels 270.000 euros per poder-se aplicar la bonificació del cent per cent per a la compra del primer habitatge habitual a les Illes Balears en els municipis allà on estigui disparat, sí, tenim un marge per aprovar-ho via reglamentària i amb un marge d'un 40% d'increment, i ho farem, seguirem abaixant els impostos als ciutadans de les Illes Balears, perquè forma part del nostre ADN...

(Algunes aplaudiments)

Per tant, i també ho he de reconèixer, amb vostès ens vàrem asseure a la taula i el primer que ens va demanar, Sr. Castells i Sr. Apesteguia, és "tornin enrere la decisió de derogar la Llei de memòria democràtica", i nosaltres vàrem dir "No, no ho farem això, no, continuarem amb la tramitació de la derogació de la Llei de memòria democràtica i probablement, la Llei de memòria democràtica serà derogada", sí, probablement serà derogada en aquesta cambra...

(Remor de veus)

... A dia d'avui no està derogada, però, probablement, serà derogada en aquesta cambra. Per tant, aquest condicionant no era acceptable per a nosaltres i, en conseqüència, no vàrem anar més enllà, i jo crec que és perfectament justificable.

Per tant, la conclusió final que podem extreure, amb independència de la tercera intervenció que faci després, és la que els he dit abans, la decisió estava presa amb caràcter previ a aquest debat, era igual, era indiferent el que jo els digués en aquesta tribuna, les decisions estaven preses, el no estava garantit per la seva part, i també per part de VOX. I, per tant, avui no s'aprovarà el sostre de despesa en aquesta cambra.

Per tant, el que els he dit abans, avui no es produeixen les condicions per aprovar aquest sostre de despesa i uns pressuposts per al 2026, tot i que aquest govern segueix pensant que el millor per als ciutadans i les empreses de les Illes Balears és que hi hagués un sostre de despesa i uns pressuposts per al 2026. I, com que aquesta és la conclusió a la qual, sense cap dubte ni un, arribam, si en el futur es produeixen les condicions per aprovar un sostre de despesa i uns pressuposts per al 2026, és a dir, si canvien les condicions respecte de les que tenim a dia d'avui, aquest govern ho seguirà intentant -ho reiter-, ho seguirem intentant en benefici dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

(Algun aplaudiment)

Bien, iniciamos el turno de réplica. Sr. Negueruela, tiene la palabra por cinco minutos.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, presidente. Sr. Costa, no, nosotros no nos reímos del diálogo social. Quien se ríe del diálogo social es quien dice que lo va a convocar para pactar una serie de medidas y cuando no necesita el pacto de diálogo social o pacta con VOX las medidas turísticas se ríe de esa mesa de diálogo social. Ustedes se han reído más que nadie del diálogo social...

(Alguns aplaudiments)

... porque el decreto ley que aprobaron en materia turística, el Sr. Bauzá, que no está, lo pacto con VOX. Es más, había la Sra. Cañadas en Montenegro. No había ningún agente social ese día acompañando al Sr. Bauzá. Por tanto, los que se han reído siempre son ustedes. Ustedes. Lo que pasa es que ahora no les interesa aprobar sus medidas. Y yo lo que no entiendo de su forma de negociar es que dice: “empezamos la negociación para aprobar solo el techo de gasto”, solo el techo de gasto, y acaba queriendo salir del techo de gasto con techo de gasto, presupuestos y tres leyes más, a lo mejor. Ponga tres leyes más y así ya nos ahorramos más trámites.

(Alguns aplaudiments)

Y no es así. Y las dos propuestas que yo le he hecho como buena fe para negociar con usted, incluso para que usted pudiese elaborar unos presupuestos, porque a usted le debe importar, es la palabra de la presidenta, y, por tanto, me reitero.

Mire, no sé si está en Madrid la presidenta, como dijo usted antes, o está en Toledo o no sé dónde está, pero llámela, llámela, dígame que el Partido Socialista ahora es capaz de aprobar el techo de gasto con la subida del impuesto de turismo sostenible. ¿Quiere? Llámela. Nosotros no necesitamos muchas más..., no necesitamos ninguna llamada. Pero usted una tiene que hacer, porque no está aquí. Por tanto, usted sí tiene que llamar a la presidenta, llámela. ¿No han venido aquí a jugar como ha hecho hasta ahora de farol? Pues llame a la presidenta y dígame, “mira, tenemos techo de gasto, ¿qué exigen?, mi palabra, la palabra de la presidenta”. ¿Qué le diría la Sra. Prohens?, ¿qué exige ahora el Partido Socialista? Le puede decir, “su palabra”. Y vemos qué pasa.

Pero es que ustedes no tienen ni palabra, ni ganas de gobernar ni ganas de gestionar, lo tienen todo bloqueado.

(Alguns aplaudiments)

Es cierto que ha sido una negociación rara. Yo tengo que decirle que ha sido rara y por momentos, y permítame la broma, porque ha sido distendida, eso se lo tengo que reconocer, al final parece una negociación prácticamente, salvando las diferencias, de un personaje, el Sr. Sagreras también hablaba de personajes, yo le diré un personaje de mi infancia, que es Rompetechos, que es una negociación prácticamente de Rompetechos...

... la que hemos visto aquí. Una negociación basada en ver si me puedo cargar el techo de gasto, ese techo a que usted aspiraba, porque usted no ha tenido nunca la voluntad de aprobarlo. Ustedes lo que tienen es la voluntad de que no se apruebe. Y la única voluntad que tienen aquí es intentar que todos los grupos de la cámara votemos que no. Y sí me he fijado antes en un detalle, y creo que es un detalle democráticamente importante, que es quién le ha aplaudido a usted en su primera intervención, ¿todos los partidos políticos?, todos los partidos políticos no le aplaudimos. Le han aplaudido un tráfuga, dos tráfugas, tres tráfugas y un tráfuga fijo discontinuo, que en Formentera es tráfuga i aquí no es tráfuga.

(Alguns aplaudiments)

Y han estado a punto de conseguir el techo de gasto a base de tráfugas, que es lo que buscan. A ustedes les falta uno para conseguir esos votos que ustedes necesitan, pero estamos en un estado democrático y todavía eso no lo han conseguido.

Por tanto, no intente jugar a quién vota, a quién no vota, no. Todos los grupos que estamos en esta cámara vamos a votar que no a usted, a usted y a su gobierno y, por tanto, usted no va a tener techo de gasto. Y no es por el Partido Socialista. El Partido Socialista ya le ha puesto una condición, las cuatro, una. Usted no quiere. Porque usted lo que esperaba es que el Partido Socialista dijese que no de entrada, como no se lo ha dicho, ha tenido que ir haciendo todo esto. Y sí, claro, que nosotros le hemos dicho, hombre, un presupuesto..., y usted ahora ha entrado en tres contradicciones.

Una que dice, que nosotros hemos dicho que no negociaríamos el techo de gasto. Después ha dicho que el presupuesto. Después ha dicho que yo le dije el primer día que no negociaríamos el presupuesto. Eso es cierto. Entonces, ¿para qué se sentó conmigo tres veces más, dos veces más?, ¿para qué?...

(Alguns aplaudiments)

... ¿para qué se sentó dos veces más si me dice eso? Porque usted sí buscaba un techo de gasto, lo que pasa es que me imagino que alguien que no está en Madrid, que está aquí, en determinados despachos, le han dicho que el ITS no se sube, que el ITS no se sube. Y esos no están en despachos muy lejanos de Madrid ni de la península sino que están aquí, son los que le han venido a decir que el *rent a car* tampoco se toca. Y todos los que le han dicho aquí, esto no se toca, y son las llamadas que sí que han recibido ustedes -ustedes lo saben y yo también- le han dicho que esto no se va a aprobar en esta legislatura.

(Alguns aplaudiments)

Y esas son las llamadas que de verdad han hecho eso. Me imagino son las consultas que han hecho para ver si tenían techo de gasto o no, porque si no, nadie entiende, nadie entiende que con un compromiso público en esta tribuna de la presidenta del Gobierno diciendo que iba a tomar medidas

valientes, teniendo la mano de la oposición para aprobar esas medidas valientes, y ganaría, uno, su palabra, porque eran sus medidas, nosotros no teníamos que aprobarlas. Dos, el techo de gasto gratis, eran sus medidas, más el techo de gasto gratis, no lo aprueben, ¿por qué?, porque no les dejan, porque la valentía para el Partido Popular se acabó en este abril hace más de un año y medio porque ustedes...

(Alguns aplaudiments)

... no tienen una política económica...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... pueden decir una cosa y la contraria.

Y sí le diré una cosa, los trabajadores, claro que son los que levantan esta comunidad autónoma, y los empresarios. Pero los trabajadores, que fue lo que dije, están mucho mejor con una reforma laboral que permite que no tengan la temporalidad que ustedes querían tener. Diga todo cuando vengo yo aquí a la tribuna a decirlo todo.

(Alguns aplaudiments)

Están en mejores condiciones porque tienen una reforma laboral a la que ustedes votaron que no que hoy ustedes presumen de estabilidad. Cuando la Sra. Cabrer presume de estabilidad es gracias a una reforma laboral a la que ustedes votaron que no. Cuando ustedes hablan de la situación económica y de la situación de pobreza en estas islas, no dice que la mayoría de las pensiones también han subido con sus votos en contra...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... y eso también tiene usted que decirlo aquí, que es a lo que yo me refería.

Por tanto, hoy le digo, hemos finalizado este debate, podrá traer el techo de gasto el año que viene, y lo tiene bastante fácil, cuando pase esa mesa de diálogo social y tenga el ITS y tenga el *rent a car*...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... si lo tiene, tendrá techo de gasto. Si no, tiene una legislatura bloqueada...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... finalizada y acabada como en Extremadura y en el resto de comunidades autónomas donde gobiernan.

EL SR. PRESIDENT:

... muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Sr. Presidente, en virtud...

EL SR. PRESIDENT:

¿Sr. Cardona?

EL SR. CARDONA I VIDAL:

... del artículo 81.1 del Reglamento pido la palabra por alusiones personales.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene un minuto.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Quiero recordar que el Reglamento de esta cámara no contempla la palabra “diputado tráfuga”, sino simplemente “diputado no adscrito”. Al Sr. Iago Negueruela le falta mucha categoría personal para ser líder de la oposición. Por esto irá a liderar la oposición en el Ayuntamiento de Palma dentro de unos meses...

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, ya ha contestado.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

... aprendan... aprendan...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

... aprendan el Reglamento de esta cámara y cíñanse...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cardona.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

... a lo que está reglamentado.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cardona. Sra. Cañadas, tiene la palabra.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

Silencio. Adelante, Sra. Cañadas, por favor.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

No le había escuchado a usted decir el nombre de nadie.

EL SR. PRESIDENT:

Adelante.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

No sé cómo se dan por aludidos, pero bueno. Sr. Costa, punto número uno, hemos cumplido, por eso se rompieron los gobiernos, porque todos los presidentes del Partido Popular admitieron a los MENA y por eso sí cumplimos y sí rompimos la palabra el mes de julio.

Número dos. A Extremadura no ha ido, ¿no?, ¿Verdad, Sr. Costa, a Extremadura no ha ido? ¿A Valencia? A Valencia tampoco ha ido, ¿no?, como ha dicho que se ha paseado por todas las comunidades donde no están aprobado los presupuestos, digo, Extremadura y Valencia se las ha saltado.

Al Sr. Pérez Llorca, de Valencia, se le ha pedido que se comprometiera, no solo ante VOX sino ante todos los valencianos a adoptar aquellas políticas que desde VOX entendemos que son las que necesita la Comunidad Valenciana, como podría ser aquí la comunidad balear. El Sr. Pérez Llorca, sí a todos los puntos que le ha dicho VOX, sin líneas rojas, ha cumplido. Usted no. Ya está. Se lo puedo dar, si quiere, para que tenga la copia, o si quiere lo leo, pero bueno, es por no extenderme.

Tres. No le aprobamos el techo de gasto porque ya no nos creemos sus mentiras. Es que es así de simple, nada más, no hay más que decir. O sea, yo sé que a usted le duele, pero es lo que hay.

Y luego recalcar al Sr. Sagreras, que se ha puesto nervioso o su subconsciente le ha traicionado porque ha dicho “la pinza PP-PSOE”, exacto, exacto. La pinza PP-PSOE en Bruselas donde aprueban todo lo que es la inmigración ilegal que entra por Europa y afecta a España tan gravemente, el Pacto Verde que tanto perjudica al sector primario, la Agenda 2030 con todas sus políticas criminales; la pinza PP-PSOE para repartirse los jueces, el Tribunal Constitucional, el Consejo General del Poder Judicial, etc.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... la Televisión Española..., o sea, es que ustedes mismos..., al final, el subconsciente les traiciona.

Y la única pinza que existe aquí es la que su gobierno hace con la irresponsabilidad y la mentira. Le vuelvo a repetir: no insulte a la inteligencia de la ciudadanía con este discurso gastado, manido. Aquí hay un partido, VOX, que le exige seriedad y cumplimiento. La pinza es el tópico victimista que utilizan ustedes en toda España cuando se quedan sin argumentos para justificar sus promesas rotas por orden del Sr. Feijóo en todas las comunidades autónomas.

La realidad es así de simple: si hay pinza es porque ustedes lo han provocado, porque prefieren la comodidad de prorrogar unos presupuestos antes que sentarse a cumplir un acuerdo que firmaron de forma libre y voluntaria.

Ustedes son los que están haciendo la pinza a sus propios votantes y nosotros no tenemos que estar como niños pequeños continuamente dándoles... el listado de lo que tienen que cumplir. Ustedes ya mandaron un calendario en el que no fueron capaces de cumplir de aquí al techo de gasto, que se defendía hoy, ninguna de las propuestas.

Por lo tanto, vuelvan a repetir lo del 90%, vuelvan a repetir las mentiras, pero ya dejen de hacer el chantaje emocional a los ciudadanos, dejen de hacer el chantaje a VOX, que no tenemos por qué aprobarles nada, porque ustedes ni del primer pacto han cumplido un 7% ni del último han cumplido una cuarta parte.

Por lo tanto, no hay nada más que explicar, simplemente reconozca que no tienen palabra, que no saben cumplir y que se creen que tienen mayoría absoluta y que los votos de VOX son gratis, y no lo son, me sabe mal decirselo, pero no lo son.

Gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Apesteguía, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Sagreras, començ per vostè perquè només vull fer referència a una frase, vostè ha dit que a MÉS per Mallorca, i hi ha inclòs també el PSOE, ens sap greu que vostès no hagin creuat segons quines línies vermelles. Ens coneix molt poc, molt poc, molt poc. Nosaltres estarem sempre satisfets que no es creuin línies vermelles en contra del català, sempre, perquè sempre posarem el país per damunt del partit, sempre, absolutament sempre, cosa que vostès no fan.

(Alguns aplaudiments)

I, Sr. Costa, jo he intentat, he intentat, perquè la veritat és que és una mica... una mica cansat, no?, venir aquí a debatre sobre el sostre de despesa i acabar parlant de Ferraz, Bambú, Génova... Sincerament, el provincianisme a què hem abocat aquest parlament és seriosament preocupat.

Jo m'he intentat centrar en el contingut del sostre de despesa; vostè no hi ha fet ni una sola referència. Jo li he dit que..., evidentment hi ha una discrepància ideològica en l'impost de successions, i vostè ha vingut aquí a dir que s'ha eliminat i que mentre governin vostès no es recuperarà l'impost de successions. Idò per què preveuen un augment de la recaptació de l'impost de successions de 65 a 83 milions d'euros? No és ver que vostès hagin eliminat l'impost de successions. Vostès han eliminat segons quin tipus d'impost de successions i han eliminat sobretot la progressivitat d'aquest impost. Això és el que vostès han fet!

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no enganin la ciutadania. L'impost de successions, vostès no l'han eliminat; de fet, preveu recaptar més.

I vostè no m'ha dit res sobre la incompareixença o la no previsió d'augment d'imposts amb els quals vostès deien que estàvem d'acord, com l'ITS, el cànon de l'aigua, l'imposts als vehicles de lloguer.

Tampoc no m'ha dit res sobre l'enorme dependència dels impostos directes, sobre la dependència d'imposts que vostès qüestionen i que ara els permeten quadrar el sostre de despesa del qual es derivaria un pressupost, o la tremenda i preocupant dependència d'un impost com és l'impost de transmissions patrimonials.

I, honestament, crec que hagués estat edificant centrar-nos en això i no en la seva relació “pimpinèl·lica” amb VOX i amb el PSOE, sincerament, perquè almanco a la resta de diputats... a aquests a què se sol dirigir com un sol bloc, no?, els sospitosos habituals, ens té prou avorrits perquè, sincerament, a mi, si vostè s'ha entès amb uns o amb els altres, m'és completament igual. A mi, el que m'interessa és el contingut de les polítiques que tirem endavant en aquest parlament.

I, miri, vostè ha dit una altra cosa, que és que la distància ideològica en el nostre cas era major i això dificultava un enteniment, no? Miri, jo tenc el mal costum de -els meus companys de grup parlamentari ho saben- les nits d'insomni, que també pateix habitualment, mirar sessions d'altres parlaments, per comparar. He de dir que no sortim gaire malparats, eh?, perquè la resta tampoc no brillen per la seva qualitat, però..., mirin, vaig veure el debat de la... de la...

A veure, Sra. Borrás, cadascú que miri el que vulgui,...

(Algunes rialles)

... només faltaria que li hagués de retre comptes a vostè sobre el que mir jo els vespres! Però,...

(Algunes rialles)

... en qualsevol cas, jo li ho explico perquè record quan la Sra. Guardiola va explicar la seva convocatòria electoral i va agrair a un únic grup parlamentari que hagués acudit a la negociació sobre els pressuposts, malgrat que no haguessin tirat endavant, i era Unides Podem. I m'imagino que la distància ideològica entre la Sra. Guardiola i Unides Podem també era molt grossa.

El que passa és que n'hi ha que sí varem acudir a aquesta reunió des de la responsabilitat. El que passa -i li ho torn a dir- és que no varem acceptar el seu marc de negociació.

I jo li he fet una pregunta molt clara, Sr. Costa. Nosaltres li varem dir certes condicions per a la negociació, vostè ens va dir que no n'acceptava cap, però jo li deman: què estava vostè disposat a cedir en la negociació del sostre de despesa? Quin element vostè considerava ...?, perquè vostè diu: “no, els impostos inclosos en el sostre de despesa són intocables”, “el pressupost que es derivarà del sostre de despesa no el vull negociar ara”, amb el PSOE es veu que sí, però a la resta ens va dir que no. “Temes que no siguin pressupostàries, tampoc no els vull negociar”, què volia vostè negociar? Li havíem d'aprovar el sostre de despesa *por ser vos quien sois*? Aquest era el seu posicionament d'inici?..., o perquè ens fiassim de la seva paraula, perquè la darrera vegada que ens varem fiar de la seva paraula, la seva paraula no va durar ni quatre mesos.

I, és clar, com que es veu que la seva paraula té data de caducitat, jo li deman, si el problema és que ara s'han compromès amb VOX a derogar la Llei de memòria democràtica, aquí acabarà el seu compromís? Podem pactar que l'endemà tornem a aprovar la mateixa llei de memòria democràtica?, perquè vostès, quan han fet una votació, ja s'han lliurat del compromís que tenien. Per tant, és possible aquest acord? Digui-ho...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sr. President, la seva generositat, diguem que és bastant poc equilibrada, eh?...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... però... en qualsevol dels casos, no passi pena.

Sr. Costa, digui-ho, perquè si vostè té la voluntat de negociar i de recuperar la confiança, nosaltres sí que som responsables, però -insistesc- dubt molt que vostè volgués aprovar aquest sostre de despesa, perquè, Sra. Cañadas, el gènere teatral que hem viscut avui aquí, sincerament, jo el catalogaria com a molt de sainet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. Apesteguia..., ai!, Sr. Le Senne, és que ara anava a citar el Sr. Apesteguia. El Sr. Apesteguia es referia als debats entre el Sr. Costa i el Sr. Negueruela com un debat “pimpinèl·lic”, no?, i això ho dèiem, no?, sobretot d’aquestes preguntes capcioses que la Sra. Cañadas feia a la Sra. Prohens, semblaven, doncs, debats d’aquest duo Pimpinela, que tenen totes aquestes històries d’amor, desamor i tradicions.

Però jo, Sr. Apesteguia, si hagués de posar un nom i un estil a aquesta compareixença d’avui, li posaria el d’aquell bolero que es diu *Lo tuyo es puro teatro*, el Sr. Costa avui, *puro teatro, puro teatro*.

Fixin-se, primer acte: la ronda de negociacions. Ha començat explicant que va fer una ronda de negociacions, que ja he explicat quina va ser la nostra postura, molt clara, que és que es complissin els acords, no? Teatre! Ja tenia escrit ell el resultat d’aquesta ronda de negociacions: hi hauria dos finalistes, dos finalistes que passarien a la segona ronda, que serien VOX i PSOE.

Segona fase, teatre també, teatre, perquè fixin-se, que -fixin-se- el Sr. Costa, a la primera intervenció ha donat les gràcies per la visió d'estat, per la alçada de mires de VOX i del PSOE, que s'havien vingut a negociar, no com els altres ultramuntans que no volien negociar res, molt bé! I després, a la segona intervenció del Sr. Costa, el Sr. Costa ha dit: “no em vaig creure res de vostè, Sr. Negueruela, no em vaig creure res, que volgués negociar res”. Bé, en què quedem, Sr. Costa? És a dir, a la primera intervenció vostè lloa el gran sentit d'estat del Sr. Negueruela, que va voler negociar, i a la segona intervenció diu que no es va creure res i que només el volia enganyar. És a dir: vostè ha vingut aquí, Sr. Costa, a fer teatre, a explicar-nos un teatre. I a més a més és que no ho amaga.

(*Alguns aplaudiments*)

I el tercer acte, i el tercer acte de l'obra de teatre és el d'avui, que abans de començar ja sabíem el desenllaç. Perquè, clar, de teatre, com de tot a la vida, n'hi ha del bo i n'hi ha del dolent. Normalment, del teatre bo diuen que és molt creïble. Quan un actor ho fa bé, diuen, “és que és molt creïble”. Vostè, Sr. Costa -em sap greu dir-li-ho-, no ho ha estat gens, de creïble. Tots sabíem de què anava l'obra de teatre abans de començar. Ja sabíem que vostè, de voluntat de tirar endavant aquest sostre de despesa, no en tenia. I per això tot el teatre! Perquè el teatre no ha estat avui, el teatre ha estat totes aquestes setmanes en què vostè ha volgut fer veure que negociava un suport a un sostre de despesa que a vostè, doncs, no li interessava.

I ara sortirem d'aquí sense sostre de despesa, m'ha fet gràcia, no?, em sembla, no se si era el Sr. Sagreras, que deia “sembla ser que sortirem d'aquí sense sostre de despesa”, sí, efectivament, és una obra de teatre de la qual ja se sabia el final, diguem. Ara què passarà? Perquè el que passarà avui, més o manco, ja ha passat altres vegades, no que hagi caigut el sostre de despesa, però sí que hagin caigut els pressuposts. Llavors, què passarà? Doncs, a veure... Ara vindrà Nadal, tots ens relaxarem, però a la primera oportunitat que hi hagi, no sé

si ho farà el PSOE o un altre partit, presentarà unes esmenes amb una llei, perquè vostès no tinguin tantes facilitats per gestionar el pressupost com volen, i VOX hi votarà a favor. Li sona? Perquè ja ha passat això. Ja va passar. A l'anterior pressupost va passar això. Perquè, és clar, vostè, que va una mica de sobrat, que va una mica, diguem, amb aquesta prepotència: “escolti, si no tenim sostre de despesa, no passa res. Si no tenim pressuposts, no passa res”. Sí, però els altres també en saben de fer política i li posaran traves i vostè no podrà executar el pressupost perquè, a més a més, VOX hi votarà a favor. I llavors, amb la cua entre les cames, de pressa i corrent, un bon dia, pactaran un sostre de despesa i pactaran uns pressuposts amb VOX, perquè si no, no podrà executar el pressupost.

Per tant, com de llargues són aquestes cames amb les quals vostè avui se'n va d'aquí sense sostre de despesa? Perquè tard o d'hora haurà de tornar a passar per aquí, pel Parlament i s'aprovaran -ja li dic- esmenes que li posaran traves, o esmenes on es posaran condicionants a la disponibilitat del pressupost, i vostè, al final, veurà que, no era tan fàcil, que la prepotència aquesta no era tan solvent i no era tan creïble. I, per tant, continuarem amb el teatre.

Jo, la veritat, per cert, també, l'última escena del teatre ha estat la del telèfon del Sr. Negueruela. Perquè clar, si el PSOE ha sortit tan escaldat i tan malparat d'aquesta negociació, a mi m'estranya que vingui a proposar-li el telèfon perquè cridi la presidenta. Que se n'hagués refiat, de la paraula de la presidenta, si li hagués dit ara per telèfon, que sí? Sí, és clar, a veure, jo, la veritat, ja els ho vaig dir en l'últim debat que vàrem tenir sobre aquest tema. Vaig dir que creia que abusaven una mica del teatre i del tacticisme.

Escoltin, potser, vist aquest panorama, el millor és el que vam fer els de MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Unides Podem, que és deixar les coses clares i almenys estalviar als ciutadans tantes hores de debat absolutament estèril.

Que els aprofiti el seu teatre.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras, té la paraula.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Acaba el debat, es confirma que no hi haurà sorpresa. Només em queda temps per intentar comentar una miqueta les intervencions dels portaveus que m'han precedit. Crec que em centraré només avui, una miqueta, en els protagonistes que han estat els de la pinça PSOE i VOX, i les coses que tenguí temps.

Diu el Sr. Negueruela, Sr. Costa, que a veure quin hotelier li ha telefonat perquè vostè es negui a pactar...

(*Remor de veus*)

..., perquè vostè es negui a pactar la pujada de l'impost sobre l'ecotaxa. Sr. Negueruela, que anàs a la Mesa de sostenibilitat la pujada de l'ITS, ho varen pactar vostè i jo, a les propostes de resolució després del debat de la comunitat. Així de senzill...

(Alguns aplaudiments)

... El que sí que em deman és quines propostes defensarà vostè a la Mesa de la sostenibilitat. Si la pujada en temporada alta, la baixada a zero en temporada baixa, que els ciutadans de les Illes Balears no la paguin i que es destini a disminuir les externalitats del turisme, que és el que defensa el Partit Popular, o la pujada que defensa vostè, ara que està a l'oposició, que no va aplicar, supòs que després d'una telefonada de segons quin hotelier, quan era el conseller de Turisme...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... i que es destinava a patinets elèctrics i a concerts dels Quaranta Principals...

(Alguns aplaudiments)

... I, Sr. Negueruela, em fa gràcia, ja sap vostè que el tenc per una persona, per un senyor intel·ligent, però la seva és...

(Remor de veus)

... recurrent: inestabilitat, bloqueig, eleccions i trànsfuges. Jo, que vostè parli de trànsfuges en aquestes alçades... Vol que li digui qui és el trànsfuga més il·lustre i famós d'Espanya?...

(Se sent una veu de fons que diu: "síiii....")

... Un que encara és avui al Congrés dels Diputats...

(Remor de veus)

..., que va ser número dos del Sr. Sánchez. Se'n recorda, vostè? Sap on és, aquest trànsfuga il·lustre d'Espanya, en aquests moments? No és al Congrés dels Diputats, però continua sent diputat, és a la presó. El Sr. Ábalos...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... és a la presó per un cas de corrupció que va començar a les Illes Canàries i, desgraciadament, a les Illes Balears, allà on, alguns de vostès i qualcuna que se'n va anar corrents a una cadira foradada de Madrid, li varen obrir les portes de bat a bat. Aquest és el trànsfuga del que vostè hauria de xerrar, Sr. Negueruela, i aquest és el trànsfuga del qual vostè, a hores d'ara, ja hauria d'haver demanat perdó a la cambra del Parlament de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

I s'han esforçat, i també li dic amb afecte, Sra. Cañadas, nosaltres parlàvem de pinça i de falta de d'autonomia, i vostè ha dit, literalment, quan ha pujat a la seva segona intervenció, amb un subconscient que l'ha delatada "si hay pinza, és porque

ustedes lo han provocado". Per tant, Sra. Cañadas, vostè mateixa ha reconegut...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... que, agradi o desagradi, jo supòs que desagrada...

Això no és... President, això no sé si és molt normal, que la Sra. Cañadas em tregui una imatge de Pinotxo des del seu escó, crec que... crec que són precedents, que crec que seria necessari intervenir... Bé.

Sra. Cañadas, jo ja vaig dir fa quinze dies que ens haviem avesat a les seves intervencions, que a vostè l'havien d'estimar o no per així com és, i vostè així, d'aquesta manera...

(Alguns aplaudiments)

En definitiva, avui el Govern perdrà una votació, està clar, però jo crec que no es pot dir que ni PSOE ni VOX, maldament el Govern perdi una votació, avui se'n duguin una victòria. Avui no feis un ou de dos vermells, perquè amb aquesta pinça no perjudicau el Partit Popular, amb aquesta pinça als que perjudicau són els ciutadans de les Illes Balears

I jo crec que per això hauríeu de demanar perdó, perquè després de la votació d'avui hi haurà 360 milions d'euros menys per a serveis socials, per a sanitat, per a educació i per a polítiques d'habitatge. I crec que per això, senyors de l'esquerra i de VOX, haurien de demanar perdó, perquè vostès avui...

(Alguns aplaudiments)

..., el que veten, és un pressupost amb menys serveis públics essencials, i vostès avui també, senyors de VOX, estan dificultant un pressupost amb els impostos baixos, amb alguns d'aquells impostos que vostès i nosaltres ens haviem posat d'acord, a principi de legislatura, per eliminar als ciutadans de les Illes Balears. Vostès avui estan posant en dificultats uns pressuposts que no contemplen l'impost de successions i donacions que el Sr. Costa, la Sra. Marga Prohens, també amb els vostres vots, varem eliminar com a primera mesura d'aquesta legislatura. I crec que és per això que haurien de demanar perdó tots, perquè avui, senzillament, han vengut aquí a destruir, però demà comença un altre dia, i ja ho he dit a la meua primera intervenció, nosaltres seguim estenent la mà, especialment al Grup Parlamentari VOX, entenem que avui no es donen les condicions suficients...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... però hi ha molta normativa del canvi per la qual ens varen votar els ciutadans i que no es perdrà perquè el Partit Popular hi pugui fer feina.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Molt ràpidament. Bé, en primer lloc, Sr. Negueruela, jo li agrairia molt sincerament que quan pugi a la tribuna almenys no menteixi. Li vaig oferir o no li vaig oferir pactar els pressuposts de 2026? Vostè mateix ho ha dit en aquesta tribuna, i vostè s'hi va negar en rotund, vostè s'hi va negar en rotund. Per tant, Sr. Negueruela, vostè no ha tengut mai cap voluntat ni una de pactar els pressuposts de 2026. Per tant, no hi havia possibilitat alguna que poguéssim avançar.

Si em vaig asseure tres vegades amb vostè va ser per intentar explorar la possibilitat que vostès reflexionés quant a la possibilitat de pactar el pressuposts de 2026. No ho va fer. I, en conseqüència, a la darrera reunió li vaig dir directament: "no, no hi ha res a fer". Vostè no ha tengut mai cap voluntat de pactar res, Sr. Negueruela, res. Perquè el que m'oferia pactar no serveix per a res. Li ho dic així de senzill, negociar el sostre de despesa per aprovar i desbloquejar el pressupost no serveix de res, Sr. Negueruela. En conseqüència, no va oferir res. Per tant, no li podia intercanviar res.

Per altra banda, Sr. Negueruela, li confirm que aquest govern continuarà fent el que ha fet fins ara. El que ha fet fins ara és baixar els impostos als ciutadans de les Illes Balears, destinar més recursos públics que mai als serveis públics fonamentals i sanejar els comptes públics. Això que ens varen dir que era impossible, quan vostès governaven i nosaltres érem a l'oposició, això ha estat possible. Sí, s'han baixat els impostos, s'han destinat quasi 1.000 milions d'euros més als serveis públics fonamentals i hem reduït 550 milions d'euros de deute. I això ho hem fet orgullósament i ho continuarem fent, no en tenguin cap dubte ni un.

Per altra banda, Sr. Negueruela -li ho dic amb total sinceritat-, no li fa un poc de vergonya venir-nos aquí a parlar de bloqueig? Amb quina credibilitat creu que pot pujar a aquesta tribuna i parlar-nos de bloqueig? Però vostè és del Partit Socialista Obrer Espanyol? Sr. Negueruela, fa rialles. Li he de repetir la hipocresia que suposa que vostè pugi a aquesta tribuna i ens parli de bloqueig respecte d'algú que ni tan sols ha aprovat un pressupost durant tota la legislatura?...

(Alguns aplaudiments)

... que va per la tercera pròrroga de pressuposts, que el darrer pressupost que va aprovar va ser el mes de desembre de 2022, Sr. Negueruela? No li fa vergonya? Li ho dic sincerament. No veu que fa el ridícul més absolut, Sr. Negueruela? De veritat, home!, per favor. M'ho deixa tan fàcil, que fa rialles.

Per altra banda, Sra. Cañadas, no hi ha sorpreses, venia vostè amb una ordre preconcebuda, però -ho he dit públicament moltes vegades i ho vull repetir aquí- el partit polític amb qui

ens uneix més afinitat és VOX. Per tant, el nostre soci prioritari és VOX. I, en conseqüència, avui -ho he dit abans també i ho reiter- no es donen les condicions per aprovar aquest sostre de despesa. Jo crec que tots sabem, quan hem iniciat el debat, quin seria el resultat final. Ingenus tampoc no som.

Però si algun dia, durant el 2026, sense posar dates, es donen aquestes condicions, el Govern de les Illes Balears hi serà. Hi serà perquè crec, i continuaré creient, que uns pressuposts per a 2026 és el millor per als ciutadans de les Illes Balears. És millor uns pressuposts per a 2026 que una pròrroga pressupostària, tot i que, evidentment, una pròrroga pressupostària no és un drama. Però aquest govern sempre apostarà pel que creim que és millor, i el millor -reiter- és un sostre de despesa i uns pressuposts.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, si algun dia, Sra. Cañadas, estan en disposició de negociar de veritat un sostre i uns pressuposts, aquest govern hi serà, aquest conseller hi serà.

Finalment, Sr. Apesteguia, ja que no ho he fet abans, intentaré contestar-li. Miri, sap per què enguany, el 2025, es recaptaran més de 80 milions d'euros de l'impost sobre successions i donacions? En primer lloc, perquè el grup 4, evidentment, no s'ha rebaixat, la tributació és existent, quan no hi ha cap parentesc amb el causant l'impost continua existint. I, en segon lloc, perquè els fets imposables dels darrers quatre anys també es fan liquidacions per part de l'Agència Tributària de les Illes Balears. Ja li vaig dir, Sr. Apesteguia. Per tant, en la mesura que encara es fan liquidacions, encara hi ha recaptació. I sí, enguany li puc confirmar que la previsió de tancament és equivalent a la pressupostació que hem fet per a 2026. En conseqüència...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... el Sr. Pou, que no té ni idea, què ens ve a dir, Sr. Pou? Li dic que la previsió de tancament són 80 milions d'euros. Què m'ha de venir a dir?, com si vostè ho sabés, Sr. Pou.

(Remor de veus)

O sigui, sabia que era mentider, però dediqui's a filtrar mentides a la premsa, no me la fiqui aquí a donar... en fi, jo...

Per altra banda, Sr. Castells, sí, li he de confirmar, el vaig citar pel respecte que li tenc com a diputat d'aquesta cambra i com a portaveu d'un grup parlamentari. Però atès que a vostè li resulta indiferent, la veritat és que a la pròxima m'ho pensaré dues vegades.

(Algunes rialles)

És inútil citar-lo a vostè. I també li diré una altra cosa, jo també sabia la *performance* que faria vostè a aquesta tribuna. Per tant, no m'ha sorprès en absolut que vostè ens titlli de *teatreros*, de no sé què ... tampoc no m'ha sorprès en absolut, Sr. Castells. He de reconèixer que vostè sempre se les dóna de ser un bon parlamentari, i és un bon parlamentari -li ho dic

sincerament-, però de vegades s'ho creu un poc massa, també li he de dir, Sr. Castells.

(Algunes rialles)

Per altra banda, no m'ha sorprès la seva intervenció.

I, finalment, finalment...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... permetin-me tornar a reiterar una cosa que he dit, per activa i per passiva, però vull tornar-ho a dir, no es donen les condicions i avui caurà aquest sostre de despesa. Ho continuarem intentant fins que ho aconseguim. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias a todos. Una vez finalizado el debate, sometemos a votación el límite máximo de gasto no financiero para el ejercicio 2026, que quedaría fijado en 6.924.199.004 euros. Votamos.

28 a favor, 30 en contra.

Por tanto, no se aprueba el techo.

VI.1) Votació dels punts núm. 2, 4 i 8 de la Proposició no de llei RGE núm. 15709/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la dotació de recursos humans, suport a les famílies, millora dels serveis per als alumnes amb necessitats especials i dotació de recursos a les aules UEECO, atès l'empat produït en comissió.

Y pasamos al último punto del orden del día, que corresponde a la votación de proposiciones no de ley por empates producidos en comisión. En primer lugar, sometemos a votación los puntos 2, 4 y 8 de la PNL RGE núm. 15709/25, del Grupo Socialista, sobre *dotació de recursos humans, suport a les famílies, millora dels serveis per als alumnes amb necessitats especials i dotació de recursos a les aules UEECO*. Votamos.

26 a favor, 32 en contra.

VI.2) Votació del punt núm. 1 de la Proposició no de llei RGE núm. 16370/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures urgents per fer front a l'increment del consum de ketamina entre els joves de les Illes Balears, atès l'empat produït en comissió.

Y, finalmente, sometemos a votación el punto 1 de la PNL RGE núm. 16370/25, del Grupo Socialista, sobre *medidas*

urgents per fer front a l'increment del consum de ketamina. Votamos.

25 a favor, 28 en contra, 5 abstenciones.

No habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS